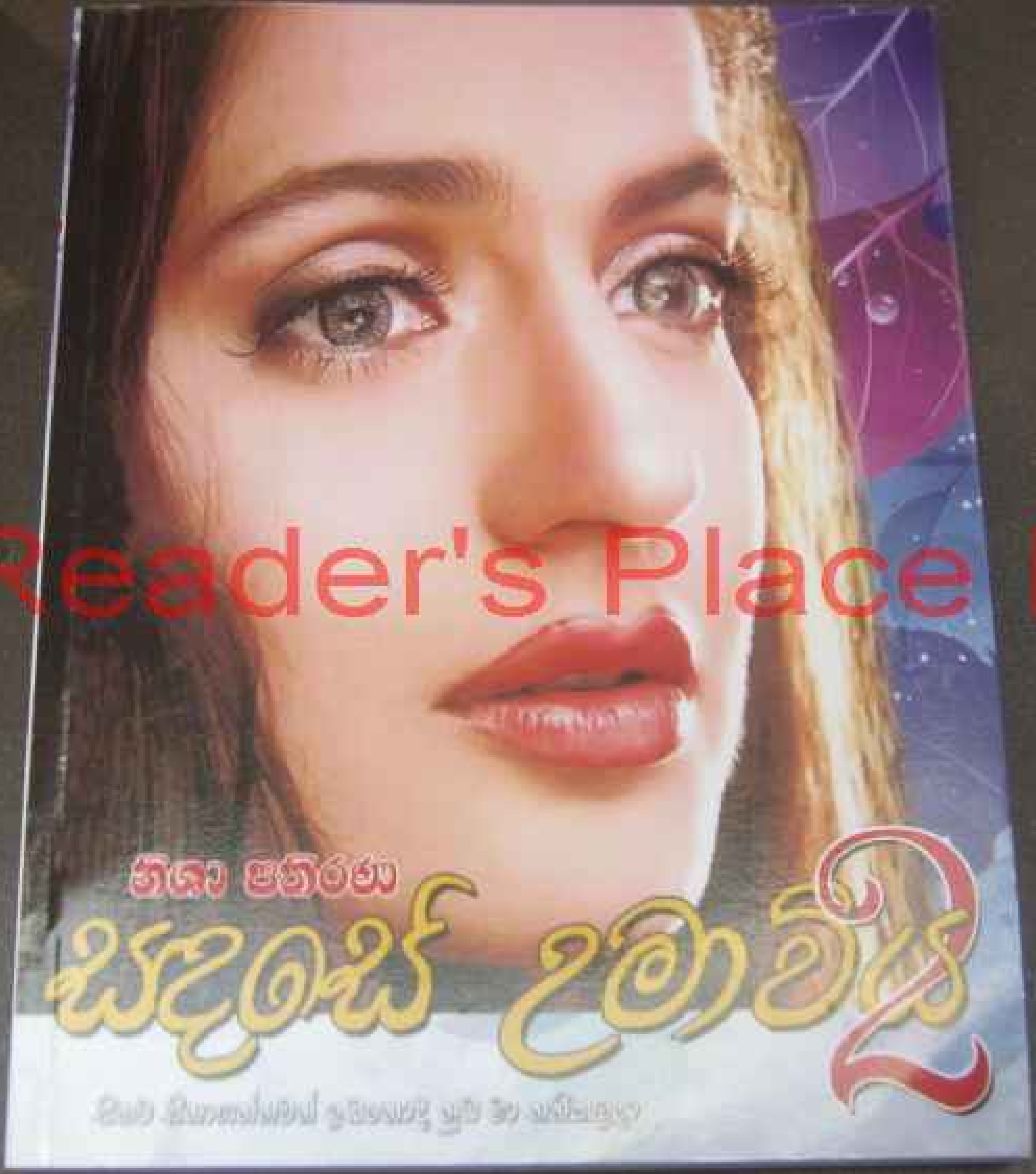

The Reader's Place Novel

කතුවරියගේ වෙනත් කෘති

දෙව්ලිය
සිහින නෙත්සරාවී
සඳසේ උමාවිය 01
සඳසේ උමාවිය 02
ආදරණීය සජ්නා 01
ආදරණීය සජ්නා 02
සුහස්න මල්මී

01

ඈත සයුරු කොනක දෑස් රඳවාගෙන ඒහා ඔස්සේම ඈත සයුරේ ගමන් යන නෞකාවන්ට ගොඩබිම සංඥා කරන පහන් එළියේ ආලෝකය දෙස උමංදා හුඟ වෙලාවක් බලාන සිටියාය. හිත කුමනාකාර අරමුණයක්ගෙන් පිරී ඇද්ද කියා කියන්න ඇයවත් නොදන්නා සේය.

සුළඟ එක්ක දඟකරන උමංදගේ කෙහෙරැලි ගොන්නක් නලල මතින් ඈත් කර... උමංදගේ කන පිටුපසට වෙන්න තර රැන්දුවේ උමංදා දෙසම බලාන හුන්න රවිශ්කයි.

The Reader's Place Novel

“ ඔය තරමටම හුල්ල හුල්ල කල්පනා කරන දෑ... මටත් කියන්න ඔයා කැමති නැද්ද උමාවී...” උමංදගේ නිහැඬියාව ඉවසන් සිටිය නොහැකි තැන රවිශ්ක ඇසුවේය.

“ අනේ... එහෙමට විශේෂයක් නැහැ මගේ මහත්තයා... මට අම්මවයි අප්පච්චිවයි මතක් වුණා. මං එයාලා ළඟට එන්න ඉන්නේ කියලා දැනගත් දවසේ එයාලත් මේ වගේම සතුටු වෙන්න ඇති නේද...?”

උමංදගේ අහිංසක දෑස් රැඳුනා රවිශ්කගේ දෑස් සමග එක්ව. රවිශ්ක උමංදගේ අල්ලන් ඉන්න දෑත් පිරිමැද්දේ සෙමින්.

“ කියන්න... මං ඔයාව ඉක්මනට අම්මා කෙනෙක් කරන්න හදල ඔයාට කරදරයක්ද කරන්නේ...”

“ අනේ රවිග්... එහෙම හිතන්නවත් එපා මගේ මහත්තයෝ. මං තරම් මේ නිසා සතුටු වන කවුරුවත් නැතිව ඇති...”

“ ඒ සතුටෙන් ටිකක් මාත් විඳගන්නට කමක් නැහැ නේද...?” රවිග්ක උමංදගේ කන් පෙත්තක් රිදෙන නොරිදෙන සේ සෙමින් සපමින් ඇසුවේ ආදරයෙන්

“ උයි... ඔය ඉතිං...” උමංදා නෝක්කාඩු කීවා ඒ සෙනෙහසට.

“ ඉක්මනට ගෙදර යන්න ආවට මොකද...? ඔයාට මුහුද ළගට ඇවිත් මුහුද දිහා බලන්න ආසයි කීව නිසා මං මෙතනට එක්ක ආවේ... දැන් ඔයාට කුසගිනිත් ඇති නේද...?”

“ නැහැ මහත්තයෝ... ඒත් අපි එහෙනම් ගෙදර යමු. නැත්නම් අම්මා බයවෙලා සොයාවි අපිව...”

“ නැහැ මං තරුෂ්ට කීව අපි එන්න පරක්කු වෙයි කියලා. නැත්නම් ඒ යකා අපිට ඉස්සෙල්ල ගෙදර ගිය හන්දා ඔයාව පුදුම කරන්න ගේට් එක ලග ඉඳලා ගේ දොරකඩ ලගට යනකල්ම රතිඤ්ඤා වැලක් පත්තු කරයි. ඒකට ඒ යකා ගොන්වහන්සේ කෙනෙක්...”

“ පව් රවිග්... තරුෂ අයියා. ඔයා හදන්නෙනම එයාගේ වැරැද්දක් හොයන්න...”

“ ඔව් ඒ යකා හොඳ පව්... ඌ හදිස්සියේවත් අර බෝල වලාගෙනත් ගෙනාව තුන්මුලස් හතරැස් කොටු රතිඤ්ඤා වැලක් එහෙම පත්තුකලානම්... ඔයාගේ හිත ගැස්සිලා ඔයා බය වුණොතින්... දැන් ඉස්සර වගේ නෙමෙයි ඔයා පරිස්සම් වෙන්න ඕනේ... නැත්නම් පව් මේ අනාලේ ඉන්න එක්කෙනා...”

රවිග්ක උමංදගේ කුසපුරා ඇඟිලි තුඩුඅගින් රටා අඳිමින් සිටියේය.

“ ඒ තරමටම මට ආදරෙයිද...”

“ ඔයාටයි... මෙයාටයි... දෙන්නටම...” රවිග්ක ආයෙමත් කීවේ උමංදගේ කුසපෙදෙසට දෑත් තියමින්ය දැණුන සෙනෙහසට උමංදා රවිග්කගේ උරහිසකට වාරු වූවාය

“ මේ හිටියා ඇති නේද මැණික... අපි දැන් ගෙදර යමු...”

“ අනේ රවිග්... තව ඩිංගවෙලාවක් ඉමු...” ඇය හුරතල් වූවාය.

“ මුහුදට ඒ තරමටම කැමතිද...”

“ නැහැ... මුහුද දිහා බලන් ඉන්න හුගක් ආසයි. දන්නවද...? ඔයාට පේනවද අර පහන් කුළුණ...”

උමංදා දෑත දිගුකර පෙන්නුවා අගතින් ඉඳිවූ නැව් වලට සංඥා නිකුත් කරන ලයිට් හවුස් එක. රවිග්කගේ [illegible] උමංදා දෑතක් දිගු කර පෙන්නූ දෙසයි.

“ ඔව් ඉතිං...”

“ ඔයත් හරියට ඒ වගේ රවිග්... අඳුරේ ගිහින් හිටිය මට... ගොඩබිමක් හොයාගන්න බැරිව පාවෙවී හිටිය මට... ආලෝකය වුණේ ඔයා රවිග්... දන්නවද...? මං නම් කවමදාවත් හිතුවෙම නැහැ මගේ හිතට සතුටු සිනහා ඇවිත් රැඳේවි කියලා...”

“ ඔයා එහෙම හිතන්න එපා මැණික... ඉඳලා හිටලා මං ඔයාට නපුරුකමක් දෙකක් කලත් ඔයා තමයි මගේ සුසුම පොද... මගේ ජීවය... දන්නවද මං ආදරය විඳගන්නේ ඔයාගෙන්...”

“ ඔන්න ඉතිං... මට කිය කිය ඔයත් දැන් හැඟුම්බර වෙන්න හදන්නේ...”

The Reader's Place Novel

“ එහෙම නැහැ... හැබැයි මං ඔයා ළඟදී හැඟුම්බර කෙස් වෙනන් ප්‍රේමණීය වෙනව වගේ...” එහෙම කියමින් රවිශ්ක උමංදව තව තවත් සිය ගතට තුරුළු කරගත්තේය.

“ ඔය ඉතිං... තියෙන දාංගලේ. ඒක නෙමෙයි රවිශ්... නැන්දා එහෙම දැනගත්තනම් මං අම්මා කෙනෙක් වෙන්න යන වග මට බනීවිද...?

“ ඒක හරි වැඩක්නේ ළමයෝ... ඒ ගැණිම නේද ඔයාව එපා කියලා අපේ අම්මට ඔයාව ගෙනත් දුන්නෙත් දැන් මොකට වදවෙනවද ඔයා ගැන...”

“ නැන්දා මාව දුන්නා තමයි ඒත් ඒ ගේක වැඩකාරකමට. බලාපොරොත්තු නොවුණ ලෙසට මං ඔයාගේ බිරිඳ වුණාට. ඒවගත් නැන්දා එහෙම දන්නවනම් කියටවත් මාව දෙන එකක් නැහැ ඔයාලට...”

“ [illegible] ඒ හරියාවට...”

“ ඒ රවිශ්... [illegible] අතහිත් [illegible] එහෙම හිතන එකත් හරි එයාටත් දුවෙක් ඉන්න නිසා එයා වුණත් කැමති ඇති මට වඩා එයාගේ දුව සතුටෙන් ඉන්නවට...”

“ අපෝ... අර වෙසක් කූඩුවද...? ත්‍රිපෝෂ බබා වගේ ඉන්න...”

“ අනේ පව් රවිශ්... පබෝධා අක්කට එහෙම කියන්න එපා...”

“ ඔව්... ඔව්... ඔයාට හැමෝවම පව් මං හැර... මෙ දැන්වත් මං ගැන පව් කියල හිතෙනවනම් අපි යමුද ගෙදර...” රවිශ්ක බොරු අමනාපයක් ගෙනවිත් කීවේය.

“ මොකද ඔය තරමටම ගෙදර යන්න හදිසිය...”

ඇයත් දෑස් කුඩාකරමින් අසා සිටියාය.

“ නැහැ ඉතිං... ඔයා කුසගින්නෙනේ ඇත්තෙත්...”

රවිශ්ක කට කොනකට සිනහවක් නගමින් කීවේය.

“ ඔය තරමටම මං ගැන හිතන නිසා අපි යමු එහෙනම්...”

“ පිස්සු කෙල්ල... මං ඔයා ගැන නොසිත කා ගැන හිතන්නද...?”

“ ඇයි අර...” එහෙම කියලා උමංදා කියන්න ආව වචන ටික නවත ගත්තාය.

“ මේ බබාලගේ අම්මේ... දැන්වත් ඔය කතා නවත ගන්නවද...? බබා ගැනත් අමතක වෙලා මට අන්තිමට අම්මා එක්ක තරහ වෙන්න තමයි වෙන්නේ...”

රවිශ්ක එසේ කියමින් උමංදගේ හිස සෙමින් අතගෑවේය.

“ අපි යමු රවිශ්... දැන් අම්මත් මග බලාන ඇති...”

රවිශ්කගේ තුරුලට වී මද වෙලාවක් සිටිය උමංදා කීවාය. [illegible] සිටින්න දෑතක් දිගු කලේය. ඒ දෑත අල්ලගනිමින් උමංදත් නැගී සිටියාය. තම දෑතට උමංදගේ දෑත පටලවගත්ත රවිශ්ක ඇයත් සමඟ යන්න ගියේ තම රථය ගාල් කර ඇති රථ අංගනය දෙසටය.

රථය පණගැන්නවූ ඔහු එය ධාවනය කලේ මන්ද වේගයකිනි නිවස අසලට එනතුරුම. තම නිවස අසලදී රථය නතරකල ඔහු වට පිට බැලුවේ කවුරුවත් පෙනෙන්නට නොසිටි නිසාය.

“ අපි පරක්කු වැඩිද මංදා උමාවි... ගෙදර හැමෝම නිදිවගේ. ගෙදර ලයිට් ඕෆ් කරලත් එක්ක...”

නිවස වටා අන්දකාරය පැතිර ඇති නිසා රවිශ්ක උමංදා දෙස බලමින් කීවේය.

“ අනේ සොරි රවිශ්... මං නිසා නේද...?” ඇගේ හඬත් [illegible]

“ පිස්සි... හැමදේකටම තමන්වම දොස් තියා ගන්න එපා. එන්න අපි යමු ඇතුලට කමණී කෑම ලෑස්ති කරලා ඇති. අපි කාලා නිදියමු...”

එහෙම කියමින් රවිශ්ක උමංදගේ බඳවටා දෑතක් පටලගනිමින් උමංදව නිවස දෙසට එක්ක ගියේය. තමා ලග ඇති නිවසේ යතුරෙන් රවිශ්ක දොර විවර කිරීමටයි තැණුවේ ඒත් ඊට පෙර නිවසේ දොර එකවරම විවෘත විය.

රවිශ්ක උමංදා දෙස බලමින් ඒ කළුවර වූ නිවස ඇතුලට යන්නයි හැදුවේ. දෙදෙනම එක්වී නිවස තුලට පා තබනවිටදීම එකවරම නිවසේ වූ පහන් සියල්ලම දැල්වෙමින් මුළු නිවසම ආලෝකමත් විය. එපමණද විසිත්ත කාමරය මැදට වෙන්න සිනා පිරුණු මුහුණු අරන් ශ්‍රීමතී සූර්යවංශ මැතිණියත් සමග තරුෂද සිටින්නට විය.

“ [illegible] එන්නට අපෙන් පහම සුභ පැතුම්...”

තරුෂ මෙන්ම ශ්‍රීමතී [illegible] මැතිණියත් උමංදව පිළිගන්නා [illegible] ලස්සන මල් පොකුරක් උමංදට තිළිණ [illegible] ආශාවෙන්ම එය දෝතට ගෙන පපුවට තුරුළු කරගත්තාය.

“ තැන්ක්ස් අම්මා...” උමංදා සතුටු හඬින් කියන විටදී ශ්‍රීමතී සූර්යවංශ මැතිණිය උමංදගේ කොපුල් ආදරයෙන් සිපගත්තාය.

“ ඔයා නෙමෙයි මායි ඔයාට තැන්ක්ස් කරන්න ඕනේ හරිනම්... ඇත්තටම ඔයාට තැන්ක්ස් ලොට් දුව අපිට සතුට අරන් එනවට...” ඇය හදවතින්ම එහෙම කීවාය.

“ මේ උමා... මේක මගෙනුත් ඔයාට මාවත් ලොකුඅප්පච්චි කෙනෙක් කරන්න යනවට...”

තරුෂත් තම අතරැඳි මල්කූඩය දුන්නේ උමංදට එසේ දෙමින් ඔහු රවිශ්ක දෙස බලමින්...

“ මචං රවිශ්... නැන්දා උමංදට හාද්දක් දුන්නා වගේ මාත් උමංදට හාද්දක් දෙකක් දෙන්නද කූඩයක් පුරවල...”

තරුෂ හැදුවේ එහෙම කරන්නට මෙන් උමංදගේ ලගට ලං වෙමින් හැබැයි ඒ බොරුවට.

“ නැහැ... නැහැ... උඹ දෙන කූඩේ මට දීපන්. මං ඒක උමාවිට දෙන්නම්...” එහෙම කියමින් රවිශ්ක තරුෂව උමංදා අසලින් ඈත් කලේය. තරුෂ සිනාසුනේ හඬනාගමින්ය.

“ මගේ වෙන්න හිටිය මනමාලිව උඹ බලෙන් උඹ ලග තියාගෙන දැන් මටත් පාටදානව නේද...”

තරුෂ රවිශ්කගේ කනට කර සෙමින් කීවේ

“ වෙන්න හිටිය... හුහ්... ඒ මං උඹට දුන්නනම්නේ. උඹ හිතෙන් මගේ ගෑණිට ලව් කලාට මං පලිද...?”

රවිශ්ක කීවේ බොරු අමනාපකමක් මවා ගෙනය.

“ [illegible]... මොකද [illegible] ගෙදර එන්න පරක්කු...”

“ උමාවිට බීච් එකට යන්න ආසයි කීවා මං ඉතිං එහෙට එක්ක ගිහින්ම ආවේ ඒකයි...”

“ මොකද බං අමුතු අසාවක්... හම්බවෙන්න ඉන්න එකා ටයිටනික් නැවේ හරි කොස්ටරිකා කොන්කෝඩියා එකේ හරි හිටපු කපිතාන් කෙනෙක්ද දන්නේ නැහැ...”

“ නැහැ උඹට වැරදීමක් වෙලා වගේ එයා ලයිට්හවුස් එකේ පාලන මැදිරියේ සංඥා නිකුත් කරන එකෙක්. අනේ පලයන් බං යන්න...” රවිශ්ක තරුෂව මදක් පැත්තකට තල්ලුකරමින් කීවේ

“ ඔව් ඉතිං දැන්... වෙසක් කූඩු එලියලි සරුංගල් පාට පාට වගේ ඇතිනේ...”

“ මොකක්... මොකක්ද බං ඒකේ තේරුම...”

The Reader's Place Novel

රවිශ්ක දෑස් හුංචිකරමින් ඇසුවේ.

"මං දන්නෙත් නැහැ. මං ඒක නිකන් කටට ආවට කිවේ..."

"අනිත් උන්ටනම් මනසටට එන්නෙ අදහස් උඹට කටට එන්නෙ ඔව් ඉතිං උඹ කොහොමත් උඩබලාගෙන කට ඇරගෙන ඉන්න එකානේ..."

"අපෝ මොකක්ද ළමයිනේ... අදත් මය දෙන්නා පැටලෙන්න හදනවද...?" රවිශ්කගෙයි තරුෂගෙයි වදන් නොඇසුනද ශ්‍රීමති මැතිණිය ඔවුන්ගේ අංගචලනයෙන් දැන ගත්තා අදත් මොකක් හරි බොරු පැටලැවිල්ලකට තමයි මොවුන් අරඅඳින්නේ කියා. ඒ නිසාම ඇය ඔවුන්ව නිහඬකරලූවාය.

"අනේ නැහැ නැන්දා... මං මේ හිතුවේ අද ඉඳලා මං රවිශ්ගේ කාමරයේ නවතින්න යන්න. උමංදා අද ඉඳලා නැන්දා ගාවට නිදියන්න එන නිසා පව් රවිශ් තනියමනේ ඒ කාමරයේ..."

"මොකක්... උඹ එක්ක මං එක කාමරයක ඉන්න. අම්මා... ඒට [illegible] හොඳ [illegible] අර [illegible] බාල්කයක්. හොයාගෙන මට ඒකට කඹයක් දාල දුන්නනම් බෙල්ලට පටලව ගන්න..."

රවිශ්ක දෑස් ලොකුකරමින් ශ්‍රීමති මැතිණියගෙන් ඇසුවේ. ඇගේ මුහුණටත් සියුම් සිනහවක් එක් වුණා.

"ඔහොම හිටපන් මචං... මං ගබඩාකාමරයේ කඹ තියෙනව වගේ දැක්ක ඊයේ පෙරේදා හිටපන් මං අරගෙන එන්න. ඒත් මචං ප්‍රශ්නෙකට තියෙන්නෙ මේ ෆිනිෂින් වහල වල හොඳ හයිය හත්ති බාල්ක තියෙනවද...?"

තරුෂ කල්පනා කරන්නාසේ පෙන්වමින් තම ඇඟිලි තුඩුවලින් හිස කසන්නට විය.

"නැහැ... නැහැ... උඹ ඔහොම හිටපන්. කල්පනා කරන්න ඕනෙත් නැහැ කඹ ගෙනත් දාඩිය පෙරා ගන්න ඕනෙත්

නැහැ. අම්මා ඇත්තටම උමාවි ඔයා ළඟ නිදියන්න එන්න අවශ්‍යමද...?" රවිශ්ක ශ්‍රීමති මැතිණිය දෙසට හැරෙමින් ඇගේ කරවටා දෑත් යවමින් පොඩි එකෙකු සේ ඇසුවේය. මංද රවිශ්කගේ හිත ආස නැහැ උමංදගේ උණුසුමෙන් ඈත්ව ඉන්න.

"උමංදා දුව මොකට මගේ කාමරයේ නිදියනවද...? ඇයි ඔයාලගේ කාමරය තියෙද්දි. මේ තරුෂ් පුතාගේ බොරු ඔයාව ගේන්ති ගන්නවන්න කරන කථා..." ශ්‍රීමති මැතිණිය රවිශ්කගේ හිස ආදරයෙන් අතගාමින් කීවාය.

"තරුෂ්... උඹට මං..." රවිශ්ක එසේ කියමින් තරුෂ් වෙතට පැන්නේය. තරුෂ් රවිශ්කගෙන් බේරෙන්න ශ්‍රීමති මැතිණියයි උමංදගෙයි වටේ මාරුවෙන් මාරුවට ගියේය.

"පුතා... දැන් ඕක නවත්වන්න. මේ ළමයින්ගේ දඟ වැඩ නිසා දැන් දුවටත් මුකුත් කරදරයක් වේවි. ඔයාලගේ [illegible]" රවිශ්ක [illegible] නතර වුණේ උමංදා ඉන්න [illegible] එතක් වූ නිසයි.

"ඔව්... ඔව් රවිශ්... උඹ දඟලන දැඟලිල්ලක් දැන්ම කරල නතර කරපන්. උමංදා පොඩි එකාව ගෙනාවම උඹට දඟලන්න බැහැනේ..."

"මම ඒක බලා ගන්නම් උඹත් ඉන්නවනේ පොඩිඑකා බලාගන්න..."

"අපෝ සුර දෙයක්නේ මචං... ඇයි පොඩි එකා විතරක් ඇයි කියපන්කෝ පොඩිඑකාගේ අම්මවත්..."

තරුෂ කීවේ රවිශ්කට ඇසකුත් ගසමින්මයි

"නැහැ... නැහැ... උඹ කරදර වෙන්න අවශ්‍ය නැහැ. පොඩි එකාවයි අම්මවයි දෙන්නවම මංම බලා ගන්නම්..."

උමංදා වගේම ශ්‍රීමතී මැතිණියත් මේ දෙන්නගේ කථා වලට නිහඬවම සිනාසුණාය.

The Reader's Place Novel

“ආ... ඒක නෙමෙයි [illegible]

“ආ... ඒක අන්න අයින්... තව ඕනා ටිකක් වැඩි [illegible]

“ආ... ඒක නෙවෙයි [illegible] ... ගෙනයන

“ආ... ඒක ටයිම් එකක් දීපන්කෝ මචං දවස් දෙක වෙලාවක් බලල මට ටයිම් එකක් දීපන්කෝ මචං දවස් දෙක තුනකට...” තරුෂ හදිසියේ මතක්වූවාසේ කීවේ බැරෑරුම් කමක් මුහුණට නගාගනිමින්ය.

“ඒ මොකටද මචං...” රවිශ්කත් ඇසුවේ කුතුහලයෙන්.

“නෑ බං... මං උඹට ක්ලාස් එකක් බැලුවනේ ඒකයි...”

“ක්ලාස් එකක් මට... ඒ මොකටද...?” රවිශ්ක දෙනෙත් පුංචි කර ඇසුවේය.

“ඇයි බං... බබාලගේ නැප්කින් මාරු කරන්න බබාලව නලවන්න නිදිකරන්න නාවන්න ඉගෙන ගන්න එපැයිනේ දැන්. උඹට ඉස්සරහට ඒක ප්‍රයෝජනවත්නේ. ඒ ක්ලාස් එකේ තියරි විතරක් නෙමෙයි ප්‍රැක්ටිකලුත් කරනවනේ...” තරුෂ කෝකටත් කියමින් එසේ කීවේ උමංදගේ පසුපසටවී ආවරණය වෙමින්ය.

“උඹට එපා...”

එහෙම කියන් රවිශ්කට තරුෂට [illegible] කරගන්න බැරිවිය. ඒ උමංදා ඒ අසලම ඉන්න බැවින්.

“මාව යවන්න නැතුව ක්ලාස් එකට උඹම පලයන්. මට උඹෙන් ඉගෙන ගන්න පුළුවන්නේ...”

“අපරාදේ බං... දෙවියනේ කියල මටත් යන්න තිබුණ කොහේද උමංදගේ දයාබර සහේලිය මටත් සර්පෝට් එකක් දුන්නනම්...”

“මොකක්ද තරුෂ් පුතා... සහේලිය. මේ අපේ මනුලි දුවද...?” ශ්‍රීමතී මැතිණිය තරුෂගෙන එසේ අසද්දී උමංදා බලාන හිටියා තවත් විවර කරන් තරුෂ දෙස.

“ආ ඔව්නේ නැන්දා... කොහේද මට ඒකට කාගෙන්වත් කිසි සර්පෝට් එකක් නැහැනේ...” තරුෂ තම හිසකෙස් අවුල්

කරගනිමින්ම කීවේය ශ්‍රීමතී මැතිණිය දෙතොල් සපාගනිමින් තරුෂට නොපෙනෙන්න සිනාසුණාය.

“අනේ බං පිට්ටු බම්බුව... මනුලිට කොයල් කියයනව උඹ වගේ මිනිමරුවෙක් ඒකිට මීනේ වෙන එකක් නැහැ...”

“හරි... හරි... උඹ හිටපන් මය මවුත් මිගන් එක වහගෙන. ඇත්තටම නැන්දා... ඔයාට බැරිද මටත් රහසිගතව විවාහයක් ප්ලෑන් කරන්න. හැබැයි නැන්දා මට විතරක් කලින් හොරෙන් කියන්න. මම අසමැතියි වගේ ඇවිත් අත්සනක් දාල කෙල්ලව අරන් මය සීතලට ගැහෙන්න පුළුවන් කඳුකරේ පැත්තට යන්නම්. වළාකුලක් දෙකක් අල්ලන්න පාවෙවී ඉන්න...”

තරුෂ දෑස් පියාගෙන පපුව මැදට වෙන්න දෑත් ගුලිකරගෙන පාවෙමින් වගේ කීවේ ශ්‍රීමතී මැතිණියටත් සිනහ නොවී ඉන්න බැරිවිය.

“හරි හරි... දැන් එන්න දෙන්නම [illegible] එන්න කෑම කන්න. දැන් රෑට කන වෙලාවත් පහුවෙලා උමංදා දුවත් කුසගින්නෙන් ඇත්තෙත් එන්න දුව...” එහෙම කියමින් ශ්‍රීමතී මැතිණිය හැමෝවම රැගෙන ගියා කෑම කාමරය වෙතට.

කමණී කෑම මේසයට විශේෂයක් එක්කර තිබුණා අද ඉතිං ගෙදර හැමෝම සතුටින් ඉන්න දවසක්නේ නොකීවට කමණී වුණත් සිත සතුටින් හිටියා.

ශ්‍රීමතී මැතිණිය කෑම බෙදාගන්නා තෙක් හිටිය රවිශ්ක තමාට කෑම බෙදාගන්නටත් පෙර උමංදගේ පිගානටයි කෑම බෙදුවේ. ශ්‍රීමතී මැතිණිය මෙන්ම තරුෂත් එදෙස බලාන සිටියේ හොරෙන්.

“මම බෙදාගන්නම් මහත්තයා... ඉස්සෙල්ලා ඔයා කෑම බෙදාගෙන ඉන්න...” උමංදා රවිශ්කට කෑම බෙදන්න හැදුවා.

මොකද වෙන්නෙ [illegible]

අනිත් අයට නොපෙනෙන සේ රවිශ්ක තමා අසල ඉන්න උමංදගේ දෑතක් මෙසේ යටින් තම දෑත යවමින් අල්ල ගෙන හිටියේ කෑම බෙදා අවසනයි රවිශ්ක ඒ දෑත මුදාහැරියේ. ඊට පසුව හරිම කැමැත්තකින් බත් පිඩක් අනා තමා කැමටත් පෙර ඒ පළමු බත් පිඩ උමංදගේ මුවට කළේය. හැබැයි උමංදත් එපා නොකිය ඒ බත් පිඩ ආසාවෙන් මුවට ගත්තාය.

“ ඒ රවිශ්... මටත් ආසයි බං බත් කටක් කාට හරි කවන්න...” තරුෂ කිව්වේ උමංදා දෙස බලමින් තරුෂ කාට හරි කිව්වේ දෑස් වලින් තමාට උමංදව පෙන්වමින් බැව් දන්න නිසයි රවිශ්ක....

“ඒ කවන්න කැමති කට උඹ මට කවපන්. මං නම් මේ බත්කට කැව්වේ උමංදට නෙමෙයි අපේ බබාට. මං ඉතිං පුරුදුවෙන්න එපැයිනේ බබාලටත් බත් කවන්න එතකොට මට උඹේ [illegible] යන්න [illegible] නැහැනේ...”

රවිශ්ක කිව්වේ [illegible]

“ උඹ ඕනේ වැඩකට මගේ සර්පෝට් එක ගනින්... ඕනේ ප්‍රැක්ටිකල් එකක් මට කරපන්... මම සුප්පුවක් කටේ ගාගෙන පොඩ්ඩෙක් වගේ ඉන්නම් සුළු දෙයක්නේ...”

තරුෂ කිව්වේ දෑත් දෙපසට විහිදවමින්

“ හිටපන් එහෙනම්... මං නැප්කින් ටිකක් ගේනන් අන්දන විදිය උඹට අන්දලම පුරුදුවෙන්න...”

රවිශ්ක එසේ කීවම උමංදට එය සිතෙන් මැවිලා පෙනුනා ඒ නිසාම ඇය ඊට වැඩි වැඩියෙන්ම සිනාසුණාය. තව ඩිංගින්නෙන් ඇයට ඉස්පොල්ලේ පවා යනවා කකා හිටිය බත් කට සිරවෙලා

“ ඇය... ඔය... බලාගෙන. ආ දුව මේ වතුර එක බොන්න...” ශ්‍රීමතී මැතිණිය ඇයට හනිකට වතුර වීදුරුවක් දුන්නාය.

“ ඔය ඇති පුතා විහිළු කලා... දැන් දුව තන බත් කට දෙකවත් කන්න දෙන්න. ශ්‍රීමතී මැතිණිය කීවාය ඒ තරහකට නම් නෙමෙයි.

****

කෑම කා අවසන තරුෂගෙන් හා අම්මගෙන් සමුගෙන උමංදා වගේම රවිශ්කත් එතැනින් ඉවත්ව යන අදහසින් නැගිසිටියේ තම කාමරය දෙසට යන්නටය. පියගැටපෙළ නැග කාමරයට ඇතුළු වෙන්න ඔන්න මෙන්න තියෙන විටදී රවිශ්ක මදක් නැවතුණේ දුරකතන ඇමතුමක් ගන්නටය.

රවිශ්කට පෙර කාමරයේ දොර විවර කරගෙන උමංදා ඒ [illegible] තම නැවතින. දෑස් [illegible] විසල් [illegible] ඇගේ දෙයත් ඇගේ කොපුල් දෙපස නතරවුණාය. කාමරයේ හැමතැනකටම ඇගේ දෑස් දිවගියාය

උමංදගේ පසුපසින් පැමිණි රවිශ්ක ඈ පිටුපසින් සිටගෙන ඇගේ බඳවටා දෑත් ඔතමින් ඇයව ඔහුගේ ගතට තුරුළුකර ගනිමින් ඔහුගේ නිකට ඇගේ ගෙලපහලට වෙන්න රන්ද ගත්තේය.

“ අනේ රවිශ්... මේ...” ඇය දෑතක් දිගුකර ඔහුට ආසාවෙන් පෙන්නුවාය.

“ සතුටුද...?” ඔහු එසේ ඇසුවේ ඇගේ කනට තර. කාමරයේ පුරාම තැන තැන තියෙන මල්පොකුරු... ඇඳ පිරෙන්න තියෙන චූටි චූටි සෙල්ලම් වලස් පැටව්... ලොකු

The Reader's Place Novel

වලස් පැටවී... තව බෝනික්කෙක්, දෙස තාමත් උමංදා ආසාවෙන් බලා සිටිනවා.

"ඒම් හුගක්... මේ... මේ..."

ඇයට කථා කරන්නත් වචන නැහැ. රවිශ්ක ඔහු ඉවසිවෙන්ම සිටයි ඇගේ කොපුලක් සිපගත්තේ.

"මේ ඔයාගෙන්... මගේ උමාවිට..." ඔහු කීවේ රහසින් මෙනි

"ඉතිං ඔයා හිටියේ මා එක්කමනේ... එතකොට කොහොමද මේවා ගෙනාවේ...." ඇය චූටි එකියකගේ ඇසුවා.

"මං කෝල් කරල ඔක්කෝම අණවුම කරලා ගෙන්නුවේ..."

"කොයි වෙලේදීද...?" ඇය දැනුත කුතුහලයෙන්ම ඇසුවා.

The Reader's Place Novel

"ඇයි හොස්පිටල් එකේදී මං ඔයාට [illegible] ගියේ... ඒ වෙලාවේ..."

නියල බිල් එක [illegible]

"ඔයා පව් රවිශ්... දන්නවද මට මේතරම් නෑගී ගොඩක් මේ ලැබුණමයි..." දෑස් තෙත්ව එද්දී ඈ සෙමින් කීවා.

"අනේ... අඬන්න එපා මැණික..." උමංදව තවතවත් තුරුළු කරගනිමින් රවිශ්ක ළතාවකට පැද්දෙමින් කීවේ. ඒ කාමරයේ සිපුම්ව නැගෙන සංගීත රාවයට තාලයට පාද තබමින් ඇයත් ඔහුගේ තුරුලට වී සිටියා ආදරයෙන්.

"ඔයා හරි හොඳයි රවිශ්... දන්නවද...? මං චූටිකාලේ ඉඳලම වලස් පැටවුන්ට බෝනික්කන්ට හරිම ආසයි. ඒත් මට සෙල්ලම් කරන්න ලස්සන ලස්සන සෙල්ලම් බඩු තිබුණෙම නැහැ. පබෝධා අක්කනම් ඒවගේ ලස්සන සෙල්ලම් බඩුවලින් සෙල්ලම් කරද්දි මං හැංගිලා ඒ දිහා බලාන ඉන්නවා. මං එහෙම හොරෙන් බලාන ඉන්නවා දැකලා ආත්තම්මා මට

සෙල්ලම් ප්ලාස්ටික් බෝනික්කෙක් ගෙනත් දුන්නා. ඒක ඒතරමටම ලස්සන නැතිවුණත් මං හරිම ආදරෙන් ඒ බෝනික්කව තියාගත්තා..."

උමංදගේ දෑස් කඳුළු වලින් තෙත් වෙලා.

"ඉතිං කෝ දැන් ඒක..."

"මට ඒක තියාගෙන ඉන්න ඉඩලැබුණෙම ටික දවසයි රවිශ්... පබෝධා අක්කා ඒක දැකලා අරගෙන දුවලා ගිහින් දර ලිපට දැම්මා. මාත් අඬ අඬා ඒ පස්සෙන් දුවලා ගිහින් ඒක ගන්න හැදුවා. ඒත් එතකොටත් ඒක භාගෙට පිලිස්සිලා. මං ගන්න හදද්දි මාවත් ඒ රස්නෙට යන්තම් පිලිස්සුණා. අත්තම්මා දැකලා එදා මාව බේර ගත්තා..."

"ඔයා පව් උමාවි..."

රවිශ්ක [illegible] වුණේ ඇගේ [illegible]

"ඔයා දන්නවද රවිශ්... ඒ භාගෙට පිලිස්සුණ බෝනික්කව වුණත් මං ආසාවෙන් තියාගත්තා. ඒත් නැන්දා ඒක දැකලා අරන් ගිහින් ලිඳට දැම්මා. මං එදානම් චූටිකමට හුගක්ම හුගක් ඇඬුවා රවිශ්..."

උමංදා එය මතක්කරමින් ආයේමත් ඇඬුවාය.

"අඬන්න එපා මැණික... මේ බලන්න... මං දැන් ඔයාට ඉන්නවනේ... ඔයා කැමති ඕනෙම දෙයක් මගෙන් ඉල්ලන්න. මම ඔයාට ගෙනත් දෙන්නම්..."

රවිශ්ක තමා දෙසට උමංදව හරවගනිමින් ඇගේ කොපුලක් සිපගත්තේය.

"යන්න මැණික... දැන් ගිහින් වොෂ් එකක් අරගෙන එන්න..."

"ඔයාට හුගක්ම හුගක් තැන්ක්ස් රවිශ්... ඒ වගේම

හුඟක්ම හුඟාක් පිං මහත්තයෝ... මගේ හිත සතුටෙන් තියන්න හදනවට..."

"එහෙම කියන්න එපා උමාවී... ඔයා මට හුඟක්ම හුඟක් වටිනවා. දන්නවද...? මොහොතක් හරි ඔයා මා ළඟ නැතිවුණාම මට දැනෙන පාළුව මං විතරමයි මැණික දන්නේ..."

"මං වොෂ් එකක් ගන්න ගියාට කමක් නැහැනේද...?"

රවිශ්ක දුක්ගන්නවට අකමැති නිසාම ඇය අවසරගෙන එතැනින් ඉවත්ව ගියාය.

ඇඟපත දෝවනය කරගෙන නිදිඇඳුමෙන් සැරසිලා කාමරය තුලට පැමිණි උමංදා දෙස රවිශ්ක බලාන හිටියේ ආශාවෙන් පිරුණු දෑස් වලින්.

[illegible]

[illegible] මසව ගත්තේය. ඔහුට [illegible] සයනය දෙසට උමංදව එසවගෙන ගිය දැන් පවලව ගත්තාය. රවිශ්ක ඇයව සයනය මතින් පවිස්සමට තබමින් ඇය ළඟින් ඇයට ළංව ඔහුත් දිගඇදුනේය.

රවිශ්කගේ ආදරණීය සුසුම් පිටව ගිහින් අවසන හතරවුනයේ උමංදගේ උවන මතයි. ඒ රාත්‍රී නිහැඬියාව උමංදට වගේම රවිශ්කටත් ගෙනආවේ ආදරණීය සොඳුරු නිසල බවකි.

****

02

තම කාමරය වටා පැතිර තුහිසීතලක් තිබුණද... එසිහිල අවුදින් තමා වටා දගකෙරුවද... ඒත් උමංදා ගතවටා වනි තියෙන ඇඳපොරෝනය දෙසරයක් නොසිතම මැත්කලාය. මංද ඒ [illegible] අවදිවීමට පෙර තමා අවදී වී ඔහු වෙනුවෙන් [illegible]

එහෙත් [illegible] පටලවී [illegible] දෑත ඇය සෙමින් ඉවත්කරන්න හැදුවට මොකද ඇගේ ස්පර්ශයෙන් තිගැස්සි ඇහැරුණ රවිශ්ක දෑස් පුංචිකරමින්ම උමංදා දෙස බලමින් දෑස්වලින් අසාසිටියේ ඇයිද කියාය.

"මං නැගිටින්න කියලා මහත්තයා... කෝ විංගිත්තාක් එහාට වෙන්න. ඔයාගේ තේ එක අරගෙන එන්න දැන් උදෙත් වෙලා..."

ඊයේ රාත්‍රියේ පමාවී නින්දට ගිය නිසාමද කොහේද රවිශ්කගේ දෑස් තාමත් නිදිමතින් ඇත්තේ. ඒත් උමංදා ඔහුවෙතට නැඹුරු වී ඒ හිස මදක් ආදරෙන් අතගෑවාය. ඒ මනුගේ සුව නින්දට ඇය බාධා කලනිසාම

"අනේ මැණික... තව ටිකක් ඔහොම ඉන්න..."

ඒ නිදිමත මැදින් ඔහුටත් සීතලක් දැනෙන්න ඇති. ඒ නිසාමයි ඔහු කාමරය තුලවූ වායුසමීකරණ යන්ත්‍රය අසල ඇති

The Reader's Place Novel

දුරස්ථපාලකය ගෙන ක්‍රියා කර දැමුවෙන්.

"අද ඕෆිස් යන්නෙ නැද්ද මගේ මහත්තයා..."

"යන්න ඕනේ... ඒත් ඔයා දැන් ඉක්මනට නැගිට්ටත් අවශ්‍ය නෑ. නමණී තේ හදයි ඔයා නව ඩිංගෙවෙලාවක් නිදාගන්න. කෝ ඇස්දෙක වහගන්න..."

රවිශ්ක එසේ කියමින්ම ඇයට නැගිටින්නට බැරිවෙන්න ඇයව ඔහුගේ ගතට තවතවත් තුරුළු කරගත්තේය.

"අනේ... එහෙම කියන්න එපා රවිශ්... මං ආසාවෙන් හදන තේ එක මට හදන්න දෙන්න ප්ලීස්..."

ඇය හුරතල් වුණා ඔහුගෙන් අවසර පතන්න.

"ඔයාට උදේපාන්දරින්ම නැගිටින්න අපහසු නැද්ද...?" ඇය ගැන දුක සිතුණ හන්දම ඔහුද අසන්නේ පොඩි එකෙකු සේය.

"හ්ම්... නාම නැහැ..."

ඇය ඔහුගේ හිසකෙස් අවුල්කරමින් කීවා.

"එනකොට... අර උදේට උඩදිය ඔයා ගන්නෙ සමහර අය... එහෙමත් නැද්ද...?" ඔහු එයනම් ඇසුවේ හරි පරිස්සමට.

"අනේ... ඔය ඉතිං... මට එහෙම නැහැ නාම. ඔයා මට එහෙම කරන්න හිතදෙන්න හදනවනේ..." ඇය ගතු කීවාය.

"එපා මහන්සි වෙන්න... ඔයා මෙහොම ඉන්න නමණී තේ හදයි..." ඔහු හැදුවේ ඇයව නවතාලන්නයි.

"ඒ වුණාට කමක් නැහැ... මට අවශ්‍ය ඔයාගේ තේකෝප්පය මංම හදන්නයි. කෝ ඉතිං එහාට වෙන්න..." ඇය බලහත්කාරයෙන්ම නැගිටින්න හැදුවාය.

"ඔන්න එහෙනම්..." ඔහු ඇගෙන් මෑත්වූයේ තරහවට නොවේයි.

කාමරය තුලබදු නානකාමරය වෙතට ගිය උමංදා

මුවකට සෝදා වෙනත් ඇඳුමක් ඇගලා ගත්තාය. ඉක්සනුව ඇවිදින් කණ්ණාඩිමේසය අසලටවී ඉද හිසද පීරන්න ගත්තාය. සයනයට වී නාමින් ඉන්න රවිශ්ක උමංදා දෙස බලාසිටියේ දැස් දල්වමින්ය.

"මොකද...?" ඇයත් ඔහු දෙස නිරායාසයෙන්ම කණ්ණාඩිය මගින් බලා ඇසුවාය.

"කෝ... නාම නැගෙන් පේන්න..."

"මොනවද...?" ඇයද ඇසුවා දෑස්වලින් කුතුහලයෙන්ම. ඔහු අංගචලනයෙන් පෙන්නුවේ ඉදිරියට නෙරා ආව කුසක්ය.

"අනේ ළමයෝ... ඔය ඔයාට පිස්සු... තවම මාස කීයද...?" ඇය ඔහුට විරින්තා යන්න හැදුවා.

"මං තේ අරගෙන එනකල් ඉන්න..." ඔහුද සිනාමුසුව ආදානගිවිලට ඔහු කරලුගර ගෙන ඇයි දෙසය.

The Reader's Place Novel

****

උමංදා මුළුතැන්ගෙට ඇතුළු වෙනවා දුටු නමණී පමණටවඩා කලබල වූවාය.

"සුදුමැණිකේ... ඇයි මේ... යන්න යන්න මට මගේ වැඩ ටික කරගන්න පුළුවන්. මැණිකේ තව ඩිංගක් ඇඳට වෙලා ඉන්න..."

"ඔය ඉතිං... නමණී අක්කා ඔයත් රවිශ් වගේ මාව ඇඳට කරලා තියන්න හදනවා. අනේ ළමයෝ... මට ලෙඩක් නැහැ. ඔයාලා මාව බලෙන් ලෙඩ කරවනවා..." උමංදා නෝක්කාඩු කියද්දි නමණී සිනාසුණා ඇයට නොපෙනෙන්න

"හරි ඉතිං... ඇයි දැන් මේ කුස්සිය පැත්තේ..." නමණී ඉනාට ළඟපසට වෙන්න දැන් තබමින් ඇසුවාය.

"මහත්තයාගේ තේ එක හදන්න..."

"සුදුමැණිකේ ඔහනින් ඉඳගෙන ඉන්න මං හදන්න..."

කමණී තේ පිළියෙල කිරීමට සූදානම් වූවාය.

"එපා... එපා...තෝ දෙන්න මං හදන්න..." ඇය කලබල වූවාය.

කමණී වුණත් දන්නවා උමංදා රවිග්ක වෙනුවෙන් තේ සාදන්න කැමති බැව්. ඇය එය හරිම ආසාවෙන් උනන්දුවෙන් ආදරයෙන් කරන බැව් කමණී වුණත් දැකලා තියෙනවා. අදත් උමංදා පිළිවෙලකට තේ සාදනවා කමණී පැත්තකටවී බලාන හිටියා.

"දුව... ඇයි ඔයා මෙතන. යන්න යන්න ඉක්මනට... ඔයාට දැන් මේ පැත්ත තහනම් කලාපයක්..." මුළුතැන්ගෙට ආව ශ්‍රීමතී මැතිණිය උමංදා එහි ඉන්නවා දුටුනිසාම කීවාය.

"අනේ නැහැ අම්මා... මං ඒ තේ එකක් හදන්නද..." කලබල වූ උමංදා [illegible] සේ කීවා.

"බලන්න කමණී මේ ළමයා කරන දේ... මං කොපමණනම් කියනවද වැඩකරන්න එපා කියලා. මං මේ දැනුත් මේපැත්තට ආවෙම කමණීට කියන්න දුවට වැඩිය සැරජාති කෑමට හදන්න එපා කියලා. ඒ වුණාට උදේ පාන්දරින්ම නැගිටගෙන එයත් මෙතන..."

"ලොකු මැණිකේ බයවෙන්න එපා... මං සුදුමැණිකේ නිසාම සැරකෑම මොනවත්ම හදන්න ගන්නෙත් නැහැ සුදුමැණිකෙට ගුණ කෑම ජාති විතරක් හැදුවා. සුදුමැණිකේ කන්න කැමති මොනවත් තියෙනවනම් කියන්න..." කමණී උමංදා දෙසද බලමින් ඇසුවාය.

"අනේ එහෙමට විශේෂයක් නැහැ කමණී අක්කා... ඔයාට ලේසි ඔයා කැමති ඕනෙම එකක් හදන්න මට කියලා විශේෂයක් කරන්න එපා..."

"කමණී ඒ වුණාට කමක් නැහැ... දුවගේ කෑම ටික පරිස්සමට හදන්න..." ශ්‍රීමතී මැතිණිය නැවතත් කමණීට අවවාද කලාය.

"අම්මා... මං මේ තේ එක රවිග්ට දීලම එන්නද...?"

"අපෝ යන්න යන්න... එයාටත් දැන් ඔයාගේ අතින් හදන තේකෝප්පය නොලැබුණොත් පෙවෙන්නේ නැහැවගේ..."

උමංදා ශ්‍රීමතී මැතිණියට සිනහවක්පා තේ බන්දේසිය රැගෙන ගියාය.

"ඇයි එන්න පරක්කු..." උමංදා කාමරයට පිවිසි බැව් දුටු රවිග්ක ඇසුවේ අමනාපයෙන් නම් නොවෙයි.

"අනේ සොරි මහත්තයා... වතුර එකක් ජග් එකට පුරවලා ප්ලග් කලාට ස්විච් එක ඔන් කරන්න අමතක වෙලා [illegible] තිබ්බා. වතුර [illegible] මොකද [illegible]වෙම..."

උමංදා සමාව ඉල්ලන හඬින් කීවාය.

"ඒක තමයි ළමයෝ... ඔයා තාම නිදිමතින්ද කොහේද...? මං කිව්වනේ ඇඳට වෙලා ඉන්න කියලා. තෝ ඇහුව්වද...? ඒක තමයි ඔය. මෙහේ එන්න..." එහෙම කියමින් රවිග්ක උමංදවත් ඇඳේ පැත්තකින් ඉන්දව ගත්තේය.

"ඔයත් උගුරක් බොනවද...?" තේ කෝප්පය ඇතට ගත් ඔහු ඇසුවේ ආදරයෙන්.

"අනේ එපා මහත්තයා... මට කිරි බොන්න බැහැනේ..."

"සොරි සොරි මැණික... මට අමතක වුණානේ..."

රවිග්ක තේ උගුරක රස බැලුවේය එවිටම වගේ තම කාමරයේ දොරට හඬක් නගමින් කවුරුන් හෝ තම කාමරය තුළට එන්න අවසර පතන ලදී.

“ගුඩ්මෝනින් රවිශ්ක අයියා... කෝ අපේ ලෙඩා...”

එහෙම කියමින්ම මනුලි උදේපාන්දරින්ම කාමරයට ඇතුළු වුණාය. ඒ නිසාත්ම නොව ඇය අතැදී ලස්සනම ලස්සන මල් පොකුරක්ද සමගිනි.

“ලෙඩා... ඒ කවුද...? කෝ...” එසේ අසමින් උමංදා වටපිට බැලුවාය.

“ඇයි අනේ... ඔයාගෙන්... ආ මේක මගෙන් ඔයාට. ආදරෙන්ම ආදරෙන් සුභ පැතුම්... උම්මා...” ඇය මුවෙන් හඬක්ද පිටකරමින් උමංදගේ කොපුලක් සිපගත්තාය.

“මේ... බැරිද ඔයා ඔය සද්දේ දාලා උමංදට දුන්නා වගේ එකෙන් එකක් මටත් දෙන්න. හැමෝම උමංදට විතරක් [illegible] දෙනවා. උමංදා සප්පෝට් කල මට මොනවත්ම නැහැ...”

රවිශ්ක බොරු නෝක්කාඩුවක් ගන්නා [illegible] කීවේ.

“දෙන්න බැරිකමක්නම් නැහැ රවිශ්ක අයියා... හැබැයි ඉතිං අවසන... හැටතුම්පල ඉස්පිරිතාලේ වේවිද දන්නෙත් නැහැ මාත් ක්ලාන්තවෙලා ඇදවැටිලා...”

මනුලිත් සිනාසී ඔහුට ඇඟකරමින් කීවා.

“ආ... ඔයාට ක්ලාන්ත හැදෙන ලෙඩේ ස්වකැමැත්තෙන්ම බෝකරන්න කැමති කෙනෙක් මෙහේ ඉන්නවනේ... මං මේ ඒක් බැලුවේ මොකද මෑන් තාම මේ පැත්තට නාවේ කියලයි. තාම ඔයා ගෙදරට ආවා දැක්කේ නැතිව ඇති...”

රවිශ්ක එසේ කියමින් කියන්නේ කා ගැනද කියන්න මනුලිත් දන්නවා ඒ නිසාම ඒ උවනට සිනහවක් ආවා මුළු උවනම රතුකරගෙන.

“නැගිටින්න නැගිටින්න... ඇඳට වෙලාම ඉන්නද

The Reader's Place Novel

කල්පනාව. යමු පහලට...” මනුලි උමංදව පහතමාලයට එක්ක යන්න හැදුවා. ඒ හිතයටත් පුංචිම පුංචි අසාවක් තිබුණා නොකිවට තරුණව දකින්න. උමංදනම් බැලුවා අවසර පතන දෑසින් රවිශ්ක දෙස ඔහුගේ කැමැත්ත අකමැත්ත තුමක්දැයි දැනගන්න එක්ක.

“කමක්නැහැ මැණික... ඔයා යන්න. මටත් ඔෆිස් යන්න ලෑස්තිවෙන්න තියෙනේ. මේ ඒක නෙමෙයි මනුලි නංගා... කොහොමද කියන්න පුළුවන්ද ඔයා උමංදා ගැන දැනගත් විදිය...” රවිශ්ක හඬ අනුකරමින් එසේ ඇසුවම මනුලි හරිම කෝල හිනාවක් පෑවාය.

“හා මට හිතාගන්න පුළුවන්... මයත් එක්ක වචනයක් දෙකක් කථාකරන්න පෙරුම් පුරණ එකෙක් ඉන්නවනේ. උට [illegible] දෙන්න [illegible]...”

“හරි හරි අනේ... මැසේජ් එක ලැබුණ හින්ද මං ආවා. දැන් මං ආව එක වැරදිද උදේපාන්දරින්ම පණ කඩාගෙන...”

මනුලි බොරු අමනාපයක් ගත්තාය.

“අනේ නැහැ නැහැ... ආව එක හොඳයි. ඔයාව උදේපාන්දරම දැක්කම හිත බටර් බර්ගර් බනිසක් වගේ පිම්බෙන... සෙම් සබන් පෙණ වගේ වැක්කෙරෙන... එකෙක් ඉන්නවනේ මෙහේ...”

රවිශ්ක මනුලිගේ කන් පෙත්තක් අදිමින් කීවේය.

“ඌයා... රවිශ්ක අයියා... මට රිදුණා. උමංදවත් මෙහෙම රිදෙනවද...?”

“උමංදට මෙහෙම නෙමෙයි ඊට වඩා රිදෙනවනේ... හැබැයි කෙල්ලේ ඒ ඉතිං ආදරයෙන්...”

රවිශ්ක මහමාල සිනහවක් මුහුණට ගෙන කීවේ.

" ඔය ඇති ඇති... අපි යමු මනු... ඔයත් මාරු එක්කෙනාගේ කට අවුස්සන්න හැලවා දන්නවනේ ඒකත් හැටි..."

උමංදා රවිශ්කට ආදරණීය හඬවපුවත් හෙලමින් මනුලිත් සමඟ සහන මිදුල දෙසට ගියා. සුපුරුදු සිමෙන්ති බංකුවේ උමංදව පෙර මනුලි අසුන්ගත්තා.

" ඇත්තටම උමා... මේ බෙන්ච් එක තියෙන තැනනම් මරු. හරියට නුවරඑළියේ පාක් එකකට ගියා වගේ. වටේට මල් පිපුණ ගස්... ආරුක්කුවක් වගේ හැඩේට හෙවන වෙන්න වැවිච ගස්... හරිම ලස්සනයි. කපල් එකකටනම් තනිවෙන්න මරු..."

" මේ... උඹ එහෙම වැරදිලාවත් මෙතන එහෙම තනි වෙන්න හිතන්න එපා. මේ ගෙදර උඩතට්ටුවට නැග්ගම කොයි කාමරේ ඉඳලා බැලුවත් කොහාතින් හරි මේ බෙන්ච් එක පේනවා. උඹ[illegible] මං මේ [illegible] දැණුම්දීමක් කළේම..."

එහෙම [illegible] උමංදා [illegible] කොහොම[illegible] ඇදගත්තාය.

" අනේ වැඩෙමයි... මේ පෙම් බංකුවේ පෙම්සුව විඳින්න. මට මේ බංකුව එපා. මං යනවා ගෝල්ෆේස් එක පැත්තේ කුඩේ පාට මැකෙනකල් අව්වේ සිරිනරඹන්න..."

" ඔව් ඔව්... ඒ පැත්තේ තියෙන අර කාල තුවක්කු ටිකත් හොඳයි ලව්කරන උන්ට ඉඳගෙනම සිරිනරඹන්න..."

" ඇයි ඒවා කොයිවෙලේ පුපුරවන්නෙද කියලා හිතහිතා මූණ දිහාම බලාන ඉන්න නිසාද...?"

" පිස්සි..." උමංදා සිනාසුණාය මනුලි බලාන හිටියා සතුට පිරිලා රතුවෙන උමංදගේ උවන දිහා

" උමා විහිළු නෙමෙයි උමා... මට හරිම සතුටුයි අද ඔයා මෙහොම හිනාවෙලා ඉන්න එක ගැන..."

මනුලි උමංදගේ දෑතක් ආදරයෙන් අල්ල ගත්තා

" අර එදා ඔයා කිව චන්ද්‍රකුමාර මගේ රවිශ්ක වෙන්න ඇති මනු..." උමංදත් අතීතය මතකයට ගෙන හරි දුකහිතෙන සුසුමක් පිටකර කීවා,

" දුක හිතෙන විදියට සුසුම් පාකරලා අපින්න එපා උමා... රවිශ්ක අයියා තරම් හොඳකෙනෙක් ආයේ ඔයාට කොහේදිවත් ලැබෙන එකක් නැහැ. පිස්සු කියවලා දගකලාට රවිශ්ක අයියා හරිම හොඳයි..."

" ඇත්තමයි මනු... මටත් හිතෙනවා රවිශ් වගේ කෙනෙක්ව ලබන්න මං හුඟක් පිංකරලා ඇති කියලා..."

උමංදා එවදන් හදවතින්ම කීවා

" උමා... නැන්දා දන්නවද මේ ගැන එයාලට කියනවද...?" මනුලි උමංදා දෙස විමසිලිමත්ව බැලුවාය.

" ඔව් මනු... නැන්දා [illegible] නම් [illegible] ඉතිං මේ [illegible] එක හරිමදි. එයාලා තාම හිතනවා ඇති මං මෙහේ වැඩකාරකම් කරනවා කියලා..."

" එකඅතකින් ඔය කුඩුකේන්තු ගෑණිට කියන්න ඕනෙත් නැහැ තමයි. ඔයාගේ සතුටට ඒ ගෑණිගේ ඇස්වහ වදින්න බැරිකමකුත් නැහැ..."

" මට ආත්තම්මව මතක් වෙනවා මනු... අනේ ආත්තම්මා අද හිටියනම් එයත් සතුටුවේවි අද මං හිතේදම..."

" හ්ම්... ඔයාට ඔයාගේ අම්මවනම් මතකනැතිව ඇති අප්පච්චිවනම් ඔයා කොහොමත් දැකලා නැති නිසා මතකයක් නැතිවම ඇති... ඔයාට ඔයාගේ දෙමාපියන්ට වඩා ලංව හිටියෙම ආත්තම්මා. ආත්තම්මා කොහේ හිටියත් ඔයා දිහාම බලාන ඇති උමා. ආත්තම්මා ඒතරමටම ඔයාට ආදරෙන් හිටියා. පව්... අපේ අම්මා කීවා ආත්තම්මා අන්තිම මොහොතේ හුස්ම

The Reader's Place Novel

හෙළද්දීත් ඔයාගේ නම කීවෙම කියලා..." උමංදගේ දෙනෙත් ආයෙමත් තෙත් වුණා මනුලිගේ වදන් හමුවේදී.

" අනේ උමා... මං ඔයාව අඬවන්න හිතාන කීවෙම නැහැ. ඔය ඉතිං... දැන් අඬන්න එපා උමා. මේ බලන්න... දැන් රවිශ්ක අයියා දැක්කනම් එහෙම ඔයාව අඬවනවා කියලා මටත් බනීවි..." එහෙම බොරුවක් කියලා මනුලි තැනුවා උමංදගේ කඳුළු පිසලන්න.

" පුදුමැණිකේ..." කමණි උමංදව සොයාගෙන ආවා එතැනට

" ඇයි කමණි අක්කා..."

" මට හිතුණා... මැණිකේ මෙතන ඇති කියලා. ලොකුමැණිකේ කථා කලා කෑම කන්න..."

" [illegible] යමු කමණි අක්කා... එයාලට නැත්නම් ඔෆිස් යන්න පරක්කු වෙයි..." [illegible] උමංදා [illegible] මනුලිගේ දෑත අල්ලගෙනම නිවස දෙසට ගියාය.

උමංදගේ දෑත අල්ලගෙන කෑමකාමරය දෙසට ආව මනුලිව දුටුවම තරුෂගේ හදවත සතුටින් ගැහෙන්නට විය. ඔහු මුවද මදක් විවර කරගෙන ඇය දෙස මොහොතක් දෙකක් බලාන ඉන්නට විය. එය දුටු ඔහු අසල ඉන්න රවිශ්ක ඔහුට ඇඟිල්ලකින් ඇන්නේය.

" මේ මැංගෝ මාගරිටාව මොකද බං උදෙන්ම මේ පැත්තේ. සුමණා අක්කට බුලටිමාල කිව්ව වගේ... මං දැක්කේවත් නැහැනේ. අඩුතරමින් ගොන් පිසාව කුම්භාණ්ඩයෝ උඹවත් මට කිව්වේ නැහැනේ..."

"මොන මාගරිටාවද...?" රවිශ්ක ඇහුවේ නොතේරුණ නිසාමය.

"ඇයි බං... මැංගෝ මැංගෝ... උමංදගේ අඩියාව්වා..."

" ආ මනුලි... තේරෙණ භාෂාවෙන් කියන්න එපැයි. මං හිතුවේ [illegible]..."

" මොන දකින්නද බං... උඹ අප්පච්චි කෙනෙක් වෙන්න යන සතුට සෙලිබ්‍රේට් කරල ඊයේ නිදියන්න යද්දි රෑ තෙමෙයිනේ බං පාන්දරනේ. අපි නිදියන වෙලාවල් බලලමයි මෙතී එන්නෙත්. ඕව අපරාදේ..."

" එකේ තියෙන අපරාදේ මොකක්ද බං..."

" ඇයි බං මන්නාරම් බූරුවෝ... ඊනී එන්න වර්ඩ් එකක් දෙකක් ෂෙයාර් කරගන්න තියෙන චාන්ස් එකනේ අඩු වුණේ..."

" ආ දුව... එන්න ඔයත් ඇවිත් ඉඳගන්න..."

මනුලිව දුටුවිට ශ්‍රීමතී මැතිණිය පැවසුවාය.

"කමක්නැද්ද ආන්ටි... මං කියන්නෙත් නැතිවම ඇවිදින් මෙහෙම ඔයාලට කන්න ඩිස්ටර්බ් කරනඑක වැරදිද හරිඳද්ද මංදා..."

" [illegible]... එහෙත් තියෙන වැරද්ද මොකක්ද කෑම [illegible] එක [illegible] වැරද්දක්ද...?"

ශ්‍රීමතී මැතිණිය එසේ කීවෙම මනුලිගේ පැමිණීම ඔවුන්ට බාධාවක් නොවන බැව් හඟවන්නයි

" එන්න නංගා... ඉඳගන්න..." රවිශ්කත් ඇයට ආරාධනා කලේය. ඇය හොරෙන් බැලුවා තරුෂ දෙස ඒ අතරතුර ඒ මොහොතේදීත් තරුෂගේ අර විවර කරගත්ත මුව තාමත් විවරවයි තිබුණේ. ශ්‍රීමතී මැතිණිය උමංදට වගේම මනුලිත් කිරිබත් කැට බෙදුවා ඒ අතරතුර.

" වාව් ආන්ටී...කිරිබත්..." මනුලි සතුටින් කීවා

"ඔව්... උමා දුව නිසාම කමණි හදලා..." උමංදා කිරිබත් කන්න ආස බැව් නිවසේ අයත් හොඳින් දන්නවා

"කන්නනම් ආසයි මාත්... ඒත් ප්‍රශ්නෙකට තියෙන්නේ අද මට ලෙක්චර්ස් වලට යන්න තියෙනවා මේ ගමන්ම. අද [illegible]

නිසනුත් අපි නිදිකිරන එක අද කිරිබත් කාලා ඩබල් නිදිකිරන්න වෙයිද දන්නෙත් නැහැ ආන්ටි..."

මනුලි කිරිබත් පිඟාන දෙස බලබලා දුක් වෙවී කීවා.

"තලා ඉවරවෙලා ඉඟුරුදාලා හැදුව තේ එකක් බොන්න දුව. එතකොට නිදිමත මග හැරේවි..." ශ්‍රීමතී මැතිණිය එසෙම කියද්දී උමංදා හිනට ආව පැනය මනුලිගෙන් අසා සිටියා.

"ඒක තෙගමයි මනු... සිහින මැක්කාස් ඒ කවුද මනු ඒ..." උමංදා දෙනෙත් කුතුහලයෙන් රන්දමින්ම ඇසුවා.

"අපේ ලෙක්චර් කෙනෙක්... නම මැක්සි. එයා උගන්වන වෙලාවට ළමයි සිහින බලන නිසා එයාට කියන්නේ සිහින මැක්කාස් කියලා. ඒ නම දැන් කවින් කටට ඇවිත්. අපේ ජ්‍යෙෂ්ඨ උත්තමයෝ අපේ ලෙක්චර්ස්ලව අපිට හඳුන්වලා දුන්නේ එහෙම..." උමංදාට හරි හිනා.

"[illegible] සිහින මැක්කාස් [illegible] ඉන්නේ [illegible] නැද්ද...?"

"අපෝ ඉන්නවා ඉන්නවා... කිරි බර්ටි පිලාපියා පැණි බිම්මා ෆලවර්පැන්නා සෙමානිස් අමරපදං හරමානිස් ජංගිකොටන් අප්පා දැනට මතක ඔච්චරයි. නාම කැම්පස් ගිහින් දවස්කීයද අප්පා..."

මනුලි විශ්වවිද්‍යාලය ගැන කියන විටදී උමංදා හරි උනන්දුවෙන් අහගෙන ඉන්නවා රවින්ද බලාගෙන හිටියේ.

එයාලගේ කථා අසමින් ශ්‍රීමතී මැතිණියත් කෑම කටක් දෙකක් කා ඉක්මනට එතැනින් නැගිසිටියා පවිනේ මේ තරුණ ළමයින්ට එයා එතන ඉන්න එකක් බාධාවක්ද දන්නේ නැහැනේ එහෙම සිතමින්

"පුතාලා... එහෙනම් ඔයාලා හෙමිහිට කෑම ගන්න මං නැගිටිනවා කමක් නැහැනේ මට වැඩවගයක් තියෙනවා

කරන්න. රවින් ඔයා ඔෆිස් යද්දි මාවත් ඔයාගේ වෙහිකල් එකෙන්ම ගෙනියන්න..."

"හා අම්මා..." ශ්‍රීමතී මැතිණිය එතැනින් ඉවත්ව යනතෙක්ම අනිත් අය වගේම රවින්දත් බලාහයි හිටියේ

"මේ මනුලි නංගො... ඔයා බය නැතිව කන්න අනේ කිරිබත් කෑලි දෙකක්. ඔයා නිදිකිරද්දි මයාට පවන් සලසල ඉන්න මාත් එන්නද අද මයත් එක්ක යුනිවර්සිටි එක පැත්තේ යන්න..."

"අපෝ... උඹ එහෙම ඒ පැත්ත පලාතේ යන්න එපා ගොනෝ. ඒ ලෙවල් ක්ලාස් එකේ අවුරුදු විස්සක් තිහක් ඉඳලා පාස්වෙලා කැම්පස් ආව වයසක පොරක් කියල කොල්ලෝ හිතයි උඹව දැක්කම. උන් පිංකමකට වගේ උඹට බස්නමක් එහෙම [illegible] තෝන්ඩිය මැඩසන්න [illegible] එක්ක..." රවින්ද [illegible] කියාව [illegible]

"අනේ [illegible] මං නාම කොල්ලා. උඹ දැන් අප්පච්චිකෙනෙක් බලපන් එතනම නාකි මංද උඹද කියල..."

"අයියෝ විහිළු නෙමෙයි තරුෂ් අයියා... ඇත්තටම ඔයාට බැරිද මට පොඩි ලිෆ්ට් එකක් දෙන්න..."

මනුලිත් කල්යල් බලමින්ම ඇසුවාය.

"අයියෝ සුළු දෙයක්නේ... කාර්එක අපේ නැන්දගේ කම්පනි එකේ වුණාට පෙට්‍රල් සංස්ථාවෙන් මග හිටින එකක් නැහැ බාල කොලටි පෙට්‍රල් නෙමෙයි චෙක්කරල බලලමයි මං ගැහුව්වේ. ඒත් ප්‍රශ්නේ මේ මැංගෝ පාට කෙල්ල මොකද මගෙන් ට්‍රාන්ස්පෝට් පැතුවේ කියලයි..."

"අයියෝ ඒක හිතන්න එපා අනේ... වැඩිය දෙයක් නැහැ අපේ කැම්පස් එකේ ජ්‍යෙෂ්ඨ උත්තමයෙක් ජ්‍යෙෂ්ඨ ජ්‍යෙෂ්ඨ

The Reader's Place Novel

නිසාහන් අපි නිදිකිරන එක අද කිරිබත් කාලා ඩබල් නිදිකිරන්න වෙයිද දන්නෙත් නැහැ ආන්ටි..."

මනුලි කිරිබත් පිඟාන දෙස බලබලා දුක් වෙවී කීවා.

"නලා ඉවරවෙලා ඉඳුරුදාලා තැටුව තේ එකක් බොන්න දුව, එතකොට නිදිමත මග හැරේවි..." ශ්‍රීමති මැතිණිය එහෙම කියද්දී උමංදා හිනා ආව පැත්ත මනුලියෙන් අසා සිටියා.

"ඒක නෙමෙයි මනු... සිහින මැක්නාස් ඒ කවුද මනු ඒ..." උමංදා දෙනෙත් කුතුහලයෙන් රන්දමින්ම ඇසුවා

"අපේ ලෙක්චර් කෙනෙක්... නම මැක්සි. එයා උගන්වන වෙලාවට ළමයි සිහින බලන නිසා එයාට කියන්නේ සිහින මැක්නාස් කියලා. ඒ නම දැන් කටින් කට ඇවිත්. අපේ ජේෂ්ඨ උත්තමයෝ අපේ ලෙක්චර්ස්ලාව අපිට හඳුන්වලා දුන්නේ එහෙම..." උමංදාට හරි හිනා

"මොකක්ද මනු සිහින මැක්නාස් විතරද ඉන්නේ වෙන [illegible]..."

"අපෝ. ඉන්නවා ඉන්නවා... [illegible] පිම්මා ෆලවර්පැන්තා සෙනානිස් අම්මෙද්දං [illegible] ජංගිකොටන් අප්පා දැනට මතක එච්චරයි. තාම කැම්පස් ගිහින් දවස්කියද අප්පා..."

මනුලි විශ්වවිද්‍යාලය ගැන කියන විට්දි උමංදා හරි උනන්දුවෙන් අහගෙන ඉන්නවා රවිශ්ක බලාගෙන හිටියේ.

එයාලගේ කතා අසමින් ශ්‍රීමති මැතිණියත් කෑම කටක් දෙකක් කා ඉක්මනට එතැනින් නැගිසිටියා පවිනේ මේ තරුණ ළමයින්ට එයා එතන ඉන්න එකත් බාධාවක්ද දන්නේ නැහැනේ එහෙම සිතමින්

"පුතාලා... එහෙනම් ඔයාලා හෙමිහිට කෑම ගන්න මං නැගිටිනවා කමක් නැහැනේ මට වැඩවගයක් තියෙනවා

කරන්න. රවිශ් ඔයා මරින් යද්දී මාවත් ඔයාගේ වෙහිකල් එකෙන්ම ගෙනියන්න..."

"හා අම්මා..." ශ්‍රීමති මැතිණිය එතැනින් ඉවත්ව යනතෙක්ම අනිත් අය වගේම රවිශ්කත් බලාගෙනයි හිටියේ

"මේ මනුලි නංගා... ඔයා බය නැතිව කන්න අනේ කිරිබත් කටක් දෙකක්. ඔයා නිදිකිරද්දී ඔයාට පවන් සලසල ඉන්න මාත් එන්නද අද ඔයත් එක්ක යුනිවර්සිටි එක පැත්තේ යන්න..."

"අපෝ... උඹ එහෙම ඒ පැත්ත පලාතේ යන්න එපා ගොනෝ. ඒ ලෙවල් ක්ලාස් එකේ අවුරුදු විස්සක් තිහක් ඉඳලා පාස්වෙලා කැම්පස් ආව වයසක පොරක් කියල කොල්ලෝ හිනයි උඹට දැක්කම. උන් පිංකම්කට වගේ උඹට බක්තමක් එහෙම නැගී කලොත් හෝන්ඩිය මැතෙන්නත් එක්ක..." රවිශ්ක එහෙම කිවේ තරුෂව තරහ ගන්වන්න ඕනේ කන්දමයි.

"අනේ පලයන් බං යන්න... මං තාම කොල්ලා. උඹ දැන් අප්පච්චි කෙනෙක් බලපන් [illegible] උඹද කියල..."

"අයියෝ විහිළු නෙමෙයි තරුෂ් අයියා... ඇත්තටම ඔයාට බැරිද මට පොඩි ලිෆ්ට් එකක් දෙන්න..."

මනුලින් කල්යල් බලමින්ම ඇසුවාය.

"අයියෝ පුළුව දෙයක්නේ... කාර්එක අපේ නැන්දගේ කම්පනි එකේ වුණාට පෙට්‍රල් සංස්ථාවෙන් මග හිටින එකක් නැහැ බාල තොලටි පෙට්‍රල් නෙමෙයි චෙක්කරල බලලමයි මං ගැහුව්වේ. ඒත් ප්‍රශ්නෙ ඔම් මැංගෝ පාට කෙල්ල මොකද මගෙන් ට්‍රාන්ස්පෝට් පැතුවේ කියලයි..."

"අයියෝ ඒක හිතන්න එපා අනේ... වැඩිය දෙයක් නැහැ අපේ කැම්පස් එකේ ජේෂ්ඨ උත්තමයෙක් ජේෂ්ඨ ජේෂ්ඨ

The Reader's Place Novel

කිය කිය මගේ අතින් පයින් අල්ලන විදිය මට එච්චරටම ඇල්ලුවෙම නැහැ..."

" ආ හා... දැන් නංගා ඔයා හදනවා ඇන්ජෙල් මූට ඔයාගේ බොඩිගාඩ් විදියට එන්න ගිහින් පෙන්නන්න. හ්ම් හ්ම් ඒකත් හොඳයි ඉතිං... කොහොමත් මූව දැක්කම අලි දෙන්නෙක් මැදට හිරවෙලා හැලිල පොඩිවෙච්ච ගානට ඉන්නවනේ..."

" අනේ පලයන් බං යන්න... උඹ මට බකට් හලනව. මේ නංගා... ඔයා කැමතිනම් කියන්න අපි ඌව උස්සමුද මාර අන්තකට කඹයක් දාලා එකයි දෙකයි තුනයි කියල කඩන් වැටෙන්න..."

" විහිළු නෙමෙයි තරුෂ අයියා... මටනම් ඒ උත්තමයා එන පොට අල්ලන්නෙම නැහැ. මහම මහ මැර පාටයි මට ඇත්තටම අප්‍රියයි..."

" ඔයා එහෙනම් ඒ [illegible] එක්ක [illegible] යන්න එපා මනූ..." උමංදා නැතිගෙන මනූලිට අවවාද කළා.

" අපෝ නැහැ උමා... මං නම් කථාකරන්නෙම නැහැ. ඌ මගෙන් ඇහුවා ගෙදර විස්තර මං කිව්වා අප්පච්චි පොලිසියේ ලොක්කෙක් අයියා ආමි එකේ ඉහළ පුටුවක් කියලා. මූ මගේ දිහා කොරවෙලා වගේ බලන් හිටියේ. ඌ දන්නවද මං බොරු කීවා කියලා..."

" ඌ හිතුවද දන්නේ නැහැ ඔයාලගේ ගෙදර ඉතිරි වුණ ටයර් කටුකම්බි යකඩ පොලු තියෙනව කියලා..."

" අනේ පව් රවිශ්... මනූලිට විහිළු කරන්න එපා. මනූ මං ඔයාගේ තනියට රවිශ්ව එවන්නද ටික දවසකට..."

උමංදා මනූලි ගැන බියක් දැණුන නිසාම ඇසුවා.

" අයියෝ අයියෝ උමා නංගා... පව්නේ අනේ අදහෙට අප්පච්චි කෙනෙක් වෙන්න ඉන්න මේකව මහන්සි කරවන්නේ.

මේ මං ඉන්නැද්දි බයවෙන්න එපා මනූ. මං තනිකර ඔයාගේ පෙම්වතාවි දුෂ්ටයාව මං පන්නන්නම්..."

තරුෂ පපුවත් ඉදිරියට කර දෑතක් පපුවට තබමින් කීවේ උමංදටත් නට කොනකට සිනහවක් නැඟුණා

" මේ තරුෂ අයියා... අර දුෂ්ටයාව පැන්නුවට කමක් නැහැ හැබැයි අර දුෂ්ට වචනයට ඉස්සෙල්ලා කීව පෙම් වචනය ඒකනම් ටිකක් මට හදවතට බරක් වගේ වෙලා උණ හදන වැඩක් වගේ..."

" බය වෙන්න එපා මනූලි නංගො... ඒ උණ හැදුණත් ඩෙංගු නෙමෙයි. ඒක අර රතුපාට රෝසකොළේක එල් එකට ම තියලා ටී කරලක් එල්ලන ඊ සික් එකක් වෙවි..."

" අයියෝ... මෙතන හිටියොත් අද මට ලෙක්චර්ස් වලට [illegible] වෙන එකක් නැහැ පරක්කුවෙලා. එක්කෝ පුරුදු විදියට මං තනියම [illegible]..." තරුෂගේ [illegible] හිතත් සැලෙන නිසා ඇය කීවා

" හෝව් හෝව්... මේ පිස්සුනම් නටන්න එපා. ඔහොම ඉන්න ඔහොම ඉන්න... මේ වීරයා ඔයා එක්ක යන්න එක පයින්ම ඒවි..." තරුෂ ඉඳගිටි පුටුවෙන් නැගිට දෑත් දෙපසට කර දෑත්වල ශක්තිය පෙන්වමින් කීවේ

" හරි මනූ... දැන් මට ඇවිත් කරන්න තියෙන්නේ අර ඔයාගේ දුෂ්ටයට පේන්න ඔයාට ලව්ලි කිස් එකක් දෙන්නනේ..."

" මේ තරුෂ් අයියා... ඇත්තටම ඔයාට පිස්සුද...?" මනූලි මූහුණ රතුකරමින් ඇසුවා

" ඇයි හලෝ... ඒකේ තියෙන පිස්සුව මොකක්ද...? ඔය ෆිල්ම්ස් වල රඟපාන නළුවා නිළියව කිස් කරන්නේ ඒක පොඩි ඇක්ට් එකක්නේ මාත් දැන් එන්නේ ඔයාගේ සර්පොට් එකට ඇක්ටින් පාරක් දාන්නනේ..."

The Reader's Place Novel

" ඔන්න ඔය අතින් චුට්ටක් ඇල්ලුවටනම් නමක් නැහැ... අර ඕවර් ඇක්ටින්නම් එපා..."

මනුලි මූහුණත් පුංචි කරගෙන කිව්වා. උමංදා වගේම රවිශ්කත් බලාන හිටියේ මනුලියි තරුෂයි දෙසය.

" හරි හරි යන් යන්... ඔයාගේ අතවත් අල්ලන්න තියෙන චාන්ස් එකටයි එයාගෙත් පරක්කු වෙන්නේ මෙතන හිටියොතින්. මචං රවිශ් එහෙනම් අපි ඔෆිස් එකේදී සෙට්වෙමු..."

එසේ කියාගෙන තරුෂ මනුලිගේ අතින් ඇදගෙන මෙන් මනුලිට උමංදගෙන් සමුගන්නටවත් නොදී ඇදගෙන ගියේය.

" ඇත්තටම උමාවී... ඔයාට හිතෙන්නෙනම නැද්ද තරුෂ්ට ගැලපෙන එකම කෙනා මනුලි කියලා..."

" ඇයි නැත්තේ... මනුව නෑනා කරගන්න මාත් ආසයි. ඔයා ... කියලා මං නොකියා හිටියෙම..."

" මනුලිව නෑනා කරගන්න ආසයි..."

රවිශ්ක ඇසුවේ දෑස් ලොකු කරගනිමින්.

" ඔව් ඇයි...?" ඇයත් කුතුහලයෙන්ම අසාසිටියා.

" ඔයාට වැරදිලාවත් හිතුණෙම නැහැ නේද නෑනා වෙන්න කියලා හිතලා මනුලිගේ අයියව මැරිකරන්න..."

" මොකක්ද රවිශ්... ඇත්තටම ඔයාට පිස්සුද...? ඒවගේ පව් පිරෙණ කථා කියන්න. මලින්ද අයියා මට මගේම අයියා වගේ. ඉස්සර පබෝධා අක්කත් මට මලින්ද අයියා ගැන කියකිය එකඑක ඒවා කියලා රිද්දුවා. පව් මලින්ද අයියා හරි හොඳයි..."

උමංදා දෑස් තෙත් කරගනිමින් කීවා.

" හරි ළමයෝ... ඕකට අඬන්න ඕනෙද මං විහිළුවක්නේ කළේ..."

" ඔයාගේ ඉතිං මට ඒවා මේවා කීවේ..."

" හරි හරි ළමයෝ... දැන් ඒක අමතක කරන්න. මේ විහිළු නෙමෙයි උමාවී... මට ඇත්ත කියන්න. ඔයාටත් යන්න ආසද යුනිවර්සිටි..."

රවිශ්ක එසේ ඇසුවම උමංදා රවිශ්ක දෙස මොහොතක් දෙකක් බලාන සිටියා.

" නැහැමයි කියන්න බැහැ රවිශ්... මටත් ඉස්සරනම් ඒ ආසාව තිබුණා. ඒත් දැන්නම් එහෙම නැහැ... මං උගත්කම වැඩිකරගන්න යුනිවර්සිටි ගියාට... මට උපාධියේ සුදුසුකමින් රස්සාවක් කරන්න යන්න ඔයා අවසර නොදෙන බව මං දන්නවා. ඉතිං මං දැන් කැමතියි ඒ වැයවෙන කාලය ඔයාටයි මෙයාටයි කැපකරන්න..."

උමංදා තම කුස පිරිමැද සොම්නසින් කීවා.

" ඔයාගේ හිතේ කොහාක හරි යන්න ආසාවක් තියෙනවානම් මට කියන්න උමාවී. ඔයා කාමත් ප්‍රමාද නැතුව ... ඔයා කැමතිනම් ... ඕනිම එකක් හරි කරන්න මං ඔයාට හැම පහසුකමක්ම හදල දෙන්නේ කැමැත්තෙන්මයි..."

" එපා රවිශ්... මං ඇත්තටම දැන් ආස ඔයා ළඟට වෙලා මෙහෙම ඉන්න..."

රවිශ්ක දෙනෙත් කුඩාකරමින් බලාසිටියේ උමංදා දෙසයි.

" මෙහේ එන්න..."

ඔහු එසේ කීවිට ඇය නැඟිට ඔහු අසලින් සිටගත්තාය. රවිශ්ක ඉඳසිටි ඉරියව්වෙන්ම සිට උමංදගේ ගත දෙපසින් දෑත්යවමින් ඇදබැඳගනිමින් ඒ බඳට හිස හේත්තු කරගත්තේය. උමංදා ඒ හිස අතගෑවා ආදරයෙන්.

" මට අද ඔෆිස් යන්නත් කම්මැලියි වගේ... ඔයාගේ තුරුලට වෙලාම මෙහෙම ඉන්න කැමතියි..."

The Reader's Place Novel

“අනේ අද එපා මහත්තයෝ... අම්මා ඔයාට කිව්වා නේද එයාවත් ඔෆිස් එක්ක යන්න කියලා එයාගේ වෙහිකල් එකෙන්...”

“අම්මා මට එහෙම කිව්වා තමයි... ඒ තරුෂ් නිසා. අම්මා දන්නවා තරුෂ් හිතෙන්ම මනුලී එක්ක යන්න කැමැත්තෙන් ඉන්නේ කියලා. නැත්නම් වෙනදට තරුෂ් එක්ක ඔෆිස් යන අම්මා අද ඇත් එක්ක යාවිද...?”

රවිශ්කව සොයාගෙන ආව සූර්යවංශ මැතිණිය රවිශ්ක උමංදට ලංව සිටින බැව් දුරසිටම දුටු නිසා එතැනම නැවතිණ. ඒදෙදෙනා ආදරයෙන් සතුටින් ඉන්න බැව් දුටුවිට ශ්‍රීමතී සූර්යවංශ මැතිණිය හදවතින්ම සතුටු විය.

****

03

දින පමාවකින් තොරව අතීතය හා එක්ව යද්දී දිනක රවිශ්ක වේලපහ කාර්යාලයේ සිට නිවසට පැමිණියේ උමංදව සාප්පුසවාරියක් රැගෙන යාමටය.

මිදුලේ ඇය ආසකරන සුපුරුදු බංකුවට වී තමා එනතුරු තම්බන ලද බඩඉරිඟු කරලක රසබලමින් ඉන්න උමංදා අසලට රවිශ්ක ගියේ හිතේ සතුට පුරවගනිමින්ය. දැන් දැන් ඇගේ ඉදිරියට [illegible] ඇති කුසත් ඇයගෙන් දිස්වෙන පිංපාට බවත් [illegible]

The Reader's Place Novel

“උමාවී... ඔයා [illegible] ලැස්ති නැද්ද...”

ඔහු එසේ අසමින්ම ඇය ළඟට විය.

“නෑ නෑ රවිශ්... මං ඔයා එනකල්ම හිටියා...” ඔහු දුටු ඇයද මුව පුරා සිනහවක් රන්දගනිමින් ඔහුට කීවා.

“මොනවද ඔය කන්නේ...”

“බඩඉරිඟු කරලක්... ඔයාටත් ඕනෙද...? කමණී අක්කා තම්බලා. ආ ඔයත් කන්න...”

කාලෙකින් බඩඉරිඟු කරලක රස ඔහුත් නොබැලූ නිසාම ඔහුත් එක් කරලක් කන්නට අතට ගත්තේ ආසාවෙනි.

“එන්න යන්න ලැස්තිවෙන්න...” ඔහුගේ අණට කීකරුව ඇය රවිශ්කගේ දෑතක එල්ලීගෙනම තම කාමරය වෙතට ගියාය.

"අනේ අද එපා මහත්තයෝ... අම්මා ඔයාට කිව්වා නේද ඔයාටත් ඔෆිස් එක්ක යන්න කියලා ඔයාගේ වෙහිකල් එකෙන්..."

" අම්මා මට එහෙම කිව්වා තමයි... ඒ තරුෂ් නිසා, අම්මා දන්නවා තරුෂ් හිතෙන්නම මනුලි එක්ක යන්න කැමැත්තෙන් ඉන්නේ කියලා. නැත්නම් වෙනදට තරුෂ් එක්ක ඔෆිස් යන අම්මා අද මාත් එක්ක යාවිද...?"

රවිශ්කව සොයාගෙන ආව සූර්යවංශ මැතිණිය රවිශ්ක උමංදව ලංව සිටින බැව් දුරතියාම දුටු නිසා එතැනම නැවතිණ. ඒදෙදෙනා ආදරයෙන් සතුටින් ඉන්න බැව් දුටුවිට ශ්‍රීමති සූර්යවංශ මැතිණිය හදවතින්ම සතුටු විය.

****

03

දින පමාවකින් හොරව අතීතය හා එක්ව යද්දී දිනක රවිශ්ක වේලපහ කාර්යාලයේ සිට නිවසට පැමිණියේ උමංදව සාප්පුසවාරියක් රැගෙන යාමටය.

මිදුලේ ඇය ආසකරන සුපුරුදු බංකුවට වී තමා එනතුරු තම්බන ලද බඩඉරිඟු කරලක රසබලමින් ඉන්න උමංදා අසලට රවිශ්ක ගියේ හිතේ සතුට පුරවගනිමින්ය. දැන් දැන් ඇගේ ඉදිරියට [illegible] ඇති කුසත් ඇයගෙන් දිස්වෙන පිංපාට බවත් [illegible]

" උමාවි... ඔයා [illegible] ලැස්සි නැද්ද...?"

ඔහු එසේ අසමින්ම ඇය ලඟට විය.

" නැහැ රවිශ්... මං ඔයා එනකල්ම හිටියා..." ඔහු දුටු ඇයද මුව පුරා සිනහවක් රන්දගනිමින් ඔහුට කීවා.

" මොනවද ඔය කන්නේ..."

"බඩඉරිඟු කරලක්... ඔයාටත් ඕනෙද...? කමණී අක්කා තම්බලා. ආ ඔයත් කන්න..."

කාලෙකින් බඩඉරිඟු කරලක රස ඔහුත් නොබැලූ නිසාම ඔහුත් එක් කරලක් කන්නට අතට ගත්තේ ආසාවෙනි.

" එන්න යන්න ලෑස්තිවෙන්න..." ඔහුගේ අණට කීකරුව ඇය රවිශ්කගේ දෑතක එල්ලීගෙනම තම කාමරය වෙතට ගියාය.

The Reader's Place Novel

පමාවකින් තොරව මුවකට සෝදා වෙන ඇඳුමකින් සැරසී
සිනාසීරමින් ඉන්න උමංදා දෙස රවින්ෂයි බලාන උන්නේ...

“ ඇයි....?” එය දුටුනිසාම ඇය ඇසුවා.

“ ශ්‍රීනමට...” එසේ කියමින් රවින්ෂ ඇය අසලටම අවුදින් උමංදව තම දෑත්වලට ඔසව ගත්තේය.

“ අනේ රවිශ්... මය ඉතිං... බිමතියන්න මං දැන් වැටේවි...”

ඇය එහෙම කිවට හිතෙටනම් අකමැත්තක් නොතිබුණා.

“ පිස්සුද ළමයෝ... මං මේ ඔයාව ඔසවගන්නේ නැහැ. මං ඔයා ලගවෙලා ඉන්න අපේ බබාව ඔසවගන්නේ...”

“ ඔව් ඔව්... බර බලන්න වෙන්න ඇති හැමදාම මොරු [illegible] තිය මාව වඩාගන්නේ...” ඇයද ආදරේට නෝක්කාඩු කිවා [illegible] කියමින් නැඹුරු [illegible] දෑත්වක්

“ [illegible]... [illegible] නම්...”

සතුද [illegible] දෑතක්

“ යමු යමු...” ඇයත් ඔහු හා යනන ඔහුගේ දෑතක් අල්ලගත්තා.

පීරුවට විය ධාවනය කරමින් පැමිණි රවින්ෂ උමංදත් සමගම සාප්පු සංකීර්ණයක් තුළට ඇතුළුවූයේය. උමංදට පිසිපරිද් ඇඳුම්පැළඳුම් තෝරගන්න ඉඩපහසුකම් ලබාදෙමින් ඔහු පැත්තකට වී බලාසිටියේ ඇයට තමා බාධාවක් නොවන්නටය. උමංදත් හිතේ හැටියට ඇයට අවශ්‍ය දෑ ගැනීමෙන් පසුව ආශයෙන් රවින්ෂ සොයා ඔහු අසලට වූවාය. ඒ අතරතුර කොහේද සිටක පැමිණි ගැණුළමයෙකු රවින්ෂගේ දෑතේ එල්ලී කුළුපගු වෙන විටදී නම් උමංදගේ හදවතත් මදක් සීතලවී ගිරිවැටිණ.

“ හායි රවිශ්... කොහොමද නුග දවසකින් දැන් ක්ලබ්එක පැත්තේ එන්නෙවත් නැහැනේ...”

“ හෙලෝ නිලිකා... කොහොමද කොහොමද ඉතිං...”

ඔහුත් ඇය හා සතුටුසාමිචියක. ඒ අතර නිලිකා රවින්ෂ අසලට වී ඉන්න උමංදා දෙසත් උවමනාවටත් වඩා හොඳින් බැලුවාය.

“ කවුද රවිශ් මේ...” ඇය උමංදා හා දෙසිනහවක් පාව නිසාම උමංදත් පෙරලා ඇයට සිනහවක් පිරිනැමුවාය.

“ මේ මගේ ස්වීට් හාට්... මගේ ලවලි වයිෆ් උමංදා... උමාවි මේ මගේ යාළුවෙක් නිලිකා...” නිලිකා උමංදා දෙස පෙරටත් වඩා හොඳට බැලුවා. හිත විකක් විතර නිලිකාගේ ඉරිසියාවෙන් පිරුණ බැව් ඇත්තයි. තමා රවින්ෂට මොරු නොකලනම් අද රවින්ෂගේ දෑතගෙන මෙතන ඉන්නේ තමාගේ කියලා ඒ මොහොතෙදී නිලිකාට සිතුණා.

“ හරි රවින්ෂ... එහෙනම් අපි පස්සේ හමුවෙමු... බායි [illegible]...” උමංදා ගැනයි රවින්ෂ ගැනයි හිත කොනකට [illegible] නිලිකා එයාලගෙන් [illegible] යන්න ගියා. [illegible]

උමංදා [illegible] දෙස බැලුවාය.

“ ඔහොම බලන්න එපා මෝඩි... එදා අර පන්සලේදී ඔයා මාව බිමට පෙරල ගත්තම මං ඔයාට බැන්නේ අන්න අර ගිය මලහෝන්තුව එක්ක තිබුණ සෙත්තියට තමයි...”

“ ආ ඇත්තද...? එහෙනම් මං නිලිකා එක්ක හිනාවුණා මදි...” උමංදත් මුව උල්කරගෙන කිවා. රවින්ෂ හරිම ආදරයෙන් උමංදගේ උරහිසක් මතින් දෑතක් තියාගනිමින් ඇයව සාප්පු සංකීර්ණයෙන් ඉවතට එක්ක ගියේ.

“ උමාවි... ඔයා මෙහොම ඉන්න. මං ගිහින් කාර් එක අරගෙන එනකල්...” රවින්ෂට හිසසලා හා කිව උමංදා රවින්ෂ ගිහින් එනතුරු බලාගෙන ඉන්නට විය.

මේ අතරතුරෙහිදී අහම්බෙන් මෙන් මෙම සාප්පු

The Reader's Place Novel

සංකීර්ණයට ගොඩවැදුණ පබෝධා... උමංදා මෙන් හැඩරුවැති කෙනෙක් දුටුවාය. ඒත් ඇයට ඒ උමංදමද කියා හරියටම හඳුන ගන්න බැරිව ගියාය. මන්ද ඇය උමංදා සිටිතැන සිට මදක් ඈතට වෙන්න සිටිය නිසාත් ඇයට උමංදාවගේ නැනැත්තියව සම්පූර්ණයෙන් දිස් නොවී පැත්තකට පමණක් දිස් වූ නිසාත්ය.

කෝකටත් කියා ඇය... ඇයත් සමඟ ආව මිතුරියට මොහොතක් රැඳෙන්න කියා පවසමින් පැමිණියා උමංදාමෙන් ඉඳින තරුණිය සිටින දෙසට. ඒත් පබෝධා පමා වැඩිය පබෝධා එනවිටම වාගේ උමංදා ඇය අසලට ඇවිදින් නතර වුණ රවිශ්කගේ වාහනයට ගොඩවී අවසනය. ඒත් ඒ මොහොතේදී නම් පබෝධා උමංදගේ මුහුණ පමණක් හොඳින් දුටුවාය.

'ඔව් ඒ උමංදම තමයි' එහෙම සිතමින්ම එයා උමංදා අසලට තව ලංවෙන්න තනද්දීම උමංදා නැගඅසුන් ගත් වාහනය [illegible]

“ඔව් මේ නම් උමංදා තමයි. ඒත් [illegible] කොහොම කාර්එකක යන්නද...? අපරාදෙ මට බලාගන්න බැරිවුණානෙ කාර්එක පැදෙව්වෙ කවුද කියලා. වා... වා... අපරාදේ. නැතැ එක්කෝ වෙන කවුරුහරි වෙන්න ඇති උමංදා වගේම. උමංදා කොහෙ කාර් එකක නැගලා යනවද ඒකී ගියේ බංගලාවක වැඩකාරකමටනේ...”

එහෙම හිතලා පබෝධා තම අතැදී ලේන්සුවෙන් මුහුණ මතුවූ දාඩිය තෙතමාත්තුකර ගත්තාය.

****

තරුෂට කඩිනමින් සූදානම් කරන්න කියූ වාර්තාව තවමත් තම අතට පත් නොවූ නිසයි රවිශ්ක මදක් කෝන්තියෙන් සිටියේ. වෙනදට නිසිවෙලාවට රාජකාරී කරන තරුෂ මේ

දිනදෙක තුනට කාර්යාලයේ වැඩ අතපසු කරනබැව් රවිශ්කට වැටහිණ. තරුෂ විසින් නිම නොකල වාර්තාව තමා විසින්ම සකසමින් රවිශ්ක කාමරයට වී එය අධ්‍යයනය කරමින් සිටියේය.

රාත්‍රී නිදන ගවුමද වතදරා උමංදා කාමරයට පිවිස සයනය මතින් දිගාඇදිණ. පුරුද්දට මෙන් උමංදා කාමරයේ වූ රූපවාහිනී යන්ත්‍රය ක්‍රියාත්මක කර අවධානයෙන් නැරඹීමට තරම් දෙයක් නොවුණද එහෙත් එදෙස බලාසිටින්නට විය.

“උමංදා ඔය ශබ්දය ටිකක් අඩුකරන්න...” රවිශ්ක එසේ කිවේ ඒ හඬට ඔහුගේ අවධානය බිඳී ඔහුට එය බාධාවක් වූ නිසයි. ඒත් උමංදට රවිශ්කගේ හඬ සවනට නොවැටිණ.

“ උමංදා...” මොහොතක් දෙකක් ඉවසගෙන හිටිය රවිශ්ක ආයෙමත් කීවේය. ඒත් උමංදාගෙන් තවමත් ප්‍රතිචාරයක් නොමැත. රවිශ්ක ඉඳසිටිතැනින් නැගිටවීත් රූපවාහිණිය [illegible] කර දැම්මේ උමංදා බලාසිටියදීමය.

[illegible] නොවුණ දෙයක් නිසා උමංදා [illegible] රවිශ්ක දෙසම බලාසිටින්නට විය. [illegible] උමංදා දෙස නොබලමින් ගොස් ආයෙමත් ඔහු කරමින් සිටිය රාජකාරිය කරගෙන ගියේය. මොහොතක් දෙකක් රවිශ්ක දෙසම බලාසිටිය උමංදා සිතට දුක පිරුණ හන්දම ඇඳමතින් හාන්සි වූවාය.

එන්න එන්න රෑ විය එහෙත් රවිශ්ක තවමත් රාජකාරියේ නියැලී අති බැවින් නිදියහනට එන්න ගන්න වෙලාව පමා වැඩිය. බලාසිට බැරිම තැන උමංදා ඇයටත් නොදැනීම නින්දකට වෙලාය.

පැය කිහිපයක ඇවෑමෙන් රවිශ්ක ඔහුට අවශ්‍ය වාර්තාව සකස්කර නිමාකරගන්නා ලදී. ඔලදී ඔහුගේ හිත කලබලයෙන් තිබුණ වුවත් දැන්නම් හිතට සහනයක් දැණින.

ඒ නිසාමයි ඔහු ඉක්මනින්ම ඇගපත දොවාගනිමින්

The Reader's Place Novel

ඇවිදින් ඇඳමකින් හාන්සිවුයේ.

" අනේ පව්... උමංදාට දන්නෙම නැතිව නින්දගිහින් වගේ..." දැන්නම් රවිශ්කට ඇය ගැන දුකක් හිතුණේ. ඒ නිසාමයි ඔහු ඇගේ දෙසට පහත්වී...

" උමාවි..." සෙමින් ඇයගේ සවනට කර කෙඳුරුවේ.

නිදිමත මැදින්ම මදක් දෑස් හැර බැලූ ඇය නැවතත් දෑස් පියන්පත් වසා අනෙක් පසට හැරී නිදාගන්නට විය. සුසුමක් හෙළ රවිශ්ක ඇගේ වත වැසෙන පරිදි ඇඳ පොරෝනය සකසමින් ඇගේ හිසත් ආදරයෙන් අතගාමින් මඳ වෙලාවක් බලා සිට ඉන්පසු ඔහුත් මේස පහන නිවාදමමින්ම නෙත් පියව ගත්තේ සුව නින්දක් ලබා ගන්න අදහසින්.

****

හිරුත් [illegible] වගේ අවදිවුණ උමංදා ඉක්මනින්ම [illegible] ඉවරව [illegible] රවිශ්කට [illegible] තේ කෝප්පය හනිකට පිළියෙල කිරීමෙය. [illegible] සාදගෙන ආව තේ බන්දේසිය ඇය විගසින් ඔහුට පිළිගැන්නුවාය.

" ගුඩ්මෝනින් මැණිකා..." මුවපුරා සිනාවක් රන්දගනිමින් රවිශ්ක ඇයට ආදරයෙන් ඇමතුවේය. ඒත් ඇගේ මුව මතනම් සිනාවක සේයාවක්වත් නොවීය.

" හ්ම්..." එසේ කියා ඇය ඔහුව මගහැර යන්න ගියාය. ඊයේ රාත්‍රියේ රවිශ්ක ඇයව සැරකල නිසාම ඇය තාමත් අමනාපයෙන් වගේ. රවිශ්කට සිතාගත නොහැකි වුණේ ඇයි උමංදා ඔහුට මූහුණ නොදී කථා නොකර ඉන්නේ කියලයි.

එකදු රැල්ලක්වත් ඇති නොවෙන්න හොඳින් මැද ඇඳුම් එල්ලනයන ඔහා ඔහු වෙතට උමංදා ගෙනවිත් දුන්න කමිසය

The Reader's Place Novel

රවිශ්ක ඇගෙන් ගත්තේ ඇය දෙස බලාගෙනමයි. ඒත් ඒ දෑස් ගස්සමින් ඉවත බැලුවාය.

" උමාවි... මේ මොකද මැණික මේ... මාත් එක්ක තරහද...?"

" නැහැ..." තනි වදනින් පිළිතුරු බඳින උමංදාගේ දෑතක් අල්ලගන්නයි රවිශ්ක හැදුවේ.

උමංදා පසුපසට විය රවිශ්ක ඒත් ඇය වෙතට ගිහින් ඇගේ බඳවටා දෑත් බඳිමින් ඇයව ඔහුවෙතට ඇදගත්තේය.

" මොකද මේ... උදේන්ම මූහුණ එල්ලගෙන..."

ඔහු අසන්නේ රහසින් මෙන්

" මුකුත් නැහැ..."

ඇය ආඩම්බරකාරියකව් අහක බලන්නට විය.

" කෝ බලන්න... මුකුත් නැද්ද කියලා. කෝ කෝ..."

රවිශ්ක හැදුවේ ඇයව කිතිගන්වමින් ඇගේ තරහව නැතිකරන්න.

[illegible] වෙන්න... [illegible] ආදරේ [illegible] ඊයේ නිලිකා එක්ක අත් අල්ලන් ආදරෙන් කථා කල හැටි. නිලිකාව දැක්ක විතරයි මාවත් දැන් අමතක වෙලා..." උමංදා තොල් මතුරමින් ගතු කියනවා එහෙත් ඒ රවිශ්කට ඇසෙන පරිදි.

" මොකක්... මොකක්... නිලිකා..."

රවිශ්ක තම දෙබැම රැලිගන්වමින් ඇසුවේ.

" ඔව් එයා තමයි... ඔයා දෙන කිස් එකත් එයාටම දෙන්න..." ඇය බොරුවට අමනාප වෙලා එතැනින් ඉවත්ව යන්න ගියා.

" ඊකත් එහෙමද...? හිටපන්කෝ..." තමාටම කියාගත්ත රවිශ්කත් දැන් මවා ගත්තේ බොරු අමනාපයක්. ඒ නිසාමයි එයා උදේ ආහාරයවත් නොගෙන උමංදටත් නොකියම වෙලපත

...ඒ මොහොතේදීනම් උමංගේ හිත දුකෙන් කාර්යාලයට ගියේ. ඒ මොහොතේදීනම් උමංගේ හිත දුකෙන් පිරුණා.

“ අනේ පව් රවිත්... මං හන්දා උදේ කෑමවත් නොකයි යන්න ගියේ..” හදිසියේම හිතට ආව අදහස ක්‍රියාත්මක කරන්න ඇය හනිකට මුළුතැන්ගෙට ගිහින් භාජන වලට කෑමබීම අසුරගෙන ඒ ටික කුඩෙකත් තැන්පත් කරගෙන රවිත්කගේ කාර්යාලය වෙතට යන්න ගියා ඩ්‍රයිවර් අංකල් එක්කම.

කාමරයටවී භාවනාවක යෙදී සිටින ශ්‍රීමතී මැතිණියටවත් තාමත් සුව නින්දක සිටින තරුෂටවත් උමංගේ මේ හිතුවක්කාරකම දන්නේ නැහැ.

“ අනේ ඩ්‍රයිවර් අංකල් ඉක්මනට යමු...”

“ අනේ මංදා සුදුමැණිකේ... මැණිකෙගේ වැඩ හන්දා මට පොඩි මහත්තයාගෙන් බැණුම් අහන්නත් වෙවිද මංදා...”

“ [illegible] කියන්න [illegible]... මම මහත්තයාට [illegible]න්නම්...” [illegible] කාර්යාලයේ අසල [illegible] එක්ක ආව නිවසේ රියැදුරු රත්නපාල වාහනයේ පිටුපස ඉඳසිටින උමංගා දෙස හැරී බලමින්

“ සුදුමැණිකේ... මේ තමයි අපේ මහත්තයාගේ ඔෆිස් එක මැණිකේ ඇතුලට යන්න මං වාහනය නතර කරලම එන්නම්...” කියා කීවේය.

කලබලයෙන් දුවආවට මොකද උමංගා මීට පෙර රවිත්කගේ කාර්යාලයට ඇවිදින් නැහැ. ඒ නිසාම ඇගේ හිත දැන් බියෙන් වගේම චකිතයෙනුත් පිරිලා. ඒත් කමක් නැහැ කියලා කෑම ගෙනාව කුඩෙත් අතැරගෙන උමංගා වාහනයෙන් බැස කාර්යාලය ඇතුලට යන්න හැදුවා.

“ හොඳි හොඳි... ඔහොම ඉන්න... ඔහොම නවතින්න නෝනා...” කලබලයෙන් කඩාගෙන බිඳගෙන කාර්යාලයේ

ඇතුලට එන ඇයව දුටු... කාර්යාලයේ මුරකරු ඇයව නතරකලේය. ලොකු කෑම කූඩයකුත් අතැරගත් දරුවෙකුත් ලැබෙන්න ඉන්න මේ කාන්තාව කවුරුන්දැයි කියා ඔහු විමසිලිමත්ව උමංගා දෙස බලමින් සිතුවේය.

“ කාව හමුවෙන්නද...? කොහේද මේ කඩාගෙන බිඳගෙන යන්න හදන්නේ...” ඔහු ටිකක් සැරෙන්වගේ විමසුවේ.

“ මහත්තයාව හමුවෙන්න...”

“ එහෙම ලේසියෙන් මහත්තයාව හමුවෙන්න බැහැ අවසරයක් නැතිව. යන්න යන්න නෝනා මෙතනින් මට නෝනට ඇතුලට යන්න දෙන්න විදිහක් නැහැ...”

ඔහු උමංගව ඇතුලට යන්න නොදී නවතගත්තේ කාර්යාල ගොඩනැගිල්ලේ පිළිගැනීමේ අංශය අසලදීය.

උදේපාන්දරින්ම උමංගා එක්ක බොරුවට තරහවෙලා [illegible] ආවට [illegible] රවිත්ට දැණුනේ [illegible] [illegible] යුතුයැයි සිතුණ නිසාමයි රවිත්ක කාර්යාල කාමරයේ ඉඳ පහත මාලයට යන්න තරප්පු පෙල බැසගෙන ආවේ. පහතමාලයට එන තරප්පු පෙලමැද හිටිවනම රවිත්ක නැවතුණේ දුටු දසුනින්.

කාර්යාලයේ ඇතුලට එන්න හදන උමංගවයි... උමංගව බාධාකරන මුරකරුවයි දුටුවිට... රවිත්කත් එදෙස බැලුවේ මොකක්ද මේ වෙන්නේ කියලයි... රවිත්කගේ මුහුණට මුවි හිනාවක් ආවේ උමංගා බලහත්කාරයෙන් කාර්යාලය තුලට එන්න හදන බැව් දුටුවමයි. ඒ විතරක් නොවෙයි ඒ දෑතේ තියෙන ලොකු කූඩේ දුටුවම රවිත්කගේ දෑස් පුදුමයෙන් ලොකු වුවද ඔහු විගසින් ගියේ උමංගා අසලටයි.

“ හ්ම් හ්ම්...” රවිත්ක උගුරේ රැල් ලිහිල් කලේ ටයිපටියත් අතින් සකසමින්මයි.

රවිශ්ක ඒත් මෙදත් උවමනාවෙන්ම අමනාපව මෙන් හිටියේ උමංදව නාඳුනන බැව් හඟවන්නටත් උත්සාහ කරමින්මයි.

" සර්... මෙයාට සර්ව හමුවෙන්න ඕනෙ කියලා මාත් එක්ක රණ්ඩුකරනවා..." රවිශ්ක දුටු මුරකරු කීවේ යටහත්පහත්ව.

" එන්න දෙන්න..." රවිශ්ක කීවේ උමංදව ගණනාකට නොගෙන ඒත් ඔහුගේ ආඩම්බරකම මායිම් නොකල උමංදා මෙහෙත් ඔසවගෙන සිටිය කෑම කූඩය රවිශ්කගේ දෑතකට බලෙන් දුන්නා අල්ලගන්න.

මුරකරුත් පුදුමයෙන් බලාන හිටියේ මොනාවද මේ වෙන්නේ කියලයි. රවිශ්කත් කරන්නට වෙන දෙයක් නැතිනිසාම කූඩය ඔහුගේ දෑතට ගත්තේය. මේ මොනවද කියා රවිශ්ක ඇසුවේ උමංදගෙන් දෑස්වලින් ඒත් උමංදා නිහඬවම හිටියා.

මෙතන මොකක්හෝ චූටි ආදර හොරයක් තියෙනව [illegible] මුරකරු [illegible]

" මට බඩගිනියි..." උමංදා පොඩිඑකියක සේ කීවම රවිශ්කට ඉබේටම බැලුණේ මුරකරු දෙසයි.

" මේ මගේ වයිෆ්..." මුරකරු තමා ගැන වැරදියට හිතයි කියලයි රවිශ්ක කීවේ

" අනේ සොරි සොරි මැඩම්... මං දන්නේ නැතිවයි යන්න නොදුන්නේ..."

දැන්නම් මුරකරු බියව උමංදගෙන් සමාව අයදින්නට විය.

" ඒකට කමක් නැහැ..." මඳ සිනහවක් පා උමංදා රවිශ්කට පෙර අඩියක් දෙකක් ඉස්සරහට යන්නට විය.

ඒ පසුපස ඒ අඩිය දෙක ගිය රවිශ්ක ඉන්පසු උමංදා හා එකට යන්නට විය. උමංදා රවිශ්කගේ දෑත අල්ල ගත්තාය ඒ තාමත් ඇය ඔහුගේ කාමරය තියෙන තැන නොදන්න නිසාම

The Reader's Place Novel

" උමාව් ඇයි ඔයා මෙහේ..." රවිශ්ක ඇහුවේ කේන්තියෙන් නෙමෙයි. ඉඳලා හිටලා උමංදා දඟවැඩ කරන බැව් රවිශ්ක වුණත් දැණන් උන්නේ

" ඇයි ඉතිං ඔයා කෑම කන්නේ නැතිව ආවෙ. මාත් ඉතිං ඔයා නිසා කුසගින්නෙම ඉන්නද...? ඒ නිසාම ඉතිං මං කෑම මෙහනටම අරන් ආවා..."

උමංදා පොඩි එකියකගේ තාමත් බොරු අමනාපයකින් කියද්දි රවිශ්ක ඇයට නොපෙනෙන්නට කටකොනකින් සිනාසුණේය.

" ඔයා මට පේන්නේ මටයි ඔයාටයි විතරක් නෙමෙයි මුළු ඔෆිස් එකටම කෑම ගෙනත් වගේ..."

" පව්නේ අනේ... අහවන වන එන්න බැහැනේ... කමණී අක්කා උයල තියෙන ඔක්කොම ටික මං අරගෙන ආවා..."

වටපිටාවට හිස සොලවමින් නහරඅගේ දෑස් යවමින් රවිශ්කගේ [illegible] ඇය කීවා.

" [illegible]... එහෙනම් [illegible] මොනාවද කන්නේ..."

උමංදා නිසා ගෙදර අයට කුසගින්නේ ඉන්න වේවිද කියා සිතුණ නිසයි රවිශ්ක ඇහුවේ.

" මං කමණී අක්කට කීවා අනේ ආයේ මොනවාහරි හදන්න කියලා..." කුනටියට දැනකුත් ගියාගෙන විඩා නිවමින් වගේ වගක් නැතිවා සේ කියන උමංදා දෙස රවිශ්ක මොහොතක්ම නොකිය බලාහගිටියේ දෑස්පිල්ලම්පවා නොසෙල්වමින්.

" ඉතිං දැන්වත් කමුකෝ අනේ... මට බඩගිනියි..." ඇය හුරතල් වූවාය.

" එන්න එහෙනම් මගේ ඔෆිස්රූම් එකට. මෙතන ඉඳගෙන කන්න බැහැනේ..." එසේ කියමින් රවිශ්ක ඔහුගේ කාර්යාල කාමරය තුලටමයි ඇයව එක්ක ගියේ.

හා හා පුරා කියලා රවිශ්කගේ කාමරය දුටුව උමංදා

දිවයැව්වාය
එයාගේ දෑස් මුළුකාමරය පුරාම ඉතා ලස්සනයි.

" වාව් රවිශ්... මයාගේ ඔෆිස් එක හරිම ලස්සනයි. හොටෙල් එකක් වගේ. පියකරු පන්සලක් වගේ නිසසල... කාමරයක්..." උමංදා හදවත රිදුණ සතුටින්ම කීවාය

" ඉඳගන්න... ඇයි තාමත් හිටගෙන..."

ඔහු එහෙම කීවට ඇයගේ දෙනෙත් තාම එහි සිරිනරඹනවා. ඒ අතරතුරදී ඇගේ දෑස් නැවතිණ ඒ බිත්තියටම වෙන්න සවිකර තියෙන ලොකුම ලොකු සේයාරුපය අසලදී. එහි ඇයත් ඔහුත් ලංලංව ඉන්න සේයාරුපයක් එනමුත් මීන් පෙර ඇය එම සේයාරුව කවමදාවත් නොදුටුවක් විය.

" රවිශ්... මේ ෆෝටෝ එක..."

ඇය දෑත දිගුකරමින් එය ඔහුට පෙන්වමින් කීවාය.

" මය අපි කාලෙකදී පන්සල් ගිය දවසක [illegible] තරුෂ ගොඩෙන් [illegible] ..." [illegible]
වගේම රවිශ්කත් ආසාවෙන් දෑසදල්වා [illegible].

" ඉතිං ඇයි අනේ මේක මෙතන..."

" නැතිව බැහැනේ... මේ ඔෆිස් එකේ ලස්සන කෙල්ලෝ ගොඩක් ඉන්නවා එයාලටත් පෙන්නන්න ඕනෙනේ මං කසාද බැඳලා මටත් ලස්සනම ලස්සන බිරිඳක් ඉන්නව කියල ඒකයි ඕක ලොකුකරලා බිත්තියේ එල්ලුවේ..."

ඔහු එහෙම කීවට මොකද ලස්සන කෙල්ලෝ ඉන්නව කීවම උමංදගේ මුහුණත් මැලවිලා ගියාය

" මොකද...?"

රවිශ්ක ඇහුවේ ඒ බැව් ඔහුට වැටහුණ හන්දයි

" නැහැ නිකන්... බැරිද මටත් ඔයාගේ ඔෆිස් එකේ රස්සාවක් දෙන්න..." ඇය මුහුණත් හකුලගනිමින් ඇසුවා

" රස්සාවක් නම් බැරිකමක් නැහැ දෙන්න. ඒත් ඉතිං...

නව මාස දෙකතුනකින් ඔෆිස් එකේ මගේ කාමරයේ පැත්තකින් තොටිල්ලාවකුත් ගෙනත් තියන්න වේවි..."

" හරි හරි... මට එපා ඔයාගේ රස්සාවල්. එන්න එන්න දැන් කෑම කන්න. ඔයාට කුසගිනිත් ඇති..."

එහෙම කියමින් උමංදා රවිශ්කගේ කාර්යාල මේසය උඩ තියෙන දෑ සියල්ලම ඔහුගෙන් අසා බලන්නෙවත් නැතිව ඉවතකට කර ඒ මේසේ මතින් තමා ගෙනා කෑමබඳුන් සියල්ලම තබන්නට විය. ඒ අතර පිගන් වතුර වීදුරු පවා ද විණ.

" යකෝ... මෙහී හිතනවා ඇති මේක කෑම කාමරයක මේසයක් කියල. ඒකනම්යි කිසිම ගානක් නැතිව මේසේ තිබුණ ෆයිල් ටික හිටන් ඉවතකට කලේත්, පව් ඉතිං මුකුත් කියන්නත් බැහැ. බඩගෙඩියත් උස්සගෙන කෑම කුඩෙකුත් පොදිබැඳගෙන [illegible] මං නිසානේ..."

[illegible] හිතේ [illegible] පමණියි. ශෝකටත් කියා රවිශ්ක කාර්යාල කාමරයේ දොර අගුළු දැම්මේ කවුරුන් හෝ කාමරය' ඇතුලට කඩාගෙන බිඳගෙන ආවොතින් ඒ වස හොන්ඩියත් මටමයි සිතමින්.

මෙතුවක් කල් මුළු කාර්යාලයේම අණසක පතුරවමින් නිති පණවමින් පිළිවෙලකට ඒ ඒ දේ නිසි අයුරින් කරගෙන ගිය රවිශ්කට උමංදගේ වැඩ හන්දම ඔහුගේ ප්‍රතිපත්ති පවා ඔහුටම බිඳදමන්නයි වෙලා තියෙන්නේ.

" එන්න..." ඇය එසේ කියමින් ඔහුට ආරාධනා කලාය. මේ හතරවටින්ම එළිය වැටී තියෙන වෙලාවේදිත් උමංදා ඉටිපන්දම් දෙකතුනකුත් දල්වලා මේසේ මතින් රඳවලත් එක්ක රවිශ්කට ඒ ගැන සිතාදී අවංකවමයි සිනහාවක් නැගුණේ. එහෙත් ඔහු එය අමාරුවෙන් ඇගෙන් සඟවගෙන යටපත් කරගෙනයි හිටියේ උමංදා නැතිනම් ආයෙමත් තරහ වේවිදෝ කියාසිතමින්.

" මේ ඔක්කොම කන්න හදනවද...?"

" නැහැ... පුළුවන් තරම් කන්න..."

මෙහෙත් වෙලා පසුවට දැන් බදිමින් පැත්තකටවී උමංදා කරනකියන දේ දෙස බලාන හිටිය රවිශ්ක අපූදින් අසුනක අසුන් ගත්තේය. උමංදත් ඒ අසලටම විය.

" ඔයා අනේ ඉඳුල් ගාගන්න එපා. මං ඔයාට කවන්නම්..." රවිශ්ක මොනවත්ම නොදොඩවමින් උමංදා දෙස මූවත් විවර කරගෙන බලාසිටියේය.

" මෙකී මට මේ ඔක්කෝම ටික කවයිද...? පුළුවන්නෑ එහෙමට ගෑණී..." ඔහු හිතුවේ හිතෙන්. උමංදා ඉඳිඅප්ප දෙකතුනකට පරිප්පු එක්කර පොල්සම්බලත් තියලා අනා රවිශ්කගේ මුවට [illegible] රවිශ්ක වුණේ නෑවේ අසාවෙන්

" ඉක්මනට උමාවී... [illegible] කියනවා ළමයෝ [illegible] කරන්න..."

" හරි හරි... මං ඉක්මනට අනන්න ඔයත් ඉක්මනට කන්න..."

" ඔයත් කන්න..." ඔහු කීවේ ඇයගැන සිතමින්

" නැතිව ඉතිං... මං බඩගින්නෙන් ඉන්නද...?" ඔහුට සැරකර එහෙම කියමින් ඇයත් කටක් කෑවාය

" ඔය ගමන්ම තහන්දරයකුත් එහෙම කියනවද...?" රවිශ්ක එසේ ඇසුවේ ඇයව තරහගන්වන අදහසින්මයි

" ඔය ඉතිං... පව් කියල හිතලා කෑව්වම මට අනංමනං කියනව..."

" අනේ එහෙම නැහැ මගේ මැණික..." රවිශ්ක තමා අසල සිටගෙන සිටින ඇගේ කුස ආදරයෙන් සිපගත්තේය.

" දැන් ඇති දරුවෝ... මේ බලන්න තව ටිකක් කෑවොතින් මගේ කුසත් ඔයාගේ කුස වගේ ලොකුවේවි..."

The Reader's Place Novel

ඔහු දැනිතුත් පෙන්නමින් කීවිට උමංදට චූටි සිනහවක් නැගිණ.

" එහෙනම් ඔයා මේ ජූස් එක බොන්න..." බෝතලයක සීතලට දමාගෙන ආ අඹජූස් එකත් ඇය ඔහුට දුන්නාය

" උමාවී... අනේ මට මේක බොන්න බැහැ මැණික... මගේ කුස දැන්නම් හොඳටම පිරිලනේ..." ඔහු කීවේ ඇත්තටමයි

" ඒවා කොහේද...? ඔයා ඕක බොන්නම ඕනේ..."

ඇය ආදරෙන් සැරවූවා.

" අම්මෝ... ආයේ මං කවමදාවත් ඔයා එක්ක කේන්ති අරගෙන උදේට ගෙදරින් නොකා එහෙම එන්නෙම නැහැ... මේ වගේ දඬුවමක්නම් මට ආයේ විඳින්න බැහැ..." ඔහු කීවේ නෝක්කාඩුවෙන් වුවත් ඇය ඔහුට හොරෙන් සිනාසුණා

" ඉන්න... මං මේ කෑමටික දීලා එන්න..." කාටද කියලා අහන්නවත් රවිශ්කට අවස්ථාවක් ලැබුණෙත් නැහැ ඉතිරි වූ කෑම රැගෙන උමංදා කාමරයෙන් [illegible]

කාර්යාලයේ මුරකරු අසලට ගිය උමංදා අයත් තියයන කෑම පිරවූ කූඩය ඔහුට දුන්නාය.

" ආ... මේකේ කෑම වගයක් ඇති ඔයාලා බෙදාගෙන කලා බාස්කට් ටික ඩ්‍රයිවර්අංකල් අතේ එවන්න ගෙදරට..."

" අනේ මැඩම්... කමක්නැද්ද...?" උමංදා ගෙනත් දුන්න කෑමකන්න ආස හිතුණත් ගන්න බයටයි ඔහු එහෙම ඇසුවේ

" කමක්නැහැ... කමක්නැහැ... ගන්න..."

ඇයද පෙරැත්ත කලාය

ආයෙමත් රවිශ්කගේ කාමරයට ඇතුළු වූ උමංදා නිවස බලා යන්න හැදුවාය

" රවිශ් එහෙනම් මං යන්නම්..." ඇය හඬබාලකරමින් මදක් දුකෙන් මෙන් කීවා

" එහෙම ඉන්න... මං ඔයාව එක්ක යන්න..."

යනු එහෙම කියද්දිම ඇය සතුට වැඩිකමටම ඔහුගේ ගෙලවටා දෑත් පටලමින් ඔහුගේ කොපුලක් පාඇඟිලි තුඩුවලින් ඉස්සෙමින්ම සිපගත්තාය. ඇගේ දඟකාරකමට තරවටු කරන්න අවැසි වුවද රවිශ්කගේ මුහුණේ ඇඳුණේ සිනහවක් ඒ වෙනුවට.

****

උමංදා සමඟ නිවසේ පිටත සිට නිවස ඇතුළට වූ රවිශ්ක දෙස ශ්‍රීමතී මැතිණිය බැලුවා විමතියෙන්

" පුතා මේ උදේ පාන්දර ඔය දෙන්නා කොහේද ගියේ..."

" අම්මා... ඔයා ඔයාගේ දුවගෙන් ඒක අහලා දැනගන්න..."

එසේ කියමින් රවිශ්ක දෑස් කොනෙන් බැලුවේ උමංදා දෙසය.

උමංදා බිම බලාගෙන පාදයේ මහපට ඇඟිල්ලෙන් ග්‍රැනයිට් [illegible] ගෙබිමේ [illegible] ඇඳින්නට විය.

[illegible]

මේ නම් [illegible] මැතිණිය සිතෙන් සිනාසෙන්නට විය. ඒ අතරතුර [illegible] සූදානම්ව ආලින්දය දෙසට පැමිණි තරුෂ... රවිශ්ක දුටුව නිසයි නතරවූයේ.

" රවියා අද ඔෆිස් යන්නේ නැද්ද...?"

" ආයේ යන්න බැහැ මචං..."

" මොකක්... ආයේ යන්න බැහැ කියන්නේ උඹ ඔෆිස් එකට ගිහින්ද ආවේ. මේ කැකිරි පීදෙන උදේපාන්දර..."

තරුෂ රවිශ්ක දෙස දෑස් කුඩාකරමින් නලල රැලිගන්වමින් බලමින්මයි ඇසුවේ. එය දුටු රවිශ්ක තරුෂට දෙනෙත් වලින් පෙන්නුවේ උමංදව. කෝකටත් කෙටියිලේ කියලා තරුෂ මඳක් නිහඬවම හිටියේ රවිශ්ක හොරෙන් තමාට කුමක් හෝ පවසන්නට සූදානම් වන බැව් දුටු නිසයි. රවිශ්කගෙන් මෑත්ව උමංදා සෙමීට නිවස දෙසට ගියා ඒ ශ්‍රීමතී මැතිණිය පසුපසින්ම.

" තෑන්ක්ස් මචං... අනේ පුළුවන්නම් මගේ ඔෆිස් ටේබල් එක ටික්ක පිළිවෙලකට අස්පස් කරලා හදලා දාපන්..."

" වට්... මේ උදේපාන්දර ගැහෙන සීතලට උඹ ඔෆිස් ටේබල් එක එහෙම සයනයක් කරගත්තේ නැහැනේ... මට ඇල්ලුවේ නැහැ අර උමංදා උඹේ ලඟට වෙලා ඇඟිරී අඟිරී හිටිය විදිය උක්ගස් අඹරන්න වගේ..."

" බනානා ෆලවර් මචං... මේ උදේපාන්දර ඒකි කෙත පනසයිස් කෑම බාස්කට් එකක් අරගෙන... වගේ වගක් නැතිව... දසමහ යෝධයන්ට කවනව කියල හිතල මගේ මුළු මේසයම කෑම මේසයක් කලා බං. ඔහින්නත් ලෝභ නිසයි මං සද්ද නැතිවම හිටියේ..."

තරුෂ සිනාසුණේ රවිශ්කව කේන්ති ගන්වන් සිනාමයි.

" හොඳවැඩේ උඹට... මොකද දෙන්නා එක්ක පොඩි ලව් [illegible] දීලම [illegible] කියයන්නේ..."

" මොන චෝද බං ඒකි එක්ක... මං කොහොමත් ඒකිට පැරදෙන එකේ..."

" හරි හරි උඹ දැන් හිත හදාගනින්... මං ඔෆිස් ටේබල් එක එරේන්ජ් කරන්නම්. අද උඹ ඔෆිස් එක පැත්තේ එන්නේ එහෙම නැද්ද...?"

" බැහැ බං... අර මුරකාරයත් දැක්කනේ මෙකී උස්සන් ආව පනසයිස් කෑම කුඩේ. ඌ දැන් හිතනවත් ඇති මං එකොළොස්මහ යෝධයා වෙන්න ගෙදරදී කෑම ගන්නව ඇති කියල ඔට් නෝන්ඩි සියක් කෝටියයි බං..."

" මරු බං... ඉඳලා හිටලා හරි උමංදා හොඳවැඩක් කරල..."

" ඇයි...?" රවිශ්ක ඇසුවේ විමතියෙන්.

" ඇයි බං... අද උඹ ඔෆිස් නොඑන නිසා මට දෙවියනේ

The Reader's Place Novel

කියලා අද තත් දෙක එනගෙන ඇස්දෙක පියාගෙන අර තරහැවෙන පුළුවේ පොඩි ඇලවීමක් දාන්න පුළුවන්නේ...”

“උඹ හිතන්නේ එහෙමද...? අන්න ගිහින් බලපන් අද උඹට ඉවරකරන්න උඹේ මේසේ උඩ තියල තියෙන ෆයිල් ටික...”

“හමානට... උඹ ඔය විහිළුවට නේද මටං කිව්වේ. පොඩ්ඩක් හිතහැදෙන්න හරි මට කියපන් බං...”

“තවත් පරක්කු නොවී පලයන් ගොහෝ ඔෆිස් එකට. අද මට අරනි ඔෆිස් එකට ඇවිත් දාපු පාටිඑකේ ව්ප්ලයි එක දෙන්න තියෙන වෙලාව අඩු නොකර...”

ප්‍රවීණ තරුණව හල්ලුකළේ තරහට නොවෙයි

****

The Reader's Place Novel

මුළුතැන්ගෙයි [illegible] ඉන්න නාලනීව සොයාගෙන [illegible] මුළුතැන්ගෙය [illegible] ආවාය.

“එහාට වෙයන්කෝ... උඹට තියෙන අශ්ව විගෙස්...” පබෝධගේ කකුල වැදී අසලැති භාජනයක් පෙරලී ඉවතට විසිව ගියනිසා නාලනී කැගැසුවාය.

“හරි හරි... ඔකට ඔය තරමට කෑගහන්න එපා මං අහුලලා තියන්නම්...” ඇයද අමනාප හඬකින් කීවාය.

“අර කෙල්ල ගියත් හරි මට තියෙන වැඩ ගොඩ අපරාදේ මං ඒකිව යැව්වෙත් දැන් මං නිකන්ම මේ ගෙදර වැඩකාරීවෙලා. බලපන් උඹ ඉන්නවා කියලා වැඩක් තියෙන එකක්ද...? මට එළු ගෙඩියක් සුද්දකරලා දෙනඑකක් කියලයෑ... උඹේ වැඩේ කණ්ණාඩිය ළඟයි ගෙදර ගේට්ටුව ළඟයි... නිකන් ඉන්න එකේ ඔය ඇඟපත ටිකක් හොල්ලපන් නැත්නම් උඹ පිම්බිලා පිම්බිලා උඩ ඇරපු බැලුම් වගේ වේවි...”

“ඔකනේ කියන්නේ... මං කුස්සියට ආව වෙලේ ඉඳලම අම්මගේ අඬෝනාව. මං ආවෙම මට මතක් වුණ වෙලේදී අම්මට දෙයක් කියන්න...”

“මොකක්ද...” නාලනී ඒතරම උනන්දුවකින් එසේ නොඇසුවාය.

“මං ඊයේ උමංදව දැක්කා අම්මා...”

“උමංදව දැක්කා...”

නාලනිත් ආපසු එවදන් පෙරලා ඇසුවාය.

“ඔව් උමංදා වගේමයි... නැහැ නැහැ උමංදම තමයි... ඒත් අම්මේ මට තියෙන ප්‍රශ්නය ඒකී කාර්එකක ඉස්සරහ නැගලා ගියා. අපරාදේ කා එක්කද ගියේ කියලනම් මට බලාගන්න බැරිවුණා...”

“ඔයාට පිස්සු... බංගලාවක වැඩකරන උමංදා කොහේද කාර්එකක... [illegible] නැගලා [illegible] යන්නේ...”

“නැහැ අම්මා ඒ උමංදම තමයි. [illegible]...”

“ඔව් ඉතිං... ඒක වෙන්න බැරිකමකුත් නැහැ. ඒ බංගලාවල් වල අපිට වගේ නෙමෙයිනේ වැඩකාරයින්ටත් වාහන තියෙනවා ගෙදරට අවශ්‍ය කරන බඩුගේන්න කරන්න යන්න සමහර විට ඒකි ඩ්‍රයිවර් කෙනෙක් එක්ක බඩුගන්න එන්න ඇති...”

“ඒකත් එහෙමද...? එහෙනම් අම්මා කියනවා වගේ ඒක තමයි වෙන්න ඇත්තෙත්...”

පබෝධා මුළුතැන්ගෙයින් පිටව යන්න හැදුවා.

“කුස්සිය පැත්තට ආව එකේ ලොකුදුව මේ පොල්මැය ගාලාදීලම යන්නකෝ...” ඒත් එය නොඇසුණ තරම් පබෝධා එතැනින් ඉවත්ව යන්න ගියා. නාලනී හිතට දැණුන කෝන්තියටම ඒ යනදිහා ඉහට දැත් තියාගෙනම බලාන හිටියාය.

****

04

සඳැල්ලටවී උදේ අහස දෙස බලාන අහසේ නිදහසේ පියාසර කරන ගිරව් රැංචුවේ ගිරව් ගණින උමංදා දෙස රවිශ්ක බලාසිටියේ සිනහවක් මුවරන්ද ගනිමින්.

“ [illegible] ඔය මොකද මැණික ඔය...”

උමංදාගේ පිටුපසින් [illegible] කරගනිමින් ඔහු ඇසුවේය.

“ අයියෝ රවිශ්... බලන්න ඔයා මං ගැන ගැන උන්නු ගානත් වැරද්දුවනේ...” ඇය චෝදනා මුඛයෙන් කීවා

“ අයියෝ ළමයෝ... දැන්මට ඉස්සරහට බබාලා දෙන්නෙක්වම බලාගන්න වෙච්චගේ...”

“ දෙන්නෙක්ව...” උමංදා ඕයව දෙනෙත් ලොකුකරබලමින් ඇසුවාය.

“ ඔව්... ඇයි එක්කෙනෙක් ඔයා... අනිත් එක්කෙනා මෙයා...” උමංදගේ කුසට දෑතක් බරකරමින් රවිශ්ක කීවිට ඇගේ මුහුණේ

ඇඳුණා සිහින් සිනහවක්, රවිශක බලාසිටියේ හරිම ලෝභකමකින් එ දිහා

“ යන්න මැණික... දැන් ගිහින් ලැස්තිවෙන්න ගමේ පන්සලේ නායක හාමුදුරුවන්ව මුණගැහෙන්න යන්න ඕනනේ අම්මා දැන් මෙලහකට ලැස්තිවෙලත් ඇති...”

“ රවිශ්... මං යන්න එන්න අවශ්‍යමද මහත්තයෝ...” උමංදා හරිම ලෙසමින් ඇසුවාය.

“ ඔව් මැණික යමු... අම්මා ඔයාට ආශිර්වාද කරන්නත් එක්ක... එක්කයමු කිවා...”

“ මට බයයි රවිශ්... නැන්දා මාව දකිව්ද දන්නෙත් නැහැ...” උමංදගේ දෑස්වල රැඳිලා තිබුණා ඊයක සේයාවක්

“ මං ඉන්නකොට [illegible] නැන්දට වුණත් දැන් ඔයාගේ අයිතිය නැහැනේ...” සඳැල්ලේ වැටට බරවෙමින් උමංදා දෙසට හැරෙමින් ඔහු කීවේය.

“ ඒ වුණාට... ඒ වුණාට රවිශ් නැන්දා මං ගැන තාම දන්නෙවත් නැතිව ඇති...”

“ නැන්දට බයෙන් දැන් ඔයාට ජීවත් වෙන්න අවශ්‍ය නැහැනේ මැණික... මං දැන් ඔයාගෙම වෙලා ඉන්නැද්දි...” ඇගේ බිය නැතිකරමින් රවිශ්ක ඒ හිස අතගෑවේ ආදරයෙන්

“ එහෙමනම් මම ලැස්තිවෙන්නද...?” එසේ ඇසුවට ඒ වුණාට ඇගේ හඬනම් හරිම තුනීවෙලා

The Reader's Place Novel

"ඒක තමයි ළමයෝ මං දැන් කිවේ..." රවින්ක ඒ කොපුල් පිදෙන නොපිදෙන සේ කොනිති ගැවේය.

උමංදා සුදානම් වනතුරු බලා සිටිය රවිශක ඇයත් සමගම පහන මහලයට ගියේ ශ්‍රීමතී සූර්යවංශ මැතිණියව සොයාගෙනයි ඒවනවිටදීත් තරුෂ් ගිටියේ ශ්‍රීමතී සූර්යවංශ මැතිණිය අසලයි

"අම්මා... මෙයත් යනවද...?" රවින්ක බැලුවේ තරුෂ දෙසයි

"ඇයි මල්ලී... මං ගියාතින් වගනයේ රෝද ඉස්සරහට කරකැවෙන්නෙ නැද්ද...? මං නොගිහින් කොහොමද බං [illegible]ගනයෙදි මුක්කු ගහන්න තියෙන තැනක් වෙච්චි. නේද නැද්ද...?"

ශ්‍රීමතී [illegible] තරුෂ කියද්දී

"පන්සලේ..." තරුෂ මුක්කුගහන්න හදන්නේ පන්සලේද කියන අදහසින් උමංදා රවින්කටත් පෙර අසා සිටියා.

"ඇයි උමාවි... ඔයා දන්නෙම නැද්ද තරුෂ මහනවෙන්න යන්නෙ පන්සලේ..." රවිශක කිවේ ඇත්ත නෙමෙයි ඒවුණද ඔහු කියූලෙසට ඇය සිතුවා එය සත්‍යක්ම වෙන්න ඇති කියා

"ඔය ඇත්තමද තරුෂ අයියා..."
උමංදා දෙනෙත්වල විශ්මය තවර ගනිමින්ම ඇසුවාය.

"ඔව් ඔව් නංගි... මං ඇබිත්තයාට ගන්න ඉන්නෙ රවින්කව. මහන උණත් සැපපහසුකම් තියෙන පන්සලක එපැයි මහනවෙන්න..." තරුෂ එසේ කියමින් රවින්කට අතේ තියෙන කෙසෙල් ලෙල්ලෙන් දමා ගැසුවේය. රවින්ක ඉක්මනටම ඉවතට පැනයන් එය ගතේ නොවැදී බිමට පතිත විය. මෙයත් රවින්කගේ විහිළුවක් බැව් එවිටදී නම් උමංදට වැටහිණ

"අයියෝ ළමයිනෙ තාමත් ඔයාලගේ දාංගලේ... හිස්මුනක් නැතිව කොහොමද දෙන්නා පන්සලේ නවතින්නේ..."
ශ්‍රීමතී මැතිණිය එහෙම කීවා

"අයියෝ අම්මා... හිස්මුන නිකන්ම මූට එච් පන්සලට එන ගෑණු ළමයි දැක්කම..."

"ඔව් ඔව්... උඹ මගෙන් අතීතය මතකයට අරගෙන අහගන්න ලෑස්තිය. උඹට ඉතිං තණකොළ ගොඩක් දැක්කත් ඇ[illegible] පේන්නෙ. [illegible] පෙරල ගන්නේ [illegible] බලන්නේ නැතිව..."

"හෝව් හෝව් ගොනෝ... උඹට වැරදිලා. ඔය වචන ටික උඹ ඉල්ලලා අස්කරගනින් මං පෙරල ගන්න එකක් නැහැ කෙල්ල තමයි මාව පෙරල ගත්තේනම්..." රවින්ක එසේ කියමින් බැලුවේ උමංදා දෙසයි උමංදා සිනාසුණා පොළව සමග

"හරි හරි... දැන් යමු පුතා. නැත්නම් දෙන්නා අදත් රණ්ඩු වෙලා ඉවරනොවුණ තැන හෙටත් රණ්ඩුව ඉවර කරනකල්ම අපිට මෙතනට වෙලා බලන් ඉන්න වේවි..."
ශ්‍රීමතී මැතිණිය බිම ගැවෙන නොගැවෙන ඔසරිපොටත් කරවට පටලවගෙන අත්බෑගය දැතට ගනිමින් පෙරට යන්න පාදයක්ද තබමින් කීවාය.

****

ශ්‍රීමති පූර්යවංශ මැතිනිය නායක හාමුදුරුවන් සමඟ සාකච්ඡාවකට මුල පුරද්දී... නායක හාමුදුරුවන් සමඟ මදවෙලාවක් කථා කරමින් හිටිය රවිශ්ක හරුෂයි උමංගයි සමඟ හිමයේ පංසලේ උඩමළුවටයි.

රවිශ්කගෙයි හරුෂගෙයි සැහැල්ලු කථාවනට සවන් යොමු කරගෙන සිටිය උමංගා මදකට ඔවුන්ගෙන් මෑත්ව බෝධීන්වහන්සේ අභියසට පියමැන්නාය.

කාලෙකට පසුව තමන් හැදීවැඩුණු පන්සලට ආව උමංගගේ සිතට පුදුමාකාර සතුටක් දැණුනාය. ඒ හිත පුළුන් රොදක් මෙන් සැහැල්ලුවෙලා. උමංගා හිතේ හැටියට මුදුන් වැඳපුදා ගත්තාය. පැන්කළ හනස් පුරවලා බෝධීන්වහන්සේව [illegible]නාය කලෙන් හරිම සිසිර හැඟුමකින්
[illegible]
හුගවෙලාවක් [illegible] භාවනාවකට සමවැදිලා වගේ.

****

රවිශ්කට වගේම හරුෂටත් එකවගේම දාංගලේ ඒක තමයි අවේලාවේ එයාලා පන්සලේ ඝණ්ටාරය වැඩිය ශබ්ද නැතිව නාද කලේ.

" ඕක හෙමීට ගහපන් ගොනෝ... නැත්නම් මුළු ගමම මෙතනට එවී..."
රවිශ්ක හරුෂට එහෙම කියමින් හරුෂගේ දෑතේ තියෙන ඝණ්ටාරය නාදකරන දිගු කඹය තම දෑතටයි ගත්තේ.

" වාහෙ... වාං..." රවිශ්කත් රිද්මයකට එය හඬනැංගුවේය.

" බලාගෙන උඹත් වැඩිය ඔක සද්දේ දාලා ගහන්න එපා. අර උගේ පැටියා අදහෙට එන්න බලං ඉන්න බේබී රවිශ්කයා... ඒකත් මේ ඝණ්ටාරේ වගේ කෑගාලා අංගා ඕංගා කියලා සද්දේ දායි..."

" මොන රවිශ්කයා... බේබී රවිශ්කයා..."
රවිශ්ක එය ආයේ ආයේමත් කීවේ සිනාසෙමින්

" ඔව් ඉතිං... උඹ වගේ ඉන්නේ නැතිව සයිමන්ගේ කොල්ලෝ වගෙයි... සුමණගේ කෙල්ලෝ වගෙයි වෙන්නද...?" හරුෂ කීවේ මවා ගත්ත කල්පනාබර බවක් කටහඬට ගෙනයි

" ඒ කවුද බං ඒ ඩබල... අපේ [illegible] එකේ ජෝඩුවක්ද...? මගේ [illegible] ආයේ නැහැනේ..."
රවිශ්කත් ඔහුගේ මතකට ඒ නම් නාවනිසයි ඇහුවේ

" ඇයි බං සුමනගේ සයිමන්... අර සිංදුවකුත් තියෙන්නේ උන්දෙන්නට සුමනගේ සයි මතක් වෙලා කියල..."
රවිශ්කගේ දෑතේ තියෙන කඹය ආයෙමත් තම දෑතට ගනිමින් හරුෂ කීවේය

" යකෝ... ඇත්තටම බං උඹ හම්බවෙන්න ඉන්නැද්දි අපේ නැන්දා අංගොඩ හරි මුල්ලේරියාවේ හරි පදිංචි වෙලා ඉදලා තියෙනවා..."
රවිශ්ක හරුෂට කීවේ දෙකට තුනට නැමිලා හිනාවෙමින්
" මේ ඒකනෙමෙයි මචං... අර අර..... කවුද බං... ඒ ත්‍රිපෝෂ බේබී..."

The Reader's Place Novel

තරුෂ රවිත්කට පෙන්නුවේ උඩමළුවේ පියගැටපෙල නගිමින් මළුවට ඇතුළුවන කෙනෙක්වය

“ මටත් හිතන් දැකලා පුරුදු වයල් එකක් වගේ... මතකෙට තාම එන්නෙ නැහැනෙ...” රවිත්කත් එසේ කීවේය.

“ හරිනේ බං... අර එදා උඹට බිස්කට් බලෙන් ඇල්ලුව එකිනෙ. බලපන්කෝ... බබා හම්බවෙන්න ඉන්නෙ උම්ංදෙට. ඒ වුණාට ඒකිට වඩා අරකිගේ බඩ හාරලනේ...” තරුෂටත් නොපෙනෙන දෙයක් නැහැ රවිත්කටයි එහෙම හිතුණේ

“ අප්පා බං... මේ උමාවිගේ නැන්දගේ දුව පබෝධනේ. ඒකි කොහේද බං මෙහේ...”

“ [illegible] ඒකිගේ [illegible] බං... [illegible] දිහා ඉන්නද...?”

The Reader's Place Novel

“ මවං අන්න... ඒකි අපි දිහාවට නේද එන්නේ...”
රවිත්ක කීවේ තරුෂ දෙස දෑස්ද ලොකුකර බලමින්

තරුෂවයි රවිත්කවයි දුටුව පබෝධා පෙරළෙන බෝලයක් වගේ දුවමින් ආවේ මවුන් අසලටයි

“ හායි අනේ... මං ඔයාව දකින්න මොනතරම් අසාවෙන් හිටියද අනේ...”
කිසිම ගාහක් නැතිව එහෙම කියමින් පබෝධා රවිත්කගේ දෑතක එල්ලුනාය.
තරුෂට ආව සිනහව තරුෂ නවත ගත්තේ කැස්සක් පිටකර හරිමින් ඔහුගේ මුව දෑතකිනුත් වසමින්ය.

රවිශ්කට දැණුන කේන්තියට රවිත්ක ඒ අත ඉවතට කළේ හරිම අප්‍රසන්නතාවයකින්.

“ කවුද ඔයා... මට මතකයක් නැහැ...”
රවිත්ක ඇහුවේ බොරුවට

“ ඇයි අනේ... ඔයාට මාව මතක නැද්ද... අර අර මං දවසක් ඔයට...” එහෙම කියමින් පබෝධා බොරු කෝලමක් පාමින් එකතැන ඉඳ පැද්දෙන්නට විය.

“ ආ හරි හරි... ඔයාලගේ තාත්තා නේද බෝලවලානෙ බෙහෙනිස් කීවේ. අර හාගේ හාගේ බෝතල් අජසේ බෝල බෝල බිස්කට් බෙබි බෙබි කරලා බංගදෙණියට පටවනව කීවේ...” තරුෂ ඇහුවේ කල්පනාකර කර මතකයට නගාගන්න හදන [illegible] ගැන අසන්න වගේ

“ පිස්සුද ඔයාට... ඔයා අපි දෙන්නා මැද්දට පනින්නේ නැතිව ඉන්න. මට මෙයා එක්ක දිගකථාවක් තියෙනව කරන්න...” පබෝධා තරුෂට ගස්සමින් කීවා
රවිත්ක තරුෂ දෙස බැලුවේ ‘බලපන්කෝ මේ හොල්මන’ කියන්න වගේ

“ හැබැයි මේ සීනිබෝල පාට නංගී... මම යන්නම්. වැරදිලාවත් මං ගියාට පස්සේ ඔයා කැගහලා ආයෙමත් මට එහෙම අඬගහන්න එපා. මෙයාට හිටපු ගමන් වදුරු උණ හැදෙනවනේ. එතකොට ලග ඉන්න කෙනාව එයාට පේන්නෙ වැදිරි වගේ. මෙයා පැනපුගමන් අල්ල ගන්නේ බෙල්ලෙන් ඊට පස්සේ බලන්නේ ඔය බෝල ඇස්දෙක ගලවල ගන්න ජිල්බෝල ගහන්න...”

“ වදුරු උණ... ජිල්බෝල ගහන්න... ඔය ඇත්තමද අනේ... එහෙනම් ඔයා යන්න එපා ඔයත් මෙතනම ඉන්න...”

ඇය බියව ඇති බැව් ඇගේ මුහුණෙන් පෙනෙන්නට විය.

“ අන්න දැන් තේරෙනවද මගේ අගේ. වදුරු උණට එකම බෙහෙත තනියට පිරිමිකෙනෙක්ව ලඟතියාගෙන ඉන්න එක...”

“ ඇත්තමද...?”

පබෝධා බයවෙලා නාමත් කටත් ඇරගෙනම ඉන්නවා තරුෂ ගැන දන්න නිසාම රවිශ්ක උන්නෙ නැගෙන්න ආව හිනාව හරිම අමාරුවෙන් මැඩ පවත්වගෙන.

“ මේ... ඒකනෙමෙයි බං. උඹේ භාෂාවෙන් කියන විදියට මේ [illegible] කඩුවේ [illegible] සරුංගලේ පාට පාට වගේ ඉන්න නංගියාට [illegible] හරි [illegible] යවපන්...”

රවිශ්ක තරුෂගේ කනට කරයි කීවේ.

“ හරි නංගා... දැන් අර ඔයාගේ දිගකථාව කෙටියෙන් මෙයාට කිව්වට කමක් නැහැ මං පැත්තක ඉඳගෙන ඔතාගෙන ඔතාගෙන එන්නම් මාගලක් වගේ...”

“ ඒක නෙමෙයි තනියට ඉන්න අයියේ... මගේ හිතගන්න මෙයාගේ නම මොකක්ද...?” පබෝධා මූවට ඇඟිල්ලක් තියාගෙන පෙරටත් වඩා පැද්දෙමින් ඇසුවාය.

“ අප්පා... ඇයි අනේ ඔයා මෙයාගේ නමවත් දන්නේ නැද්ද...?”

“ නැහැ මං මෙයාට කියන්නෙනම් ආරාධිතයා කියලා...”

“ මේ මට පරක්කු වෙනවනේ මම යන්නම් ඔයාලා ඕනේ දෙයක් කරා කරගන්න...”

රවිශ්කට අවශ්‍ය වුණේ එතැනින් ඉවත්ව යන්නයි.

“ මෙතන හිටියනම් පිස්සු විලෝඩ් වෙවී අවෝම...”

රවිශ්ක හිතෙන්නම හිතුවේ එහෙමයි

****

හිතේ හැටියට බුදුන් වැඳගත්ත උමංදා රවිශ්කව සොයාගෙන යන්නයි බුදුමැදුරෙන් එළියට ආවෙම. ඒ එද්දි පැය කිහිපයකට පෙර පන්සලේ නායකහාමුදුරුවෝ තම දැතෙයි බැඳ ආශිර්වාද කල පිරිත් නූලෙයි කොනක් තවතවත් තදවෙන්න ගැටගලාගන්න අදහස් ඇතිවම ඇය මොහොතක් දෙකක් බුදුමැදුර අසලේ පමා වුණාත් එක්ක.

මේ අතර හෙට තියෙන පන්සලේ දානෙට [illegible] කරනදේ මොනවද කියා පන්සලේ ඇබිත්තයාගෙන් අසාදැනගනිමින් උමංදගේ නැන්දා නාලනී පැමිණියා බුදුමැදුර දෙසට. ඇගේ දෑස් දිවගියා නිහැනින්ම බුදුමැදුර අසල ඉන්න උමංදා දෙසට. බිමට නැඹුරුව තියෙන හිස ඔසවා බලන විටදි උමංදත් දුටුවා නම නැන්දව.

“ නැන්දා...” උමංදගේ දෙතොල් එසේ පිටවෙමින් සැළුණාය

“ යකෝ මේකි අපේ දිහා උන්නට වඩා හරිම ලස්සන වෙලානේ... හරියට තිතත් වලව්වක මැණිකේ කෙනෙක් වගේ... මොකක් මේකී මේ බඩකුත් උස්සගෙන...” නාලනීගේ හිතයට තියෙන ඉරිසියාවයි කෝපයයි ඇයටත් පාලනය කරගන්න බැරිව

The Reader's Place Novel

ගියාය. ඒ නිසාම ඇය අඩියට දෙකට උමංදා අසලට ලං විය. උමංදටත් හිතාගත නොහැකි වුණ මොහොතක නාලනී අතයු සුඩයෙන් දියහරහට උමංදට පහරවල් කිහිපයක් එල්ල කරගෙන එල්ල කරගෙන ගියාය.

“ අනේ නැන්දා... එපා එපා.. අනේ...”

වේදනාව දරාගත නොහැකි තැන උමංදා බේරියන්න උත්සහ කලාය. ඒත් ඇයට තම කුසේ බරත් දරාගෙන හයියෙන් හයියෙන් දුවන්නත් බැහැ ඒ නිසාම ඇය නැන්දගේ කුඩපාරවල් තම කුස දෙසට එල්ලවෙන්න නොදී තම කුස ආවරණය කරගන්න උත්සහ කලාය දෙසැරයක්ම නොසිතා. කුඩේ නහ එකදෙක වැදිලා උමංදගේ ඇඟ පුරාම සීරුම් තුවාල ඒ මදිවට,

“ අනේ එපා නැන්දා අනේ එපා...”

“ උඹ ලැජ්ජ නැතිව ඇවිත් උස්සගෙන ගමට ආවා මං උඹව භාරගනිවි කියලා හිතලද...? පලයන් යන්න ආ දිහාවකම...”

නාලනී තවතවත් සැරෙව් ඇයට තලනවා

උමංදව සොයාගෙන ඉදිරියට පැමිණි රවිශ්ක අහම්බයක් සේ දුටුවේ කවුද ගැහැණියක් උමංදට හොඳටම ගහනවා. රවිශ්ක උමංදා අසලට යන්න ගිය වේගය ඔහුටවත් හිතාගන්න බැරි තරම්. ඒනාම සැනින් ඈ උමංදගේ නැන්දා වියයුතු බැව් ඒ තත්පරයට රවිශ්කට හිතදද මතක් කලේය.

උමංදා අසල්ට ලංවූ රවිශ්ක උමංදගේ නෑන්දගේ ගෙල තදකරමින් අල්ලගනිමින් ඇයව පසුපසට තල්ලුකරන ගමන් ඇගේ අතයිදී කුඩය තම දැතටගෙන මිටමොලව ගත්තේය.

කුඩය දැඩිව අල්ල ගත්ත නිසාමද කොහේද කුඩේ තනද එකදෙක කැඩෙන්නට විය.

එසැණෙටම ඇවිදින් තමාගේ ගෙල මිරිකමින් අල්ලගත් පුද්ගලයා කවුද කියලා නාලනීට හිතාගන්නවත් බැරිව ගියාය. ඇය ඔහුගේ දෑත් ඇගේ ගෙලෙන් මුදව ගන්න තැත් දැරුවාය.

“ රවිශ්... අතඇරපන් රවිශ්... අතඇරපන්...”

රවිශ්ක පසුපස දිවආව තරුෂයි කෑගැසුවේ. රවිශ්කත් තරුෂගේ හඬට මෙල්ල විය.

“ ලැජ්ජනැතිද ගැණියේ... ළමයෙක් ලැබෙන්න ඉන්න ගැහැණියෙක්ට ගහන්න. තමුනුත් ළමයි ඉන්න ගැණියෙක් නේ...” රවිශ්ක ගෙරෙව්වේය.

“ ඔව් මහත්තයා... මහත්තයා තමුන්ගේ වැඩක් බලාගන්න. මං මේකිව පොඩිකාලේ ඉඳලම හදපුකෙනා. මේකී කොහේ හරි ගුබ්බෑයමක රිංගලා බඩවෙලා මට ලැජ්ජකරන්න ආයේ ගෙදර එන්නද කොහේද හදනවා. ගෙදර එන්න ඉස්සෙල්ලා මේකි පන්සලට එන්න ඇත්තේ හිතේ තියෙන බය නැතිකරගන්න වෙන්න ඇති. ඒවා කොහේද මාත් එක්ක ඉඳපන් මං උඹට...”

එහෙම කියමින් නාලනී නාඹත් බියෙන් තැතිගෙන අඩන උමංදට ආයෙමත් තලන්න හැදුවාය.

“ ඔයා කොහොමද මගේ නෝනට මගේ ඉස්සරහ එහෙම ගහන්නේ එහාට වෙනවා ගැණියේ...”

රවිශ්ක උමංදගේ නැන්දව පැත්තකට තල්ලු කළේය.

“ මේ... මට බොරු කියන්න එපා මහත්තයා මේකිව

The Reader's Place Novel

සෙවිරගන්න: මෙහි මේ ගෙදරක වැඩකාරකම් කරන එකියක් මහත්තයා වගේ කෙනෙකුගේ වෙන්න මෙකිට තියෙන සුදුසුකම් මොනවද...?" ඇය ආයෙමත් වැදගත් පෙනුමැති රවිශ්ක දෙස හොඳින් බලමින්ම කීවාය

"කට හිමුණ පලියට ඔහොම කියවන්න එපා තමුන්නේ ගෑණියෙක් නේද විනත් සංවර වෙන්න. උමංදා මගේ වයිෆ්. ඔයාට ඉස්සර උමංදට ගහන්න අයිතියක් තියෙන්න ඇති ඒත් දැන් එහෙම බැහැ උමංදා මගේ..."

රවිශ්ක කෝපයෙන් කියද්දි උමංදගේ නැන්දා බියවෙලා වගේ බලාන හිටියා ඒ වන විටත් ඔවුන් අසලට ඇවිත් උන්න පබෝධා

" අනේ අම්මා... බලන්න මෙකී මෙකි මගේ මහත්තයාව [illegible] මං මෙකිට..."

[illegible] මොලවමින් උමංදට ගහගෙන ගහගෙන ගියාය.

" අනේ රවිශ්..." කියාගෙන උමංදා රවිශ්කගේ දෑතක එල්ලුනාය. රවිශ්ක දෙසැරයක් නොසිතමින් පබෝධව ඉවතට තල්ලු කළේය. පබෝධා පය පැටලැවී එතැනම බිම ඇදවැටිණ.

" මහත්තයා... ඒ මොකක්ද ඒ කළේ..." නාලනී කෝපයෙන ඇසුවාය.

" ඔයාගේ දුවට රිදෙද්දි විතරක් ඔයාට දුක හිතෙනවා. උමංදා කියන්නේ මගේ වයිෆ් එයා අන්නේ බබෙක් ලැබෙන්න ඔයා එයාට ගහද්දි මට ආවේ ඊටත් වඩා දුකක්..."

රවිශ්කද කීවේ කෝපයෙන්

" මහත්තයා වයිෆ් වයිෆ් කීවට මට ඕවා විශ්වාස කරන්න කියනවද...? මං මෙකිව ගෙදරක වැඩකාරකමකට දුන්නම මහත්තයා ඒ හෝටලට හොරෙන් මෙකිව අමාරුවේ දාලද කොහේද...? මහත්තයා මට වන්දියක් දෙන්න ඕනේ නැත්නම් මං පොලිසි යනවා මෙකිව අමාරුවේ දැම්මට. මහත්තයාලගේ දෙමව්පියන්ටත් නොකිය ඉන්න මට තවත් වැඩිපුර කීයක් හරි ඕනෙමයි..."

සල්ලි තණ්හාව ක්ෂණිකවම ආයෙමත් ඇවිත් නාලනීගේ හිතමතුපිටට

" නැන්දා..." උමංදා කථා කරන්න හැදුවා.

" උඹ කටපියාගෙන හිටපන් දැන් උඹේ මය බඩේ බර හිස්වුණාම ඒකට කන්න බොන්නත් මටම තමයි දෙන්න [illegible] මං කියන විදියට උඹ [illegible] ගෙදර ඉන්න [illegible] තමයි..."

නාලනී කියවගෙන යන දිහා රවිශ්ක බලානහිටියේ පුදුමෙන්.

" මෙහෙමත් ගෑණු... කෙනෙක් අමාරුවේ වැටුණම ප්‍රයෝජන ගන්න බලන..." රවිශ්කට හිතුණේ එහෙම

මොකක්දෝ මංදා කලබලයක් වගේ ඇතින් පෙනෙළුන නිසයි ආවාස ගෙයි සිටි ශ්‍රීමතී සූර්යවංශ මැතිණිය එදෙසට ආවෙන්

" ඇයි මේ..." ශ්‍රීමතී මැතිණිය තාමත් බියෙන් තැතිගෙන අඬන උමංදා දෙසබලමින් රවිශ්කගෙන් ඇසුවාය. එහෙත් ඔහුට පෙර ඊට පිලිතුරු බඳින්න නාලනී තවහඬ අවදිකළාය.

" ආ මැඩම්... මැඩම් මේ වෙලාවෙම ආව එකත් හොඳයි.

The Reader's Place Novel

මං මෙහිට මැඩම්ට දුන්නා නේද මැඩම්ගේ ගෙදර වැඩට. මැඩම් කියන්න ඒක මේ මහත්තයාට. මේ මහත්තයා කියනවනේ මේ එයාගේ නෝනා කියල..."

උමංදට ශ්‍රීමතී මැතිණියට පෙන්වමින් කියූ නාලනී රවින්ද දෙසද බලමින් සෝපාසයෙන් සිනාසුණාය.

"ඉතිං හරි... ඒ එයාගේ කසාද බිරිඳ තමයි..." ශ්‍රීමතී මැතිණියත් කලබලයකින් තොරවම කීවාය.

"මැඩම්... මැඩම් මට විහිළු කරනවද...?"

"නැහැ... මට එහෙම අවශ්‍යතාවයක් නැහැ..."

"මං මැඩම්ට මෙහිට දුන්නා වැඩකාරකමට... මැඩම් ඒක [illegible]නවද...?" [illegible] නොසැලසුණු හඬකින් ඇසුවාය.

"ඔව්... මට නැහැ කියන්න අවශ්‍යතාවයක් නැහැ... මං ඒක පිළිගන්නවා ඔයා මොන චේතනාවෙන් උමංදව දුන්නත් මං උමංදා දුවව භාරගත්තෙම මගේ පුතාගේ බිරිඳ විදියට..."

"මොකක්... මේ මැඩම්ගේ පුතාද... අනික මැඩම්ට පිස්සුද...? මේ අම්මා අප්පා නැති ගිගන්තිව. හරි ඒක එහෙම වුණා කියමුකෝ! ඒත් මැඩම්ට බැහැ අපෙන් අවසරයක් නොගෙන ඒකිට කසාදයක් කරලා දෙන්න..."

"ඇයි මට ඔයාගේ කැමැත්ත අකමැත්ත ගන්න හේතුව. උමංදා බාලවයස්කාර ළමයෙක් නෙමෙයි එයාට අවුරුදු දහඅට පිරිලා එයාට තනිතීරණ ගන්න පුළුවන්..." ශ්‍රීමතී මැතිණිය තාමත් කලබලයක් නැතිව නැන්පත්ව කථා කරනවා.

"එහෙම නොහොඳ...? මං පොලිසි යනවා මැඩම්ගේ පුතා බලෙන් මේ කෙල්ලව අතාරුවේ දැම්මා දැන් ඒකිගේ බඩේ ළමයෙක් දගලනවා කියලා පැමිණිලි කරන්න..."

"හරි ඉතිං ඔයා යන්න... මං දන්න තරමින් නීත්‍යානුකූලව විවාහ වුණ සැමියෙක්ගේ පරම අයිතිය තමන්ගේ බිරිඳ සමග සංවාසයේ යෙදීම. ඒකට බිරිඳගේ කැමැත්ත අකමැත්ත ලංකාවේ නීතිය අනුව බලනොපැවට සදාචාරාත්මකව මානුෂිකව හිතාබලමින් මගේ පුතා උමංදා එක්ක උමංදගේ කැමැත්තෙත් හැසිරෙන්න ඇති කියල මං විශ්වාස කරනවා. මානසිකව හෝ කායිකව හිංසා පීඩන ගැහැස්ට පුවත්වන්ට මගේ පුතා අතින් උමංදව වෙලා නැහැ. මගේ පුතා උමංදා දුවත් එක්ක ඉන්නේ ඒ දෙන්නගේ කැමැත්ත අනුව සතුටින් ඒකට බලා[illegible] [illegible] කරන්න [illegible]..."

ශ්‍රීමතී [illegible] [illegible]

නාලනී තුෂ්නිම්භූතවෙමින් බලාන සිටියා මේ කියන අපභ්‍රංශ මොනවද කියා.

"දුව එන්න යන්න... පුතා ඔයත් එන්න... අපිට යන්න පරක්කුවෙනවා..." සුපුරුදු ගාම්භීරත්වයෙන් ඇය පෙරට යන්න තැනුවා.

"එතකොට උමංදා ඇවිත් තියෙන්නෙම අපේ ගෙදර නවතින්න නෙමෙයිද කරදරයක පටලැවිලා..." නාලනී තමන්ගෙන්ම අසන්න වගේ ඇසුවත් අනිත් අයටද එය ඇසිණ.

"මොකක්ද නාලනී ඒ කථාව... මං මගේ දුවටයි පුතාටයි පන්සලට එක්ක ආවා නායක හාමුදුරුවන්ට කියලා පිරිත් විකක්

The Reader's Place Novel

සප්ස්ථායනය කර දුවට ආශිර්වාද කරන්න දැන් ඔබා ලැබෙන්න ලඟ නිසා ඔයා වැරදියට තේරුම් ගත්තද උමංදා දුවව. එයාල ඔයාලගේ ගෙදර නවතින්න අවශ්‍ය නැහැ... දැන් එයාටම කියලා ගෙයක් දොරක් තියෙද්දි..."

ශ්‍රීමති මැතිණිය තවමත් නොදැණ උන්නා නාලනී උමංදට ගුටිකැවද්දී අවන්හෝට්ටම කල බැව් ශ්‍රීමති මැතිණිය උමංදගේ හිස අතගා ආදරෙන් ඇයට යන්න කථාකලාම නාලනී නිගැස්සී ගියාය ඒ බියෙන්ම ඇය ඔවුන් දෙස බලා සිටින්නට විය.

" මේ... දැන්වත් නැගිටින්න..." නැගිටගන්න තම්මැලිකමට තාමත් බිම වැටිලා ඉන්න පබෝධට තරුෂ කීවේ [illegible] නැගෙසන පරිදි උපහාසාත්මිකව.

" යනවා හලෝ යන්න... [illegible] පෙලාවට නැගිට්න්නම..." පබෝධත් තරුෂට කේන්තියෙන්ම කීවාය

උමංදගේ උරහිස වටා දෑතක් යවමින් උමංදව ආදරයෙන් හරි පරිස්සමට තමාගේ ගතට තුරුළු කරගත්ත රවිශ්ක දෙස නාලනී වගේම පබෝධදත් බලාන හිටියා ඉරිසියාව මුවහිතම වසා ගනිද්දි...

" නැන්දා මං යනවා..." උමංදා සෙමින් එහෙම කීවත් නාලනීට ඒ වදන් නොඇසුණාය තාමත් හිතාගත නොහැකි නිසාම සිදුව ඇති දේ පුදුමව තමන් ලඟින් යන අයදෙස නාලනී බලාන සිටියා.

****

The Reader's Place Novel

නිවස ඉදිරිපිට නතරකල වාහනයේ හඬට මනුලිගේ අම්මා කලබලයෙන් දුවගෙන මෙන් ආවාය. මනුලිගේ අම්මව දුටු උමංදත් ඉක්මනින්ම වාහනයෙන් බැස ඇය ඉදිරියට ඇවිත් මදක් පහතටනැමී ඇයට හදවතින්ම වැඳ ආශිර්වාද ලබා ගත්තාය

" නැන්දා..." ඇගේ හඬත් සතුටින් පිරිලා

" උමා දුව..." ඇයත් ආදරයෙන් එහෙම කියමින් උමංදගේ කෙදාපුල් සිපගත්තාය.

" එන්න මැඩම් එන්න... මහත්තයලා එන්න..."

ඇය පසුව උමංදා පසුපසින් ආව හැමෝටම නිවස ඇතුලට එන්න ආරාධනා කලාය. තරුෂ මදක් වටපිට බැලුවේ හිත ආසාවෙන් දකින්න කැමති රුව තාමත් දකින්නට නොසිටි නිසයි.

" ස්... ස්... මේ... ඔයා මාවද මය හොයන්නේ..."

ගස් දෙකක්අතර මුවා වෙලා හිටිය මනුලි එතැනින් මෑත්ව ඔහුන ඉදිරියට පැමිණියාය.

" නැහැ අප්පා... මං මේ බැලුවේ මේ ඉඩම වටේ වටිනකියන ගස් කීයක් විතර තියෙනවද කියලයි මිලගණන් එහෙම කොහොම්ද කියලා දැනගෙන තියාන ඉන්න එක හොදයිනෙ. අනාගතයේදි වැරදිලාවත් දැවැද්දකට ලැබුණොත් එහෙම විකුණ ගන්නවත් බැරිය..."

තරුෂ ආයෙමත් වටපිට බලමින් කීවේ බොරුවට

" අපෝ... මං නම් දෑවැද්ද ගන්න අය එක්ක යන්න කැමති නැහැ..." මනුලි ගත්කටටම කීවාය. තරුෂ නැවත ආයෙමත් ඇයට යමක් හෝ කියන්න එහෙත් ඊට කලින් මනුලිගේ අම්මා මනුලිට කථාකල නිසාම ඇය හනිකට නිවසතුලට දිවගියාය.

කාලකට පසුව උමංදව දුටුනිසාම මනුලිගේ අම්මගේ හිතට හරිම සතුටක් දැණුනාය වෙලපහ එයාලා මනුලිගේ නිවසට එනබැව් දැණුම් දුන් නිසාම මනුලිගේ අම්මා කැමපාති හුගක්

පිළියෙල කලා උමංදා වෙනුවෙන්ම. එයාටත් කාලෙක ඉඳලා හරිම ආසාවක් තියුණා එයාගේ දෑතින්ම උමංදට කෑම වේලක් පිළියෙල කරලා කටක් දෙකක් කන්න දෙන්න.

" එන්න මැඩම් කෑම ටිංගිත්තක් කන්න..." මනුලිගේ අම්මා ශ්‍රීමතී මැතිණියට හරිම යටහත් පහත්ව කථාකලාය තාලන්ති මෙන් නොව මේ කාන්තාව හරිම කාරුණික බව ශ්‍රීමතී මැතිණියත් මුලසිටම දැනන් උන්නාය ඒනිසාම ඇය එම ආරාධනාව තුටින් පිළිගත්තාය.

" අනේ අපි හින්දා මනුලිගේ අම්මට හරිම කරදරයි..."

" අනේ ඒය මොකක්ද මැඩම්... උමංදා දුවව දකින්න මං හරිම ආසාවෙන් හිටියා. එයා මට මගේ දුව වගේමයි..."

ඇය කිසිම ලෝභකමකින් තොරව කියා සිටියා. ආව [illegible] සංග්‍රහ කරන්න [illegible] මනුලි හරිම කැමැත්තකින් පෙළී සිටියා. [illegible] කියලා මනුලිගේ අම්මටත් සිතුණා [illegible] ඇය සිටියාය.

ආගිය තොරතුරු කථාකරමින් හුගවෙලාවක් උමංදලා එහේ හිටියා ඒත් උමංදගේ නැන්දනම් තාම දන්නෙවත් නෑ උමංදලා මනුලිගේ නිවසේ රැදී සිටිනව කියා. හුගවෙලාවක් රැ දී සිටිය නිසාම මනුලිගෙනුයි මනුලිගේ අම්මගෙනුයි සමුඅරගෙන කට්ටියම තමන්ගේ නිවසට යන්න පිටත් වුණද උමංදා තමන් හා යන්න මනුලිට ආරාධනා කලනිසාම මනුලි එයාලත් එක්ක යන්න හදලත් ආයෙමත් නොයමින් නිවසේම නතරවුණාය. මංද මේ දවස් දෙකතුන විශ්වවිද්‍යාලයේ නිවාඩු බැවින් ඇයට මදක් ඇයේ මව සමඟින් කාලය ගතකරන්නට සිතුණාය.

****

The Reader's Place Novel

සයනයටවී හාන්සිවී ඉඳින උමංදගේ අසලටවී ඉඳිමින් රවීන්ද්‍රත් උමංදාගේ හිස ආදරයෙන් අතගාන්නේය.

" උමාවි... ඔයාට නැන්දා ගහද්දි රිදුනාද මැණික..." ඔහු එසේ ඇසුවේ හරිම දුකකින්

" අනේ නෑ මහත්තයෝ... මට ඊට වඩා බයක් දැණුනා මගේ බබාට මුකුත් වෙවි කියලා..."

ඇය සතුටම ඔහු හා පැවසුවාය.

" සොරි උමාවි... මගෙත් වැරද්ද... මට තිබුණේ ඔයත් එක්ක ඔයා ලඟට වෙලාම ඉන්න. ඒත් ඔයා බුදුන්වඳින නිසා මගේ දාංගලේ ඔයාට බාධාවක් වේවිකියලා හිතලයි මං ඈත්වෙලාම හිටියේ..."

" අනේ මගේ මහත්තයා... ඔයා ඔයාට දොස්කියාගන්න [illegible] ඇත්තම කියන්නද...? මාත් හරිම ආසයි බුදුමැඳුරට වෙලා [illegible] රවීන්... [illegible] ඔහු උමංදා දෙස බලාසිටියේ මොහොතක් දෙකක් නෙමෙයි.

" මං ඔයාට අළුත් බුදුමැඳුරක් ගෙදරම හදලා දෙන්නද...?" ඔහු එය ඇසුවේ ඇත්තටම හදන්න කැමති අදහසින්

" අනේ මහත්තයා එහෙම එපා... අපේ ගෙදර තියෙන බුදුමැඳුර මට හොඳයි. ඔයා නැතිවෙලාවට මං එතැනට වෙලා හුගවෙලාවකට ඉඳගෙන ඉන්නවා. ඔයා පව් රවීන්... ඔයා මං නිසා හරියට විඳවෙනවා. මං මගේ අම්මගේ අප්පච්චිගේ ආදරය විඳලා නැතිවුණාට... මං ඔයාගේ ආදරය මේ ටික කාලයට හුගාක්ම හුගාක් විඳගත්තා. ඔයාට ගොඩාක් පිං මහත්තයෝ මාව ආදරෙන් බලාගන්නවට..." උමංදා එය හදවතින්ම කීවාය.

"මන්න ඉතිං... ආයේ දැස් තෙත් කරගන්න හදනවා, කෝ මේ බලන්න..."

එහෙම කියලා රවිශ්ක උමංදගේ නැන්දගේ සුවපාටය සිරුණ ඇගේ ගත සෙමින් පිරිමැද්දේ ඇයට වේදනාවක් නොදැනෙන්නටය.

"නැන්දා මං ගැන තාමත් වැරදියට හිතනවා ඇති නේද රවිශ්..."

"පිස්සුද...? ඒ ගෑණි දැන් ඉරිසියාවේ හුල්ල හුල්ල පුපුර පුපුර ඇති. අපරාදේ කියන්න බැහැ අර එයාටම ගැලපෙන එයාගෙම දුවත්... මරු එබිලම..."

"පව් රවිශ්... පබෝධා අක්කට එහෙම කියන්න එපා. එයත් ආස ඇති හොඳ කෙනෙක්ව කසාද බඳින්න..."

"[illegible] නරක ගතිගුණ වලින් දැක්කට.. එයාලා [illegible] දාලා... මං ඉතිං හරිවිදියට බැලුවොත් [illegible] සල්ලි හෝනි පිටින් හොයන මහත්තයෙක්ම වෙන්න ඕනෙ තමයි..."

"ඔය ඉතිං... මේ නිදාගන්න යන වෙලේදිත් හිත පෙන්නියෙන් තියා ගන්න හදනවනේ... ලේ කෝපවුණාම නින්ද යන එකක් නැහැ... ගියන් නපුරුහීන දකීවි... කෝ දැන් මෙහෙමට දැස් පියාගන්න..."

එහෙම කියමින් උමංදා තමා කියූ ලෙස දෙනෙත් පියාගෙන ඉන්න රවිශ්කගේ කොපුලකට හාදුවක් දුන්නාය.

"ඒක විතරක් මට මදී... ඔයා මං ගාවින්ම මෙහෙම ඉන්න ඕනේ..." දැස් පියාගෙනම එහෙම කියමින් රවිශ්ක ඇගේ ගතට තුරුළුවුණේය.

****

05

අවැසි කරන සියල්ලම අසුරාගත්ත බෑග් එකෙදෙස නිවසේ නැබ ටියක හැන්පත් කරද්දි උමංදා ඒ අසලටවී සිටියද රවිශ්ක ඇත ඉදන්මයි දුටුවේ ඇගේ තෙත් වීදිහා දුකෙන් බලාන සිටිනවා.

"[illegible]..." රවිශ්ක [illegible] උරහිස් වටා දෑතක් [illegible] උමංදා [illegible] ඔහුදෙස බැලුවාය.

"ඔහොම හුල්ලන්න එපා උමාවී... ප්‍රශ්නයක් තියෙනවනම් ඔයාවත් නොගෙනගිහින් ඉන්නේ නැහැනේ අපි... ඔයාට ඒතරම් දුරගමන් යන්න හොඳ නැහැනේ මැණික..." ඔහු හැඬුමව් ඇය අස්වසන්න.

"ඒ වුණාට රවිශ්..." ඒ දෙතොල් සැලුනද එහි මදහසක් නම් දකින්නටවත් නැත

"ඒ වුණාට කියලා දුක් ගන්න එපා... අම්මා මේ දානේ ලක ලෑස්තිකරල පූජකරන්න ආරාමයකට යන්නෙත් ඔයා වෙනුවෙන්මනේ මැණික... එහෙට කැලෑවක් මැදින් යන්න

The Reader's Place Novel

තියෙන්නේ හරිහමන් පාරතුන නැහැ [illegible] අසනීප වුණොතින් එහෙම ඒ පැත්තේ මෙහෙ වගේ පහසුකම් තියෙන රෝහල් නැහැනේ. අනික මැණික අපි අද ගිහින් අනිද්දා එන එකනේ..."

"මොකක්ද රවීශ්... පහසුකම් තියෙන රෝහල් මොකටද ඒ ප්‍රදේශයේ අයට ඔබාලා ලැබෙන්නේ නැද්ද...?" ඇය නුල්ලමින් හෝක්කාලු කියනවා.

"ඔන්න ඉතිං... හිතුවක්කාර වෙන්න හදනවා. ඒ මිනිසුන්ට දැන් ඒ පරිසරය හුරුයි ඔයාට එහෙම නැහැ දවසකට දෙකකට පරිසරයකට හුරුවෙන්න බැහැ මැණික... ඒකට කාලයක් අවශ්‍යයි..."

ඔහු ඇයට තරවටු කරන්නේ තරහකට නෙමෙයි

"අනේ රවීශ් [illegible] ඉන්න බැහැ..." [illegible] බලාන ඉන්න ඒ ඇස් නටවමින්ම ඇය කියනවා.

"ඔයාට වගේම මටත් එහෙමයි මැණික... ඔයාව දාලායන්න ලෝභයි. ඒත් එහෙම කියලා බැහැනේ මගේ මැණික. මං වෙනුවෙන්වත් මේ දවස්දෙක තුන ඉවසන්න ප්ලීස්..."

රවිශ්ක හැදුවේ උමංදගේ හිත හදන්න. රවිශ්ක වුණත් අම්මා යන ආරාමෙට දානේ දෙන්න යන්නේ හිතේ කැමැත්තකින් නෙමෙයි උමංදව ගෙදර තනිකරල.

"ඔය ඉතිං... මූහුණ තරක් කරගෙන මගේ හිතටත් දුක්දෙන්න එපා. අද මනූලි අපේ ගෙදර එවිනේ එයාගේ ලෙක්චර්ස් ඉවරවෙලා ඔයාගේ තනියට. තව ඉතිං හදිසියක්වත්

වුණොතින් ඩ්‍රයිවර් අංකල් ඉන්නවනේ මැණික..."

"ඒ වුණාට ඔයා නැහැනේ..."

"කෙල්ලේ කෙල්ලේ කෙල්ලේ... ඔන්න ඉතිං දැන් මාවත් කේන්ති කරවනවනේ ඔයා... අනේ මගේ මැණික තවදවස් දෙකතුනක් ඉවසන්න අපි එනකොට... අපි අද ගිහින් හෙට දානේ දීල අනිද්දා ගෙදර. ප්ලීස් උමාවී අනේ ඔයා අඬලා මගේ හිතත් දුකෙන් පුරවලා අපිව ගෙදරින් පිටකරන්න එපා..."

රවිශ්කට අවැසි වචන වලින්ම උමංදගේ හිත හදන්නයි.

"පුතා..." එසේ කියමින් ශ්‍රීමතී මැතිණියද ඔවුන් අසලට පැමිණියාය.

"ඔයා දුවට අවසිරිකාර ටික අහගැස්සෙව්වද...?"

"ඔව් අම්මා... මං අහගැවා..." රවිශ්කට පෙර උමංදම කීවා.

"[illegible] අපි ගිහින් [illegible] ඉන්න මැණික..." ශ්‍රීමතී මැතිණියත් උමංදගේ කොපුලක් සිපගත්තා ආදරයෙන්.

"රවීශ්... මේ පඩුරත් එහෙදී ගැටලනවද...?" මෙතෙක් වෙලා තම අත රඳවාන හිටිය පඩුර උමංදා රවිශ්කට දුන්නාය.

"මේ පඩුර මොනව වෙනුවෙන්ද මැණික..."

"අපේ බබා කිසිම කරදරයක් නැතිව අපි ළඟට එන්න කියලා හිතලා මං භාර වුණා..." උමංදා අහිංසකව කියනවිට රවිශ්ක ඒ උවනදෙස බලාන හිටියේ දුකෙන්. රවිශ්ක උමංදගේ කොපුලක් සිපගත්තේ දැඩිව ඇයට දැනෙනසේ

"මං එනකල් ඔයා පරිස්සමට ඉන්න මැණික..."

The Reader's Place Novel

ශ්‍රීමතී මැතිණිය හරුෂ වගේම රවිශ්කවත් රැගත් විය යන දෙස උමංදා බලාන හිටියා හරිම දුකකින්

****

තත්පරයෙන් තත්පරයට කාලය මාරුවී ගමනක යෙදෙන විටදී උමංදා මිදුලේ පුටුවකට වෙලා අසුන්ගෙන නෙත් රන්දගෙන සිටියා අසලැති මහ රුක්ෂයක් දෙසට. කුරුළු අම්මෙක් කුරුළු අප්පච්චි කෙනෙක් ඇවිදින් කුරුළු බබාලට කෑම්ගෙනත් කුසපුරවනවා. ඒ දිහාම බලාන උන්න උමංදගේ දෑස් සිනාසුණා සතුටින්. ඇය හුඟවෙලාවක් ඒ නිසාම එදෙස බලාන හිටියා.

කවුදෝ මංදා තමා අසලට ඇවිදින් එක සැරේදීම ලොකු [illegible] එහෙට මෙහෙට [illegible] බෑග් එකත් තම ඉදපා අසලට [illegible]

" [illegible] අක්කා ඔයා..."

උමංදගේ දෑස් බියවී ඇයදෙස බැලුවාය

" ඔව්... මං ඔයාගේ බබා ලැබෙනකල් ඔයාගේ තනියට ඉන්න ආවා..."

උමංදා මොනවත්ම කියන්නටත් පෙර එහෙම කියමින් පබෝධා බලහත්කාරයෙන්ම නිවස ඇතුලට ගියාය. උමංදත් ඉදසිටි අසුනින් නැගිට ඇය පසුපස සෙමින් නිවස දෙසට ගියාය

" මට නවතින්න කාමරයක් අවශ්‍යයි..." ඇගේ ඉල්ලීම අසාධාරණ වූ බලකිරීමක් එහෙත් උමංදා නිහඬවම මොහොතක් සිටියාය.

" අක්කා රවිශ්වත් අම්මවත් ගෙදර නැහැ... මං එයාලගෙන් අහන්නෙවත් නැතිව කොහොමද එහෙම..."

ඒත් ඇයට එය කියා නිම කරන්න නොහැකි වුවාය.

" මට ඒක අදාල නැහැ... මං ඔයාගේ අක්කා... එයාලා වුණත් දැනගන්න ඕනේ මට සලකන්න. මං ඔයාගේ ලගම ඥාති නිසා..." පබෝදා සමඟ සණ්ඩු කරන්න උමංදා කොහොමත් කැමති නැහැ ඒ නිසාම ඇය එතැනින් ඉවත්ව කමණීව සොයා මුළුතැන්ගෙය දෙසට ගියාය.

" කමණී අක්කා..."

" කවුද නෝනා අර..."

" ඒ පබෝධා අක්කා... අනේ කමණී අක්කා... පුළුවන්නම් මහත්තයා එනකල් එයාට නවතින්න තැනක් හදලා දෙන්න..."

" [illegible] දන්නකියන කෙනෙක් නිසා මට [illegible] කියන්න බැහැ [illegible] [illegible] පරිස්සම් කරන්න කියලා. අර අමුත්තන්ගේ කාමරය කොහොමත් සුදානම් ඕටනේ තියෙන්නේ එකේ ඉන්න කියමු ..."

ආව කෙනාගැන එතරම් ප්‍රසාදයක් නොතිබුණද උමංදා වෙනුවෙන් කමණී එයට මනාප වූවාය.

" එහෙම හොඳයි... පුළුවන්නම් අර එයාගේ බෑග්එක එළියේ මං ඉඳගෙන හිටිය බංකුව ලග ඒකත් ඇතුලෙන් ගෙනත් තියනවද...?" කමණී කැමැත්ත පලකල නිසාම ආයෙමත් උමංදා මිදුල දෙසටම ගියාය. තමන් ආසාවෙන් නිස්කලන්කව ඉදගෙන ඉන්න බංකුවෙන් ඇය ආයෙමත් අසුන්ගත්තාය.

කමණී විසින් විවෘතකර දෙනලද කාමරයට ඇතුළු වූ පබෝධා ඒ කාමරය පුරාවටම දෑස් දිවයැව්වාය.

The Reader's Place Novel

" අපේ ගෙදර ඉඳුල් කේදුව එකී මෙහෙට වෙලා සුදූ [illegible]
සැපක්නේ විඳින්නේ අප්පා... අමුත්තන්ගේ කාමරය මෙහෙම
ලස්සනයිනම් අනිත් කාමර කොහොම ඇතිද...? මේක නිසා
දිව්‍ය භවනක් වගේනේ..." පබෝධා තමාටම කියාගත්තාය
හිතකොනක උමංදා ගැන තියෙන කෝපය ආයෙමත් ඇගේ
හිත උඩට ආවාය

" මං මොනව හරිකරලා රවිශ්කව දැලේ දාගන්න ඕනේ
එතකොට මේවා ඔක්කොම මගේ. චී... චී... උමංදා හිටියේ
නැත්නම් රවිශ්ක මගේ. ඔව් උමංදා නැතිවුණොත් රවිශ්ක මාට
හාරගන්න ඕනේ. මං උමංදගේ අක්කා..." පබෝධා මෝඩියකු
සේ සිතමින් ආදරයක් බලෙන් ගන්න සිහින මැව්වාය

" ඔව් උමංදට මොනවහරි කරන්න ඕනේ ඔව් මං ඕකිව
මරලා හරි රවිශ්කව උදුරගන්න ඕනෙමයි..."
[illegible] පබෝධාගේ හිතට ඇගේ [illegible] සිතත් එක්ක
බල [illegible] පලුහුදු අපරාධකාරියක් වුණත් පබෝධා හිත
ගත්තා උමංදට අපරාධයක් කරල හරි රවිශ්කව තමා සතු
කරගන්න මේ හැම සැපසම්පතක්ම භුක්ති විඳින්න

" හෝනා..." පබෝධගේ හිත තණ්හාවෙන් පිරෙණ
මොහොතක ඇය අසලට බීම වීදුරුවක් රැගෙන අවුදින් කමණී
නතරවුවාය.

" රවිශ්ක කොහේ ගිහින්ද...?" බීම වීදුරුවෙන් උගුරක්
පානය කරමින්ම පබෝධා ඇසුවා කමණීගෙන්

" මැඩම් එක්ක චූටිමහත්තයයි තරුෂ මහත්තයයි
ආරාමෙකට දානේ පූජකරන්න ගිහින්..."

" අදම එනවද...?" පබෝධට ඒ ගැන දැනගන්න ලොකු
උවමනාවක් ආවාය.

" නැහැ... අදයි ගියේ අනිද්දව එව්..."

" ඇත්තද...? උමංදගේ කාමරය කෝ උඩද...?" ඇයට
දැනගන්න දැඩිව අවැසි වූ නිසාම ඇය ඇසුවාය.

" ඔව්..." එසේ පිළිතුරු දී හිස්වූ වීදුරුවත් අරගෙනම
කමණී ආයෙමත් මුළුතැන්ගෙය දෙසට ගියාය.

පබෝධා මුළුනිවස පුරාම ඇවිද ගොස් බැලුවාය

" අම්මා... මේ බවන මගේ කරගන්න ඇත්නම්..." ආයේ
ආයෙමත් ඇය එහෙම සිතුවාය උමංදගේ කාමරය වුණත් ඇයට
සොයාගැනීමට අපහසු වුයෙම නැහැ.

දැන් ඉඳලම මං මගේ මෙහෙයුම ක්‍රියාත්මක කලයුතුයි
රවිශ්ක ඒමට පෙර උමංදට කුමක් හෝ දෙයක් කල යුතුයි
පබෝධා දැඩිව තම සිතට එහෙම කියා ගනිමින් පලමුව ගිහින්
සොයා බැලුවා උමංදා කොහේද ඉන්නේ [illegible]
කරනවද [illegible]

" ආ ඔය ඉන්නේ සිහින මන්දිරයේ කුමාරිහාමි වගේ
බංකුවක් ළඟට වෙලා... මේකි කොහේ ගියත් පුරුද්දට ගහක්
යට බංකුවක්මනේ හොයන්නේ..." පබෝධා තමාටම කියා
ගත්තාය.

උමංදට කුමක්හෝ නපුරක් කලයුතුයැයි ආයෙමත් සිතමින්
ඒ අදහස පෙරදැරි කරගෙන පබෝධා නිවසේ නැවකාමරය
වෙනට ගිහින් එහි වූ කබඩයකින් වයින් වීදුරු දෙක තුනක්
ගෙන ආයෙමත් ගියා උමංදගේ නිදන කාමරය දෙසට.

වටපිට බලමින් කවුරුන්හෝ ඉන්නවද නැද්ද කියා
විමසිලිමත්වෙමින් පබෝධා වයින් වීදුරු දෙකතුන කුඩා කැබලි
වලට බිඳමින් ඒ සියල්ලම උමංදගේ කාමරයේ පාපිස්නය මතින්
එකලගට වෙන්න තැනතැන ඇතිරුවාය. ඊට පසුව

The Reader's Place Novel

කණ්ණාඩිමේසය මත වූ උමංදගේ ජංගම දුරකථනය ගෙන උමංදලාගේ සයනය මතතබා පහතමහලයට දුව ගිහින් හනික උමංදා අසලටත් වූවාය.

තාමත් බංකුවේ අසුන්ගෙන හිත කොහේදෝ දුරක තියාගෙන කල්පනාකරමින් ඉන්න උමංදට නොදැනෙන සේ ඇය පය පාමුල වූ ඇය පලඳන පාවහන් යුගලයද හොරෙන් පැත්තකට කර හංගා තැබුවාය. ඉන්පසුව පබෝධා උමංදව ඇමතුවාය.

" උමංදා අන්න ඔයාගේ ෆෝන් එක රිංවෙනවා ඇහුණා... මංහිතේ රවිශ්ක වෙන්න ඇති..."

කල්පනා කරකර හිටිය උමංදට රවිශ්ක කියන නම ඇසුනත් ඇති [illegible] හිටිය පාවහන් යුගලය සෙව්වද දකින්නට නොලැබුණු නිසාම ඇය [illegible] තබමින් දුවයන්නා සේ ගියා දුරකථනය හා සම්බන්ධවෙන්න.

" මහොම පලයන් ඔහොම පලයන්... මට ඉතිං දැන් උඹ කොහොම ගියත් උඹේ කාමරය ඇතුලට යන්න ඕනෙම අර කාමරයේ දොර අසල තියෙන පාපිස්නට උඩින්නේ. උඹේ පය තියෙන හදිසියට උඹ පාපිස්නය දිහා බලබල ඉන්න එකක්යෑ. ඒකේ කටු වලට උඹේ පය කකුල් දෙකම ඇනිලා කැපිලා ලේ ගලන් ගිහිල්ලම එක්කෝ උඹ මැරේවි නැත්නම් ඉතිං ආයේ කකුල් දෙක බිම තියලා ඇවිදින අදහස අතහැර ගන්න වේවි..."

තමාටම කොඳුරන්නාසේ කියව කියව සිටිය පබෝධා උමංදා යන තෙක් බලාඉඳ දුවගොස් නිවසේ පහතමාලයේ වූ ඩී.වී.ඩී යන්ත්‍රය හඬ උපරිමයෙන්ම වැඩිකර ගීත තැටියක් ක්‍රියාත්මක කලාය.

කලබලයට රවිශ්ක සමග වදනක් කථාකරන්න හනික ආව උමංදා නොදැනම එක්පාදයක් තැබුවාය අර විදුරුකටුවලින් පිරුණ පාපිස්නය මතින්

" ආව්ව... අම්මා..."

එක් විදුරු කැබැල්ලකට ඇගේ පය කැපී තුවාලවී තියාය. තම බරයි කුසේ තියෙන බරයි තනි කකුලකට දරාන ඉන්න බැරිව ගිය නිසාම උමංදා එතැනම බිම ඉඳගත්තාය.

" අනේ... කමණි අක්කා..."

උමංදා හයියෙන් අඬමින් කෑගැසුවාය. ඒත් කමණිට ඇගේ හඬට වඩා වැඩියෙන් ඇසෙන්නට වූයෙම ඩී.වී.ඩී. යන්ත්‍රයේ ක්‍රියාත්මක ගීතවල හඬය. කමණි අමතන උමංදා තාමත් ඇයබිම වැටුණු තැනයි. කමණිට ඇයව නොපෙනෙනවා ඇති [illegible] නිසාම උමංදා [illegible] ඇදී එන්නට වූවාය පියගැටපෙළේ අත්වැට අසලට එනතෙක්.

එතැනට අඩුදිනුත් ඇය අමතන්නට වූවා කමණිව. ඒත් කමණිට උමංදගේ හඬ තවමත් නෑසෙන තරම්ය. එක සීරුවට කකුලෙන් ලේ ගලාන යද්දි වුවත් උමංදා උත්සහකලා අපහසුවෙන් වුණත් තරප්පු පේළියේ වැට අල්ලන් නැගිසිටින්නට. උමංදා විඳින තැම වේදනාවක් දෙසම පබෝධා සිනාසෙමින් පැත්තට වී හොරෙන් බලාසිටින්නට විය.

සවන් වලට විදදරා ගැනීමට අපහසු ඝෝෂාව නිසාම ඉවසලා ඉවසලා බැරිව තැන කමණි ආලින්දයට පැමිණියාය. වටපිට කවුරුවත්ම පෙනෙන්නට නැති නිසාම ඇය දෙසැරයක් නොසිතාම ඩී.වී.ඩී. යන්ත්‍රය ක්‍රියාවිරහිත කලාය. පබෝධා සිටිනැතම සිට බැලුවා එය අක්‍රියකර තම සැලසුම නවාතප්පල් කල තැනැත්තා කවුරුන්ද යන්න කියා හිත වෙලාගත්ත

The Reader's Place Novel

ශාන්තියෙන්ම. ඒ අතරවූ නිහැඬියාවෙන් උමංදට පිහිටක් ලැබුණාය.

"අනේ... කමණි අක්කා..."

උමංදා පුළුවන් උපරිමයෙන්ම කෑගැසුවාය.

"සුදුමැණිකේ..." උමංදගේ විලාපයට හැතිගෙන කමණි අඩියට දෙකට තරප්පු පේළිය තරණය කළාය.

"අපේ මැණිකේ... ඇයි මේ..."

උමංදා අපහසුතාවයෙන් තරප්පු වැටට වාරුවී සිටගෙන ඉඳින හැටිත් ඇය පය පාමුලවූ රුධිරයත් දුටු කමණි හැතිගෙන කෑගැසූ නිසාම නිවසේ රියදුරු රත්නපාලත් එතැනට දුවගෙන ආවෙන් පමාවකින් තොරවම උමංදව පෞද්ගලික රෝහලක්කරා ගෙනයනලදී. ඒ ලද විරාමයෙන් ප්‍රයෝජන ගත්ත පබෝධා [illegible] අනෙකුත් වීදුරුකැබලි [illegible] ඉවත්කර [illegible] සැකනොසිතෙන පරිදි.

"අපරාදේ... අරකිගේ කකුල්වලින් පැයක් දෙකක් ලේ ගලාගෙන ගිහින් සිහිනැතිව වැටිලා ඉන්නකල් තියාගන්න බැරිව ගියානේ මට. කොහොමද අර ගෑණී ඇවිත් අරමගුල වහලා දැම්ම නිසා උමංදගේ කැගිල්ල ඇහුණා උන්ට... අපරාදේ මගේ සැලැස්ම එහෙන්පිටින්ම විනාශ වුණා..." පබෝධා ඒඅතර කමණිටත් දෙස් තියනවා.

උමංදව පරීක්ෂාකල බාල වෛද්‍යවරයා උමංදගේ කකුලේ තුවාලයට මැහුම් තුනක්ද යොදා බෙහෙතක්ද එන්නත් කලේය. බියවීමට හේතුවක් නැතැයි කියමින්ය පසුව අමතර තවත් එන්නතක් එන්නත් කරන ලද්දේ සුළුවට තැපුණ කැපුම් තුවාලය ඉක්මනින්ම සුවවීමටය. ප්‍රතිකාර කිරීමෙන් අනතුරුව ඇයට කඩිනමින් නිවසට යන්නද අවසර ලැබිණ.

"අම්මෙමී... ඇති යාන්තන් පයින් ගියා, මං බයවුණා සුදුමැණිකේ..." කමණි සැනසුම් සුසුමක්ද හෙළුවාය.

"ඇත්තටම කාමරේ කොහිත්ද මැණිකේ වීදුරුකැබලි... හොඳවෙලාවට කකුලේ ගැඹුරට අනිලා නොතිබුණා... සුදුමැණියකගේ වෙලාව හොඳකමට..."

රත්නපාලත් උමංදා වෙනුවෙන් උත්තුවේය.

"කමණී අක්කා... මේ ගැන මහත්තයාට කියන්න එපා. එයා කලබල වේවි. ආයේ දෙකක් නැතෑ දානේ දීම කෙසේ වෙනත් කලබල වෙලා ගෙදර දුවන් ඒවි..."

"මංදා... මැණිකේ කියන හන්දා මං නොකිය ඉන්නම්..."

"දානේ දෙන එකට බාධාවක් කරන්න එපා කමණී අක්කා... මට දැන් අමාරු නැහැනේ... ඩොක්ටර් කිව්වේ දවසක් දෙකක් යද්දී තුවාලේ හොඳටම හොඳවේවි කියලනේ. මාත් ටිකක් [illegible] දැනෙන [illegible] පිළිදන්නේ නැහැ..."

නිවසට පැමිණි උමංදා ඉදිරිපිටට පබෝධා පැමිණියා කලබලයෙන් මෙන්

"ආනේ උමංදා... මොකද මේ..." ඇය මොහොතක්ම නොදන්නාසේ බොරුවට ඇසුවාය.

"කකුල ටිකක් තුවාල වුණා අක්කා... බෙහෙත් ටිකක් ගන්න ගියා..." උමංදා සිනාමුසුව කීවාය.

"මෙහිට ඒහැටි අමාරුවක් නැහැනේ... අපරාදේ මගේ මහන්සිය..." ඒ අතර පබෝධගේ හිතත් හිතුවාය.

"කමණී මට බඩගිනියි..." උමංදගෙන් වෙන මොහොතක්ම නොවිමසමින් පබෝධා කීවාය. ඇගේ හැටි දන්න නිසාම උමංදා නිහඬවුණා.

"මට මෙන් නොවෙයි... පබෝධා අක්කට කුසගිනි

The Reader's Place Novel

හුලගෙනඉන්න අමාරුයි..." ඒ අතරෙදී උමංදාට එයද මතක් විය.

"සමණි අක්කා... පබෝධා අක්කට කෑම පුදානම් කරලා දෙනවද...?"

"සුදුමැණිකෙටත් මේ ගමන්ම කෑම බෙදන්නද...?"

"එපා සමණි අක්කා... මං ටිකක් ඇඳට වෙලා ඉන්නවා. පුළුවන්නම් මට බොන්න මොනව හරි දෙනවද..."

"හා මැණිකේ... මැණිකේ කාමරයට යන්න මං අරගෙන එන්න..."

"මෙකිට තියෙන සැප..." සමණිගෙයි උමංදගෙයි කථා අසාන හිටිය පබෝධා තනියම සිතුවාය. සමණි උමංදගේ කාමරයට ඉක්මනින්ම බීම වීදුරුවක් රැගෙන යනබැව් දුටු විට පබෝධගේ ඉරිසියාව තවත් නැගෙන්නට විය.

"[illegible]... [illegible] මෙකිගේ කකුලේ ඇනිලා [illegible] මෙකිගේ කකුල් දෙකම කැපිලම යන්න තිබුණා..." පබෝධා එහෙමත් සිතුවා

හවස කරුවල වැටෙන්න ඔන්නමෙන්න තියෙනවිටදී මනුලි උමංදගේ නිවසට පැමිණියාය. ඒ වනවිටත් උමංදා මනුලි එනතුරු දෑස්දල්වාගෙන බලාසිටියා ආලින්දයේ අසුනකට බරවෙලා.

"අම්මෝ උමා... අදනම් මගේ හොදපණ ගියා බං. අද ජේෂ්ඨ උත්තමයන්ගෙන් බේරෙන්න පුදුම දුකක් වින්දා බං... උන් අපි එනකල් බලන් ඉන්නවා කියලා ආරංචියක් ආවනිසා දෙවියනේ කියලා මං මගේ යාළුවෙක් එක්ක වැට අයිනකට වෙන්න තිබුණ අරලිය ගහකට නැගලා ඒ අත්ත දිගේ ඇවිත් වැටෙන් පාරපැත්තට පැනලා ශොප් එකේ ජේෂ්ඨ උත්තමයන්ට මග ඇරලා කැම්පස් එකෙන් එළියට පැනගත්තා..."

මනුලි තමන් කල හපන්කම එක දිගටම කියවමින් ගියාය.

"ඒකද දන්නෙත් නැහැ අද උඹලගේ රැග්එක..." එය අසාසිටි උමංදා කල්පනාකාරීව කීවාය..."

"ආ... ඇත්තමයි..." ඒවෙලාවෙදී එය මතක්වී මනුලි කටත් මදක් විවර කරගෙන උමංදා දෙස බලමින් කීවාය.

"අපරාදේ මං මෝඩියෙක් වගේ ගස් නැග්ගා..." නලලමත දෑතක්ද තබමින් මනුලි කීවාය. ඒත් එකසැරේම ඇය...

"උමා... මේ උඹේ කකුල මොකද වෙලාද...?" හදිසියේම උමංදගේ තුවාල වූ කකුල දුටු මනුලි කලබලයෙන් ඇසුවාය.

"තුවාලක් ඇනුනා... දැන් ඒක හරි..." [illegible] නැතිමත් [illegible] කීවාය.

"ඇයි බං... කොයිවෙලත් සෙරෙප්පු දෙක කකුලෙන් නොගලවන උඹේ කකුලෙත් කටු ඇනෙනවද...?"

උමංදට එයට පිළිතුරු දීගත නොහැකි වූවාය. පබෝධා කොහේදෝ සිට ආලින්දය දෙසට දුවගෙන ආවාය. ඒ නිකන්ම නොව මොනවදෝ මංදා කෙටිකෑම වර්ගයකුත් පුරවගත්ත පිගානක් රැගෙනම.

"ආ... මෙයා මෙහේ..." මනුලිව දුටු පබෝධගේ හිතත් මොහොතකට ගැස්සුණාය.

"පබෝධා අක්කා ඔයා මෙහේ..." පබෝදගේ ආගමනය ගැන හිතයට කුතුහලයක් තිබුණද මනුලි ඇසුවාය.

"ඔව් ඉතිං මං උමංදගේ අක්කනේ... මට ඉතිං කොයිවෙලේ මෙහෙ එන්න බැරිද...?" පබෝධා ලොකු ආඩම්බරකමක් හිතට ගෙන කීවාය.

The Reader's Place Novel

" ඇත්තටම ඇයි උමා... පබෝධා අක්කා දන්නෙනැද්ද මං නැවතිලා ඉන්නෙත් මෙහේ කියලා..." මනුලි පබෝධාට නොදැනෙනත් උමංදට ඇසක් ගැසුවාය.

" මොකවා... ඔයා නැවතිලා ඉන්නෙනත් මෙහෙද...? රවීශ්ක නැමතිද...?" මනුලිත් සැපපහසුවට මහෙට වෙලා ඉන්නවා ඇති කියලා සිතුණ පබෝධා ඇසුවාය.

" ඔව්... මේ ඒකනෙමෙයි උමා... දැන් පබෝධා අක්කා නැමතිද උඹට නංගි කියන්න. ඉස්සරනම් පබෝධා අක්කා ලැප්පවුණා ගේක වැඩකාරකම් කරන නංගි කෙනෙකුට නංගි කියන්න..." මනුලි පොඩි ඇණුම්පදයක් පබෝධට එල්ලකලාය. උමංදා නිහඬව ඉන්න කියා පබෝදට නොපෙනෙන්න මනුලිට [illegible] දෙතොලට ඇඟිල්ලක් තබමින් පෙන්නුවාය.

" අපි ඉතිං [illegible]... [illegible] වගේ නෙමෙයිනේ... අක්කලා නංගිලා තරහ වෙනවා යාළුවෙනවා. නේද උමංදා..." පබෝධා මනුලිට ගස්සමින් වගේ කිවාය.

" ආ මිනුලි නෝනා... නෝනා මේවෙලාවට ගෙදර එනබැව් දන්න නිසාම මං තේහදලා ගෙනාවා. ආ ගන්න..." කමණී එසේ කියාගෙන එතැනට ආවාය.

" පුදුමැණියෙ... මැණිකෙටත් උණු උණුවෙන්ම තේ වීදුරුවක් ගේන්නද...? මැණිකේ බොන්න කැමති නිසාම මං ඉඟුරුඉස්ම දාලම හැදුවා..."

" ඔයාට කරදරයක් නැත්නම් කමණී අක්කා මටත් තේ එකක් තිබුණනම් හොඳයි..."

" ඔය ඉතිං.... මට පුදුමැණියේ කරදරයක් නෙමෙයි..."

" කමණී මටත් එහෙනේ..." ලඟ ඉන්න පබෝධත් කිවම කමණී පුදුමවෙලා ඇය දෙස බැලුවාය.

" ඇත්තටම මේක ඔබත්ද...? දැන් ටිකකට ඉස්සෙල්ලා නේද කිරිකෝප්පි එකක් මට කියලා හදවලා බිවෙත්, ඒ ඉඳිවට නාමෙන් තව මොක මොකවද හපහපා ඉන්නවා එවච්චරයෙන් වගේ..." ඇයට ඇතිවුණ සිතුවිල්ල කමණී මුවින් පිට නොකර සිටියා.

****

කොහොම කොහොම හරි රාත්‍රී කෑම වෙලාවත් ලංවුණ හන්දම උමංදයි මනුලියි ඒමටත් මත්තෙන් පබෝධා ඇවිදින් කෑම කාමරයේ පුටුවක අසුන්ගෙන උන්නාය. එය දුටු [illegible] උමංදට පබෝධව දැස්වලින් පෙන්වා සිටියාය.

උමංදා [illegible] ඇවිදින් [illegible] ඒ දෙදෙනාගේ [illegible] කෑම බොගත් පබෝධා එය කන්නට වූවා දවස්ගානක කුසගින්නෙන් සිටි අයකුමෙන්. ඇය කෑම ගන්නා ආකාරය දුටු උමංදට අපුලක් දැණුනාය. ඒ නිසාම ඇය තන්න ගන්න බත්කටත් නොකා සිටියාය. මනුලිටත් එහෙම අපුලක් දැණුනද ඇය කටක් දෙකක් කෑම කැමෙවම දැණුන කුසගින්න නිසාමය.

" උමා... අපේ අම්මා මේ දවස්වල අපේ අයියට කෙනෙක්ව හොයනවා..." හදිසියෙම මතක් වුවාසේ මනුලි කිවාය.

" ආනේ... ඔය ඇත්තමද...?" පබෝධා කලබලවී ඇසුවාය. ඒවිතරක් නෙමෙයි ඒ මුහුණ පිරෙන්න පෙම්පාට හිනාවකුත් විය.

" ඇයි...? අක්කා දන්න කවුරුහරි ඉන්නවද...?" මනුලිත

The Reader's Place Novel

හරි උනන්දුවකින් ඇගෙන් ඇසුවාය. එනමුත් මෙයත් මනුලිගේ මොකක් හරි බොරුවක් බැව් දන්න නිසාම උමංදා එයාලගේ කතා වලට මැදිනොවී අසාගෙන විතරක් හිටියා.

" නැන්දා කැමතිනම් අපේ මායිමට වෙන්න තියෙන ඉයාලගේ වැට ගලවලා අපේ පැත්තෙන් එහාට මෙහාට ඇවිද්දට අපේ අම්මා අකමැතිවෙන එකක් නැහැ... අපිට තියෙන නැම දේපලත්ම ඉතිං මටනේ..." පබෝධා වංගාර්ථයෙන් කියන දේ නොතේරී ඉන්න තරම් මනුලින් උමංදත් අනුවණ නැහැනේ...

" අපේ අයියා වැස්සියෙන්ට කැමතියි... ඒනිසා අපේ අම්මා හොයනවා හොඳ එළදෙනෙක්ව. පොහොර ටික කිරි ටික වුණත් ගන්න පුළුවන්නේ..." මනුලි එහෙම කිව්වම පබෝදට ටික ඉක්මනින්ම එතැනින් නැඟිට ජේන්ති ගියාය. ඒනිසාම එයා ඉක්මනින්ම එතැනින් නැඟිට ඉවත්ව ගියත් මගට ගිහින් නැවතී ආයෙමත් උමංදා දෙස බලමින්...

" [illegible] " එහෙම කියමින්ම ඇගේ [illegible] කාමරය දෙසට ගියාය.

****

රාත්‍රිය පුරාවටම උමංදා උත්සහ කලා රවීන්තට දුරකථන ඇමතුමක් ගන්න. ඒත් සංඥා තරංග තුලවූ මදකම හේතු කරගෙනම ඇයට ඔහු හා සම්බන්ධවන්නට නොහැකි විය. ඇය සාන්දරයාමේ ඉන්න මෙන්න වෙනතුරුම උත්සහ කලාය රවීන්ත සමග වදනක් දෙකක් හෝ කථාකිරීමට. ඒත් දුරකතන ඇමතුම සම්බන්ධකර ගැනීමට නොහැකි වූ තැන ඇය දන්නෙනටත් නැතිවම ඇගේ දෑස් පියවිලා ගිහින්ය. එයද ඒ පාන්දරයාමේ වෙන්න ඔන්න මෙන්න තියෙව විටකදීය.

****

උමංදට කිසියම් අනතුරක් කලයුතුයැයි සිතුවිල්ල පෙරදැරි කරගෙන ඉන්න පබෝධාගේ ඊළග විකල්පය ඇය ක්‍රියාත්මක කරන්න උත්සුක වූවාය.

තම නිවසේදීත් උදේ පාන්දරින්ම අවදිව උමංදා සළුවෙන්ම මුළුතැන්ගෙට එන බැව් දන්න නිසාම පබෝධා හනිකට ක්‍රියාත්මකව් ඇගේ ඊළග සැලසුම දියත් කරන්නට විය. මේ දිනවල උමංදා ඇවිදින්නේ කරන්නේ අමාරුවෙන් බැවින් ඇය පියගැටපෙල නගින බසින විටදී ඒ අත්වැටේ සහය ලබන බැව් පබෝධගේ අවධානයට නිතැතින්ම යොමු විය. ඒනිසාම පබෝධා අත්වැට දිගටම පොල්තෙල් සුවල්පයක් ආලේප කර පියගැටයකද දෙකකද පොල්තෙල් මදවකයෙන් තිම අතුරා අනතුරුව මුකුත් නොදන්නා සේ ඉන්නට විය.

උදේපාන්දරම තියෙන තිබන්ධන පාඩමාලාව ආවරණය [illegible] මනුලි [illegible] වූණා [illegible] පිටව යන්න. උමංදා [illegible] නිසා ඇය අද වැඩිපුර නිදිඇතියි කියා මනුලිටද සිතුණා ඇයව අවදිකරන්නට දුකගිතුණ නිසාම මනුලි ඉක්මන් ගමනින් පැමිණියා නිවසින් පිටව යන්න.

උමංදා එන අදහස පෙරදැරි කරගෙන පියගැටපෙල වෙතම දෑස් රන්දගෙන බලාන සිටිය පබෝධට දැකගත හැකිවන්නට වුයේම ඉහල මහලයේ සිට පහත මාහලයට එන්න පියගැටපෙල බසින්න තනන මනුලිවයි.

කලබලවූ පබෝධා මනුලිට එන්න එපා කියලා අනතුරු හගවන්නටත් පෙරම මනුලි අත්වැටට වාරුව පඩිපෙල බසින්නට උත්සහකල නිසාම ඇගේ දෑත අත්වාරුවේ වූ තෙල්වලට ලිහිස්සිව ඇය පියගැට කිහිපයක් එකදිගට රූටා එන්නට විය.

The Reader's Place Novel

පියගැටපෙල ඉවරවෙන්න යන්න මෙන්න තියෙන අවසන් පියගැටපෙදෙක තුන අභියසදී බිඳිගිය සිරුරේ සමබරතාව අමාරුවෙන් ඇය සමබර කරගත්තාය.

ඒනිසාම ඇයට මහලොකු අනතුරක් නොවුණද එක් පාදයක් පෙරළීම නිසා එයින් මඳ වේදනාවක් නැඟුණාය.

“ කමණී අක්කා...” මනුලිගේ හඬට කමණීත් විගසින් එතැනට විය.

“ ඇයි මනුලි නෝනා...” කමණීත් තැතිගෙන ඇසුවාය.

“ ඔයාගේ අතින් තෙල් ඉහිරුණාද අත්වැමේ...”

“ අනේ නැහැ නෝනා... ඇයි...”

“ මට [illegible] මගේ [illegible] තාම [illegible] නිදි නැත්නම් මට ඉස්සෙල්ලා පඩිපෙළ තගින්න බහින්න වෙලපහ එන්නෙම උමංදනේ...”

“ අනේ මංදා... ඊයේ සුදුමැණිකෙගේ කකුල තුවාල වුණා අද නෝනාගේ. මොන බහිරවයෙක්ගේ බැල්ම නිසාද මංදා...”

හිතාමතා නොවුණත් කමණීට එය කියවුණාය.

“ ඔහොම ඉන්න... ඔහොම ඉන්න කමණී අක්කා... මේක මේ ඉබේටම වුණ දෙයක් වෙන්න බැහැ... මට කියන්න පොල්තෙල් ඔයා අතින් හැළුනෙත් නැත්නම් කා අතින්ද හැලෙන්නට ඇත්තෙම...”

කමණී එය කියන්නට මත්තෙන් පබෝධා තැතුරා මනුලි අසලට යන්නී. ඇය හැංගිලා සිටිතැනින් ඉවත්ව මනුලි අසලට පැමිණියාය.

“ ආ නෝනා... මට දැන් මතක් වුණා. මේ අන්න නෝනා හිසට දාන්න කියලා මගෙන් පොල් තෙල් ටිංකක් ඉල්ලුවා මං ඉතිං අර නෝනලා දාන ඒවා වගේ සුවඳ ගහන හොඳ තෙල් ගාන එකක්යෑ... මං ඉතිං කුස්සියේ තියෙන පොල්තෙල් බෝතලය දුන්නා...”

පබෝධා තැතිගෙන මනුලි දෙස බැලුවාය.

“ ආ... ඔව් ඔව්... මගේ අතින් වැරදිලා හැලෙන්න ඇති...” පබෝධා සිමෙයන්ම කීවා.

“ ඔයාගේ කාමරය පහත තියෙද්දී ඇයි පබෝධා අක්කා [illegible] හිසට තෙල් දාන්න [illegible]...”

මනුලිගේ හිත සැකසහිත වූ නිසාම ඇය එය කෙලින්ම නොකියා ඇයගෙන් ඇසුවාය. එහෙත් පබෝධා නිහඬව ඉන්නට විය. පබෝධගේ නපුරුකම් ගැන දන්න නිසාම මනුලි මෙයනම් පබෝධා හිතාමතාම උමංදට අනතුරක් කරන්න කල දෙයක් බැව් තේරුම් ගත්තාය.

දවසක් පාඩුවුණත් කමක්නැහැ අද ගෙදර නවතින එක හොඳයි උමංදගේ තනියට. පබෝධා උමංදව බලන්න ඇවිත් ඇත්තේනම් හොඳකට වෙන්න බැහැ... එහෙම සිතමින්ම මනුලි විශ්වවිද්‍යාලයට පිටව නොගිහින් ගෙදර නැවතුණාය. ඒ උමංදගෙම ආරක්ෂාවටය. ආපසු හැරී තම කාමරය දෙසටම යන්න හදන මනුලිව දැක කමණී...

The Reader's Place Novel

"ඇයි නෝනා... අද කැම්පස් යන්නේ නැද්ද...?"

"බැහැ වගේ තමණි අක්කා... උමංදා ලඟ මං ඉන්න ඕනේ රවිශ්ක අයියා එනතල්..."

මනුලි එහෙම කියනවිටදී පබෝධගේ මුහුණේ හැකිලුණ. ඒනිසාම ඇයද එතැනින් ඉවත්ව ගියාය. දැන්නම් උමංදට අනතුරක් කරනවා බොරු... ඒ අතරතුර ඇගේ හිතත් කීවාය.

"තමණි අක්කා... කෑම එහෙම උයද්දි බලාගෙන, පබෝධා අක්කා ගැන ඇහැ ගහගෙන ඉන්න. මට හරි සැකයි එයා උමංදට අනතුරක් කරන්නත් බැරි නැහැ..." මනුලි කීවිට තමණිද තැතිගැණුනාය.

"නෝනා කියනකල් මටත් ඒක තිච්චියක් වුණේම නැහැ. හරි නෝනා [illegible] එපා [illegible] ගැන මං ඇහැගහගෙනම ඉන්නම්..." තමණිත පොරොන්දු වුණාය.

****

"අද දවසත් ගෙවී ගියා. අනේ එහෙත් මට රවිශ්ට ඇමතුමක්වත් දෙන්න බැරිවුණා..."

උමංදා එසේ සිතමින් ඒ ගැන දුක් වුණාය. දවස පුරාම මනුලි සමඟ කථාකරකර හිටියට රවිශ්ක නැති අඩුවට උමංදගේ මුව නිතම පාළු වෙලා. ඒදෙසටයි මේදෙසටයිවී ඇය සයනයේ දඟලදඟල සිටියෙත් නින්ද ඇ ලඟට එනතුරයි.

****

06

මිහිමඩලට තුලගන්නත් බැරිතරමට දැඩි අව්රශ්මියක් වැටෙන ග්‍රීෂ්ම පෙදෙසක් වුවද මෙහි යායට වැදුණ නොහොම ගසක් පාමුලට වෙලයි රවිශ්ක අසුන්ගෙන හිටියේ. ගතට දැනෙන සිහිල හිතටත් විඳගන්න දෙන්න ඕනේ කියා සිතුණ නිසයි රවිශ්ක තම මතකයට උමංදව කැන්ද ආවේ.
ඒ මතකයට තව තවත් සිහිලැසක් එක්කල යුතුම කියා [illegible] නිසයි [illegible] තම අතැඹි [illegible] දුරකථනය [illegible] නැඟවේ.

"අම්මෝ... ඇති යානම් අද මෙතේ සිග්නල් තියෙනවනේ..." තමාටම කියූ රවිශ්ක පමාවකින් තොරව අංකනය කලේ උමංදගේ දුරකථන අංකයයි.

"හෙලෝ..." ඒ ගීතවත් හඬ සවන් වැටෙන විට රවිශ්කට දැණුනේ ඇය තමන් අසලම ඉඳින බවයි.

"උමාවී... මගේ මැණික..." රවිශ්කගේ හඬද ආදරණීයයි.

"එපා... මං තරහයි..." උමංදා පොඩි එකියකගේ කියයි.

"මං දන්නවනේ... මං කථා නොකල නිසා නේද...?

The Reader's Place Novel

" බැහැ වගේ කමණී අක්කා... උමංදා ලඟ මං ඉන්න ඕනේ රවිශ්ක අයියා එනකල්..."

මනුලි එහෙම කියනවිටදී පබෝධගේ මුහුණත් හැකිලිණ. ඒනිසාම ඇයද එතැනින් ඉවත්ව ගියාය. දැන්නම් උමංදට අනතුරක් කරනවා බොරු... ඒ අතරතුර ඇගේ හිතත් කීවාය.

" කමණී අක්කා... නෑම එහෙම උයද්දි බලාගෙන. පබෝධා අක්කා ගැන ඇහැ ගහගෙන ඉන්න. මට හරි සැකයි එයා උමංදට අනතුරක් කරන්නත් බැරි නැහැ..." මනුලි කීවිට කමණීද නැතිගැණුනාය.

" නෝනා කියනකල් මටත් ඒක නිච්චියක් වුණේම නැහැ. හරි නෝනා බය වෙන්න එපා සුදුමැණිකෙ ගැන මං ඇහැගහගෙනම ඉන්නම්..." කමණීත් පොරොන්දු වුණාය.

The Reader's Place Novel

****

" අද දවසත් ගෙවී ගියා. අනේ එහෙත් මට රවිශ්ට ඇමතුමක්වත් දෙන්න බැරිවුණා..."

උමංදා එසේ සිතමින් ඒ ගැන දුක් වුණාය. දවස පුරාම මනුලි සමඟ කථාකරකර හිටියට රවිශ්ක නැති අඩුවට උමංදගේ මුළු හිතම පාළු වෙලා. ඒදෙසටයි මේදෙසටයිවී ඇය සයනයේ දඟලදඟල සිටියෙන් නින්ද ඈ ලඟට එනතුරයි.

****

06

මිහිමඬලට තුලගන්නත් බැරිතරමට දැඩි අපුරග්මියක් වැටෙන ගුණ්ක පෙදෙසක් වුවද සෙහි යායට වැඩුණු කොහොඹ ගසක් පාමුලට වෙලයි රවිශ්ක අසුන්ගෙන හිටියේ. ගතට දැනෙන සිහිල හිතටත් විඳගන්න දෙන්න ඕනේ නියා සිතුණ නිසයි රවිශ්ක තම මතකයට උමංදව කැන්ද ආවේ.

ඒ මතකයට තව තවත් සිහිලැසක් එක්කල සුතුම සිය හිතුණ නිසයි ඔහු තම අතරැඳි ජංගම දුරකථනය දෙස බැළුවේ.

" අම්මෝ... ඇති යාන්තම් අද මෙලෙස් සිග්නල් තියෙනවනේ..." තමාටම කිය රවිශ්ක මොහොතින් තොරව අංකනය කළේ උමංදගේ දුරකථන අංකයයි.

" හෙලෝ..." ඒ ගීතවත් හඬ සවන් වැටෙන විටදී රවිශ්කට දැණුනේ ඇය තමන් අසලම ඉඳින බවයි.

" උමාවි... මගේ මැණික..." රවිශ්කගේ හඬද ආදරණීයයි.

" එපා... මං තරහයි..." උමංදා පොඩි එකියකසේ කියයි.

" මං දන්නවනේ... මං කථා නොකල නිසා නේද...?

අනේ සොරි උමාවී මෙහෙට සිග්නල් තිබුණේ නැහැ. ලැබුණු ලයින් එකකින් ගන්න වුණෙත් නැහැ. අපි හිටියේ කැලෑවක් මැද තියෙන ආරාමයක. එහේ අපිට වගේ පහසුකම් නැහැ..."

"හරි හරි... නිදහසට මය තරම් කාරණා කියන්න අවශ්‍ය නැහැ... ඔන්න මං සමාව දුන්නා. දාගෙන් දුන්නද...?"

"හ්ම්... ඒකනම් හොඳට තේරුණේ. අද අපි මෙහෙන් එන්න පිටත් වෙන්න ඉන්නේ..."

"තාම ඉන්නේ කැලෑව ඇතුලේද...?"

"අනේ නැහැ මැණික... දැන්නම් ඉන්නේ ගම්මානෙක. මෙහේ ගුණ්ත වුණාට පරිසරයේ අමුතු ලස්සනක් තියෙනවා. දන්නවද...? මෙහේ මොනරු ඉන්නව හරියට. [illegible]

The Reader's Place Novel

මේ [illegible]..."

"අනේ... මොනරු ඉන්නවා..." උමංදත් ආසාවෙන්ම ඇසුවා.

"එද්දි එකෙක් අල්ලන් එන්නද..."

"අනේ එපා... උන්ට පුරුදු පරිසරයේ උන්ට ඉන්න දෙන්න රවීශ්... අනික මං කැමති නැහැ ඔයාව බලන්න පොලිසියට කැම උස්සගෙන එන්න..."

"මොකක්... ඒ මොකද මං වැඩකරන්නේ පොලිසියේද...?"

"නැහැ අනේ... මොනරු කියන්නේ ගෙවල් වල ඇති කරන්න පුළුවන් සතෙක් නෙමෙයිනේ... කවුද දන්නේ පරණ

පරණ කාරණයක්වත් පොලිසියේ ඉඳලා ඔයාව සත්ව හිංසා පනත යටතේ අත්අඩංගුවට ගන්නෙනින් එහෙම..."

මුව මතුවූ හිනාව රවීශ්ගට ඡේන්නේ නැහැනේ උමංදගේ.

"හරි හරි... ඔයා මාව බලන්න කැම උස්සගෙන එන්න එපාහෙත් නැහැ... මං මොනරු අරගෙන එන්නෙත් නැහැ... මේ ඒක නෙමෙයි මනුලි ආවා නේද ඔයාගේ තනියට..."

"ඔව් රවීශ්... පව් මනු මං නිසා එයාට ලෙක්චර්ස් වලට යන්න විදියකුත් නැහැ. මං හැමෝටම කරදරයක් නේද...?"

"ඊස්සි... ඒ හැමෝම ඔයාගේ පරිස්සම ගැන හිතන්නේ එයාලගේ ස්වකැමැත්තෙන්මයි උමාවී. ඔයාට හැමෝම ආදරෙයි මැණික..."

The Reader's Place Novel

"[illegible] විතරක් නැහැ..."

[illegible]

"මුන්න ඔන්න ඉතිං... හිටපන්කෝ මං එනකල් මගේ ආදරේ පෙන්නන්න..." මනමාල හිනාවක් මුවට එද්දි රවීශ්ගෙ කිවේ

"අම්මා තරුෂ් අයියා එහෙම සනීපෙන් නේද රවීශ්..."

"ඔව් ඔව්... අම්මා කෙසේ වෙතත් තරුෂ් නම් සනීපෙන් ඌගේ සනීපේ කොච්චරද කියනවනම් වැටෙන වැටෙන තැන නිදි. ඒකනෙමෙයි මැණික... අද අපි එනනිසා මං දැන් ෆෝන් එක තියන්නද...?"

"එහෙමනම් පරිස්සමට එන්න මගේ මහත්තයා...

මං ඔයා එනකල් බලාන ඉන්නවා බුදුසරණයි..."

රවිෂ්කගේ කටහඬ අසන්න ලැබුණු නිසාම උමංදාගේ හිත දැන් පෙරට වඩා සතුටකින් පිරිලා.

****

කොහොඹ ගස් සෙවනට වෙලා ඉන්න රවිෂ්කව දැක්ක නිසයි තරුෂ එතනට ආවේ.

" මොකද බං... උඹ කරවිල කැල්ලක් එක්ක ගෙඩි කොහොඹ ජූස් එකක්වත් බිව්වද...? මුහුණ හපුලු කරගෙන ඉන්නේ..." තරුෂ හොඳින් රවිෂ්ක දෙස බලමින් ඇසුවේය.

" ඔව් මේ උඹේ කොටසත් තියලා තියෙන්නේ... අනේ පලයන් බං ගොන්බොක්කෝ යන්න. ඇයි දැන් කතා[illegible] උඹ [illegible]..."

The Reader's Place Novel

" යකෝ... මං උඹෙන් අහන්න ඕනේ ප්‍රශ්නේ උඹ මගෙන් අහනවනේ... මොකද උඹේ අර ඩ්‍රම්එක බඩබැඳන් ඉන්න සුරූපිණිය ෂෝට් වෙලාද...?"

" මොන සුරූපිණිය... ඩ්‍රම් එක බැඳගෙන ඉන්න..."

" ඇයි බං මෝට්ටාලයෝ... උඹට සුරූපිණියන් සියක් ඉන්නවද...? උමංදා උමංදා..." තරුෂ උමංදගේ නම සද්ද කලේ විකක් හයියෙන්

" පව් බං ජකී... මං නැතිව පාළුවෙන් අඬ අඬ ඉන්නවා..."

" හරි බං ඉතිං අද ගෙදර යනවනේ... මේ ඒක තෙමෙයි

මචං... අර මාත් එක්ක ජෝගි නටන්න [illegible] එකීත් ගෙදර ඉන්නවද දන්නේ නැහැනේද...?"

තරුෂ හිස කසමින් හඬ බාලකරමින් ඇසුවේ.

" කවුද මනුලිද...? ආ හැබැ මනුලි පික්නික් එකක් ගිහින්ලු කැම්පස් එකේ ජේෂ්ඨ උත්තමයන් එක්ක..."

රවිෂ්ක කීවේ අහක බලාගෙන.

" අනේ පලයන් බං යන්න... ජේෂ්ඨ උත්තමයා... අන්න ඌ ඉස්පිරිතාලේ කකුල් එල්ලගෙන ඇඳක් උඩ මූණ ඇගේම ගල් ප්ලාස්ටර් ඔතාගෙන දසතේ දාලා ඉන්නේ උඹ ඒකවත් දන්නේ නැද්ද නාම..."

" නැහැ... ඒ මොකට වෙලාද බං..."

" අර එදා [illegible] කිප් එකක් දුන්නනේ... ඌ නිකන් [illegible] අපි දිහා හැරි හැරි බලබල ඉස්සරහට ගිහින් ලයිට්කණුවක වැදිල අර ඌරුමීයෝ හාරලා වගේ එතන තිබුණු නගරසභා වලක වැටුණනේ. මායි ඌව උඩට උස්සල අරගෙන ඉස්පිරිතාලෙකට කලේ..."

ඔය ඇත්තමද කියලා අහන්න වගෙයි රවිෂ්ක කටත් ඇරගෙන බලාන උන්නේ තරුෂ දෙස.

" අපෝ අපෝ... ඔය කරතුහරය වගේ තියෙන පාතාලේ වහාගනින් පව් අහිංසක කෝඳුරුවෝ දෙන්නෙක් තුන්දෙනෙක් කරුවලේ අතපත ගාගෙන ඕක ඇතුලට ගියානම් උන්ට උඹේ අහාර ජීරණපද්ධතිය බලාන එලියට එන්න තිබුණ ගිය මාර්ගයට විරුද්ධ මාර්ගයෙන්..."

තරුෂට රවා බලමින් රවිෂ්ක බලාගත්තේ අහක.

බං ඔයා එනකල් බලාන ඉන්නවා බුදුසරණයි..."

රවිත්තගේ කටහඬ අසන්න ලැබුණ නිසාම උමංදාගේ හිත දැන් පෙරට වඩා සතුටකින් පිරිලා.

****

කොහොඹ ගස් සෙවනට වෙලා ඉන්න රවිශ්ක දුටු නිසයි තරුෂ එතනට ආවේ.

" මොකද බං... උඹ කරවිල කැල්ලක් එක්ක කොහොඹ ජූස් එකක්වත් බිව්ද...? මූහුණ හපුටු කරගෙන ඉන්නේ..." තරුෂ හොඳින් රවිශ්ක දෙස බලමින් ඇසුවේය.

" මචි මේ උඹේ කොටසත් තියලා තියෙන්නේ... අනේ පලයන් බං ගොන්බොස්කෝ යන්න. ඇයි දැන් [illegible] [illegible]..."

" යකෝ... බං උඹෙන් අහන්න ඕනේ ප්‍රශ්නේ උඹ මගෙන් අහනවනේ... මොකද උඹේ අර ඩ්‍රම්එක බඩබැඳන් ඉන්න සුරුපිණිය මෝඩ් වෙලාද...?"

" මොන සුරුපිණිය... ඩ්‍රම් එක බැඳගෙන ඉන්න..."

" ඇයි බං මෝඩ්යාලයෝ... උඹට සුරුපිණියන් සීයක් ඉන්නවද...? උමංදා උමංදා..." තරුෂ උමංදගේ නම සද්ද කලේ ටිකක් හයියෙන්

" පරි බං ජකී... බං නැතිව පාළුවෙන් අඬ අඬ ඉන්නවා..."

" හරි බං ඉතිං අද ගෙදර යනවනේ... මේ එක හෙමෙයි

බං... අර මාත් එක්ක ජෝඩි හටන්න තැමති එකින් ගෙදර ඉන්නවද දන්නේ නැගැනේද...?"

තරුෂ හිස කසමින් හඬ බාලකරමින් ඇසුවේ.

" කවුද මනුලිද...? ආ නැහැ මනුලි පික්නික් එකක් ගිහින්ලු කැම්පස් එකේ ජේෂ්ඨ උත්තමයත් එක්ක..."

රවිශ්ක කීවේ අහක බලාගෙන.

" අනේ පලයන් බං යන්න... ජේෂ්ඨ උත්තමයා... අන්න ඌ ඉස්පිරිතාලේ කකුල් එල්ලගෙන ඇඳක් උඩ මූළු ඇගේම ගල් ප්ලාස්ටර් ඔතාගෙන දපනේ දාලා ඉන්නේ උඹ ඒකවත් දන්නේ නැද්ද තාම..."

" නැහැ... ඒ මොනව වෙලාද බං..."

" අර එදා [illegible] තිප් එකක් දුන්නානේ... ඌ නිකන් [illegible] අපි දිහා හැරි හැරි බලබල ඉස්සරහට ගිහින් ලයිට්කණුවක වැදිල අර ඌරුමීයෝ හාරලා වගේ එතන තිබුණ නගරසභා වලක වැටුණනේ. මායි ඌව උඩට උස්සල අරගෙන ඉස්පිරිතාලෙකට කලේ..."

ඔය ඇත්තමද කියලා අහන්න වගෙයි රවිශ්ක කටත් ඇරගෙන බලාන උන්නේ තරුෂ දෙස.

" අපෝ අපෝ... ඔය කරකුහරය වගේ තියෙන පාතාලේ වහාගනින් පව් අහිංසක කෝදුරුවෝ දෙන්නෙක් තුන්දෙනෙක් කරුවලේ අතපත ගාගෙන ඕක ඇතුලට ගියානම් උන්ට උඹේ අහාර ජීරණපද්ධතිය බලාන එළියට එන්න තිබුණ ගිය මාර්ගයට විරුද්ධ මාර්ගයෙන්..."

තරුෂට රවා බලමින් රවිශ්ක බලාගත්තේ අහක.

The Reader's Place Novel

" අන්න අම්මා එන්න කියල අතවනනවා... මට ඉක්මනට මටත් ඉක්මනට ගෙදර යන්න ඕනේ..."

" උඹට වගේම මටත් ඉක්මනට ගෙදර යන්න ඕනෙ පව් බං මනුලි මේ දවස්වල සද්දේ දාලා හිනා වෙන්නවත් විදියක් නැතිව ඇති මගේ කටේ වහල නිසා..."

" උඹේ කටේ වහල නිසා... ඇයි එකේ උඹ විකුණන්නෙ හිනාව තොග ගණනින්ද...?" රවීන්කයි තරුෂයි කථාවෙන් කරාදු ඇවිත් නතරවුණේ එයාලගේ වහනය අසලදීයි.

****

මොනවදෝ දෙයක් ගැන ලොකු කල්පනාවක ඉන්න උමංදා ළඟට ඇවිදින් මනුලි අසුන් ගත්තාය.

The Reader's Place Novel

" උමා... ඇයි මේ..."

" නැහැ මට හරිම කම්මැලියි රවීග් නාම නැහැනේ අද එනව කිව්ව එක්ක..."

" අනේ ඇත්තමද එහෙනම් මට අද වැඩ ගොඩයි..." එසේ කියමින් මනුලි ඉදිහිටිය පුටුවෙන් නැගිසිටියාය.

" කොහේ යන්නද...?" ඇය දිහා කුතුහලයෙන් බැලුව උමංදා විමසුවාය.

" නැහැ මට වැඩ ගොඩක් කරන්න තියෙනවා. ඇයි අනේ... රබින් ගහන අයට එන්න කියන්න ඕනි.. තොරන් බදින්න ඕනේ... රතිඤ්ඤා පත්තු කරන්න ඕනි... හ්ම්... අපි

වෙනසකටත් එක්ක සිංදුකියන කුරුල්ලෝ ටිකක් ගේන්නද...?"

" ප්ස්සි..." එහෙම කියමින් උමංදා හිටගෙන සිටින මනුලිගේ දෑතින් ඇද ඇයව තමා අසලින් ආයෙමත් වාඩිකරව ගත්තාය.

" පව් බං පබෝධා අක්කා..." මනුලි හරිම දුකකින් කීවාය.

" බලපන් අර පබෝධා අක්කා කොච්චර දුක් විඳිනවද අගේ තියෙන පිඟානේ ඒවා කටට දාගන්න. බලපන්... එහා කොනටයි මෙහා කොනටයි ඇවිද ඇවිද කන ලස්සන..."

මනුලි කියුවත් වගේ පබෝධා අක්කා තවත් අහාරයක රස බලනවා එහාට මෙහාට සක්මන් කරකර උමංදා විදහාසුත් නොදොඩවා එදෙසබලා සිනාසුණාය.

" ඒකට නෙමෙයි උමා... පබෝධා අක්කා මෙහෙට ආවෙනම් හොඳකට වෙන්න බැහැ. කෝකටත් උඹ පරිස්සම් වෙයන්..."

" පව් බං අක්කා... ඇග ටිකක් මහත වුණාට මුහුණ හරිම හුරතල් පාටයි අක්කත් කැමති ඇති කසාදයක් කරගන්න. මං මේ හිතාන ඉන්නෙත් අපේ තරුෂ අයියටවත් අක්කා ගැන යෝජනාවක් අරගෙන එන්න..."

උමංදා මනුලි දෙසත් විමසිල්ලෙන් බලමින් ඇගේ හිතෙහි තරුෂ ගැන කුමණාකාර සිතුවිල්ලක් ඇතිදැයි දැනගන්න අදහසින්ම කීවාය.

" පව් බං... උඹ හදන්නෙත් අර අහිංසක තරුෂ අයියවම අමාරුවේ දාන්නද...? ඇත්තටම උඹට වෙන කෙනෙක්ව එපා

වුණේම නැද්ද...? පොඩ්ඩක් හොඳට ගුස්මක් අල්ලපන්කෝ උඹේ ලඟින් නම් හොඳන්න එන එක මල් සුවඳ එන්නෙ නැද්ද බලන්න..."

මනුලි නීලෙසම උමංදත් ලොකුම ලොකු හුස්මක් අරගත්තාය. මනුලි දැස් ලොකු කරගෙන බලාන හිටියා මේ මොකක්ද මෙයි මේ කරන්න යන්නෙ කියලා හිතමින්ම.

" කෝ නැඟෙනේ බං... මොන සුවඳක්වත්..."

" අපෝ... උඹේ මය පුස්නාම්බුව කඩාගෙන එන්නේ ඉතිං මෙවේවැලේ සුවඳ විතරයිනේ... ඒකත් දැන් නැහැ සුද්ද කරල හන්දා. කොහෙද පොඩ්ඩක් මය නාහය මගේ ඇඟෙන්වත් ටිකක් අහුල්ලලා බලපන්කෝ..."

The Reader's Place Novel

" [illegible] සුවඳ එනවද...?" මනුලිව [illegible] උමංදා ඇසුවාය.

" නැහැ යකෝ... මල්සුවඳ උඹට බං... එක්කෝ ඕනෙ නැහැ..." ඇය බොරු අමනාපයක් ගෙන අහක බලාගත්තාය.

" හරි හරි ඉතිං..." උමංදා මනුලිගේ දෑතක් බලෙන් අල්ල ගත්තාය. උමංදට දැන්නම් මනුලිගේ හිතේ තරුෂට තියෙන නැනගැහත් පුංචි ඉගියක් ලදනිසා ඇගේ හිතත් ඒ ඉගියෙන් සතුටු වුණාය.

" අන්න බං... අරකී ඔස්ලෝ ගිහින් සම්මාන අරගෙන වගේ මේ පැත්තට එනවා තවත් පිඟානක් අරගෙන..." මනුලි උමංදට තමන් දෙසට එන පබෝධාව පෙන්නුවාය.
" ආ පබෝධා අක්කා..."

අනේ තියෙන ක්ලබ්සැන්ඩ්විච් එකෙන් ලොකු කෑල්ලක් එන සැරේටම කටින් කඩාගත්ත පබෝධා දෙස බලමින් මනුලි හිටියාය. කට පිරෙන්නටම කෑම වූයෙන් පබෝධා කටිනමින් ඒවා උගුරෙන් පහලට යවන්න උත්සුක වූවාය. ඇයට එය සිරවී ඇස් අගින් කඳුළු ආවත් ඇය කෙසේ හෝ එය ගිලදැමූවාය.

" මොකද..." ඇය මනුලිට ගස්ස ගස්ස වගේ ඇසුවාය.

" නැහැ අක්කා... බලාගෙන කතුල් තියන්න ඕනේ බෝතල් කටු පොල්තෙල් එහෙම බිම හැලිනැනම් වැඩට අය ගිටියත් වැඩක් නැහැ කොච්චරවත් පිරිසිදුකලත් ටිකක් හරි තියෙනවා..." මනුලි තමාව සැක කරන බැව් පබෝධාටත් දැණුනා ඒත් එයා ඒ බැව් නොදන්නාසේ ඉන්නට උත්සහකලාය.

The Reader's Place Novel

" මනුලියේ දැන් [illegible]..." පබෝධා [illegible] වගේ කීවාය.

" ඒක තමයි අක්කා... මාත්මේ හැමතැනම හොයනවා බලන්නකෝ අනේ මගේ කටේ වොලිම අවුකරන රවුම කෑල්ල මොකෙක් හරි එකෙක් ගලෝගෙන ගිහින්නේ... අක්කා එහෙම දැක්කද ඒක..."
පබෝධා දෙපාරක් නොසිතා ආයෙමත් මනුලිට හොඳ ගැස්සිල්ලක් දැම්මාය. හිටපන්කෝ මං උඹව තවටිකක් අවුස්සන්න කියා සිතුව මනුලි...

" උමා මට ඔයාට කියන්න අමතක වුණා අනේ... අර මං ඔයාට කිව මගේ යාළුවා..." මෙයා මේ මොන යාළුවා ගැන කියවනවද කියලා ඒඅතරතුරේදී උමංදා කල්පනා කලාය.
" ඇයි අනේ අර ජැකා... අර වැනි වැන් හොයාගෙන

වල කුස්සියෙන් වෙරළ වල ඉන්න පොර..." මනුලි එසේ කියමින් උමංදා දෙස බලමින් ඇසක් ගැසුවාය.

මේකත් මේ මනුලිගේ පිස්සු කතාවක් වෙන්න ඇති නියා සිනහමින් උමංදා කෝපයක් නියා නිහඬ වූවාය. පබෝධත් මනුලිගේ කථා නම් උනන්දුවෙන් අසා සිටියා.

" පොරට මේ දවස්වල තාවකාරි පෙම්කරන්න හොයනවනේ... හොඳ සල්ලි. නිසාන්ද... පොරගේ ඩැඩා බොරබොර ගහා හිටියට නෙලින්ම සිපෙවීනෝ බුලත්සේ එකේ පොරට එකේ පෙයාර්ස් තියෙනවනේ. ඇයි මං නෙලින්ම ජැකාගෙන් මලන්මොනෝ කම්පනීවන හැඩිල් කරන්නේ..."

මේකිගේ බොරු එහෙම හිතමින් උමංදා මුව විසාගෙන හිටියා හිනාව එළියට පැන ඒවී කියන බියට.

The Reader's Place Novel

" මේ මනුලි නංගා... ඔහොම මේ දවස්වල නම් පාටයි පාටයි වගේ අප්පා... බැරිද මටත් වැරීඑකක් දාන්න ඔය ජැකාව මට සෙට් කරලා දෙන්න..." පබෝධා දන්නවද මනුලිගේ බොරු ඒනිසාම එයා නම් උනන්දුවකින් ඇසුවාය.

" හා අක්කා මම අහලා බලලා ඔයාට සුභ පණිවුඩයක් ගේනම්කෝ... කෝකටත් ඔයා ඇප්ලයි ෆෝම් එකක් පිල්කරලම තියාගන්න. ඒක නෙමෙයි අක්කා මං හෙට ගෙදර යනවා ඔයත් යනවද...? දෙන්නම යන නිසා තනියකුත් නැහැනේ..."

" ඔයාට පිස්සුද...? මං මොකට ගෙදර යනවද...? මං මෙහේ හිටියම කෑවා බීවම ඔයාගේ අතින් පයින් යනවද...?"

පබෝධා ක්ෂණික කෝපයකින් මනුලිට කිවම මනුලි හිනාවුණාය දැන්නම් ඉති. උම්මල ගහලවත් මේකිව මේ ගෙදරින්

එන්නගන්න බැරිවේවි කියලා හිතලා.

" අක්කා... නැන්දා පව් අක්කා... ගෙදර තනියම, ඔයා දවසක් දෙකක් හරි ඉඳලා ගියොත් නරකද...?"

උමංදත් පබෝධගේ හිත හොයිදෙන්න ඇසුවාය. පබෝධා ඉන්න එකට ගෙදර අය කැමති වේවිද නැද්ද කියන එක දන්නෙත් නැහැනේ ඒකයි

" ඔයාට ඉපදුණු දවසේ ඉඳලා අපේ ගෙදර ඉන්න පුළුවන්නම් මං ටික කාලෙකට ඔයාගේ මහත්තයාගේ ගෙදර හිටියම මොකද...? ඇයි ඔයත් මාව එළවගන්න බලනවද...?" නපුරුකරගත්ත මුහුණ ඇතිව පබෝධා උමංදගෙන් ඇසුවාය.

" අනේ නැහැ අක්කා... අක්කා කැමති දවසක් ඉන්න..." පබෝධා එක්ක සණ්ඩුකරගන්න බැරිහන්දම උමංදා කීවාය.

The Reader's Place Novel

" ඒක නෙමෙයි උමා... කාටවත් අක්කා එකට කවුරුවත් නැහැ පබෝධා අක්කා එක්කෝ මෙහේ ඉන්න එක හොඳයි. ඔයා වුණත් නැන්දලාගේ ගෙදරදි නැන්දව තනියම වැඩකරන්න දුන්න එකනෙ... ඔයත් එයාලට උදව් වුණානේ..."

පබෝධට මුකුත්ම කියන්න ඉඩනොතියා නැන්දලාගේ ගෙදර උමංදා වින්ද දුක් මතකයට ගෙනත් කියලා එසේ කියා නිමකර මනුලි එතැනින් නැගිට ඉවත්ව ගියාය.

****

දිගු ගමනකට පසුව රවිශ්ක නිවසට ආවේ තෙහෙට්ටු ගතියකින් වුවද උමංදව දුටු විටදීම ඒ හැම තෙහෙට්ටුවක්ම ඉවතලා ගියේය. රවිශ්ක එන බැව් දන්න නිසාම උමංදත් බලාගෙ

සිටියා රවිශ්ක එනතුරුම. තම ඉදිරියට කුසත් දරාගෙන අමාරුවෙන් අමාරුවෙන් එන තම බිරිඳ ඉදිරිපිටට ගොස් රවිශ්ක ඒ කොපුලත් සිපගත්තේ ආදරයෙන්.

කොහේදෝ සිට දුව ආව පබෝධා උමංදවත් පැත්තකට තර රවිශ්කගේ කොපුලත් සිපගත්තම රවිශ්කත් තිගැස්සී ගියේය.

" මේ මොකද...? මෙයා මොකද මෙහේ..." රවිශ්ක පබෝදව පෙන්වමින් උමංදගෙන් ඇසුවේ දෑස්වලින්.

" දන්නේ නැහැ කියන්න..." එහෙම කියන්න උමංදත් ඇගේ දෑසුයි දෙඋරිසුයි දෙකම සැලුවාය.

පබෝධගේ ආගමනය ගැන හිතාගන්නවත් බැරිව රවිශ්ක බලාසිටියදී... ශ්‍රීමතී මැතිණිය නිවසට ඇතුළු වූවාය.

රවිශ්ක[illegible] තරුණටයි නොකීවට ශ්‍රීමතී මැතිණිය දැනන් [illegible] පබෝධා [illegible] නිවසට [illegible] බැව් [illegible] වයි උමංදගේ [illegible] වූ [illegible] පොල්තෙල් හලල අනතුරක් උමංදට කරන්න සැලසුම් කල බැව් ඒ හැම දෙයක්ම තමනි කීව නිසා ඇය දැණන් උන්නද නොදන්නා සේ සිටිමින් නිවස තුලට පැමිණියාය.

" මේ කවුද මේ..." පබෝධා දුටු විට ඇය නොදත් සේ ඇසුවාය.

" මැඩම් මං මං... උමංදගේ අක්කා... ඇය යටහත්පහත්ව එහෙම කීවාය.

" ඉතිං ඇයි දැන් තමුන් මෙහේ... ශ්‍රීමතී මැතිණියගේ හඬ ප්‍රතාපවත්ය.

" උමංදව බලලා යන්න ආවා..."

The Reader's Place Novel

" ඉතිං දැන් බැලුවා ඇතිනේ දැන් ඔයා යන්න..."

" නැහැ මං ටික දවසකට මෙහේ නැවතිලා එයාව බලාගන්නත් එක්ක ආවෙම..." පබෝධා [illegible] හඬින් කීවාය.

" නැහැ නැහැ පබෝධා... උමංදා දුවව බලාගන්න එයාගේ මහත්තයා ඉන්නවනේ. අනික මං ඉන්නවා ගෙදර තව සර්වීය ඉන්නව. උමා දුවගේ තනියට ඉන්න ඔයා කරදර වෙන්න එපා යන්න..."

" ඒ වුණත් මැඩම්..."

" පබෝධා... මං කැමති නැහැ මගේ කීමට පිටින් වැඩකරන අයට. උමංදා ඔයාගේ නංගි වෙලා ඉන්න ඇති ඒත් දැන් එයා මේ ගෙදර දුව. මගේ පුතාගේ බිරිඳ. ඒක තොදට [illegible] එතක [illegible] තැමැයි ඒ නිසාත් [illegible] ඔයාගේ අම්මට මිලක් ගෙවලා. කවුරුහරි බඩුවක් මිලට ගත්තම ඒ භාණ්ඩය බලාසියා යන්න නිශ්පාදකයා පාරිභෝගිකයාගේ ගෙදරට එන්නේ නැහැ විකුණුම්කරු ගැණුම්කරුගේ ගෙදරට එන්නෙත් නැහැ ඔයා ඒ ටිකත් මතක තියාගෙන මේ දැන්ම මෙහෙන් පිටවෙලා යන්න..."

" ඒත් මැඩම්..., දැන් රෑ වෙලානේ... මේ නිවසින් පිටව යන්න පබෝධගේ වැඩිය කැමැත්තක් නැහැ වගේ

" ඔයා ඒ ගැන වදවෙන්න එපා..." එහෙම කියමින්ම ශ්‍රීමතී මැතිණිය

" රත්නපාල මේ පබෝධව ගිහින් එයාලගේ ගෙදරට ඇරලවන්න..." කියා නිවසේ රියදුරුටද අණ කලාය. උමංදා

වගේම රවිශ්ක නිහඬවම හිටියේ පබෝධාගේ පැමිණීම ගැන එයාලගේ හිත තුළ වුවද කැමැත්තක් නොතිබුණ නිසයි.

"එනකොට එනකොට... මනුලි..." පබෝධා මනුලි දෙසත් හෝක්කාඩුවෙන් බලා ඇසුවාය.

"ආ ඔයා මිනුලිව ප්‍රශ්නයක් කරගන්න එපා... එයා නැවතිලා ඉන්නෙත් මෙහේ..." තරුෂ ඉදිරිපත්ව එසේ කීවේය.

"මේ... ඒ කොහේද...?"

"මේ තියෙන්නේ මෙතන... ඇයි අනේ මේ තුසිත භවන වගේ තියෙන මගේ හදවතේ..."

තරුෂ තම පපුවමතින් දෑතත් තබමින් කීවේය.

"ආ... ඒකත් එහෙමද...? උමංගා මදිවට මනුලිත් දැන් මේ ගෙදරට රිංගගෙන. ඉන්නවකෝ මනුලි... මං නැන්දට ගිහින් කියන්න තමුසේ කැම්පස් යනව කිය කිය ගිහින් මෙතන [illegible] අල්ල[illegible] [illegible] කියලා..."

ශ්‍රීමතී මැතිණිය [illegible] [illegible] පබෝධා [illegible] ගැසුවාය.

"පබෝධා... මේ ගෙදර ඉන්න නොඉන්න අයව තීරණය කරන්න මං ඉන්නවා. දැන් කරුණා කරලා ඔයා මෙතනින් යන්න. ආයේ එහෙම මෙහෙට එන්න එපා මං උමංගා දුවව ගෙනාවට එයාගේ නෑදෑයින්ට මෙහෙට එන්න අවසර දුන්නෙනම් නැහැ කවමදාවත්. ඔයාගේ අම්මගෙන් ඒ ගැන පැහැදිලිවම අහලා දැනගන්න ආයේ එහෙම ආවොතින් මං උමංගවත් ඔයා එක්කම එවනවා..." .

ශ්‍රීමතී මැතිණිය එසේ කියා බොරුවට පබෝධව බියගන්වන්න හැදුවාය. පබෝධා කොහොමත් කැමති නැහැ ආයෙමත් උමංගා එයාලගේ ගෙදර එනවට ඒ නිසාම එයා නිහඬවම හිටියා. අනික මනුලි වුණත් මෙහෙම උමංගගේ තනියට

දවසක් දෙකක් නතරවෙන්න ආවට පබෝධා හිතුවෙම මනුලි නැමදාකම නතරවෙලා ඉන්නෙත් මෙහෙම කියලා.

ඒ නිසාම එයාගේ හිතේ මනුලි සම්බන්ධයි උමංගා සම්බන්ධයි තරහවක් වගේම තමාගැන උපේක්ෂාවකුත් උපන්නාය. අකමැත්තෙන් වුණත් අවසන පබෝධාට සිදුවුණා නිවසේ ව්‍යාපාරයේ සමගම ඇගේ නිවසට යන්න.

"යකෝ... මෙකී මේ රට ඉඳලා ආවා වගේනේ කිලෝ ගණන් ඇඳුම් බෑග් උස්සගෙන ඇවිත් තියෙන්නේ..."

පබෝධා යන දිහා බලන් හිටිය තරුෂට එහෙම හිතුණත් නිහඬවම එයා සිටියේය.

"දුව උමා... ඔයා මාත් එක්ක තරහවෙන්න එපා මට මගේ නෑදෑයන්ව එලවන්න අවශ්‍ය නැහැ ඒත් පබෝධා [illegible] වෙනුවෙන් වෙන්න [illegible] මං එයාට [illegible] යන්න කිවෙත් [illegible] [illegible] වෙන්න එපා..."

"අනේ නැහැ අම්මා..."

"බලන්න මං එයාව සැකකරනවා වැරදිද කියලා... පබෝධා ආව ගමන් ඔයාගේ කකුලත් තුවාල වුණා..."

"මොනවා උමාවී... ඔයාගේ කකුල තුවාල වුණා ඇයි මට නොකිවේ..." රවිශ්ක කලබල විය.

"අනේ නැහැ මහත්තයා... දැන් මුකුත් නැහැ ඒක දැන් වේලිලා මේ..." උමංගා කකුල උස්සමින් එහි තුවාල් රවිශ්කට පෙන්වමින් කීවාය.

"මනුලි මට ඔයාවත් මේ බවක් කිවේත් නැහැනේද...?" ඔහු චෝදනා මුඛයෙන් කියමින් මනුලි දෙසද බැලුවේය.

"අයියෝ රවිශ්ක අයියා... මේ චූටි තුවාලයට මොනා

The Reader's Place Novel

කලබල වෙන්න එපා..." රවීන්කගේ හිතේ තිය නැති කරන්න මනූලි එහෙම කීවාය.

"අයියෝ නමණී... මට හරිම බයහිතියි..."

ඒ අතර තරූෂ එතැන හිටිය අයගේ සත් සිරිවන තරමට ශබ්දයකින් කෑගැසුවේය.

"මොකක්ද තරූෂ අයියා... දානෙකට ගිහිල්ලත් මයා කෑම කෑවේ නැද්ද...?"

"නැත්තේ නැහැ අප්පා... මේ රවීන්කයා ගිය වෙලේ ඉඳලා ගෙදර ගෙදර කිය කිය අඩඅඩ හිටියේ... මගේ කාපුවා ඒ දුකට නිකන්ම වාෂ්පීකරණය වුණාතේ... ශේෂය සනිභවණය වෙලා ශරීරකූඩුවෙන් පිතටට පැන්නනේ බලන්නකෝ..."

තරූෂ හරි දුකෙන් වගේ කීවේය.

"[illegible]

නැහිව. උඹ [illegible] කතුලේ ඔහපටැගිල්ලටමයි තියෙන්නේ කොයි වෙලෙත් කා කියා ගන්න ගමන්..."

"දන්නවද රවීශ්ක අයියා... තරූෂ අයියයට නිකන්ම මැචින් පබෝධා අක්කනම්... ඇස්වහක් කටවහක් නැහැ දෙවියනේ කියලා එයාගේ අතෙත් මොනවහරි තියෙනවා හපනප ඉන්න අඩුතරමේ සපඩමක් හරි..."

"හැබැයි මචං තරූෂ්... උඹට ඒකිවත් නරක නැහැ..." රවීශ්කටත් අවැසි තරූෂව කෝප ගන්වන්නනේ.

"ඔව් ඔව් බං... මං මේ උඹ කියනකල් හිටියේ. මාත් මේ දවස්වල අර තාරාවෝ ඇවිදිනවා වගේ අවිදලා පුරුදු වෙනවනේ අර පබෝධගේ තාරගමනට සෙට් වෙන්න අඩුතරමේ ඇගේ හැප්පි හැප්පි කඳයක් දාගෙන යන්නවත් මාත් ඒ තාරවෝස් එක පුරුදුවෙන්න එපැයිනෙ බං..."

"අනේ ළමයිනේ... ඒපාර ගෙදරට ආව තමන් මයාලා ආයෙමත් සන්සුංවෙන්න හදනවද...? එන්න එන්න කාලා නිදියන්න මමත් නොකිය හිටියට මට හරිම මහන්සියි..."

ශ්‍රීමතී මැනිණියගේ මැදිහත් වීමෙන් එයාලගේ නිමක් නැති කතාවලට වැට බැඳිණ.

****

ශුෂ්ල් රාත්‍රී නිදන ගවුමකින් සැරසිලා කණ්ණාඩි මේසය අසලැති පුටුවකහිඳ මිරි පුටුවක අසුන්ගෙන හිසපීරන උමංදා දෙස රවීශ්ක බලාසිටියේ අසාවෙන් උතුරණ දෑස්වලින්. කණ්ණාඩිය මතින්ම රවීශ්ක දෙස බැලූ උමංදා ඒ බැව දුටු නිසාම දෑස්වලින් ඇසුවා ඔහුගෙන් ඇයි කියා.

සයනයෙන් නැගිට ඇය අසලට ගිය රවීශ්ක ඇගේ [illegible] ඔහු දෙසට ඇයව හරවගත්තේය.

"මයා පව් මැණික... මයාට හරිම තෙහෙට්ටු පාටයි කියන්න මං මයාට කරදරයක්ද මේ කලේ... මේ ඇතුලේ ඉන්න කෙනා දඟදාලා ඔයාව රිද්දනවද...?"

ඔහු ඇගේ කුස සෙමින් පිරිමදිමින් ඇසුවේ.

"අයියෝ මහත්තයා... මයා මොනව හිතනවද මංදා... දරුවෙක්ව කුසේ දරාගෙන ඉන්න හැම අම්මා කෙනෙක්ටම ඒක බරක්වත් කරදරයක්වත් නෙමෙයි ඒක ආඩම්බරයක්. තමන්ගේ සැමියගේ ලෙයින් උපදින්න ඉන්න දරුවෙක්ව කුසේ තියාගෙන ඉන්න හැම ගැහැණියෙක්ම ආස කරනවා..."

"ඒ වුණාට මේ බලන්න මැණික...ඔයාගේ කකුල් හිටත්

The Reader's Place Novel

බර දරාගන්න බැරිව රතුපාට වෙලා ඉදිමිලා. ඒ මදිවට අද හෝන්සුව නිසා ඔයාගේ කකුල තුවාලත් වෙලා. මේ එන්න මෙහෙට...”

එහෙම කියමින් උමංදව ඇඳුමකින් හාන්සි කරවමින් ඒ දෙපා ඔහු සෙමින් පිරිමදින්නට විය.

“අනේ එපා මහත්තයා... ඔයා මේ මොනව කරනවද මංදා...” රවින්ත නම් දෙපා පිරිමදිද්දී උමංදගේ හදවතත් හිතලව ගියාය.

“ඔහොම ඉන්න අගලන්නෙ නැතිව... ඔයාගේ කකුල් දෙක මං ටිකක් අතගෑවම මොකද...? ඒකට පව් පිරෙන්නේ නැහැ. එහෙනම් ඔයා හැමදාම මගේ කකුල් පිරිමදින්නෙ මං කියන්නෙවත් නැතිව...”

“ඉතිං ඒ ආදරයනේ...”

“ඉතිං ඔයත් එහෙමයි...”

“අනේ ඒවුණාට... ඔයා එහෙම කරන්න එපා ඒක මගේ හිතට බරක්. හොඳ මහත්තයා වගේ එන්න මෙහෙන් ඇවිත් මං ළඟින් ඉඳගන්න. මට ඔයාගේ උරහිසට වාරුවෙලා ඉන්න ඕනී...”

උමංදගේ එවැනි චූටි චූටි ආසාවනට රවින්තට දුකයි සිතුණේ.

“මේ ඒක නෙමෙයි රවින්... දැන් ඔයා ඉස්සර වගේ අපේ බබාගේ බර මනින්නෙ නැහැ නේද...?” ඒමංද රවින්ත තමාට බොරු පවසමින් තමාව දෝතට ඔසවගෙන ආදරය කරන මතකය හිතට අවුදින් නතරවූ නිසා ඇය ඇසුවාය.

“ඇත්තම කියන්නද සුදූමැණිකේ... අනේ ඒත් මට සමාවෙන්න... දැණුත් බර බලන්න ආසයි ඒත් බැහැනේ අප්පා මට කොන්දේ අමාරුව හදාගන්න. බරපංතිය වැඩිනිසා මට

දැන් ටිකක් උස්සගන්න අමාරුයි...” ඔහු කීවේ ඇගේ නාසය මදක් සොලවමින්ය.

“මට ඔයා නැතිව මේදවස් දෙක තුන හරියාවට දැණුනා රවින්...”

“ඔයාට බොරු කියන්න අවශ්‍ය නැහැ උමාවි... මටත් එහෙමයි. මං එළිවෙනකල් ගහක් යටටවෙලා අහස දිහා බලන් හිටියේ. සඳ එළිය මැදින් තරු එළිය දකිනකොට මට ඔයාව හොයාගෙන දුවන් එන්න හිතුණත් එක්ක. කොහේද...? ඒ පලාතේ නැහැනේ අභ්‍යන්තර ගුවන්ගමන් සේවා පහසුකම්. තිබුණනම් මොහොතකට හරි බලලා යන්න එන්න තිබුණනේ...” ඔහු ආදරයෙන් ඒ කොපුල් සිපගත්තේ.

“දාගෙන් වැඩකටයුතු හොඳට කළාද...?”

“ඔව්... අම්මටත් හරිම ආස හිතුණා. දන්නවද ඒ ආරාමය හරිම ලස්සනයි උමාවි. ඒ ප්‍රදේශය දුෂ්කරවුණත් ශුෂ්කවුණත් හරිම සුන්දරත්වයක් එහේ තිබුණේ. ඒ ආරාමේ පිහිටලා තියෙන්නෙ ගලක් උඩට වෙන්න ඒ කන්ද උඩට නැග්ගම මුළු වටපිටාවම හරිම ලස්සනට පේනව...”

“ඔයා ඔහොම කියද්දි මටත් හිතෙන් මැවිලා පේනවා...”

“දන්නවද...? වනඅලි හිටන් එහාට එහෙට ඒත් ආරාමෙට එන කාටවත් උන්ගෙන් කරදරයක් නැහැ...”

“අනේ අලි... ඔය ඇත්තමද...?”

“ඇම්... ආසයි නේද අලි බලන්න. යමු දවසක පිංනවල අලිඅනාථාගාරය බලන්න. හැබැයි කෙල්ලේ දැන්නම් නෙමෙයි...”

The Reader's Place Novel

බර දරාගන්න බැරිව රතුපාට වෙලා ඉදිමිලා. ඒ මදිවට අර හොන්ඩුව නිසා ඔයාගේ කකුල තුවාලත් වෙලා. මේ එන්න මෙහෙට..."

එහෙම කියමින් උමංදාව ඇඳමතින් හාන්සි කරවමින් ඒ දෙපා ඔහු සෙමින් පිරිමදින්නට විය.

" අනේ එපා මහත්තයා... ඔයා මේ මොනාද කරනවද මංදා..." රවින්ත නම් දෙපා පිරිමදිද්දී උමංදාගේ හදවතත් හිතලව ගියාය.

" ඔහොම ඉන්න අගලන්නෙ නැතිව... ඔයාගේ කකුල් දෙක මං ටිකක් අතගෑවම මොකද...? ඒකට පව් පිරෙන්නේ නැහැ. එහෙනම් ඔයා හැමදාම මගේ කකුල් පිරිමදින්නෙ මං කියන්නෙවත් නැතිව..."

The Reader's Place Novel

" ඇත්ත ඒ ඇඳුම්ද...?"

" ඉතිං මාත් එහෙමයි."

" අනේ ඒවුණාට... ඔයා එහෙම කරන්න එපා ඒක මගේ හිතට බරක්. හොඳ මහත්තයා වගේ එන්න මෙහෙන් ඇවිත් මං ළඟින් ඉඳගන්න. මට ඔයාගේ උරහිසට වාරුවෙලා ඉන්න ඕනී..."

උමංදාගේ එවැනි චූටි චූටි ආසාවනට රවින්තට දුකයි සිතුණේ.

" මේ ඒක නෙමෙයි රවින්... දැන් ඔයා ඉස්සර වගේ අපේ බබාගේ බර මනින්නෙ නැහැ නේද...?" ඒමංදා රවින්ත නමාට බොරු පවසමින් තමාව දෝතට ඔසවගෙන ආදරය කරන මතකය හිතට අවුදින් නතරවූ නිසා ඇය ඇසුවාය.

" ඇත්තම කියන්නද සුදුමැණිකේ... අනේ ඒත් මට සමාවෙන්න... දැණුත් බර බලන්න ආසයි ඒත් බැහැනේ අප්පා මට කොන්දේ අමාරුව හදාගන්න. බරපංතිය වැඩිනිසා මට

දැන් ටිකක් උස්සගන්න අමාරුයි..." ඔහු කීවේ ඇගේ නාසය අදින් සොලවමින්ය.

" මට ඔයා නැතිව මේදවස් දෙක තුන හරියාවට දැණුනා රවින්..."

" ඔයාට බොරු කියන්න අවශ්‍ය නැහැ උමාවී... මටත් එහෙමයි. මං එළිවෙනකල් ගහක් යටටවෙල අහස දිහා බලන් හිටියේ. සඳ එළිය මැදින් තරු එළිය දකිනකොට මට ඔයාව හොයාගෙන දුවන් එන්න හිතුණත් එක්ක. කොහේද...? ඒ පලාතේ නැහැනේ අභ්‍යන්තර ගුවන්ගමන් සේවා පහසුකම්. තිබුණනම් මොහොතකට හරි බලලා යන්න එන්න තිබුණනේ..." ඔහු ආදරයෙන් ඒ කොපුල් සිපගත්තේ.

" දානේ වැඩකටයුතු හොඳට කළාද...?"

" ඔව්... අම්මටත් හරිම ආස හිතුණා. දන්නවද ඒ ආරාමය හරිම ලස්සනයි උමාවී. ඒ ප්‍රදේශය දුෂ්කරවුණත් ගුෂ්කවුණත් හරිම සුන්දරත්වයක් එහේ තිබුණේ. ඒ ආරාමේ පිහිටලා තියෙන්නෙ ගලක් උඩට වෙන්න ඒ කන්ද උඩට නැග්ගම මුළු වටපිටාවම හරිම ලස්සනට පේනව..."

"ඔයා ඔහොම කියද්දී මටත් හිතෙන් මැවිලා පේනවා..."

" දන්නවද...? වනඅලි හිටත් එනව එහෙට ඒත් ආරාමෙට එන කාටවත් උන්ගෙන් කරදරයක් නැහැ..."

" අනේ අලි... ඔය ඇත්තමද...?"

" ඇ්ම්... ආසයි නේද අලි බලන්න. යමු දවසක පිංනවල අලිඅනාථාගාරය බලන්න. හැබැයි කෙල්ලේ දැන්නම් නෙමෙයි..."

"දැන් ඔයාට ඔය කෙල්ල කියන කැල්ල හලන්න වෙ... රවීන්..." කථාවට නැවතුමක් දෙමින් උමංදා කීවාය.

"ආ ඔව්... දැන් ඉතිං ඉස්සරහට බබාලගේ අම්මා. වාව්... ඒ පාට් එකත් නියමයි..."

"ඔව් ඉතිං... ආවච් ආවච්..." එකවිටම උමංදා කෑගසන්නට විය.

"ඇයි... ඇයි... උමාව්..." රවිශ්ක කලබලවිය.

"මේ බලන්න... මෙයත් මට ඇතුලේ ඉඳන් අහිස් අනිනවනේ. මේ... මේ..." උමංදා තැන තැන දඟලන කුසට රවිශ්කගේ දෑතින් අල්ලා තබමින් කීවාය.

"මරුමයි... මේ උමා එයා දඟලනවනේ..." රවිශ්කත් හිනපුරා ඇදුණ සතුටකින් කීවේය. උමංදත් හිනාවෙලා රවිශ්කගේ [illegible] ආදරයෙන් පිරිමැද්දාය.

"ආනේ උමා... [illegible] ඉන්න [illegible] මතක් වුණේ මං ඔයාට පිරිත් නූල් ගෙනාවනේ..." සයනයෙන් බැස ගිහින් රවිශ්ක උමංදට ගෙනාව පිරිත් නූල් රැගෙනවිත් ඇගේ දෑතේ බැන්දේය. ඒ නිකන්ම නොව ආශිර්වාද ගාථාවක්ද කියමින්ය. ඇයට ඔහු ගැන පුදුම සිතුණි.

"ඔයා පිරිත් කියන්නත් දන්නවද...?"

"ඇයි ළමයෝ... මාත් අපේ අම්මගෙන් යන්න බැහැ නිවම ගුටිකකා දහම්පාසැල් ගියානේ චූටිකාලේ..."

එහෙම කියමින්ම රවිශ්ක උමංදගේ උණුසුමට ලංවූයේ පහුගිය දවස්දෙක තුනේ ඇය නැතිව දැණුන පාළුව යන්නත් එක්කයි .

****

07

දවස් ගෙවෙන ඉක්මන. දවස් දෙක තුනකට රවිශ් සමුළුවකට සහභාගී වීම සඳහා රටෙන් පිටත්ව යන බැව් මා මීට පෙර සිටම දැනසිටියාය. ඔහු පිටත්ව යන මොහොතේ මට මහම මහ දුකක් දැනේවි කියා මා සිතුවෙම් නැත. කොතෙක් රවිශ්ක උත්සහ දැරුවද මගේ සිත තනන්නට එය නිශ්ඵලය. නොහැකිවට මට මෙන් ඔහුටද මේ දවස් දෙකතුන ගෙවාදැමීමට අපහසු වන බැව් මම දනිමි.

රවිශ්ක පිටව ගොස් දැන් විනාඩි [illegible] ගෙවුණද තාම ඔහු ගියදෙසම බලාන ඉන්න උමංදා ගැන ශ්‍රීමති මැතිණියට දුක සිතුණාය. ඒ නිසාම ඇය උමංදා අසලට ගිහින් ඇගේ හිස ආදරෙන් අතගෑවාය.

"දුව මෙහෙම හුල්ලන්න එපා මැණික. පුතා මහලොකු කාලෙකට රට ගියා නෙමෙයිනේ තව දවස් දෙකතුනකින් එනවනේ ළමයෝ..."

"ඒ වුණාට අම්මා... මට මොකක්දෝ ලොකු පාළුවක් දැනෙනවා..."

"එහෙම තමයි දරුවෝ...හැමදාම එයාට ඔයා ලගටම

The Reader's Place Novel

වෙලා ඉන්නත් බැහැනේ. එයාට ඔයාව එක්ක යන්න පුළුවන් නම් තිබුණත් ඔයාව එක්කගෙන නොගියේ දැන් බබා ලැබෙන්න දින ලඟ හන්දනේ. එහෙම වෙලා ෆලයි කරන්න බැහැනේ දුවේ ඔයාට..."

"ඇයි අම්මා... ඔයා තරුෂ අයියව විතරක් යවන්නේ නැතිව රවිශ්ව යැව්වෙත්..."

උමංදා තාමත් කඳුළු පිරුණු නෙතින් බලා ඇසුවාය.

"තරුෂ පුතා විතරක් ගියාට මදි දුවේ... රවිශ්ක එතන ඉන්නම අවශ්‍යයි. එයාගේ සහයෝගයට තරුෂ ගියාට තරුෂට බලයක් නැහැ දුවේ කම්පනිවේ තීන්දුතීරණ ගන්න. රවිශ් ඒවට සයින් කරන්න අවශ්‍යමයි. ඔහොම දැන් දුක්වෙන්න එපා මැණික [illegible] එයාගේ කාලේ කැපකරල උපයන හැම සතයක්ම [illegible] ගන්න දැන්ම ටිකක් දුක් විඳලා [illegible] යහපත වෙනුවෙන්..."

ශ්‍රීමතී මැතිණිය උමංදගේ හිත නොරිදෙන සේ යථාර්ථය අවබෝධකර දෙන්න හැදුවාය.

"අනේ අම්මා..." එහෙම කියමින් උමංදා ශ්‍රීමතී මැතිණියගේ උරහිසට වාරුවුවාය.

උමංදගේ හිතේ තියෙන දුක තනිකම තමාත් මීට පෙර අතීතයේ දවසක අත්විඳ ඇති නිසා උමංදගේ දුක ශ්‍රීමතී මැතිණියට හොඳින්ම වටහගන්න පුළුවන් වුණාය.

"දන්නවද ඔයා... මං හරිම සතුටු වෙනවා දුව ඔයා ගැන. මගේ පුතාට අවංකවම ආදරේකරන දරුවෙක් ලැබුණට,

වෙන ගෑණු ළමයි මගේ පුතා පස්සෙන් එන්න ඇති ඒ එයාට ආදරේට නෙමෙයි එයාගෙන් විඳගන්න ලැබෙන සැපසම්පත් වලට. ඒඅතින් බැලුවම ඔයා හරිම අවංකයි දුව ඔයා රවිශ්කට අවංකවම ආදරේ නිසා තමයි ඔයාට මෙහෙම මොහොතක්වත් රවිශ්ක නැතිව ඉන්න බැරි..."

ශ්‍රීමතී මැතිණිය උමංදගේ දෑත හරිම ආදරයෙන් පිරිමැද මිදුලටවෙලා හිටිය උමංදව නිවසතුලට රැගෙන ගියාය.

"රවිශ්ක ගියගමන් ඔයාට කෝල් කරයි..."

ඒ යන අතරතුරේදීත් ඇය උමංදගේ හිත අස්වසන අදහසින් කීවාය. නිවස තුලට පැමිණියද උමංදා තම කාමරයට ගිහින් සයනය මතට වී හිතේ හැටියට කඳුළු දියකර හැරියාය හිතේ තියෙන දුක මඳක්හෝ දියකර හරින්නට

****

The Reader's Place Novel

තවත් දවසක ඇරඹුමක් වුවද... තාමත් උමංදව දකින්නට නොසිටි නිසා ශ්‍රීමතී මැතිණිය ඇයව සොයාගෙන ඇගේ කාමරය දෙසට ගියාය. රවිශ්ක ඇය අසල නැති මොහොතේ තමා මීටවඩා උමංදා ගැන සොයා බලා කටයුතු කලයුතුයි සියා ඒ අතරේදී ඇගේ සිතත් කීවාය.

"උමංදා දුව..."

සයනයට වී රවිශ්කගේ සරමක් තම ගත මතින් දවටාගෙන නිදාන ඉන්න උමංදව ශ්‍රීමතී මැතිණිය ආදරයෙන් ඇමතුවාය.

"දුව..." උමංදා තාමත් නිහඬ නිසා ඇය ආයෙමත් ආදරයෙන් ඇයව ඇමතුවාය

කාගේදෝ ස්පර්ශයක් හිසට දැණුන හන්දම උමංදත්

සෙමින් දෙනෙත් විවරකර බැලුවාය. එවිට ඈ අසලටවී ශ්‍රීමතී මැතිණිය ඉඳින්නට විය.

" අම්මා..."

" ඇයි දරුවෝ... අද ඩොක්ටර් ළඟට යන්න අදහසක් නැද්ද...? මං මේ ලෑස්තිවෙලත් ආවා. අද ඔයාගේ ක්ලිනික් එකනේ. මං ඔයාව ඩොක්ටර්ට ළඟට එක්ක ගිහින් ඉවරවෙලා ඔයාව ආයෙමත් ගෙදරට කරලා එහෙම්මම ඔෆිස් එකට යන්නයි... ඉතින් දරුවෝ, හොඳුව වගේ නැගිටලා ලෑස්තිවෙන්න..."

" ආනේ සමාවෙයි අම්මා... මටත් අමතක වුණා..." ඇගේ මෙදත් කලබලවීය

" හොඳ මතකේ ඔයාගේ... වෙනදට රවින් ඔයාව එක්ක යන [illegible] ඉඳ [illegible] ඩොක්ටර් ළඟට අද ගෙනියන්න කියලා..."

ශ්‍රීමතී මැතිණිය උමංදා හා සිනාසී පැවසුවාය ඒ අතර උමංදත් යන්න සූදානම් වෙන්න නැඟුවාය.

" ඔයා එහෙනම් සූදානම් වෙලා පහලට එන්න මං පහලට වෙලා ඉන්නවා..." එහෙම කියමින් ශ්‍රීමතී මැතිණිය එතැනින් ඉවත්ව ගියාය.

උමංදා කඩිනමින්ම නා කියා පිළිසිදුවෙලා වෛද්‍යසායනයට යන්න සූදානම් වුණාය අවශ්‍යකරන වෛද්‍ය වාර්තාත් රැගෙන ඇය ආලින්දය දෙසට ගියාය.

" අම්මා මං ලෑස්තියි..."

" හරි පුතේ... එහෙනම් යමු. කාමණී රත්නපාලට එන්න කියන්න..." එහෙම කියමින් ශ්‍රීමතී මැතිණිය උමංදත් සමගම දොර අඳිරිපිටට ගියාය. නිවසෙන් එළියට යා කියන්න තහදිල වගේ ඇය ඉදිරියට පැමිණි පුද්ගලයා නිසා ඇයගේ ගමන මදක් නතර වුණාය.

" මව ඇයි...?" පැමිණි අය හාඳුනන නිසාම ඇය එසේ ඇසුවාය.

" මැඩම් අපි ආදායම්බදු දෙපාර්තමේන්තුවෙන් පොඩි පරීක්ෂණ වගයක් කරන්න තියෙනවා ඒකට මැඩම්ගේ සහයෝගය අවශ්‍යයි..."

ඔවුන් තමන්ගේ කාඩ්පතක්ද ඇයට පෙන්වමින් කීවේය.

" ඒත් මහත්මයා... මං මේ දුවව ඩොක්ටර් ළඟට එක්ක [illegible] වෙන්නරු ගන්න බැරිවෙයිද...?" ඇය ඉල්ලීමක්ද කළාය.

" සමාවෙන්න... එහෙම කරන්න විදියක් නැහැ කලින් අපි දැනුම්දී මෙවැනි වැටලීම් කරන්නේ නැහැ අපිට කාටවත් නිවසින් පිටතට යන්න දෙන්න විදියක් නැහැ අපේ පරීක්ෂණ නිමවෙනකම්..."

එහෙම කියමින් එතැන සිටිය නිලධාරියෙක් උමංදා දෙසත් විමසිල්ලෙන් බැලුවේය.

" එහෙමනම් කමක් නැහැ මේ නෝනාට විතරක් පිටවෙන්න අවසර දෙන්න පුළුවන්. ඒත් මැඩම්ට අපෙත් එක්ක ඉන්න වේවි..." ඔහු මදක් විධානාත්මක සේ කීවේය.

" දැන් මොකද දුව කරන්නේ..." ශ්‍රීමතී මැතිණිය විළිබුරු

The Reader's Place Novel

අපේක්ෂාවෙන් උමංදා දෙස බැලුවාය.

“ අම්මා එහෙම නම් නවතින්න කමක්නැහැ මම රත්නපාල ඇන්කල් එක්ක ගිහින් එන්නම්...” උමංදව තනියම යවන්න ශ්‍රීමති මැතිණිය කැමැති වූවාය.

“ එහෙම හරි නැහැනේ දුව... ඔයා එහෙමනම් තමංගි එක්ක යන්න...”

“ එපා අම්මා... තමංගි අක්කා දැන් ලෑස්ති වෙන්න ගියොත් පරක්කුවෙනවා. මම ඩ්‍රයිවර් ඇන්කල් එක්ක යන්නම්...”

ශ්‍රීමති මැතිණියට මදක් පහත්වී වැඳ උමංදා නිවසේ රියදුරු සමග රෝහල වෙතට ගියාය. අකමැත්තෙන් වුවද ශ්‍රීමති මැතිණිය ඇය යන තෙක් බලා සිටියාය වෙනදු විකල්පයක් නොමැති නිසාම.

The Reader's Place Novel

****

රෝහලකරා පැමිණි උමංදා තමවාරය එනතුරා එහි ඇති අසුනකට වී අසුන්ගෙන සිටියාය එක්කෙනා දෙන්නා ඉදිරියට ගිහින් වෛද්‍යවරිය මුණගැසී පැමිණ යද්දී අවසන උමංදවත් ඇගේ වාරය ලඟා වූවාය.

“ ආ ගුඩ්මෝනින් මිසිස් සූර්යවංශ...” ඇයව දුටු වෛද්‍යවරිය උමංදව සුහදව පිළිගත්තාය.

“ගුඩ්මෝනින් ඩොක්ටර්...” පෙරලා ඇයද සිනහවක් සංග්‍රහ කරමින්ම කීවාය.

“ කෝ අද මිස්ටර් සූර්යවංශ...” පෙර උමංදා හැමදාකම රවීන්ද්‍ර සමගම එන මතකය නිසාම ඇය ඇසුවාය

“ මහත්තයා මේ දවස් දෙක තුනේ රටෙන් පිට ඉන්නේ...” දුකෙන් වගේ ඇය කීවාය

උමංදව සයනයක් මතින් දිගාකල වෛද්‍යවරිය ඇගේ නාඩි රුධිරපීඩනය හෘද ස්පන්දනය බබාගේ ස්පන්දනය හැම දෙයක්ම පිළිවෙළකට පරීක්ෂා කර බලා වෛද්‍ය වාර්තාවේ සටහන්ද යොදාගත්තාය

“ දැන් දින ලඟයි වගේ මේ සති දෙක විතක් විවේකීව ඉන්න වැඩිය දුරගමන් එහෙම යන්න එපා. මිසිස් සූර්යවංශ ප්‍රෙෂර් එකනම් ටිකක් විතර වැඩියි වගේ මොකද මිස්ටර් සූර්යවංශ ලංකාවේ නැති හන්දද...?”

ඇය උමංදා සමඟ සැහැල්ලු ලෙස කථාකලාය රෝගියාගේ මානසික සුවයට එයද ඉවහල් වන බැව් දන්න නිසාම

“ [illegible] වැඩිද ඩොක්ටර්...?” [illegible] නෙත්වලින් බලමින්ම ඇය ඇසුවාය

“ ඒමටම නැහැ ලෙවල් එකෙන් පොයින්ට් එකක් දෙකක් ඒකනම් කන්ට්‍රෝල් කරගන්න පුළුවන් මට්ටමක තියෙන නිසා ඒ ගැන ඒ තරමටම වොරිවෙන්න එපා. සිත ටිකක් සැහැල්ලුවෙන් තියන්න එතකොට හරි බබා එන්න ලඟ නිසා කොහොමත් මේ දවස්වල ටිකක් බයෙන් වගේනේ ඇත්තෙත්...”

“ එහෙමමත් නැහැ...” ඇය සිනාසෙමින් කීවාය.

“ මිස්... මේ මැඩම්ගේ බර මැනලා කාඩ්එකේ මාක් කරන්න...” වෛද්‍යවරිය ඇ අසලසිටි හෙදියකටද එසේම කීවාය හෙදියක් කීලෙසටම කලාය

වෛද්‍යවාර්ථා වල සටහනක් යෙදූ වෛද්‍යවරිය එය ආපසු උමංදා අතටම දෙන ලදී වෛද්‍යවරියට තුති පුදා ඇගෙන්

සමුගෙන උමංදා නිවසබලා යන්න ඩ්‍රයිවර්අංකල් සොයා [illegible] ඇංගනය දෙසට පැමිණියාය. රත්නපාලද ඒවනවිටත් උමංදා එනතුරු රියෙන් බිමට බට බලාන සිටියේ උමංදා ඒවි කියා සිතන ඉසව්වයි. උමංදා එනබැව් දුටු ඔහු රිය පණගන්වමින් රිය උමංදා අසලට ගෙනගියේය.

“ මං පමා වැඩිද අංකල්...”

“ අනේ නැහැ සුදුමැණිකේ... කොහොමත් දැන් ආණ්ඩුවේ ඉස්පිරිතාල පෞද්ගලික ඉස්පිරිතාල කියලා නැහැ කෝකත් සෙනග හන්දා පෝලිම...”

උමංදා ඔහුගේ කථා අසමින්ම පුරුදු පරිදි රියෙහි පිටුපස අසුන් ගත්තාය. රත්නපාලද රිය පරිස්සමට ධාවනය කලේ නිවස බලා යන්නයි.

කලබලයකින් තොරවූ [illegible] ධාවනය වන විටදී [illegible] පාර මාරු වීමට ගිය පුද්ගලයා බේරා ගැනීම සඳහා රත්නපාල රියෙහි තිරිංග තදකලේය.

“ ඩ්‍රයිවර් අංකල් ඇයි...” වහනය එකවිටම නිගැස්සී හඬක් නගමින් නතරවූ නිසාම කලබලවූ උමංදා ඇසුවාය.

“ කවුද මංදා පාර හරහා පැන්නා සුදුමැණිකේ... මං බ්‍රේක් කරල ඒ මනුස්සයව බේරන්නයි හැදුවේ. මේ මිනිස්සු හොයලා බලන්නේ නැතිව පාර මාරුවෙනව අපිවත් අමාරුවේ දාන්න...” රත්නපාල මදක් කෝපගනිමින් කථා කලේය.

“ අයියෝ පව් අංකල් ඒ මනුස්සයව වහනෙට වැදුණද...?”

“ නැහැ මැණිකේ ගැටුණේ නම් නැහැ. ඒත් ඒ මනුස්සයා බ්‍රේක් පාරේ සද්දෙටද කොහේද බයෙන් බිමට ඇදන් වැටුණේ. සුදුමැණිකේ ඉන්න මොහොතක් මං ගිහින් බලන්න...”

“ අනේ පව් අංකල් යන්න ඉක්මනට බලන්න තුවාල වෙලාද දන්නෙත් නැහැ...”

රත්නපාලත් කඩිනමින් රියෙන් බැස බිම වැටිසිටිය පුද්ගලයා ලඟට ගියේය. එකවිටම බිම වැටී සිටි මිනිසා නැගිට රත්නපාලගේ ගෙලමුලට වෙන්න අල්ල ගනිමින් ඔහුට දැඩිසේ පහර දෙන්නට විය.

ඉදිරිපස විදුරුවෙන් එහාට දැස් අයා බලාසිටි උමංදා කුමක්දෝ කලබලයක් වෙන බැව් දුටු නිසාම ඇයද හැදුවා රියෙන් බිමට බැස එතැනට යන්න. ඒත් ඇයට එසේ කරන්නට නොහැකි විය තම රියෙහි දොර දෙපසට වෙන්න සිටගෙන සිටි [illegible] අනතුරක සේයාවක් දැනුන නිසයි ඇය...

“ අනේ අංකල් ඉක්මනට එන්න ඉක්මනට එන්න...” කියා කෑගැසුවෙම. ඒත් උමංදව බේරගන්න තරම්වත් රත්නපාලට සිහියක් නැත. බිමවැටී සිටි පුද්ගලයා එල්ලකල පහරකින් රත්නපාල සිහිසුන්ව ලේ පෙරාගෙන බිම ඇදවැටුණේය.

තමා ඉදිරිපිටදී වන මේ හැම දෙයක් දෙසම උමංදා බලාන හිටියා අවසිහියෙන් මෙන් ඇයට තමා කුමක් කලයුතුද කියාවත් ඒ ගැන වැටහීමක් නැත. අතේදී ඇති දුරකථනය ඇයට මතක් වුයෙත් හදිසියේමය. ඇය එහි වූ අංකයක් අංකනය කිරීමට සූදානම් වුවාය. ඒත් ඊටපෙර රියෙහි දොර දෙපස සිටි පුද්ගලයන් දෙදෙනා ඇයව මැදිවනසේ රියට නැග ඇය දෙපසින්

The Reader's Place Novel

ඉදගත්තේ ඇය නොසිතූ ලෙසය. එහෙතු ඇය අතවූ [illegible] උදුරාගත්තේය.

"ඇයි මේ... කවුද ඔයාලා..." ඇයට බිය වැඩිකමට වචනද මුවෙන් පිට නොවෙන තරම්ය

"මේ නෝනා... කලබල නොකර කටපියාගෙන ඉන්න. නැත්නම් ජේනවනේ මේ අතේ තියෙන දේ..."

ඔහුන් ඇයට පෙන්නුවේ අතයිදි ගිනිඅවි දෙකකි. ඒ අහිංසක උමංදා බියෙන් ගැහි ගැහී ඇය අඩන්නට විය.

රත්නපාලට සිහිපුන්වන තුරුම ගුටිකැට දුන් පුද්ගලයා හනිකට පැමිණ උමංදාගේ වාහනයේ රියදුරු අසුනින් ඉඳ රිය පණගන්වමින් ඉදිරියට ධාවනය කලේය.

The Reader's Place Novel

"කවුද ඔයාලා... ඇයි මේ... කොහෙද මාව ගෙනියන්නෙ අනේ වහනය නවත්වන්න... අනේ වාහනය නවත්වන්න... අනේ මට යන්න දෙන්න..." උමංදා කෑමොර දෙන්නට විය:

"මේ නෝනා... හොඳින් කියන්නේ... කට පියාගෙන ඉන්න. නැත්නම් දන්නවනේ..." එකෙක් ඇයට තර්ජනය කරන්නට විය.

"අනේ මාව බේරගන්න... අනේ මාව බේරගන්න.." මුළු ඇඟම සීතලව පණ නැතිවීගෙන එනවිටදී වුවද උමංදා කෑගැසුවාය.

"ඒයි ඉක්මනට යමන්... ඉක්මනට යමන්.. අපිට පරක්කු වෙන්න බැහැ දැනටමත් අපි පරක්කුයි..." උමංදා අසල සිටි එකෙක් රිය ධාවනය කල පුද්ගලයාට කීවේය.

"අනේ ඇයි ඔයාලා මට මෙහෙම කරන්නේ. අනේ ඔයාලා කවුද...? කොහේද මාව අරන් යන්නේ... අනේ මට යන්න දෙන්න..."

හුස්මගැනීමට පවා අපහසුවී ඇගේ හුස්ම හිරවීගෙන මෙන් එද්දී වුවද ඇය කෑගසමින් අඩමින් සිටාය. එහෙත් එතැන සිටි කවුරුවත් වදනක්වත් නොකිය නිහඬවම සිටියේය.

එතැන හිටි එක් අයෙක් දුරකථන ඇමතුමක් ගෙන කා සමගදෝ කථා කරමින්....

"වැඩේ හරි..." එසේ පමණක් කියමින් ඔහු නැවතත් ඇමතුම විසන්ධි කලේය.

අසරණ අඬලා හොඳටම [illegible] නොදැනිම සිහිසුන් වෙලාය.

"ඒයි බං... ඉක්මනටම ඔය වහනයේ නම්බර් ප්ලේට්එක මාරුකරපන්. දැන් මේ නෝනට සිහිය එහෙම ආවොත්..." එහෙ හිටිය එකෙක් එහෙම කීවේ මඟක් දුරට විත් වාහනය නතර කර අංකතහඩු මාරු කරමින් සිටිය පුද්ගලයාටය.

"හරි හරි බං... කලබලේට මේ නට් ගලවන්න බැහැ කෝ ගනින් ගනින් අපි ගෙනාව නම්බර් ප්ලේට් එක.."

ඔහුගේ උදව්වට සිටි තැනැත්තා විසින් එය දුන් බැවින් ඔහුද උත්සුක වූයේ විගස එය සවිකර නිමා කරන්නටය.

"පව් බං මේ නෝනා... බලපන් ළමයෙක් ලැබෙන්නත් ඉන්නව මට පව් කියලත් හිතෙනව දැන්.."

"ඔව් බං මටත් එහෙමයි හරිම පිං පාටයි ඒත් එහෙම හිතලත් බැහැනේ බං අපිත් මේක කරන්නේ සල්ලි වලටනේ. මටමේ වෙලාවේ සල්ලි ටිකක් ඕනෙමයි බං උඹලත් ඒක දන්නවනේ..."

"හ්ම් ඒකත් ඇත්ත. ඒවුණාට එක්කෝ අපි මේකා මෙතනින් අතඇරලා දාමු බං. වාහනේ මෙතනින්ම තියල අපි මිසින් වෙමු පව් බං අදමහට බබා ලැබෙන්නත් වගේයි ඉන්නේ..."

"එහෙම අතහැරලා දාල යන්න තිබුණ ඒත් දන්නවනේ අපිට ඕඩර් එක දුන්න කෙනාගේ හැටි..."

"ඔව් ඔව් ඊට පස්සේ ඉතිං අපේ මරණ සහතික තියෙද්දී අපේ ගෙදරටත් ඒවි..."

"ඒවුණාට පව් බං... අපිත් [illegible] මේ වැඩේ කරන්නේ හෙටඅනිද්දා එළියට එන්න ඉන්න පොඩි එකෙක්ටත් එක්ක. මේ පව් අපේ ළමයින්ටත් එල දේවි බං..."

"අපිත් කීයක් හරි හොයාගන්න හදන්නේ අපේ පොඩි උන්නේ කටවල් බඩවල් පුරවන්නනේ බං. නැත්නම් අපිට පව් විඳින්නද...?" ඔවුන් ඔවුන් කථා වුණාට උමංදා ගැන දුක් වුණාට උමංදව නිදහස් කර යවන්න එකෙකුවත් උත්සහ කළේ නැහැ. ඒනිසාමයි නොම්මර තහඩු මාරුකල වාහනය පෙර ලෙසම වේගයෙන් ඉදිරියට ධාවනය වුණේත්

"හ්ම්... ආ... ආ.. රවීශ්..." මේ අතර සිහිසුන් වූ උමංදාව සිහිය මඳින් මඳ එන්නට විය.

"ඒයි ඉක්මන් කරපන්... මේ කෙනාට ආයෙමත් සිහිය එන්න වගේ..." එකෙක් කෑගැසුවේය

"එහෙනම් ඉක්මනට ආයේ සිහිය නැති වෙන්න බය ලේන්සුව අල්ලපන් නහයට..." අතිකා කියූ ලෙස උමංදා අසල සිටි එකාද එසේ කළේය. ආයෙමත් උමංදා සිහිසුන් වී දැසපියාගෙන නිසොල්මන් විය.

"පව් බං ළමයෙක් ලැබෙන්න ඉන්න ගෑණියෙක්ට අපි මෙහෙම කරන එක හරිම වැරදියි..."

"කෑගහනොගහ හිටපන් බං කට වහගෙන. යමන් යමන් අපි ඉක්මනට නැත්නම් අපිට කිව තැනට යන්න පරක්කු වුණොත් එහැනත් ප්‍රශ්න..."

"උඹේ කාලෙලය වගේ එහෙමෙයි [illegible] නැති පැත්තක් බලලා ඔය වාහනය පාගපන්..." අනෙකාද ඔහුට අනතුරු හැඟවීවේය.

****

ආදායම්බදු නිලධාරීන්ගේ පරීක්ෂාව නිම වූ පසු කාර්යාලයට ගිය ශ්‍රීමතී සූර්යවංශ මැතිණිය දහවල් ආහාරය ලබා ගැනීමේ අරමුණ ඇතිව නිවසට පැමිණියාය.

"කමණී මට වතුර වීදුරුවක් අරගෙන එන්න..." ඇය එසේ කියමින් අසල වූ සුවපහසු අසුනකට බරවුණාය.

"ආ මැඩම්..." කමණී විගස රැගෙන පැමිණි වතුර වීදුරුව ඇය එක හුස්මටම පානය කළාය.

The Reader's Place Novel

"දවල් කෑම ලැස්තිද කමණී..." දැඩිව තෙවුණ කුසගින්නත් දැණුන නිසාම ඇය ඇසුවාය.

"කෑමනම් උයලා තියෙනවා මැඩම්... කැමකන වෙලාව පහුවෙලා නිසා මං හිතුවා මැඩම් කෑම කාලම ඇවිත් ඇති කියලා. මට විනාඩියක් දෙන්න මැඩම් මං ඉක්මනට ඒ ටික මේසෙට යවන්න..."

කමණී එසේ කියා හනිකට එතැනින් ඉවත්ව යන්න හැදුවාය.

"උමංදා නෝනා කෑම කෑවද...?" යන්න නැඟුව කමණී මදකට නැවතී ශ්‍රීමතී මැතිණිය දෙස හැරී බැලුවාය.

"නැහැ මැඩම්... ඇයි පුදුමැණියෙ මැඩම් එක්ක ගෙදර ආවෙ නැද්ද...?" ඇය කුතුහලයෙන් ඇසුවාය.

The Reader's Place Novel

"ඇයි කමණී... [illegible] ගියා මතක නැද්ද...?"

"ඒක තමයි මැඩම් මං හිතුවා පුදුමැණියෙ බෙහෙත් අරගෙන එහෙම්මම මැඩම්ගෙ ඔෆිස් එකට යන්න ඇති කියලා..."

"මොනවා... උමා දුව තාම ගෙදර ආවෙ නැහැ. අනිත මේ හවස් වෙන්නත් කිට්ටුව. කෝ ඔය ෆෝන් එක මෙහෙට දෙන්න දුවට කෝල් එකක් ගන්න..."

කමණී රැගෙනවිත් දුන්න රැහැන් රහිත ගෘහස්ථ දුරකථනයෙන් ඇය උමංදගේ දුරකථන අංකය අංකනය කලාය.

ඒත් එහිනාදය දුරකථනය ක්‍රියාවිරහිත කල විට නාදවන හඬමාලාවකි

"මේ ළමයා මේ ෆෝන් එකත් වහගෙන මොනව කරනවද මංදා..." ඇය තමාටම කියා ගත්තාය

"ඇයි මැඩම්..."

"බලන්නකෝ කමණී... දුවගේ ෆෝන් එක වැඩ නැහැ දැන් බෙහෙත් අරගෙන එන්නත් වෙලා..."

"සමහර විට මනුලි නෝනව හමුවෙලා දෙන්නත් එක්ක කොහේ හරි ඇවිදින්න ගියාද දන්නෙත් නැහැ. මං අහගෙන හිටියෙ පෙරේදා දවසක කියනවා පාසල් යන්නත් ආසයි කියලා..."

"එහෙමද දන්නෙත් නැහැ තමයි..."

කමණී කියූ ලෙස ශ්‍රීමතී මැතිණියටත් සිතුණාය.

"[illegible] මැඩම මනුලි [illegible] ෆෝන් [illegible] කෝල් කරලම බැලුවොතින් හරිනෙද...?" කමණී කෝකටත් කියා ශ්‍රීමතී මැතිණියගෙන් ඇසුවාය.

"ඔව් එහෙම් හොඳයි. දැන් දුව වැඩිය එහාට මෙහාට යන්නත් හරකයි දිනත් ලඟ එසේ ඔබා ලැබෙන්න. කෝ මට ඔය ටෙලිෆෝන් නම්බර්ස් තියෙන පොතෙන් හොයලා මනුලිගේ නම්බර්එක දෙන්න ඒකටවත් කෝල් කරල බලන්න මට මනුලිගේ ෆෝන් නම්බර් එක මතක නැහැ..."

කමණී දුරකථන අංක සටහන් කල පොත් පිංච ගෙනවිත් ශ්‍රීමතී මැතිණියට දී ඇයම එම අංකයත් අංකනය කලාය. තමාගේ ඇමතුම හා සම්බන්ධතා ඇතිවෙමින් පවතින බැවින් ඇය රිසිවරය ශ්‍රීමතී මැතිණිය අතට පත්කලාය.

"හෙලෝ...ඔව් දැන් ඔබ අමතන්නේ කාර්යබහුල වෙලාවක කාර්යබහුල නැති කාර්යකාරක කලබකාරියක වූ ඔබේ දයාබර යෙහෙළිය මිනුලිවයි. මදක් රැඳී සිටින ඔබව මා ඇත මිනුලී එෆ් එම් හා සජීවීව සම්බන්ධ කරගන්නා අතර ඒවෙනුවෙන් මං ඔබට රසහනා ගොන්නක් තිළිණ කිරීමටද සූදානම්ය..."

උමංදගේ නිවසේ දුරකථන අංකය ඇගේ ජංගම දුරකථන තිරය මත සටහන් වූ නිසා ඒ උමංදාම යැයි සිතා ඇය එසේ පවසමින්ම ඇමතුම හා සම්බන්ධ විය.

මේ මොකද මේ වෙන්නෙ කියමින් ශ්‍රීමතී මැතිණිය ඇගේ කථා අසාගෙන හිටියාය තම මුවමතට සිහින් සිනහවක්ද නැගෙද්දී. මේ කෙල්ලන්ගේ දඟකාරකම් ඇයට මොහොතකට එහෙමත් සිතුණාය.

"දුව... මං ශ්‍රීමතී ආන්ටි..." [illegible] කථාකරගන්න [illegible] ඇය තම හිසටම කළ මෝඩ වැඩේට පුටි තට්ටුවක්ද දාගත්තාය.

"අනේ සොරි ආන්ටි... මං හිතුවා උමංදා කියලා..."

"උමා දුව කියලා... ඒකියන්නෙ දුව... උමා දුව මේ වෙලාවේ ඉන්නේ ඔයත් එක්ක නෙමෙයිද...?" ශ්‍රීමතී මැතිණියගේ හදවත මොහොතකට නතර වුවා සේ වුණාය.

"ඇයි ආන්ටි... උමා මාව හමුවෙන්න එනව කිව්වද...?"

"නැහැ දුව... උමා අද බෙහෙත් ගන්න ඩොක්ටර් ළඟට ගියා තාමත් ගෙදර ඇවිත් නැහැ. මං හිතුවා එයා ඔයාව මුණගැහෙන්න එන්න ඇති කියලා..."

ඒ වෙලේදී නම් හිත ටිකක් තිගැස්සුණා මනුලිගෙත්.

"උමා තාම ගෙදර ඇවිත් නැහැ..." ඇගේ කටහඬ රෝ බියෙන් සැලුණාය.

"මං ෆෝන් එකට කෝල් කලා උමා දුවගේ ඒකත් වැඩ නැහැ. දැන් නම් මට බයයි වගේ මේ ළමයා මේ මටත් නොකියා කොහේ ගියාද..?"

"ආන්ටි ඔහොම ඉන්න මං ඉක්මනට ආන්ටිලාගේ ගෙදර එන්න. ඒක නෙමෙයි ආන්ටි උමංදා යනවනම් යන්න ඇත්තෙත් ඩ්‍රයිවර් අංකල් එක්ක වෙන්න ඇතිනේ අංකල්ගේ ෆෝන් එකට කෝල් එකක් අරගෙන බැලුවනම් නරකද...?"

"අනේ ඒක මට අමතක වුණා දුව මේ කලබලේ. ඉන්න මං අරගෙන බලන්න ඔයා කලබල නොවී අපේ ගෙදර එන්න..." [illegible] කියමින් ශ්‍රීමතී මැතිණිය දුරකථන විසන්ධි කලාය එසේ කර ඒ වෙගසින්ම රත්නපාලගේ ජංගම දුරකථනයට ඇමතුමක් ගත්තද එයින් හඬක් නිකුත් වුවද එයට එහාපසින් ප්‍රතිචාරයක් නොලැබිණ. ඒනිසාම ශ්‍රීමතී මැතිණිය ආයේ ආයෙත් කිහිපවරක්ම එම අංකය අංකනය කලාය. ප්‍රතිචාරයක් නොවුණ තැන ඇගේ සිත අනිසි බියකින් වෙලී ගියාය.

"කමණී..." ඇය කථා කලා ගබඩා වැඩිය වැඩක නිරතව සිටිය කමණීත් හනිකට ඇය අසලට දුව ආවාය.

"මැඩම්... ඇයි මේ..." බියෙන් මෙන් ඇය දෙස බලාසිටින ශ්‍රීමතී මැතිණියගෙන් කමණීද ඇසුවාය.

"රත්නපාලගේ ෆෝන්එක වැඩ කරන්නෙත් නැහැ..."

The Reader's Place Novel

දැසට කඳුළු උනන් වද්දී ශ්‍රීමතී මැතිණිය කියා ගත්තා. තමනිගේ හියද ගිනිගත්තා සේ විය. සිසියම් අනතුරක සේයාවක් ඇගේ හදවතටද දැනෙන්නට විය.

"අපි හොස්පිටල් එකට ගිහින් බලමු කමණි... සමහර විට උමා දුව එහෙවත් නවතාගත්තද දන්නෙත් නැහැනේ..." හිතයට සිට උඩට එන්න හදන මොකක්දෝ නොදන්නා බියක සේයාව මැඩගන්න අවැසි නිසාම ඇය එහෙම කීවාය.

"ඒත්... ඒත් මැඩම්... එහෙනම් අපිට හොස්පිටල් එකෙන් කෝල් කරනවනේ. අඩුතරමේ රත්නපාලවත්. වෙන මොනවත් කරදරයක්වත්ද දන්නේ නැහැ..." ශ්‍රීමතී මැතිණිය හිතන්නට සියල්ලදෙය කමණි ඇය හා කියා අවසන්ය.

"... කමණී..." [illegible] නැගෙද්දීම ඇය [illegible].

****

ප්‍රදේශයභාර පොලිස් ස්ථානාධිපති රහල් සේනානායක තම කාර්යාල කාමරයේ සිට තමා යටතේ සේවය කරන නිලධාරියෙකුවයි තමා අසලට කැඳවමින් ඇමතුවේ.

"සුනෙත් අර පොලිස් හදිසි ඇමතුම් අංකයට හදිසි අනතුරක් ගැන දැනුම් දීමක් ලැබුණේ අනතුරක් වෙලා මහමඟ වැටිලා හිටිය පුද්ගලයෙක් ගැන. ඒ මනුස්සයව ප්‍රතිකාර සඳහා රෝහලකට යොමු කලාද...?"

"ඔව් සර්... ඒත් ඒ පුද්ගලයාට තාමත් සිහිය ඇවිදින් නැහැ..." නිලධාරී සුනෙත් පිළිතුරු දුන්නේය.

"තාගේ කවුද කියල හොයා ගත්තද...?"

රහල් සේනානායක නැවතත් සුනෙත්ගෙන් ඇසුවේය.

"තාම නැහැ සර්... අඩුතරමේ කමිස සාක්කුවකවත් හැඳුනුම්පතක් පසුම්බියක්වත් මොනවත්ම නැහැ හොඳුවයක් හොයාගන්න. වටපිටාවේ විසිපිලාද කියලා සොයලා බැලුවත් එත්ත, එහෙමත් නැහැ..."

"හරි වැඩේ දැන් මොකද කරන්නේ. ඒ පුද්ගලයාට සිහිය එනකල්ම ඉන්න වෙච්ච කවලත්කරයක් ගන්න..."

"එහෙමයි සර්... ඒත් ඒ අනතුර වාහනයක ගැටී සිදුවුණ එකක් නම් නෙමෙයි සර්... ඒ පුද්ගලයාට කවුරුන් හෝ පහරදීමක් කරලා තියෙනවා සර්. බරපතල තුවාල හොවුණත් නැළුම් [illegible] වැදිත [illegible] ඇඟ [illegible] ... පහරක සැරකමට වෙන්න ඇති..."

"ඔව් ඒක එහෙමත් වෙන්න පුළුවන්. අතුරුදහන් වුණ පුද්ගලයන් ගැන වාර්තා තියෙනවද කියල හොයල බලන්න අනිත් ස්ථාන වලට පණිවුඩ එහෙම යවලා බැලුවද...?"

"ඔව් සර්... මැසේජ් පාස්කරල තියෙන්නේ තාම අපිට වැදගත් රිප්ලයි එකක් නැහැ..."

"සමහර විට මේ ඉන්සිඩන්ට් එක තාම ඒ පුද්ගලයාගේ ගෙවල් වලිනුත් දන්නේ නැතිව ඇති..." රහල් සේනානායක කල්පනාකාරීව කිවේය.

"ඔව් සර් මාත් ඒකමයි හිතුවේ තාම ඇවිත් කරලත් පැය කීයද...?"

"සිද්ධිය වුණ ස්ථානය එහෙම විමර්ශනය කරල බැලුවද එහෙම දැම්මද...?"

"ඔව් සර්... සටහන් යෙදුව ඒත් වැදගත් කියන්න හෝඩුවාවක් තවම අපිට හොයාගන්න බැරිවුණානේ..." පසුතැවෙන හඬකින් සුනෙත් කීවේය.

"මං කියන්නද සුනෙත්... අපි දැන් යමු රෝහලට සමහර විට ඒ පුද්ගලයාට දැන් සිහිය ඇවිත්ද දන්නෙත් නැහැනේ..."

"ඔව් සර් එහෙම කරමු..." සුනෙත්ද තම ඉහල නිලධාරියාගේ අණට එකඟවිය

රහල් [illegible]නායක තම නිල[illegible]රීන් කිහි[illegible] [illegible] කඩිනමින් [illegible] [illegible]. [illegible] වා[illegible] වෛද්‍යවරයා මුණගැසුණු ඔහු අනතුරුව වෛද්‍යවරයාත් සමඟම අනතුරට බඳුන්වූ පුද්ගලයාද බැලීමට ගියේය.

මෙමෙනෙක් වෙලා සිහිසුන්ව ප්‍රතිකාර ලබමින් සිටි පුද්ගලයා එම මොහොතේදී පියවිසිහි ලදව වටපිට බලනු ලැබුවේ වූයේ තමන්ද...? තමා කොහේද සිටින්නේ... යැයි කියා දැන ගැනීමටය.

"මං... මං..." ඔහු හැඩුවේ කථා කිරීමටය. වෛද්‍යවරයා ඔහුදෙසට පහත්වී බැලුවේය.

"දැන් කොහොමද ඔයාට බයවෙන්න එපා ඔයා මේ ඉන්නේ රෝහලක..."

"මං ඉන්නේ රෝහලක... එතකොට... එතකොට..." ඔහු අයෙමත් එසේ කියමින් වටපිට බලන්නට විය.

"තමාට දැන් කථා කරන්න පුළුවන්ද...?"

එසේ අසමින් ඒ අතර රහල් සේනානායක ඔහු දෙසට නිපුණ බැල්මක් හෙළුවේය. මොහු අපරාධකරුවෙකු නම් විය නොහැක. අහිංසක පෙනුමැති පුද්ගලයෙකි. එහෙත් මොහුට සිහිනැති වෙනතුරුම පහර දුන්නේ කවුද ඊමංද දගසකුත් ප්‍රශ්න එක්ක රහල් සේනානායකගේ හිත පිරුණේම කුතුහලයෙකි.

"පුව...වන්... ස...ර්..." ඔහු කීවේ වචන බිඳමින්ය.

"තමුන්ගේ නම මතකද...?" ආයෙමත් ඇසුවේ රහල් සේනානායකය.

"ඔව් ස[illegible]... මං ර[illegible]...." [illegible] කීවේය.

"රත්නපාල...ඔයාට මතකද වුණේ මොනවද කියල..."

"ඔව් සර්... ඔව්..." ඔහු කලබලයෙන් කීවේය.

"සුනෙත් එහෙනම් මේ කටඋත්තරය සටහන් කරගන්න..." රහල් රත්නපාලට කථාව කියන්න පවසමින් සුනෙත්ට අණකලේ එය සටහන්කර ගන්නා ලෙසය.

"සර් මං රත්නපාල.. මං වැඩකරන බංගලාවේ සුදුමැණිකේ එක්ක ඒ මැණිකෙට බෙහෙත් ගන්න ඉස්පිරිතාලෙට ගිහින් එද්දි කවුද මට ගැහුවා සිහි නැති වෙන්නම. මට මතක එච්චරයි..."

The Reader's Place Novel

"සිද්ධිය වුණ ස්ථානය එහෙම විමර්ශනය කරල බැලුවා එහෙම දැම්මද...?"

"ඔව් සර්... සටහන් යෙදුව ඒත් වැදගත් කියන්න හෝඩුවාවක් තවම අපිට හොයාගන්න බැරිවුණානේ..." පසුතැවෙන හඬකින් සුනෙත් කීවේය.

"මං කියන්නද සුනෙත්... අපි දැන් යමු රෝහලට සමහර විට ඒ පුද්ගලයට දැන් සිහිය ඇවිත්ද දන්නෙත් නැහැනේ..."

"ඔව් සර් එහෙම කරමු..." සුනෙත්ද තම ඉහළ නිලධාරියාගේ අණට එකඟවිය

රහල් සේනානායක තම නිලධාරීන් කිහිපදෙනෙකු [illegible] රෝහල කරා ගියේය. [illegible] වාට්ටුවේ වෛද්‍යවරයා මුණගැසුණු ඔහු අනතුරුව වෛද්‍යවරයාත් සමඟම අනතුරට බදුන්වූ පුද්ගලයාද බැලීමට ගියේය.

මෙමෙනෙක් වෙලා සිහිසුන්ව ප්‍රතිකාර ලබමින් සිටි පුද්ගලයා එම මොහොතේදී පියවිසිහි ලදව වටපිට බලනු ලැබුවේ වුයේ කුමක්ද...? තමා කොහේද සිටින්නේ... යැයි කියා දැන ගැනීමටය.

"මං... මං..." ඔහු හැඳුවේ කථා කිරීමටය. වෛද්‍යවරයා ඔහුදෙසට පහත්වී බැලුවේය.

"දැන් කොහොමද ඔයාට බයවෙන්න එපා ඔයා මේ ඉන්නේ රෝහලක..."

"මං ඉන්නේ රෝහලක... එහෙනම්... එහෙනම්..." ඔහු අමාරුවෙන් එසේ කියමින් වටපිට බලන්නට විය.

"තමාට දැන් කථා කරන්න පුළුවන්ද...?" එසේ අසමින් ඒ අතර රහල් සේනානායක ඔහු දෙසට නිපුණ බැල්මක් හෙළුවේය. මොහු අපරාධකරුවෙකු නම් විය නොහැක. අහිංසක පෙනුමැති පුද්ගලයෙකි. එහෙත් මොහුට සිහිනැති වෙනතුරුම පහර දුන්නේ කවුද? ඊමැද දහසකුත් ප්‍රශ්න එක්ක රහල් සේනානායකගේ හිත පිරුණේය කුතුහලයෙනි.

"පුළු...වන්... ස...ර්..." ඔහුද කීවේ වචන බිඳමින්ය.

"නමුන්ගේ නම මොකද...?" ආයෙමත් ඇසුවේ රහල් සේනානායකය.

"ඔව් සර්... මං රත්නපාල..." ඔහු [illegible] කීවේය.

"රත්නපාල...ඔයාට මතකද වුණේ මොනවද කියල..."

"ඔව් සර්... ඔව්..." ඔහු කලබලයෙන් කීවේය.

"සුනෙත් එහෙනම් මේ කටඋත්තරය සටහන් කරගන්න..." රහල් රත්නපාලට කථාව කියන්න පවසමින් සුනෙත්ට අණකලේ එය සටහන්කර තබන ලෙසය.

"සර් මං රත්නපාල.. මං වැඩකරන බංගලාවේ සුදුමැණිකේ එක්ක ඒ මැණිකෙට බෙහෙත් ගන්න ඉස්පිරිතාලෙට ගිහින් එද්දි කවුද මට ගැහුවා සිහි නැති වෙන්නම. මට මතක එච්චරයි..."

The Reader's Place Novel

" සර්... නෝ අපේ පුදුමැණිකේ... පුදුමැණිකෙද, මහ ඉස්පිරිතාලෙට ගෙනත් ඇරලුවෙත්... අනේ සර් පුදුමැණිකෙට විතක් එන්න කියන්න මැණිකෙත් බයවෙලා ඇති දැන්.

රහල් සේනානායක රත්නපාලගේ කථාවෙන් කුතුහලයට පත්ව බැලුවේ සුනෙත් දෙසය.

" හරි රත්නපාල... ඉස්සෙල්ලා ඔයා කලබල නොවී අපිට දෙන්න ඔයා වැඩකරන තැන විස්තරත් අපි ඒ නෝනාට එන්නත් කථා කරන්නම් ඔයාට මතකද ඔයාට ගෙනු තෙනාවත්..."

" නැහැ සර්..."

සුනෙත් රත්නපාලගෙන් [illegible] විස්තර [illegible] වගේද [illegible] වැඩකරන බංගලාවේ ලිපිනයද ලබාගත්තේ රහල් සේනානායකගේ උපදෙස් වලට අනුවය.

****

08

පොලිස් ස්ථානය බලා නිවසින් පිටව යන්න ආව ශ්‍රීමති සූර්යවංශ මැතිණියගේ ගමනට වැට බැඳිණ. ඒ ඇය අසලට වී සිටගෙන සිටින්නටවූ පොලිස් නිලධාරීන් තිහිපදෙනෙකු නිසාය. ඇය කුමක් සිදුවන්නෙදැයි සිතාගත නොහැකිව බියවූන නෙතින් ඔවුන් දෙස බලා සිටියාය.

" [illegible] අපිට සමාවෙන්න කරදර කරනවනම් අපි [illegible] ඇතුලට එන්න විමර්ශන [illegible] සඳහා [illegible] පුළුවන්ද...?"

" එන්න සර්... එන්න ඇවිත් ඉඳගන්න..." ඇය එසේ කීවා නොව ඇයට කියවුණාය.

" රත්නපාල කියලා පුද්ගලයෙක් මේ නිවසේ සේවය කරනවද...?"

" එහෙමයි සර්... ඇයි රත්නපාලව... එතකොට මගේ දුව..." නැතිගෙන සිටින ශ්‍රීමති මැතිණියට තමා ඇසිය යුත්තේ කුමක්දැයි කියාවත් තේරුමක් නොවීය. එය තෝරබේරා ගත නොහැකි තැන ඇය එසේ විමසුවාය. කමණින් ඇය අසලටවී බලා සිටියා පෙරටත් වඩා හිතට දැණුන බියත් ඇතිව.

The Reader's Place Novel

" එහෙනම් මේ ගෙදර පුංචි නෝනා... එයාගේ සුදුමැණිකේ කියන්නෙත්... කෝ එයා ඉන්නවනම් පොඩ්ඩකට මෙහාට එනන් කියන්න..."

" පුංචි නෝනා... ආ ඔව්... ඒ මගේ දුව උමංදා... ඒත් සර් එයා ගෙදර නැහැ රත්නපාල එක්ක බෙහෙත් ගන්න හොස්පිටල් එකට ගියා. තාම ඒ දෙන්නගෙන් කවුරුවත් ගෙදර ආවේ නැහැ තොරතුරක් හොයාගන්න විදියක් නැහැ අපි මේ පොලිසියට යන්න හැදුව විතරයි ඒ ගැන කියන්න..."

ශ්‍රීමතී මැතිණිය බියව කීවාය.

" ඒ කියන්නේ ඔබතුමියගේ දුවත් තවම ගෙදර ඇවිත් නැහැ..." [illegible] පොලිස් නිලධාරීන්ට මෙහි [illegible] [illegible] ඇති බව [illegible] රත්නපාලගේ අතුරුදහන් [illegible] දියණියගේ අතුරුදහන් වීමේ අතර සම්බන්ධතාවක් ඇති බව නිලධාරීන්ට වැටහිණ.

" හරි මැඩම් කලබල වෙන්න එපා දැන් අපිට කියන්න මැඩම් උමංදා නෝනා ගෙදරින් ගිය හැන ඉඳන් විස්තර ටික පැහැදිලිවම..."

රහල් සේනානායක ශ්‍රීමතී මැතිණියට කීවේය. මෙහි කුමක්හෝ නපුරක් වී ඇති බැව් දැන් දැන් ශ්‍රීමතී මැතිණියටද මදක් වැටහෙන්නට විය ඇය දන්න දේ පමණක් ඔවුන්ට නොපැකිලිව කීවාය.

" එහෙනම් දැන්මේ උමංදා සූර්යවංශ කෝ... ඇයට කුමක් සිදුවිණිද...?" රහල් සේනානායක තීගන්නට ගත්තේ එයයි.

" අනේ සර්... මගේ දුව කෝ... එයාට මොනවත් කරදරයක්ද..."

ශ්‍රීමතී මැතිණිය අඬමින් අසන්නට විය. ඇගේ දෑතක් පපුව දෙසට ගියේත් නිරායාසයෙන්මය. මඳ එයින් සියුම් වේදනාවක් නැඟීගා නිසාමය.

" මැඩම් කලබලවෙන්න එපා... මෙහෙන අපි නොදන්න කුමක් හෝ සිදුවීමක් සිදුවෙලා තියෙනව වගේ. රත්නපාල ගැන තොරතුරු අපි සතුයි ඒත් අපිට උමංදා සූර්යවංශගේ අතුරුදහන්වීම දැනගන්න ලැබුණේ මැඩම්ගේ කරුණු දැක්වීමෙන්. හරි අපි නවතිමින් මෙහෙයුමක් දියත් කරන්නම් උමංදා සූර්යවංශව සොයන්න. එතකල් මැඩම් කලබල නොවී ඉන්න..."

එසේ කීවද රත්නපාල රෝහල්ගතව සිටින බැව් ඔවුන් ශ්‍රීමතී මැතිණියට පැවසීමට ඉක්මන් නොවූණේය. ශ්‍රීමතී මැතිණියටද රත්නපාල ගැන මතකයට වඩා ඇය වදවන්නට [illegible] උමංදාගේ [illegible] ගැනය.

" අනේ මගේ දුව... අනේ උමා..."

ශ්‍රීමතී මැතිණිය වේදනාව උසුලගන්න බැරිතරම් ඇය හොඳටම අඬන්නට විය. උමංදා තවමත් නිවසට ඒමට පමාබැව් දැනගත් නිසාම ඈ ගැන තොරතුරක් දැනගැනීමේ අදහසින්ම මනුලිත් එවිටම වාගේ උමංදාගේ නිවසට ඇතුළුවූවාය.

" ආන්ටි ඇයි මේ..." තාමත් අඬමින් සිටින ශ්‍රීමතී මැතිණියටත් එහි සිටි පොලිස් නිලධාරීන්වත් දුටු මනුලි බියව ඇසුවාය.

" අනේ මනුලි දුව... බලන්න අපේ උමා දුව තාම නැහැ. අනේ එයා කොහේ ගියාද දන්නෙ නැහැ..."

" උමංදා නැහැ..." මනුලිගෙන් මුවගනම පණ නැසී ගියාය.

The Reader's Place Novel

"නමා කවුද...?" එහි සිටි පොලිස් නිලධාරියෙක් ප්‍රශ්න කළේ මෙහෙලිගෙන්.

"මා මෙහෙලි... උමංදගේ යාළුවා..." ඇගේ හඬවත් කඳුළ එකතු වෙලා.

"හරි මැඩම් සූර්යවංශ... පොලිස් ස්ථානයට ඇවිත් පැමිණිල්ලක් කරන්න උමංදා සූර්යවංශගේ අතුරුදහන් වීම ගැන අපිට දිගටම අපේ පරීක්ෂණ කරගෙන යන්න. අපි ඉක්මනින්ම උමංදා ගැන තොරතුරක් සොයාගෙන දන්වන්න බලනවා. එහෙනම් මැඩම් අපින් දැන් මෙහෙන් පිටත් වෙන්නම් අපි දැනටමත් පරක්කුයි..."
එසේ කියමින් පොලිස් නිලධාරීන් එම නිවසින් ඉවත්ව ගියේය.

"සර්... [illegible] නෝනව කිඩ්නැප් කරල[illegible] [illegible] නැහැ [illegible] පොලිස් නිලධාරියාට [illegible] පසු සුනෙත් පැවසුවේ තම ඉහළ නිලධාරියාටය.

"මටත් ඒකමයි සුනෙත් හිතුණේ. කෝකටත් ඔයා මල් අයිලන්ඩ් කවර් වෙන්න මැසේජ් පාස් කරන්න මේ අතුරුදහන් වීම ගැන. කොහෙන් හරි හෝඩුවාවක් ලැබේවි. කෝකටත් මේ ගමන් අපි යමු රත්නපාල වැටිලා හිටිය තැනට. අපි එතන ආයෙමත් නිරීක්ෂණය කරමු. මොකක් හරි හෝඩුවාවක් ලැබෙන්න බැරිකමක් නැහැ. අපේ පරීක්ෂණ වලට ඒකත් ප්‍රයෝජන වෙන්න පුළුවන්..."

"හරි සර් යමු..." පමාවකින් තොරව ඔවුන් පැමිණියේ රත්නපාල බිම වැටී සිටි ස්ථානයටය. ඒ අවට ඔවුන් සෝදිසි කළද ඔවුන්ට මොනයම් හෝ හෝඩුවාවක් පරීක්ෂණ

[illegible] සොයාගත නොහැකි විය. එම නිසාම ඔවුන් එතැන සිට මීටර් හාරසියයක පමණ වූ ප්‍රදේශය පරීක්ෂා කර බැලීමට [illegible] විය.

"සර් මේ නම්බර් ප්ලේට් එකක්..."
"[illegible] නොපෙනෙන සේ ගස්වලුරක් අසල වූ තහඩුව හමුවූයේ [illegible] සිටි නිලධාරියෙකුටය.

"ඒ කියන්නේ උමංදා මැඩම්ව කිඩ්නැප් කල උන් ප්ලෑන් කරලමයි මේ වැඩේ කරලා තියෙන්නේ. මට පේන්නේ නම්බර් ප්ලේට් ගලවලා වෙන එකක් හයි කරලා වගේ. මට මේ රත්නපාල අපිට කියූ වාහන අංකයම තමයි..."
[illegible] නිරීක්ෂණය කල සුනෙත් කීවේය.

ආයෙමත් අංක තහඩුව [illegible] එහෙමයි කෝකටත් අපි මය [illegible] [illegible] ප්ලේට්වක [illegible] [illegible] පුළුවන් වේවි. අපි ඒකත් කරල බලමු..." [illegible] උනන්දුවකින් කීවේය.

"සර්... උමංදා මැඩම් ගිහින් තියෙන්නේ සුදුපාට හයිබ්‍රිඩ් වාහනයක නිසා අපි ඒපාට වහන ගැන විසක් විමසිල්ලෙන් හිටියොත් මොකද...?"

"ඔව් එහෙම කරන්න. ඒත් මං හිතන විදියට අපි දැනටමත් පරක්කු වැඩියි රත්නපාල කිව විදියට සිදුවීම වෙලා තියෙන්නේ උදේ වරුවේ දැන් බලන්න අපිට හෝඩුවාවක් ලැබෙද්දි හවස්වෙලා. අපරාධකාරයෙකුට තත්පරයක් ඇති උන්ගේ ඉලක්කයට යන්න. කොහොමත් නොමිමරයක් මාරු කළාට වාහනයක පැයට දෙකට පාට වෙනස් කරන්න බැහැනේ. ඒනිසා

අපි වනජාය ගැනත් අවධානය යොමු කරමු ඒ වර්ගයේ [illegible] ලංකාවේ තියෙන්නේ සීමිත ප්‍රමාණයක්නේ...”

****

එන්න එන්න හවස්වන විට ශ්‍රීමතී මැතිණියගේ හදවත වේගයෙන් ගැහෙන්නට විය.

“අනේ මට නම් දැන් බයයි දුව... මේ දරුවා ගැන කිසිම ආරංචියක් නැහැනෙ...” ඇය තාඹින් හැඬූ කඳුලෙන්

“ආන්ටි බයවෙන්න එපා... උමා ගැන අපිට ඉක්මනටම ආරංචියක් ඒවි. දැන් අපිත් පොලිසියට දැනුම් දීලනෙ තියෙන්නෙත්...”

මනුලි ඇගේ කඳුළු වසන් කරගනිමින් කීවාය. උමංදා ගැන තොරතුරක් නැතිව හිතකඩා වැටුණු මනුලි වගේම ශ්‍රීමතී මැතිණියත් [illegible] තොරතුරක් [illegible]

“බලන්න අඩුගානේ රවීශ්කවත් තරුෂවත් නැහැනේ අනේ දුව දැන් මං කියලා මොනව කරන්නද...?”

“අපි රවීන් අයියට එන්න කියමු ආන්ටි...”

“උමා ගැන හරි ආරංචියක් නැතිව අපි කලබල වෙලා එයාව ගෙන්නන එකත් වැරදියි අනික රවීන් කලබල වුණාට එයාට වුණත් උමංදව හොයාගන්න බැහැ. එයත් අපිට වඩා මානසිකව වැටේවි. අපි ටිකක් ඉවසමු පොලිසියෙන් මොනව හෝ තොරතුරක් හොයනකල්...”

“මැඩම්... සුදුමැණිකේ එයාලගේ නැන්දලාගේ ගෙදරවත් ගිහින්ද...? මෙතෙක් ශ්‍රීමතී මැතිණිය අසලටවී බිම වාඩිවී සිටි කමණී කීවාය.

“මං හිතන්නෙනම් නැහැ කමණී අක්කා... උමා කැමති

නැහැ එයාලගේ නැන්දලාගේ ගෙදර යන්න...” මනුලිගේ මුවින් [illegible] පිටවිණ.

“අනේ මැඩම්... මටනම් දැන් බයයි මැඩම්... අපි සුදුමැණිකේ වෙනුවෙන් භාරයක්වත් වෙමු ඉක්මනින්ම හොයල දෙන්න කියලා...” කමණී අඬඅඬා කීවිට ශ්‍රීමතී මැතිණියටද සිතුණා එසේ කළානම් හොඳයි කියා.

“එහෙනම් ඉක්මනට පඬුරක් වෙන්කරන්න කමණී... අපි මුඩුමැදුරට ගිහින් ඒක ගැටලමු...”

ශ්‍රීමතී මැතිණිය ඉඳගෙන හිටිය පුටුවෙනුත් නැගිටීණ ඒ දෙවියන් ඉදිරියේ වැඳවැටී හෝ උමංදට කිසියම් කරදරයක් නොවේවා කියා යදින අදහස පෙරදැරිව කරගෙනය.

“අනේ... උමංදටනම් මොනාවත් කරදරයක් වෙන්න [illegible] ඒ අහිංසකී දන්න දවසේ ඉඳලම දුක් වින්දා... දැන් [illegible] නිසාවත් වැටිලා තියෙන්නෙත්. අනේ උමංදා [illegible] දැන් [illegible] ආසාවෙන් [illegible] නම් කරදරයක් කරන්න එපා දෙවියනේ...”

මනුලිත් හිතෙන් අඬ අඬා නොපෙනෙන දෙවියන්ගෙන් විශ්වාසය පෙරදැරි කරගෙන පිහිට පතලා එහෙම යැද්දාය.

****

උමංදගේ නිවසේ නිවැසියන් නිදිනැතිව ඇය එනතෙක් බලා ඉඳින විටදී උමංදව සොයා ගැනීමේ මෙහෙයුමක නිරතව සිටි පොලිස් නිලධාරීන් කණ්ඩායමද නිදිවර්ජිතව ඇයව සොයන්නට උත්සුක වූහේය.

එහාට මෙහාට කලබලයෙන් මාරුවෙන පොලිස් පණිවුඩ හරහා එක් තැනකදී ඔවුන්ට සතුටුදායක [illegible] යම්කිසි හෝඩුවාවක් ලැබුණේය. ඒ කොළඹින් පිට ඈතකට වෙන්න ඇති ජලාශයක් අසල ගිනිගෙන දැවුණ වාහනයකුත්

කැබලිවලට වෙන්කර පිලිස්සී ගිය කාන්තාවකගේ යැයි සැලකිය හැකි මලසිරුරක කොටසුත් ඇති බවටය.

රහල් සේනානායක තොරතුරු ලද විගම තම කණ්ඩායමේ නිලධාරීන් පිරිසක්ද සමඟින් ඒ රාත්‍රියේම පිටව ගියේ අදාල ස්ථානය වෙතටය.

එළිවෙන්න ඔන්න මෙන්න වෙද්දී ඔවුන් එතැනට ළඟාවිය. ඒ වනවිටද එතැන සිටි ඒ ප්‍රදේශයේ රාජකාරී නිරත නිලධාරීන් ඔවුන්ව පිළිගත්තේ රහල් සේනානායකට ආචාරද පිරිනමමින්ය.

“සර් මේක තමයි අර කිව්ව වාහනය...”

එක් නිලධාරියෙකු රාහල් සේනානායකගේ අවධානය ඒ දෙසට යොමු කළේය.

“මෙයිසේ අංක තහඩුව තිබුණේ නැද්ද...?” දැවී පිලිස්සුණු වාහනය ලෙස හොඳින් පරීක්ෂා කර බලමින් [illegible]

“නැහැ සර්... අංක තහඩු [illegible] එකක් වෙන්න පුළුවන්. ඒත් අපි එන්ජින් අංකයයි චැසි අංකයයි පරීක්ෂාකරල බලලයි තහවුරු කරගත්තේ ඒක සර් හොයන වාහනය කියල. එන්ජින් අංකයි චැසි අංකයි ඒවා ව්‍යාජ ඒවා නෙමෙයි අපි ඒගැන මෝටර් රථ දෙපාර්තමේන්තුවෙනුත් විමසීමක් කරලත් බැලුවා සර් අපිට දුන්න වාහනයේ අංක ඒවත් එක්ක සසැඳෙනව...”

“හොඳයි කෝ අර හමුවුණා කීව ඩෙඩ්බොඩි එක මට බලන්න පුළුවන්ද...?”

“ඔව් සර් පුළුවන්... එන්න මෙහෙන්...” රහල් සේනානායකව කැඳවාගෙන ගිය නිලධාරියා රහල් සේනානායකට පිලිස්සී ගිය සිරුර පෙන්නුවේය. බලන්නට පවා නොහැකි ලෙස පිලිස්සී ගිය ඒ මලසිරුර දුටුවිට රහල් සේනානායකගේ පවා හිත මඳක් තිගැස්සුණේය.

“මේ ශරීරයෙන් වෙන්වෙලා තියෙන කොටස් එකලගට ගේන්නද තිබුණේ...”

“ඔව් සර්... නිලධාරියා කීවේ ගරුසරු ඇතිවය.

“අඳුනගන්න බැරිතරමටම පිළිස්සිලානේ. ඒත් මේ පාදයේ කොටසක් බාගෙට පිළිස්සිලා තියෙන්නේ සුනෙත් මේ බලන්න...”

රහල් එය සුපරීක්ෂාකාරීව බලමින් සුනෙත්වද පෙන්නුවේය.

“ඔව් සර්... මේකෙන් කොටසක් අපිට රසපරීක්ෂණයට යවන්න පුළුවන්නේ...”

“ඔයාලා මේ ගැන ඔයාලගේ විමර්ශන කළාද...?”

රහල් ඇසුවේ එම ප්‍රදේශයට අනුයුක්තව රාජකාරී කරන නිලධාරියාගෙන්ය.

“ඔව් සර්... කොටියාගල අපරාධ පරීක්ෂණ කණ්ඩායම [illegible] කරල ඔයාලගේ විමර්ශන වලට අවැසිකරන [illegible] නිසැදින් [illegible] තියලා

“මේ බොඩිඑක උමංදා [illegible] තහවුරුකරන සාක්ෂි මොනවත් ලැබුණද...?”

“ශරීරයේ කොටස් හොඳටම පිළිස්සිල නිසා ඒකනම් කියන්න අමාරුයි සර්. ඇඳුමක කොටස් තියෙනව නොපිළිස්සුන. සමහර විට ඒ අතුරුදහන් වුණ උමංදා හෝනා අවසන් වරට ඇඳන් හිටිය ඇඳුම වෙන්න පුළුවන්...”

“එහෙනම් අපි ඒ නිවැසියන්ව ගෙන්නලා හඳුනා ගන්න ඉදිරිපත් කරමු. ඊට පස්සේ ප්‍රකාශයක් සටහන් කරගමු. ඒ අතරතුර අපේ පරීක්ෂණත් දිගටම මෙහෙයවගෙන යමු...”

“හැබැයි සර්... වාහනය සූර්යවංශ පවුලේ එකක් නිසා අවසන් වරට උමංදා මැඩම් ගමන් ගත්තේ මේ වාහනයෙන්ම නිසයි අපිට ස්ථිර නිගමනයකට එන්න පුළුවන් නේද මේ වෙන්

The Reader's Place Novel

[illegible] උමංදා සූර්යවංශ මැතිණියගෙමයි කියල..."

" ඔව්... දැනට මතුපිටින් තියෙන සාක්ෂි අනුව අපි සැකකරල එහෙම අනුමානයකට එන්න හැකියි. ඒත් අපි වැඩිදුරටත් පරීක්ෂා කරමු. අවට නිවාස වලින් හොයල බලනු ප්‍රකාශ සටහන් කරගන්නේ නැද්ද මෙහේ නාඳුනන සැකකටයුතු පුද්ගලයන් එහෙම ගැවසුණාද කියල..."

" නැහැ සර්... මේක ජලාශයට අයිති ප්‍රදේශයක් මේ අවට ගෙවල් නැහැ මේ පාර පාළුයි මේ හරියේ නිවාස හැදීම සපුරා තහනම්..."

" කොහොමද මේ වාහනය මෙතන තියෙන බැව් සොයා ගත්තේ..."

" දුමක් පිටවෙන බැව් ඇහට පෙනුන නිසා ජලාශ [illegible] ජලාශ අයිති [illegible] නිසා [illegible] පැතිර ගියොතින් ජලපෝෂිත කලාපෙට පැතිර යන්නත් ඉඩකඩ වැඩිවෙන්න පුළුවන්නේ. ඒ නිසාම ඇවිත් බලන විටදී තමයි දැකලා තියෙන්නේ. ඒ වෙලාවේදීම එයාලා අපිට දැනුම් දීමක් කල නිසයි අපිත් පැමිණියේ..."

" අවට විමර්ශනය කරද්දී ලැබුණු පරිවේක්ෂණ සාක්ෂි එහෙම තියෙනවද...?" රහල් සේනානායක දැඩි උවමනාවකින් ඇසුවේය.

" ආ සර්... මට කියන්න අමතක වුණාහේ මෙතන වෛද්‍ය වාර්තාවක් තියල තමුන්නාහේ ඉන්න මං ඒක සර්ට දෙන්න..." නිලධාරියා රැගෙනවිත් දුන් වෛද්‍ය වාර්තාව රහල් රැගෙන බැලුවේය.

" මේක කොළඹ පෞද්ගලික රෝහලකින් නිකුත් කල [illegible]. ඔව් මේ තියෙන්නේ රෝගියාගේ නම උමංදා සූර්යවංශ කියලා සඳහන් කරල. හැබැයි සුනෙත් මෙතන සම්පූර්ණ වාර්තාව නැහැනේ. මෙහෙම කොළ අඩුයි අපි මේක ගැනත් විමර්ශනය කරමු. ආ... මේ කොළය ගන්න මේකත් අපිට සමහරවිට ප්‍රයෝජනවත් වෙන්න පුළුවන්..."

" සර්... මේ අපරාධය කල අපරාධකාරයින්ගේ අරමුණ නම් හරියටම පැහැදිලි නැහැ නේද මේ නෝනව කිඩ්නැප් කරල සල්ලි ගන්න අරමුණක් තිබුනනම් උන් නෝනව මරල දාන්නේ නැහැනේ..."

" ඔව් ඔයා හිතන විදියත් හරි සුනෙත්... සල්ලි ගන්න [illegible] කල වැඩක්නම් මෙලහකට දුරකතන ඇමතුමක් [illegible] එහෙම වෙලක් නැහැ. දෙන්න [illegible] තියෙනවා [illegible] අපරාධ [illegible] හැබැයි [illegible] ගිහියද දන්නෙ[illegible] නැහැ. [illegible] නෝනා අඳුනන කෙනෙක් ගිහියද [illegible] බයට මැරුවද දන්නෙත් නැහැ..."

" ඔව් සර්... අපිට එහෙම උපකල්පනයකට එන්නත් පුළුවන්..." එක් නිලධාරියෙක් එසේ කීවේය.

" සර්... අපි දැන් මේ බැව් උමංදා නෝනගේ ගෙදර අයට දැනුම් දෙන්න ඕනේ නේද...?"

" ඔව් සුනෙත් අපි ඉස්සෙල්ලම ඒක කරලාමු. මේක ඒ මිනිසුන්ට වේදනාවක් වුණත් තොරතුරක් බලාගෙන ඉන්න එයාලට මේ ගැන දන්වන එක අපේ යුතුකම..." රහල් කීවේ තම අතැයිදී හිස්වැසුම හිසට පලඳින ගමන් සිද්ධිය සිදුවූ

The Reader's Place Novel

ස්ථානයෙන් මදක් ඈතට වෙමින්ය.

"මට නම් හිතෙන්නේ සර් මුන් ජනේලය කොහේ හරි හිරලා මෙහෙට ගෙනත් පුච්චලා දාන්න ඇති..."

"ඒක ඇත්ත... නැත්නම් මෙතන බේවිලා යන්න [illegible] උත්සාහයන් නොකළේ කියලා සැක කරන්න පුළුවන් අවිනිශ්චිත වගේ සාක්ෂි කොහෙට හරි තියෙන්න ඕනෙ. ඒත් මේ අවට එහෙම කොහවත්ම නැහැ. තියෙන්නෙත් දෙන්නෙක්ගේ අඩිපාරවල් විතරයි..."

රහල් එසේ පැවසුවේ තම වෘත්තිමය අත්දැකීම් මතයි.

"සමහර විට මේ අවට වෙන්න බැරිද අපරාධකාරයො ඉන්න ඇත්තේ..."

"එහෙම වෙන්නත් පුළුවන් නොවෙන්නත් පුළුවන්. හැබැයි මේ [illegible] කළ අය මීට පෙර මේ ස්ථානයට [illegible] දැඩිපාරවල් තියෙන්නේ. අපරාධයක් කරලා හැංගිලා පැනලා යන්න තියෙන හොඳම ස්ථානයක්..."

"ඔව් සර්... මේක සූක්ෂමව සැලැස්මකට අනුව කළ දෙයක් බවයි පේන්නේ..."

"හරි පුළුවන්... අපි ඉක්මනට යමු ශ්‍රීමතී සූර්යවංශ මැතිණියව මුණගැහෙන්න..."

අතරමග රැඳෙන්නටවත් කාලය මිඩංගු නොකළ රහල් සේනානායක මුලින්ම ගියේ ශ්‍රීමතී සූර්යවංශ මැතිණියව මුණගැසෙන්නටය. නිවසේ මුරකරුගේ සහය ඇතිව ඔවුන් ගියේ නිවස ඇතුළටමය. ඒ වනවිටත් සූර්යවංශ මැතිණිය දෑස්දල්වා බලාන සිටියා උමංදා ගැන තොරතුරක් ලැබෙන තෙක්.

"සර්... මගේ දුව ඉන්නවද...?"

රහල් සේනානායකව දුටුගමන්ම ඇය ඔවුන්ගේ පෙරට ගොස් ඇසුවාය.

"මිසිස් සූර්යවංශ... කලබල වෙන්න එපා අපිට කණගාටුවෙන් වුණත් මේ සම්බන්ධව දැනුම් දෙන්න වෙන්නේ නරක ආරංචියක්..." ශ්‍රීමතී මැතිණියගේ දෙනෙත් තැතිගෙන ඔහු දෙසම බලා ඉන්නට විය.

"අනේ සර්... මාව තවත් බය නොකර කියන්න. මගේ දුවට මොකද...? කෝ එයා..."

"අපිට උමංදාගේ කියා සැකකරන්න පුළුවන් වෙන් මෘතදේහයක් ලැබුණ වාහනයක් එක්කම..."

"අනේ නැහැ නැහැ... මගේ දුවගේ වෙන්න බැහැ ඒක... අනේ ඔයාලට වැරදීමක් වෙලා. උමාට බැහැ මගේ පුතාව අනේ... අනේ මගේ උමා දුව..."

[illegible] දාලා යන්න. අනේ [illegible] විය බිමට වැටෙන්නට [illegible] නොදී රහල් සේනානායක [illegible] ඒ ශ්‍රීමතී මැතිණියගේ [illegible] එතෙනට දුවගෙන පැමිණියාය [illegible] විලාප හඬ ඇසුණු නිසාය.

"ඉක්මනට වතුර ටිකක් ගේන්න..."

රහල් කෑගැසුවේය. කම්මණී [illegible] සැනින් එසේ කළාය. කම්මණී ගෙනවිත් දුන් වතුර වීදුරුවෙන් මදක්ගෙන රහල් ශ්‍රීමතී මැතිණියගේ උවනට ඉස්සේය.

"ඇයි මේ... ආන්ටිට මොකද...?" ඒ අතරතුරේ සිහිගන්නවත් බැරිවූ නිසා මනුලි ඇසුවාය.

ශ්‍රීමතී මැතිණිය දෑස්විවර කළාය.

"අනේ.. අනේ... මගේ උමංදා දුව... අනේ ඔයාට බැහැ එහෙම කරන්න. අනේ..." ඇය ආයාසයෙන් [illegible].

"ආන්ටි ඇයි මේ... ඇයි ආන්ටි... උමංදාට මොකද...?"

The Reader's Place Novel

ශ්‍රීමතී මැතිණියටත් වඩා මනුලි කලබල වූවාය.

"අනේ මගේ දුව... මං දැන් මගේ පුතාට කොහොම කියන්නද උමංදා අපි හැමෝම තනිකරලා ගියා කියලා. අනේ දෙවියනේ... ඇයි මගේ දුවට මෙහෙම කළේ... අනේ මගේ දුව... ඔයාට බැහැ අපිව දාලා යන්න. අනේ උමා..." ශ්‍රීමතී මැතිණියගේ විලාප හඬ පරදමින් මනුලි විලාප නගන්නට විය.

"අනේ බැහැ බැහැ... උමංදට එහෙම කරන්න බැහැ.. අනේ උමා ඔයාට බැහැ උමා අපිව තනිකරන්න. අනේ අපිව දාලා යන්න එපා උමා... ආයේ එන්න... අනේ උමා..." මනුලි වේදනාව ඉවසා සිටිය නොහැකි තැන ඇගේ පපුවට දෑත්වලින් ගසාගනිමින්ම ඇඬුවාය.

"[illegible] ඔයාලා ඇවිත් ඒ උමංදගෙම බොඩිඑකද කියලා තහවුරු කරගන්න ඕනේ..."

"අනේ මගෙන් එහෙම ඉල්ලීමක් කරන්න එපා කරුණාකරලා... මට බැහැ මගේ දුව ඇස් පියාගෙන ඉන්නව බලන්න. අනේ මට බැහැ... අනේ මට බැහැ... දැන් මං මගේ පුතාට මොනව කියන්නද...? අනේ මට එයාගේ නෝනව පරිස්සමට බලාගන්න බැරිවුණා එයා එනකල්. අනේ පුතේ මට සමාවෙන්න. අනේ දුව මගේ පුතාව බලාගන්න ඉන්න තැනකින් එන්න එයාව දාලා යන්න එපා..."
ශ්‍රීමතී මැතිණිය තාමත් විලාප නගනවා.

"මිස් මනුලි... ටිකකට මෙහෙට එන්න..." රහල් ඇයව පැත්තකට අඬගැසුවෙන් ඇය ඔහු අසලට ගියාය.

"මේකයි මිස්... මෙතන ඔයාලා හැමෝම අඬලා කලබල වෙලා බැහැ එක්කෙනෙක් හරි සිහිබුද්ධියෙන් කටයුතු කරන්න ඕනේ නේද...? මං දන්නව ඔයාලට මේක දරාගන්න බැරි දුකක් කියලා එහෙත් ඒහෙම කියලා බැහැ අපේ පරීක්ෂණ කටයුතුවලට ඔයාලගේ සහය ඕනේ..."

"උමංදා මොනාව වෙලාද සර් නැතිවෙලා තියෙන්නෙ [illegible] ගිහින්ද...?" උමංදගේ වියෝව අදහා ගන්න බැරිවූවද හිතට දුකක් ගෙනාවද ඇය එය අසාසිටියාය.

"නැහැ" මුවින් නොදෙඩුවද රහල් හිස පමණක් සොලවමින් සිවද මඳවෙලාවක් නිහඬවම සිටියේය.

"උමංදව මරලා දාලා අපි මේකට වගකිව යුත්තන්ව [illegible] නීතිය ඉදිරියට පමුණුවල දඬුවම් කරන්න [illegible]න්න..." [illegible] ඕනෙ ඒ නිසා [illegible]ලා අපේ [illegible] රහල් එසේ කියවගෙන ගියද මනුලිගේ හදවත [illegible]වූවා සේ විය. මංද ඒ නිරපරාදේ උමංදව මරාදා ඇති බව දැනගත්විට.

"දෙවියනේ... උමංදව මරලා දාලා. අනේ අපේ උමාව මරලා..." මනුලිගේ හිස එකවරම හිරිවැටී ගියාසේ වුණාය. ඇය බලා සිටියදීම ඇගේ දෙනෙත්වල කඳුළු [illegible] වුණාය.

"ඔව්... උමංදගේ සිරුර සම්පූර්ණයෙන්ම පුච්චලා ඒත් නොපිලිස්සුන කොටසකුත් ඇඳුමේ කොටසකුත් තියෙනව ඒ උමංදගෙමද කියලා තහවුරු කරගන්න හැකියාවක් ඒ තමයි නැත්නම් මුහුණ අඳුන ගන්න බැහැ සම්පූර්ණයෙන්ම දැවිපිලිස්සිලා ගිහින් අඳුරගන්න බැරි තරමටම..."

The Reader's Place Novel

"අනේ හඳුද දෙවියනේ මේ අපරාදේ කළේ අපේ අහිංසක දරුවෙකුත් ලැබෙන්න ඉන්න... මේක කල උන්නම හොඳක් සිද්ධ වෙන්න එපා. පව්කාර හැත්ත හිතක් පපුවක් නැති..." මනුලි ජෙන්නිගෙන් දෙස්දෙවොල් දී විලාප නැඟුවාය.

"ඔයාව අපිත් එක්ක ඇවිත් මෝචරියක අඳුනා ගන්න පුළුවන් වෙයිද...?"

"අනේ සර්... ඇයි මටම මෙහෙම ගින්දරක් දෙන්නෙ මං කොහොම ඒක කරන්නද දෙවියනේ... අනේ උමා... කියන්න උමා... මං කොහොම මේ ගින්දර හුල්ලන්නද...?"

ඇය ආයෙමත් ඇඬුවාය.

"එන්න දැන් අපිත් එක්ක යන්න..."

"සර්... ඒත් උමා ගෙදරින් පිටව යද්දී ඇඳන් ගිය [illegible] පුළුවන් [illegible] විතරයි [illegible] උමංදා යනවෙලේදී ගෙදර හිටියෙත් නැහැ ආන්ටිට උමංදගේ බෝඩ් එක පෙන්නලා තවත් හිතට දුකක් දෙන්න එපා. ප්ලීස් සර්... කමණී අක්කව එක්ක ගිහින් හඳුන ගන්න ඉදිරිපත් කරන්න..."

මනුලි කියනදේ හරිබැරි රහල්ටත් වැටහිණ. ඔයගිය නැනැන්තියගේ මුහුණ බලලා හඳුනගන්න පුළුවන්කමක් නැහැ ඇඳුම් කෑබැල්ලක් පමණයි ඇත්තෙත් ඒ ඇය නිවසින් පිටව යද්දී ඇඳගියායැයි අනුමාන කළ හැකි. එයනම් කමණීට පුළුවන් බලා හඳුන ගත හැකිය. අවසන රහල් තීරණය කළේ කමණීව අදාල ස්ථානයට රැගෙන යන්නටය.

"අනේ මනුලි දුව... බලන්න මගේ පුතා නොවචර සතුටකින් උමා දුව එක්ක හිටියද...? අනේ ඇයි දෙවියනේ ඒ දෙන්නව වෙන්කරලා මෙහෙම දඬුවමක් දුන්නේ මගේ පුතාට. අනේ මං දැන් රවින්ට මොනවා කියන්නද...?" ශ්‍රීමති මැතිණිය

[illegible] සිහිකල්පනාවක් නැත්තියක සේ අඬනවා. නොකිවට ඇගේ හදවතෙන් උමංදාට තිබුණෙත් අවංක ආදරයක් කමාටම නිසා දුවෙක් නොසිටි ඇය උමංදාට කමාගේ දුවක සේ සිතමින් ආදරය කළාය.

"ආන්ටි... අඬන්න එපා ආන්ටි... දැන් ආන්ටිත් අසනීප වෙනවා..." මනුලි ඇගේ සිත අස්වසන්න නැඟුවාය

"මං නාඩා කොහොමද දුව... රවින් මී කැරයක් මට සිද්ද උමාව පරිස්සමට බලාගන්න කියල මට ඒක කරන්න බැරිව ගියා. අනේ මගේ දුව අපිව දාලා යනකල්ම මං බලන් හිටියා බලන්න මං මොනතරම් නරක අම්මා කෙනෙක්ද...? [illegible] පරිස්සමට බලාගන්න බැරිවුණා. අනේ මගේ [illegible] උමා දුව... [illegible] එක්ක යන්න නාව නිසයි..."

ශ්‍රීමති මැතිණිය ඇයටම දොස්පවර ගනිමින් අඬන්නට වුණාය.

පොලිස් නිලධාරීන්ගේ මැදිහත් වීමෙන් කමණී උමංදගේ පිළිස්සුණ සිරුර අසල තිබී සොයාගත් ඇගේ ගවුම් කොටසින් එය උමංදගෙම බැව් හඳුනාගෙන තහවුරුකර සිටියාය. මිංද උමංදා නිවසින් පිටව යෑමට මත්තෙන් එම ගවුමේ ඒකද එක රැල්ලක්වත් ඇනිශනාවන පරිදි එය මැදපැහිසිත්ත නර දෙන ලද්දෙත් කමණී විසින්ම බැවිණි.

කමණීට පුවද දුකවාවගන්න බැරි තරමිය කඳුළු අතරින් මුවද ඇය උමංදගේ ඇඳුම් අඳුනාගනු ලැබූවාය

* * * * * * * * * * * * * * * *

The Reader's Place Novel

පොලිසියේ බලවත් ඉල්ලීම පිට උමංදගේ ආදාහන කටයුතු කඩිනම් කිරීමට ශ්‍රීමති මැතිණියද තීරණය කලාය. ඇය වේදනාව දරාගෙන පුවද සහයට මුහුණ දෙන්න හිත දැඩිකර ගත්තාය.

"ආන්ටි... රවිශ්ක අයියට දන්වනවද...?" මෙහුලි ශ්‍රීමති මැතිණිය දෙස බලා සිටියා පිළිතුරු අපේක්ෂාවෙන්

"රවිශ්කට කියන්න ඕනි ඒත් මං කොහොම මගේ කටින්ම ඔහේ පුතාට මේක කියන්නද මට තේරෙන්නෙත් නැහැ දුව මොකක් කරන්නද කියලා..."

"රවිශ්ක අයියා එතකල් උමංදගේ බොඩි එක තියන්න බැරිවෙයි දැනටමත් ඒක සීල්කරල..."

The Reader's Place Novel

"ඔව්... [illegible] දකින්න [illegible] නැහැ දුව. මං ආත්මාර්ථකාමී අම්මා කෙනෙක් නෙමෙයි. ඒත් එයාට උමා මෙහෙම ඉන්නව දැක්කම දරාගන්න බැරිවෙයි..." ශ්‍රීමති මැතිණිය ආයෙමත් ගිල්ලුවාය

"ආදහන කටයුතු කරලා අපි උමංදගේ භස්මාවශේෂ සොහොන් කොතක තැන්පත් කරමු ආන්ටි..."

"එපා දුව... අපි ඒ භස්මාවශේෂ ගඟේ පාකරලා යවමු. මං කපුරු ගැහැණියෙක් නෙමෙයි උමංදා වෙනුවෙන් සොහොන් කොතක් හදලවම රවිශ් නිතරම එතැනට යාවි එතකොට රවිශ්කට දුකක් හිතාගන්න බැරිවෙයි රවිශ්කට උමංදගේ මතකය මැකිලා යන්න දෙන්න දුව ප්ලීස්..."

ශ්‍රීමති මැතිණිය මෙහුලිගේ දෑත්දෙමක අල්ලමින් කීවාය.

හැඬූ කඳුළු මැද හැම දෙයක්ම ඉක්මනින්ම සිදුවිය. උමංදා

ගිනිජාලාවන්ම නැගුණු දරසෑයක් මතදී ඇගේ පිළිස්සුණු සිරුර ගිනිදැල්වලින් පිළිස්සී ගියාය. මෙහුලි වගේම ශ්‍රීමති මැතිණියත් විලාපදී අඬමින් දෙස බලාගෙන සිටින කාහටත් දුක සිතී හැඟෙන තරමිය. ඒ දැකුමදකාම අකාලයේ මිලිනව ගිය උමංදා වෙනුවෙන් දුක් වුණේ හදවතින්මය.

දරසෑයේ ගිනිදැල් නිවී අන්තිම දුම් රොදත් පිටව ගිහින් ජීවිත තෙක්ම මෙහුලි ශ්‍රීමති මැතිණිය මෙන්ම කවුරුත් ඒ අසලටම වී ඇඬුවාය.

රෝහල් ගතව සිටියද උමංදගේ වියෝව ඇසුණු කල එය දරාගෙන ඇඳෙන් උඩට වී සිටීමට බැරිතැන රත්නපාලද එයින් පිටව ආවේය. ඔහුගේ හිත අත් අයෙකු [illegible] ඔහු මහුටම සාපකරගනිමින් රිසියේ ඇඬුවේය.

The Reader's Place Novel

"අනේ උමා.. ආයේ ආයේමත් මේ සංසාරේදී ඔයාමගේම යෙහෙළිය වෙලා ඉන්න ඕනේ. නැහැ නැහැ... මට ඊටත් වැඩිය ඔයා මගේ සොහොයුරිය වෙන්න ඕනී..."

උමංදගේ නිවිශිය සෑය දෙස බලමින් මෙහුලි සිතෙන් එහෙමත් ප්‍රාර්ථනා කලාය.

"මට සමාවෙන්න දුව... මං හින්දා ඔයාගේ ජීවිතය මෙහෙම ඉක්මනින්ම ගෙවිලා නිමකරන්න වෙවී කියල මං හිතුවෙවත් නැහැ... මේ අම්මා ආත්මාර්ථකාමී වෙලා එයාගේ පුතාට ඔයාව බලෙන් බැන්දලා දුන්නා තමයි ඒත් ඒ පුතා ඔයාවආදරෙන් බලාගත්තනේ එයා ඔයාට එයාගේ පණටත් වඩා

පොලිසියේ බලවත් ඉල්ලීම පිට උමංදගේ ආදාහන කටයුතු කඩිනම් කිරීමට ශ්‍රීමතී මැතිණියද තීරණය කලාය. ඇය වේදනාව දරාගෙන වුවද සතුට මුහුණ දෙන්න හිත දැඩිකර ගත්තාය.

"ආන්ටි... රවින්ග අයියට දන්වනවද...?" මහුලි ශ්‍රීමතී මැතිණිය දෙස බලා සිටියා පිළිතුරු අපේක්ෂාවෙන්

"රවින්ගට කියන්න ඕනි ඒත් මං කොහොම මගේ කටින්ම ඔහේ පුතාට මේක කියන්නද මට තේරෙන්නෙත් නැහැ දුව මොකක් කරන්නද කියලා..."

"රවින්ග අයියා එනකල් උමංදගේ බොඩි එක තියන්න බැරිවෙයි දැනටමත් ඒක සීල්කරලා..."

"ඔව්... [illegible] පුතා [illegible] දකින්න [illegible] නැහැ දුව. මං ආත්මාර්ථකාමී අම්මා කෙනෙක් නෙමෙයි. ඒත් එයාට උම්ා මෙහෙම ඉන්නව දැක්කම දරාගන්න බැරිවෙයි..." ශ්‍රීමතී මැතිණිය ආයෙමත් හිල්ලුවාය

"ආදහන කටයුතු කරලා අපි උමංදගේ භස්මාවශේෂ සොහොන් කොනක තැන්පත් කරමු ආන්ටි..."

"එපා දුව... අපි ඒ භස්මාවශේෂ ගඟේ පාකරලා යවමු. මං කපුරු ගැහැණියෙක් නෙමෙයි උමංදා වෙනුවෙන් සොහොන් කොතක් හදුවම රවින් නිතරම එතැනට යාවි එතකොට රවින්ගට දුකක් හිතාගන්න බැරිවෙයි රවින්ගට උමංදගේ මතකය මැකිලා යන්න දෙන්න දුව ප්ලීස්..."

ශ්‍රීමතී මැතිණිය මහුලිගේ දෑත්දෙමක අල්ලමින් කීවාය.

හැඬු කඳුළු මැද හැම දෙයක්ම ඉක්මනින්ම සිදුවිය. උමංදා

වෙනුවෙන්ම හැඟුණ දරසැයක් මැද ඇගේ පිළිස්සුණ සිරුර අළුවෙන් පිළිස්සී ගියාය. මහුලි වගේම ශ්‍රීමතී මැතිණියත් විලාප නගා දෙස බලාගෙන සිටින කාහටත් දුක සිතී හැඟෙන තරම්ය. ඒ තැනදෙකාම අකාලයේ මිලිනව ගිය උමංදා වෙනුවෙන් දුක් වුණේ හදවතින්මය.

දරසැයේ ගිනිදැල් නිවී අන්තිම දුම් රොදත් පිටව ගිහින් නිවීයන තෙක්ම මහුලි ශ්‍රීමතී මැතිණිය මෙන්ම කවුණිත් ඒ අසලටම වී ඇඬුවාය.

රෝහල් ගතව සිටියද උමංදගේ වියෝව ඇසුණ කල දුක දරාගෙන ඇඳෙන් උඩට වී සිටීමට බැරිතැන රත්නපාලද [illegible] එයින් පිටව ආවේය. ඔහුගේ හිත අන් අයටත් වඩා [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] හිතේ [illegible] උමට [illegible] ඔහු මහුටම සාපකරගනිමින් විසිසේ ඇඬුවේය.

"අනේ උමා.. ආයේ ආයේමත් මේ සංසාරෙදී ඔයාමගේම යෙහෙළිය වෙලා ඉන්න ඕනේ. නැහැ නැහැ... මට වඩන් වැඩිය ඔයා මගේ සොහොයුරිය වෙන්න ඕනී.."

උමංදගේ නිවිගිය සැය දෙස බලමින් මහුලි සිතෙන් එහෙමත් ප්‍රාර්ථනා කලාය.

"මට සමාවෙන්න දුව... මං හිතුවා ඔයාගේ ජීවිතය මෙහෙම ඉක්මනින්ම ගෙවලා නිමකරන්න වෙවි කියල මං හිතුවෙවත් නැහැ... මේ අම්මා ආත්මාර්ථකාමී වෙලා එයාගේ පුතාට ඔයාව බලෙන් බැන්දලා දුන්නා තමයි ඒත් ඒ පුතා ඔයාවඅාදරෙන් බලාගත්තනේ එයා ඔයාට එයාගේ පණටත් වඩා

The Reader's Place Novel

ආදරේ කලානේද මගේ දුවේ ඔයාට දුකක් දුන්නේ නැහැ ඔයා. අනේ නොදැන මේ අම්මගෙන් වුණ වරදට සමාව දෙන්න මගේ දුවේ... අනේ ඇයි දෙවියනේ සතුටින් හිටිය දෙන්නෙක්ව මෙහෙම ඈත් කලේ..."

ශ්‍රීමතී මැතිණියට ඇගේ දුක තාමත් වාවගන්න බැරිතරම

****

ගැමි දෙනෙතක්ම කඳුළු වලට බර වෙලා උමංදගේ හස්මාවගේත නැත්පත් කල ඒ නැවුම් කලය ශ්‍රීමතී මැතිණිය මනුලිත් එක්ක එකතුව ගෙහෙහි පාකර හැරියාය. ඇගේ මතකය ඒ කලයත් එක්ක පාහොකර හැරිය නිසාම ඒ දෙනෙත් වල කඳුළු තාම [illegible] ශ්‍රීමතී මැතිණියට හිතේ [illegible] අසුනා ගන්නටත් නොලැබී එකසැරේම නිවසට කඩාබිඳගෙන ඇතුළුවූ අය වෙන කවුරුවත් නොව තාලනියි පබෝධයිය.

" මැඩම්... හරි ලස්සනයි... උඹලා ඔක්කොම එකතුවෙලා අපේ කෙල්ලව මරාගත්ත නේද...? මව් උඹලා අපේ කෙල්ලව මරා ගත්තා. මං මේක නිකන් අතඅරින්නෙ නැහැ මං යනවා පොලිසි ගිහින් දානවා පැමිණිල්ලක් උඹලා තමයි අපේ කෙල්ලව මරාගත්තේ අනේ කොහොම හොඳට හිටපු එකීද..."

තාලනී චෝදනාමුඛයෙන් ආඩපාලිද කියන්නට විය

" අනේ උමංදා මගේ නංගා..., මං ඔයාට කොච්චර ආදරෙයිද බලන්න අනේ ඔයා මාව දාලා ගියා නේද...? අනේ අයියෝ මගේ නංගි..." පබෝධත් මොර දුකක් අරගෙන නැගහලා අඬන්නට විය. මේ දෙන්නා එක්ක එක්ව මේ

ගලන්නේ නිහඬ කඳුළු සැව මනුලි වගේම ශ්‍රීමතී මැතිණියත් දැනන් උන්නාය. ඒ නිසාම වදනක්වත් නොදොඩවා ඇය තාලනී දෙස බලාන හිටියාය.

" අයියෝ... අනේ උමා කෙල්ලේ උඹ අපිව දාලා ගියා නේද අයියෝ යන්න ඉස්සෙල්ලා මට උඹව බලලා යන්න දෙන්නත් බැරිවුණා අයියෝ මගේ පපුවත් රිදෙනවා දුකටම මේ ගැලපන් කෙල්ලේ අයියෝ..."

ඇය අඬන විලාසය හරියට රඟපෑමක් මෙනි වගේ සිටින අයත් ඇය දෙස බලා සිටියා මේ බිම පෙරලි පෙරලි අඬන මේ වොෂන්න විකාරය මොකක්ද කියා

" අනේ මං උඹව මලක් වගේ හැදුවා මගේ කෙල්ලව අනේ මං උඹට ආදරේ කලා අනේ මේ නැන්දා උඹට කොච්චර [illegible] ?"

[illegible]

" මේ නැන්දා... කෑගහන්න එපා මෙතන [illegible] ඉන්නවා නැන්දා උමංදටත් ලැජ්ජ කරන්න හදනවද...? නැන්දගේ ආදරේ ගැන හැමදෙනෙක්ම හොඳට දන්නවා..."

මනුලි ඇය අසලට වී සෙමින් ඇයට කිවාය

" ඇයි මොකද...? මොකක්ද මගේ ආදරේ තිබුණ අඩුව. උඹ කට වහගෙන හිටපන් මනුලි..." තාලනී ඇයට සැරවුවාය. ඒ අතර පබෝධත් විලාපදෙන්නට විය

" අනේ මැඩම්... උමංදා මං මෙහෙට ආව වෙලේදී කිවා එයාට මොනවත් වුණෝතින් රවින්ත අයියව මට ආදරෙන් බලාගන්න කියලා. උමංදා මට රවින්ත අයියව තනිනොකර බලාගන්න කියලා මට භාරදීලා යන්න ගියා. බලන්න මට පැවරුව වගකීම. අනේ උමංදා මං අද ඉඳලම ඒ වගකීම ඉටු කරනවා ඔයා වෙනුවෙන්..." එහෙම කියමින් ඇය ආයෙමත්

The Reader's Place Novel

අඬමින් නාසයෙන් ගලන් ආව දියර දෑතට සුරාගෙන වේගයෙන් අයින් පිසලා ගත්තාය.

“ අපෝ... මේ ඊරී කියන බොරු...”

මතුලි ඒ අතර එහෙම හිතුවාය

“ ඒවා හරියන්නේ නැහැ මැඩම්... මගේ කෙල්ලව මීරාගන්නට මට වන්දියක් ඕනී මං මේක ලේසියෙන් අතඅරින්නෙම නැහැ...”

නාලනී එහෙම කියනවිටදී මෙතෙක් නිහඬවම සිටිය නැමෝටම ඇගේ යටි අරමුණ තේරිණ මේ කඳුළු මවාපාමින් ඇය මෙයිනුත් මුදලක් ලබාගන්න නැත්දරණ බැව් ආයේ අමුතුවෙන් කියන්න අවැසි නැහැ. නාලනිගේ වදන් හමුවේදී අන් අය බලාසිටියදී [illegible] මැතිණියද කෝප ගත්තාය.

“ කරුණාකරලා [illegible] මෙතනින් පිටවෙලා යනවලා. බොරු කඳුළු හලලා තමුන්ලා මගේ දුවගේ මරණෙත් විකුණගෙන කන්න හදනවද...? යනවලා මෙතනින් ආයේ මේ පැත්ත පලාතට එනවා එහෙම නෙමෙයි. එහෙම ආවොත් මං පොලීසියට අල්ලලා දෙනවා. ඉන්නකම් මගේ දුවට වෙනස්කම් කරලා දැන් මෙතන එනවා ඒ නම් විකුණගෙන සල්ලි ගරන්න, තමුසෙලාට හිතක් පපුවක් නැද්ද...? මැරුණ දුවටත් අවමාන කරන්න. කිව්වම අහලා යනවලා මෙතනින්...”

ශ්‍රීමතී මැතිණියගේ කෝපය හමුවේදී නාලනී සැබවින්ම තැතිගත්තාය. ඒනිසාම ඇය ආයෙමත් වදනක්වත් නොදොඩා පබෝධත් සමග එතැනින් හෙමිට පිටව ගියාය

****

09

මොහොතකට කලින් තමාට නැත්දෙයෙන් එද දුරකථන ඇමතුමෙන් විස්සිප්ත වූ තරුෂ වූයේ කුමක්දැයි සිතාගත නොහැකිව හිටිවනම සිටින්නට විය. මොහොතක් දෙකක් එසේ සිටියද තරුෂටත් නොදැනී තරුෂගේ දෑස් එක [illegible] කඩාහැළෙන්නට විය.

[illegible] නැහැ... [illegible] විදියක් [illegible] දෙවියනේ [illegible] නැහැ... අයියෝ උමංදා...

තරුෂට තාමත් වූයේ කුමක්දැයි කියා සිතාගත නොහැකි විය. තරුෂ පොඩි එකෙකු සේ ඉකිබිඳිමින් ඇඬුවේය.

“ උමංදගේ වියෝව මට මෙතරම්ට දරාගත නොහැකිනම් රවින්ක එය කෙසේ දරාගනීවිද...?”

තරුෂ තම කාමරයට වී ඉකිබිඳිමින් කොතෙක් වෙලාවක් ඇඬුව දැයි කියා තරුෂටවත් සිතාගත නොහැකි විය.

“ දෙවියනේ... මං මෙය කොහොම රවින්කට කියන්නද...? අනේ උමංදා ඔයාට එහෙම බැහැ රවින්කව තනිකරල යන්න. අනේ මගේ මල්ලිව දුක් තුල්ලන්න දාලා ඔයා කොහොම ගියාද උමංදා...” තරුෂ තම දෑත් මිරිකමින්

The Reader's Place Novel

අසල වූ බිත්තියට වැරෙන් පහරක් එල්ල කළේය.

ක්ෂණිකව තම සිතට ආ සිතුවිල්ල ක්‍රියාත්මක කරන අදහස් ඇතිව තරුෂ තම දෑස් වල කඳුළු පිසලා ගනිමින් දුරකථනය ගෙන ඇමතුම් කිහිපයක් ගනුලැබුවේ ඉදිරියට අනිවාර්යයෙන් වියයුතුදේ සිදුකිරීමටය.

ආයෙමත් රවිශ්කට මනසයට වූයෙන් තරුෂගේ සිත දුකෙන් පිරියන්නට ඒහැටි වෙලාවක් ගත නොවුණේය. කඳුළු ආයෙමත් දෑස්වලින් එළියට ඇවිත් නතරවිය.

"තරුෂ් මචං..."

රවිශ්ක තරුෂගේ නවාතැන්ගෙන සිටි හෝටල් කාමරය අසලට විත් දොරට හඬක් නැඟුවේ කෑගසමින්ය.

තරුෂ හනිකට නානකාමරය තුලට දුව ගිහින් මුහුණ සෝදගෙන [illegible] තරුෂ [illegible] කතා කළේය.

රවිශ්ක තරුෂ දෙස බැලුවේ උවමනාවෙන්මයි එහි වෙනසක් ඇති බැව් රවිශ්කට විගසින් දැණින.

"මොකද උඹ මේ කවදාවත් නැතිව කිසි ප්‍රාණයක් ගතියක් නැහැ වගේ. බලපන් උඹේ ඇස් දිහා... ඉදුණු ගොරකා ගෙඩි දෙකක් වගේ තදම තද රතුපාටයි. මොකද බං උඹ ඊයේ රෑ පුරා... ඉම්... රා... වාතා... වාතා... කියලා බෝතල් දෙක තුනක්වත් හිස් කළාද...?"

එහෙත් තරුෂ හිතේ වූ දුක හංගගෙන නිහඬවම බලා සිටියේ රවිශ්ක දෙසයි. ඒ හිතේ තියෙන සැහැල්ලුව ඒ මුහුණේ තියෙන හිනාව මැකිලා ගියාම ආයෙමත් දකින්න ලැබෙන එකක් නැහැ. තරුෂගේ හිත රවිශ්කට හොරෙන් රවිශ්ක ගැන දුක හිතී හිල්ලුණේය.

"දෙවියනේ රවිශ්... මගේ වේදනාව උඹට කියලා උඹේ

මුහුණේ තියෙන සුන්දර හිනාව මය හිතේ තියෙන නිරවුල් සැහැල්ලුව මං කොහොමද මරලා දාන්නේ..." තරුෂ තම සිතෙන් සිතමින් ආයෙමත් තනියම දුක් වූයේය.

"මට සමාවෙයන් රවිශ්... මට ඒ සුන්දර උඹව දෙන්න බැහැ උඹේ හිනාව අදින්පස්සේ මැරිලා යාවි උමංදා යද්දි එයත් එක්කම ඒකත් අරගෙන ගිහින්. උඹේ විතරක් නෙමෙයි උඹ එච්ච ඉඳලා හිනාවුණු සතුටු වුණු අපේ හිනාවත් දැන් ඉඳලා මියෙද්දි. උඹේ හිනාවත් උමංදගේ හිනාවත් නැති තැන අපිට අපේ හිනාවෙනුත් තාටියක් නැහැ මගේ මල්ලි..."

තරුෂ තාමත් තම සිතත් එක්කමයි දොඩමළු වෙන්නේ.

"ආ තරුෂ්... මං කියන්න ආව දේත් මට අමතක වුණානේ. මචං පොඩි ෂොපින් පාරක් දාමුද උමංදට ගෙනියන්න [illegible] ගන්න තියෙනව බං..."

[illegible] කියනවිට [illegible]

[illegible] වියා හදවතද හුල්ලා දෙදරුම් කෑවේය.

"දැන් ෂොපින් කරන්න වෙලාවක් නැහැ රවිශ්... අපි ඉක්මනට ලංකාවට යමු. උඹ ගිහින් බෑගේජ් ලෑස්තිකරගනින්..."

"ලංකාවට යන්න... මේ ඉක්මනට... මට ඇත්ත කියපන් උඹට මොකුත් ප්‍රශ්නයක්ද...?"

රවිශ්ක එවෙලෙදි එය ඇසුවේ බැරෑරුම්වය.

"නැහැ මචං... මට ගිහින් කරන්න හදිසි වැඩවගයක් තියෙනව පරක්කු වෙන්න බැහැ දැන්ම යන්න අවශ්‍යයි..."

"ඉතිං බං... අපි ෂොපින් කරලම යමු..." උමංදා වෙනුවෙන් මොකවත්ම නොගෙන ලංකාවට යන්න රවිශ්කට හිතට මදි වගේ.

"නැහැ රවිශ්... මේ දැන්ම යන්න ඕනේ... මං ඇලයිට එකට ටිකට්ස් බුක් කරලත් ඉවරයි උඹටත් එක්කම යන්න ඉක්මනටයි..."

The Reader's Place Novel

" ඇයි මේ හදිසිය... උඹ මට කලින් කිව්වේ නැ[illegible] මොකද්ද බං කලබලය. අපි හෙමීට යමු මට අනවශ්‍ය[illegible] යන්න බැහැ උඹෙට මොනාට හරි ගන්න තියෙන්..."

" යකෝ... මං හිතුවේ මට වගේම උඹටත් ලංකාවට යන්න හදිසි ඇති කියලනේ. ඔය ෂොපින් කරන එක අනායිවෙලේදි කරන්න බැරිද...? උඹට ලංකාවට ගිහින් ඉක්මනටම බලන්න හිත ආසකරන කවුරුවත්ම නැද්ද...?"

තරුෂ උත්සහ කලේ මොහොතකට හෝ රවින්ෂගේ සිත හදමින් අර ඔහුගේ සුපුරුදු දඟකාරකම රවින්කට පෙනෙන්න ආයෙමත් ගන්නයි

" හරි හරි... උඹ කියනවනම් යමු. මචං උඹේද බලන් ඇති [illegible] ෆෝන්ස් වැඩකරන්නේ නැහැනේ. යමන් යමන් ඉක්මනට ගෙදර..." රවින්ෂට දැන් ඉක්මනින්ම ගෙදර යන්න හදිසිය

ගෙදර අයගේ දුරකථන සිතාමතාම රවින්ක වෙනුවෙන් නිහඬ ඇයි කියන්න තරුෂ දැනන් උන්නේ. තරුෂගේ දෑස් ආයෙමත් සිනියට කඳුළු වලින් වැසෙද්දී ඔහු රවින්කට පිටුපා සිටගත්තේය.

****

ඉක්මනින් ඉක්මනින් එරට ගුවන් තොටුපලට ගිය ඔවුන් තමන්ට වෙන්කර ඇති ව්‍යාපාරික පංතියේ ගුවන් ආසන මත අසුන් ගත්තේය. තරුෂ අසුන්ගත් සැනින් දෑස් තදකර පියාගත්තේ උමංදව මතක්වීමෙන් ඔහුගේ හිත ආයෙමත් දුකෙන් වෙලා ගත් නිසාය.

The Reader's Place Novel

" මං කොහොමද දෙවියනේ රවින් උමංදා නැතිව [illegible] එහනාව බලන් ඉන්නේ..."

තරුෂ ආයේ ආයෙමත් හිල්ලුවේය. රවින්ක ඉදිරි තැන සිට වටපිට බැලුවේ නිකමටය. ඔහුගේ දෙනෙත් එකවිටම විස්මිතව එක් තැනැත්තියක් අසල නැවතී බලාසිටින්නට විය.

" මොනවා ඔයා මෙහේ..."

" ආනේ... රවින්ක මයාලත්..."

" ඔයා කොහොමද මෙහේ..."

" මං දන්නවා ඔයා හිතන දේ... මට ඇප ලැබුණා රවින්ක. මං මගේ පොඩි වැඩකට මෙහේ ආවා. මට සමාවෙන්න රවින්ක දැන්නම් මං පසුතැවෙනවා මං නිසා මයාලට වුණ වැරැද්දට..." ඇය එසේ කීවාය. ඒ තරමටම රවින්කගෙන් සමාව අයැද සිටින්නට වූයෙනම් වෙන කවුරුවත්ම නොව නිලාතිය.

" [illegible] හිතලා [illegible] තරමටම චෝරි වෙන්න එපා [illegible] ගත දැන් වුණ [illegible] ඉවරයි [illegible] කරන්න බලන්න නිලාති..."

ඔහු එය කී විට ඇය කටකොනකින් සිනාසුණාය.

" මෙයාට තාම උමංදගේ මරණය ගැන ආරංචි වෙලා නැතිව ඇති..." ඈගේ සිත ඇයටම කීවාය.

****

පැයගණනක ගුවන් කාලයක් ගතකරමින් ඔවුන් ඔවුන්ගේ නිවසට ආසන්න විය. එන්න එන්න නිවසට ලංවෙන විටදී හිත බියෙන් වෙලී තිගැස්සෙන ලද්දේ තරුෂගෙයි. රවින්කට කිවයුතු වුවද උමංදගේ වියෝව ගැන ඒත් මං කොහොම එය කියන්නද තරුෂ හිතුවේ එහෙම.

" තරූෂ්... උඹට මොකක් හරි කරදරයක්ද මචං... මට කියපන් උඹෙයි මගෙයි අතර රහස් නැහැනේ ඇයි මට

නොකියන්නේ මට කියපන්. උඹේ මූහුණේ වෙනසක් තියෙන නිසාව නැහැ. උඹ අද උදේ ඉඳලම කරදරයකින් වගේ මට කියපු තරුෂ්... මං මොනාවද උඹ වෙනුවෙන් කරන්න අවශ්‍ය..."

තරුෂගේ නිහැඬියාව රවීශ්කට මහත් ප්‍රහේලිකාවකි.

"නැහැ රවීන්... එහෙම මොනාවත් නැහැ අපි ගෙදර යමු..." වාහනය නිවසේ ගේට්ටුවෙන් නිවසේ මිදුලට ඇතුළු විය රවීශ්ක වටපිට බැලුවේය.

"මට මේ ගෙදර මහ අමුත්තක් දැනෙනවා තරුෂ්... මට මහම මහ පාළුවක් දැනෙනවනේ..." ඔහු එසේ කීවේ වාහනයෙන් බිමට බසින ගමන්ය.

"අපි යමු ගේ ඇතුළට..." තරුෂ කීවේ එපමණය. රවීශ්ක නිවස ඇතුළතට වී නම්වාය. සුදුපාට ඇඳුමකින් සැරසී තම ඉදිරියට [illegible] තම අම්මා දෙස රවීශ්ක බැලුවේ [illegible],

"[illegible] ඇවිත් [illegible] තම හිස [illegible]

"අම්මා... ඇයි අම්මා... ඇයි මේ..."

රවීශ්කද කලබලවී ඇගේ දෙනුරිස් සොලවමින් ඇසුවේය. මොකක්දෝ නුහුරු බියක් දැන් රවීශ්කගේ සිතටද ඇතුළු වූයේය.

"අම්මා... ඇයි මේ... කෝ උමාවී... එයත් පේන්න නැහැ..."

වෙනදට තමා එන පෙරමඟ බලාන ඉන්න උමංදා තාමත් දකින්නට නොවුණ නැත ඔහු ඇසුවේය.

"උමා දුව... අනේ උමා දුව යන්න ගියා පුතේ..."

ශ්‍රීමති මැතිණිය අඩමින්ම එසේ පැවසුවාය.

"උමාවී යන්න ගියා... කොහේද අම්මා... මටවත් නොකියා..."

රවීශ්ක ඇසුවේ විමතියෙන්

"අපේ උමංදා..." ඒත් ඇගේ මුව ගොළු වුණාය. ඒ ඇයට තවත් වචන නැතිනිසාම ඇය ඉකිබිඳින්නට විය. ශ්‍රීමති

The Reader's Place Novel

මැතිණියගේ එවිටින් තියෙන බිත්තියක ලොකුවට රාමුකර සුදු මල්මාලයක් පළඳා එල්ලා තියෙන උමංදාගේ ඡායාරූපය දුටුවිට රවීශ්කගේ මුළුසිතම හිරිවැටී ගියේය. ඔහුට දැණුනේ තම ජීවය මොහොතකට දෙකකට අක්‍රිය වූවා හා සමානවය.

"අම්...මා... මේ... උ..මං...දා..."

ඔහු වචන පිඳමින් ඇසුවේය.

"ඔව් පුතා... අපේ දුව අපිව දාලා යන්න ගියා..."

ශ්‍රීමති මැතිණිය විලාප නැඟුවාය. තමා අවට සිටින අයත් සුදුවතින් සැරසී ඉඳින විටදී රවීශ්කට වුණත් එවිටදී වටහගත හැකි විය අම්මා තමා හා නොකියා කියන දෙය රවීශ්කගේ මුළු හදවතම කඩා වැටිණ

"අනේ නැහැ නැහැ... නැහැ අම්මා... උමංදට බැහැ එහෙම කරන්න. නැහැ මගේ උමාවී මාව දාලා කවම දාවත් [illegible]..."

[illegible] නැහැ [illegible] දුක

රවීශ්ක [illegible]

ආයෙමත් හිත්වලට එකතුවන්නට විය

"අනේ අම්මා... ඇයි ඔයත් මගේ උමංදට යන්න දුන්නද...? අනේ මට ආයෙමත් මගේ උමාවීව ගෙනත් දෙන්න අම්මා... ඇයි ඔයා මට එයාව ගෙනත් දුන්නේ මෙච්චියට මාව අතරමඟදී දාලා යවන්නනම්. අනේ උමාවී..."

රවීශ්ක පොඩි එකෙකු සේ විලාප නැඟුවේය

"නැහැ නැහැ... ඔයාට බැහැ උමාවී ඔයාගේ රවීශ්ව මෙහෙම තනිකරල යන්න. අනේ ඔයාට බැහැ... කෝ අම්මා මගේ උමාවී... කෝ මට එයාව බලන්න ඕනේ කෝ කියන්න... එයා කෝ කියන්න අම්මා..." රවීශ්ක ඉකිබිඳමින් කෑගසා අඬද්දී එතැන සිටි අයට වගේම තරුෂගෙද හිතත් මුළු ගන්න බැරිව දුක් වූයේය ඔහුද ඉකිබිඳමින් ඇඬුවේය.

" අනේ ඔයා මට පොරොන්දු වුණා අම්මා...මගේ උමාවිව මං එනකල් බලාගන්නවා කියලා... ඔයා දන්නවා අම්මා මට එයා නැතිව ජීවත් වෙන්න බැහැ කියලා... ඇයි අම්මා ඔයා එයාව බලාගත්තෙ නැත්තෙ... ඔයා මට ජීවිතය දුන් බව ඇත්තයි... ඒත් ඒ මගේ ජීවිතය ජීවත්කල පණවිත මගේ උමාවි අම්මා... ඒක දැන දැන ඔයා එයාව යන්න දුන්නා. අනේ මගේ උමාවි..." ඔහු ආයේ ආයෙමත් විලාප තබන්නට විය.

" අනේ මට සමා වෙන්න පුතා... මගේ වැරැද්ද මට මගේ දුවව පරිසම් කරගන්න බැරිවුණා. අනේ එදා මං එයා එක්කම හොස්පිටල් යන්න තැදුවා අර ආදායම්බදු දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් එදා නැවිත් හිටියනම් [illegible] මෙහෙම වෙන්නෙ නැහැ. එහෙනම් මං එදා [illegible] ..." ශ්‍රීමනී මැතිණියත් අඬමින් [illegible] එවේලෙයි නිවසට ගොඩවැදුණ කෙනෙක්ගේ සවනට ගමය වැකිණ ඒ වෙත කුවුරුවත් නොව පොලිස් ස්ථානාධිපති රහල් සේනානායකගේය.

" අනේ මගේ උමාවි..." හිතට වේදනාව තවතවත් දරාගත නොහැකි වූතැන් රවිත්ක ඔහු අසල වූ පුටුවකට කඩා වැටුණේය ඔහු පොඩිඑකෙකු සේ ඉකිබිඳිමින් හැඬුවේය

"මැඩම් ටිකකට මෙහෙට එන්න..." රහල් සේනානායක ශ්‍රීමනී මැතිණියව පැත්තකට අඬගැසුවේය.

" මැඩම් කීවනේද එදා උමංගා ගෙදරින් පිටව යන මොහොතේදී ආදායම්බදු නිලධාරීන් මැඩම්ලගේ ගෙදරට ආව කියලා. ඒ අය ඇවිත් නිවස පරීක්ෂා කලාද...? නැති පුද්ගලයෙක්ද නැත්නම් කණ්ඩායමක්ද පැමිණියේ..."

" නැහැ සර්... දෙන්නෙක්. මේ ඇතුල බැලුවේ නැහැ මගෙන් ප්‍රශ්න වගයක් ඇහුව පමණයි..."

" මැඩම්ට මතකද ඇහුව ප්‍රශ්න මොනවද කියලා අනුසරමින් එකක් දෙකක්වත්..."

" එහෙමට වැදගත් ප්‍රශ්න ඇහුවේ නැහැ සර්... නිවසට මාසෙකට වැයවෙන ගණන පිරිවැය ආහාර සඳහා වියදම් කරන මුදල සේවකයන්ට පඩිනඩි ගෙවීම කරන විදිය මං ගිය ඉස්කෝලේ අධ්‍යාපන සුදුසුකම් මගේ අම්මා අප්පච්චිගේ විස්තර ඒවගේ නොවැදගත් ප්‍රශ්න. ඒත් මං කල්පනා කලා මේ වගේ ප්‍රශ්න වලින් බලන ආදායම් මොනවද කියලත්. මගේ වත්කම් මුරකම් ගැනවත් අධ්‍යනය නොකර කරන ආදායම්බදු [illegible] මොකක්ද කියලා මටත් හිතාගන්න බැරිව ගියා. [illegible] තියෙනවද කියලා බලන්නවත් [illegible] නැහැ..."

" ඒ කියන්නෙ ඒ මිනිස්සු එදා ඇවිත් කලේ නිරපරාදේ මැඩම්ගේ කාලේ නාස්තිකිරීමක්..."

" ඔව් මට උමා දුව එක්ක යන්න නොලැබුණෙත් ඒ නිසයි..."

" හරි මැඩම්... මම ඒ ගැන හොයලා බලන්නම්..."

රහල් තම ජංගම දුරකථනයෙන් ඇමතුමක් ගෙන ඒ ගැන සොයා බැලුවේය එහෙම පෞද්ගලිකවම සෝදිසියක් දෙපාර්තමේන්තුව මගින් සිදුනොකල බව ආයතනය මගින් රහල් සේනානායකට දැණුම් දුන්නේය.

" ඒ කියන්නෙ මේක හිතාමතාම උමංදව නතිකරගන්න කල දෙයක්..." ඔහු තමාටම කියා ගත්තේය

The Reader's Place Novel

තවමත් ඇසිබිඳමින් අඬන රවිශ්ක අසලට ගිය තරුෂ ඔහුගේ හිස ආදරයෙන් අතගෑවේය

"රවින්... මං උඹට අඬන්න එපා කියන්නේ නැහැ. එක මගේ මල්ලී... හොඳ එකාවගේ දැන් ඔය අඬන එක නතර කරපන්..." ඔහු කිවේද අඬමින්මය.

"බලපන් තරුෂ්... මේක කොහොම වුණාද මට හිතාගන්න බැහැ... තෝ දැන් උමාවී අපි යමු බලන්න..." ඔහු හැඬුවේ උමංදා ප්‍රාණ නිරුද්දව සිටින තැන බලන්න යන්නටය.

"නැහැ රවින්... ආදාහන කටයුතු කරලා හාමුවරුන්ගේ ගඟක පාකරලත් යවලා ඉවරයි..." තරුෂ කීවේ කල්යල් බලමින් හරිම සුනි හඬකින්ය

" [illegible]... ඇයි මං එනකල් මගේ උමාවී [illegible]..."

රවිශ්ක බැලුවේ [illegible] දෙසය

"මැඩමිට දොස් කියන්න එපා රවිශ්ක... මම ඒ හැම දෙයක්ම ඔයාට පසුව පැහැදිලි කරල දෙන්නම්..." එහෙම කීවේ කවුද බලන්න රවිශ්ක ඒ අදෙසට ඔහුගේ දෑස් යැව්වේය

"රහල් උඹ..." රවිශ්කට එසේ කියවිණ

"ඔව් රවින්... මං දැනන් හිටියේ නැහැ මේ වෙනතුරාම උමංදා කියන්නේ උඹේ වයිෆ් කියල. මේ කේස් එක හැඩ්ල් කරන්නේ මං. මං උඹට පොරොන්දු වෙනව ඉක්මනටම උමංදව මේ අපරාධය කල උන්ව සොයාටකර ගන්නව කියල..."

රවිශ්කගේ හොඳ මිතුරෙක් වූ රහල් කීවේය

"ඒ කියන්නේ මගේ උමාවීව මගෙන් මිළලන්ද උදුරගෙන තියෙන්නේ..." මෙතෙක් උමංදගේ මරණයට හේතු නොදත් රවිශ්ක එක එල්ලේ රහල් දෙස බලමින් ඇසුවේය. රහල් එය එසේය කියන්න හිස ඉහලට පහලට සෙලවූවේය.

"අනේ උමාවී... මං නිසාද ඔයාට ඔයාගේ ජීවිතෙ නැති වුණේ. අනේ මට සමාවෙන්න මගේ උමාවී ඔයාව රවටලා ඉන්න හොඳී මං ඔයාව මගේ ළඟට ගත් නිසා මේ නම් විනාසයක්ම අනේ මට සමාවෙන්න උමාවී..." රවිශ්ක හඬමින් විලාප නැඟුවේ තමාටම දොස්පවර ගනිමින්ය.

"අපි යමු රවින් උඹේ කාමරයට වරෙන්..." තරුෂ අල්ලන් මෙන් ඔහුව කාමරයට එක්කගෙන ගියේය. මනූලිද තරුෂ පසුපසම ආවාය. තරුෂටද හිතැහිත්ම බැලුවේ මනූලි දෙසය. ඒ ගත මෙදවස් දෙකතුනට වැහැරී ගිහින්ය. ඒ හිත හොඳටම අඩා ඇති බැව් කියන්න ඒ නෙත් දෙක හොඳම සාක්ෂිකාරියන්ය. තරුෂ මනූලිගේ හිසද අතගෑවේ අනුකම්පාවෙන්. ඒ දෑස් [illegible] කඳුළුවලින් තෙත් වන්නට විය.

[illegible] එයාගේ

"[illegible] මනූලි [illegible] කාමරයේ ටිකක් තනියම ඉන්න දෙන්න..."

****

විගටින් විට පියවි සිහි ලද්දද ආයෙමත් මොහොතකින් දෙකෙන් සිහිසුන් වන උමංදා... දවස් ගානකට පසුව පියවි සිහි ලද්දාය. තමා මේ කොහේ සිටින්නේද...? මොනවා සිදුවන්නේද...? කියා එකවරම ඇගේ මතකයට කිසිවක් නාවාය. තමා ඇය තමා සිටින මුර්කාමරය පුරාවටම දෑස් දිවයැව්වාය. තමා ආසන්නයේම සිට තමා දෙස බලාසිටින කාන්තාව කවුරුන්ද කියා නොදන්න නිසාම ඇය උවමනාවෙන්ම ඈ දෙස බැලුවාය.

"ඔයා කවුද...? මං මෙතන කොහේද ඉන්නෙ..." ඒත් ඈ අසල ඉඳින කාන්තාව නිහඬය.

The Reader's Place Novel

පටමන් ඉකිබිඳිමින් අඬන රවිජ්ක අසලට ගිය තරුෂ ඔහුගේ හිස ආදරයෙන් අතගෑවේය.

"රවින්... මං උඹට අඬන්න එපා කියන්නේ නැහැ. එක් මගේ මල්ලී... හොඳ එකාටයෙ දැන් ඔය අඬන එක නතර කරපන්..." ඔහු කීවේද අඬමින්මය.

"බලපන් තරුෂ්... මේක කොහොම වුණාද මට හිතාගන්න බැහැ... කෝ දැන් උමාවී අපි යමු බලන්න..." ඔහු නැගුවේ උමංදා ප්‍රාණ නිරුද්දව සිටින තැන බලන්න යන්නටය.

"නැහැ රවින්... ආදාහන කටයුතු කරලා තණ්හාවෙන් ගනන පානලන් යවලා ඉවරයි..." තරුෂ කීවේ කල්යල් බලමින් හරිම තුනී හඬකින්ය

"මොකට... ඇයි මං එතකල් මගේ උමාවීව කියා නොගන්තේ... අම්මා ඇයි ඔයා මට එහෙම දඬුවමක් කළේ..." රවිජ්ක [illegible]

"[illegible] ඒ නැත දෙයක්ම ඔයාට පසුව පැහැදිලි කරල දෙන්නම්..." එහෙම කීවේ කවුද බලන්න රවිජ්ක ඒ දෙසට ඔහුගේ දෑස් යැවුවේය

"රහල් උඹ..." රවිජ්කට එසේ කියවිණ

"ඔව් රවින්... මං දැනන් හිටියේ නැහැ මේ වෙනතුරාම උමංදා කියන්නේ උඹේ වයිෆ් කියල. මේ කේස් එක හැඩ්ල් කරන්නේ මං. මං උඹට පොරොන්දු වෙනව ඉක්මනටම උමංදට මේ අපරාධය කල උන්ව කොටුකර ගන්නව කියල..."

රවිජ්කගේ හොඳ මිතුරෙක් වූ රහල් කීවේය

"ඒ කියන්නේ මගේ උමාවීව මෙගෙන් බලෙන්ද උදුරගෙන තියෙන්නේ..." මෙතෙක් උමංදගේ මරණයට හේතු නොදත් රවිජ්ක එක එල්ලේ රහල් දෙස බලමින් ඇසුවේය. රහල් එය එසේය කියන්න හිස අහලට පහලට සෙලවූවේය.

"අනේ උමාවී... මං නිසාද ඔයාට ඔයාගේ ජීවිතේ නැති වුණේ. අනේ මට සමාවෙන්න මගේ උමාවී ඔයාට ... ඉන්න හොඳි මං ඔයාව මගේ ලඟට ගත් නිසා මේ ... විනාසයක්ම අනේ මට සමාවෙන්න උමාවී..." රවිජ්ක ... විලාප නැගුවේ තමාටම දොස්පවරා ගනිමින්ය.

"අපි යමු රවින් උඹේ කාමරයට වරෙන්..." තරුෂ ළමයෙක් මෙන් ඔහුව කාමරයට එක්කගෙන ගියේය. මනුලිද තරුෂ පස්සෙන්ම ආවාය. තරුෂටද නිතැතින්ම බැල්මෙන් මනුලි දෙසට ... ඒ ගත මෙදවස් දෙනතුනට වැගැරී ගිහින්ය. ඒ හිත හොඳටම ... ඔබා ඇති බැව් කියන්න ඒ නෙත් දෙක හොඳම සාක්ෂිකාරියන්ය. තරුෂ මනුලියගේ හිසද අතගෑවේ අනුකම්පාවෙන්. ඒ දෑස් ආයෙමත් කඳුළුවලින් තෙත් වන්නට විය.

"එන්න මනුලි නංගා අපි යමු පහලට රවිජ්ට එයාගේ කාමරයේ ... ඉන්න දෙන්න..."

The Reader's Place Novel

•••••••••••••••

විටෙන් විට පියවි සිහි ලද්දද ආයෙමත් මොහොතෙන් දෙකෙන් සිහිසුන් වන උමංදා... දවස් ගානකට පසුව පියවි සිහි ලද්දාය. තමා මේ කොහේ සිටින්නේද...? මොනවා සිදුවන්නේද...? කියා එකවරම ඇගේ මතකයට සිසිවක් නාවාය. තමා ඇය තමා සිටින මුළුකාමරය පුරාවටම දෑස් දිවයැව්වාය. තමා ආසන්නයේම සිට තමා දෙස බලාසිටින කාන්තාව කවුරුන්ද කියා නොදන්න නිසාම ඇය උවමනාවෙන්ම ඈ දෙස බැලුවාය.

"ඔයා කවුද...? මං මෙගෙ කොහෙද ඉන්නෙ..." ඒත් ඈ අසල ඉඳින කාන්තාව නිහඬය.

"කියන්න... මං මෙහේ කොහේද...?" එවර ඇය සැරෙන් මෙන් එම කාන්තාවගෙන් විමසුවාය.

ඒ ගැහැනිය හනිකට එම කාමරයෙන් පිටව ගියාය. ඒ නිසාම හොට කාමරයේ දොර පිටතින් අගුළුලා වසමින්ය.

නිදාසිටි ඇඳෙන් උමංදා සෙමින්... සෙමින්... නැගිටින්න වෙරදැරුවාය. ඒත් ගතට ඒ හැටි පණක් නැති තැවය. ඒ නිසාම ඇය ඇඳ විට්ටමටවී හාන්සිවී අසුන්ගත්තාය. උගුරකට වියළි දැඩි පිපාසයක් දැනෙන නිසාම ඇය වතුරමදක් බීමට තියෙනවාදැයි දෑස්වලින්ම සෙව්වාය. ඇගේ නෙත ගැටුණේ ඇඳ අසලවූ වතුර පිරුණ බෝතලයට. ඇය අපහසුතාවයෙන් වුවද එය තම දෑතට ගෙන වතුර උගුරු කිහිපයක් පානය කලාය. පසුව නැවතත් එම බෝතලය මේසය මතින්ම තැබුවාය.

"මට මේ කුමක් වුවාද...? මං මේ කොහේ ඉන්නේ [illegible]..." ඇය සිතාගන්නට [illegible].

"ඩ්‍රයිවර් ඈංකල් සමග ගිහින් බෙහෙත් රැගෙන මගට ආ බැව් මට මතකය... කවුරුන් හෝ අපේ වාහනයට බලෙන් නැග මාව තර්ජනය කරමින් රැගෙන ආ බවත් මතකය... ඒත් මට එතැනින් එහාට කිසිවක් මතක නැත. මං මේ කොහේද ඉන්නවා අත්තේ..." ඇගේ කල්පනාවට වැට බැඳිණ. ඒ කාමරයේ දොර ආයෙමත් විවර වූ බැවිණි. විවරවූ දොරෙන් කාමරය තුලට ආව කාන්තාව දුටුවිට උමංදගේ හිතත් කිතැස්සිණ,

"නිලානි මයා..." ඇය බියැදී දෙනෙතින් බලා ඇසුවාය.

"ඔව් නිලානි තමයි... කොහොමද මිසිස් උමංදා රවීන්ක සූර්යබණ්ඩාර... මතකනේ මං එදා අහසුරු හැඟෙව්වා මං ලේසියෙන් තමුන්ව අතඇරින්නෙම නැහැ කියලා..."

ඇය තියුණු බැල්මක් උමංදා දෙසට හෙළුවාය.

"අනේ නිලානි මට යන්න දෙන්න... මේ කොහේද...?

ඇයි මං මෙහෙ...මට ගෙදර යන්න ඕනි... මට යන්න දෙන්න..." තමාව මෙහි හිරකරගෙන ඇති බැව් උමංදාට හිතැගින්න වැටහුණේය. මන්ද පෙරදී අර කාන්තාව තමාව කාමරයේ තනිකර පිටතින් අගුළුලා ගිය නිසාම.

"ඉන්නේ කොහේද කියලා දැන ගන්න අවශ්‍ය නැහැ... මට තමුන්ට යන්න දෙන්න විදියක් නැහැ..." නිලානිගේ හඬ තර්ජනාත්මකව ඇත.

"අනේ එහෙම කියන්න එපා නිලානි... මට යන්න දෙන්න... අම්මා දැන් බයවෙලා මාව හොයනවා ඇති... රවීන් ගෙදර නැති වෙලේ අම්මත් බයවෙලා ඇති හොඳටම. පව්... ඒ ගැන හිතලා එයා අසනීප වේවි..." උමංදා උත්සහ කරනවා [illegible] නම ගෙදර යන්න.

[illegible] මෙන් [illegible] නිලානි [illegible] සිනහසෙන්නට විය.

"දැන් තමුන් ගියත් වැඩක් නැහැ... හැමෝම හිතාන ඉන්නේ තමුන් මෙලෝකේ නැහැ කියල..."

"මං මේ ලෝකේ නැහැ කියලා... එහෙම වෙන්නේ කොහොමද...? මං අද උදෙත් ආවෙම ගෙදර ඉඳලා..."

උමංදා එසේ කීවිට නිලානි ආයෙමත් සිනාවුණාය.

"හිතාහ ඉන්නේ ගෙදරින් අද ආවා කියලද...? පිස්සුද හලෝ... අපි තමුසෙව ගෙදරින් උස්සලා අදට දවස් හතරකටත් වැඩියි... තමුසෙව තමුසෙගේ ගෙදර කට්ටියම එකතුවෙලා ආදාහනය කරල අළුත් පාකරලා යවලත් ඉවරයි... හෙට අනිද්දා තමුසෙගේ හත්දොහේ දානේ කට්ටියම දැන් ඒක දෙන්න ලෑස්ති වෙනව ඇති..."

The Reader's Place Novel

"නිලානි... මේ ඔයා මොනවා කියවනවද මංදා... අනේ මට ගෙදර යන්න දෙන්න... අනේ මගේ රවීග් මාව හොයනවත් ඇති. අනේ ප්ලීස්... මට ගෙදර යන්න දෙන්න..."

උමංදා එසේ අයදිමින් අඬන්නට විය.

"යන්න දෙන්න බෑ මං... උඹට පිස්සුද...? හැබැයි මං උඹට යන්න දෙනවා දැන්ම නෙමෙයි මගේ ප්ලෑන් එකේ ඉතුරු හරියත් සම්පූර්ණ වුණාට පසුව. හැබැයි ඒ ගෙදර නෙමෙයි උඹට යන්න වෙන්නෙනම් එළාව..." නිලානි අහස දෙසට දෑසතුත් දිගුකර පෙන්වමින් කීවාය.

"මට මගේ රවීග් කොහොම හරි හොයා ගනීවි..." උමංදා හනිකට කීවාය.

"ඔව්...ඔව්...හොයා ගනීවි...ඒ උඹ ජීවත් වෙනබැව් ඌ දැන ගත්තනම්නේ. දැන් ඒ මිනිහා හිතාගෙන ඉන්නෙත් උඹ මැරිලා කියලා [illegible] සතුටු ඇති..." නිලානි [illegible]

"අනේ එහෙම වෙන්න දෙන්න බැහැ...අනේ නිලානි මට යන්න දෙන්න... රවීග් ඔයාට වැරැද්දක් කරල නැහැ අපිට අපේ පාඩුවේ ඉන්න දෙන්නේ නැත්තේ ඇයි...? ප්ලීස් මට යන්න දෙන්න..."

උමංදා ආයෙමත් නිලානිගෙන් අයදින්නට විය.

"යන්න දෙනව මං උඹට... මගේ යකා අවුස්ස ගන්නේ නැතිව කෑ නොගහ හිටපන් ගෑණියේ..."

නිලානි උමංදට සැර විය.

"අනේ මට මගේ රවීග්ව අඬවන්න බැහැ... මගේ රවීග්ට දුකක් වෙන්න මට බැහැ... හෝ එනාව වෙන්න... මට ගෙදර යන්න..." උමංදා ඇඳෙන් නැගිට යන්න හැදුවාය.

"යන්න... කොහෙන් යන්නද ගෑණියේ... මෙන්න මෙතෙට

[illegible]ලා තිබ්බේ..." නිලානි උමංදගේ පෙරට විත් ඇගේ මග අවුරුවාය.

ඒ වනවිටත් හිත වෙලාගෙන තියෙන බිය නිසාමත්... උමංදා කලබල වූ නිසාමත්ද කොහේද... ඇගේ තුනටිය පෙදෙසින් උහුලා ඉවසන් ඉඳිනට නොහැකි තරමට වේදනාවක් හට ගැනිනි. කෙමෙන් කෙමෙන් මතුව ආ වේදනාව දැඩිවන්නට වූනිසාම ඇගේ මුළු ගතම වතුර බිඳුමෙන් දහඩියෙන් නැහැව ගියාය. වේදනාවද ක්‍රමක්‍රමයෙන් නැගුනාය.

"ආව්... ආ... මට අමාරුයි...ආව්... ආ... අනේ මාව හොස්පිටල් එකකට ගෙනියන්න. අනේ මට හරිම අමාරුයි..."

ඇය තවතවත් බියව කෑගසමින් අඬන්නට විය. නිලානිද උමංදගේ වේදනාව දුටු විට මදක්පමණ කලබල විය.

"හරි... හැබැයි එකක්... මං උඹව ඉස්පිරිතාලෙට [illegible] එහෙම [illegible] කරලා පැනලා යන්න [illegible] හැදුවොත් [illegible] තියාගනින්..." අමාරුවෙන් දඟලන උමංදට [illegible] කීවට මොකද වේදනාව උහුලා ගත නොහැකිව උමංදා සිහිසුන් වන්නට විය.

"මැඩම්... මේ නෝනට බබා ලැබෙන්න අමාරුයි වගේ... දැන් මොකද කරන්නෙ පරක්කු වුණොතින් බබාටයි අම්මටයි දෙන්නටම අනතුරක් වෙන්න බැරිනැහැ... මේ දැනටමත් මේ නෝනා සිහිසුන්වෙලා. මේ බලනන්න මැඩම් හුස්ම වැටෙන්නෙත් නැතිතරම් වගේ... මේ මුළු ඇඟම සීතලත් වේගෙන එනවා..."

නිලානි අසල වූ කාන්තාව බියෙන් ත්‍රස්තව කීවාය.

උමංදා මැරුණොතින් තමාගේ හැම සැලැස්මක්ම අපතේ යන බැව් නිලානිට ඒ මොහොතේදී සිතුණාය.

"හරි සුරංගි ඉක්මනට උමංදව ලෑස්තිකරන්න. මං

The Reader's Place Novel

මෙයාව ඔබා ලැබෙන්න ඇඩ්මිට් කරන්න හොස්පිටල් එකත් බලලා තියෙනවා අපි එතැනට ගෙනියමු. මන කරන ඒවා බය ගන්න..."

එහෙම කියමින් නිලානි කඩිනමින් උමංදව රෝහලක් කරා ගෙන ගියාය.

* * * * * * * * * * * * * * * *

උමංදා සිටි අවධානම් තත්වය නිසාම වෛද්‍යවරුන්ගේ නිර්දේශය වූයේ ඇගේ දරුවව කඩිනමින් කුසතුලින් ඉවතට ගැනීම සඳහා සිසේරියන් සැත්කමක් කල යුතුබවය. ඒ නිසාම එම රෝහලේ කාර්යමණ්ඩලයද ඒ සඳහා ඉක්මනින් උත්සුක වූයේ රෝගියාව ජීවිත අවධානමෙන් ගබ්රා [illegible] ගැනීමටය.

" මේ [illegible] ..."

වෛද්‍යවරයා [illegible] නිලානිගෙනය.

" ඩොක්ටර්... මේ මගේ නංගි. එයාගේ හස්බන්ඩ් බිස්නස් ටුවර් එකක් ගිහින් ලංකාවෙන් පිටට මොනවත් විශේෂ දෙයක් වෙන්න තියෙනවද ඩොක්ටර්..."

නිලානි මවාගත්ත විස්සෝපයකින් ඇසුවාය.

" ඔව් අපේ ඩොකියුමන්ට් වගයකට හස්බන්ඩ්ගේ සයින් එක ගෙනත් ඕනේ ඒත් කමක් නැහැ භාරකාරයා හැටියට ඔයා ඒකේ සයින් කරන්න. අපිට තව පේෂන්ට්ගේ සායනික වාර්තා ටිකත් ඕනේ චෙක්කරන්න..."

නිලානිත් වෛද්‍යවරයා කී ලෙසම කලාය. උමංදව ශෛල්‍යාගාරය වෙතට ගෙන යද්දී නිලානිත් ඒ අසලට වී නතරකර ගනිමින්මය.

" සුරංගි මතක ඇතිව මොනම හේතුවක් උඩවත් උමංදා

කොටස තනිකරන්න එපා තේරුණාද...? එයා ලඟටම වෙලා ඉන්න. හැක්කම් පැනලා යන්න බලයි..."

ඒ අතරතුර නිලානි සුරංගිට අවධාරණය කලාය.

" හා මැඩම්..." සුරංගිද ඇගේ අපරාධවලට සහය දක්වමින් එකඟ වූවාය.

" තව එකක්...කා එක්කවත් වචනයක්වත් කථාකරන්න දෙන්න එපා තනියම..." සුරංගි හිසසලා එයටද ප්‍රතිචාර දක්වූවා දිද් එකඟ වන බැව් හඟවමින්.

[illegible] නැය කිහිපයක සැත්කමකට පසුව උමංදව ශෛල්‍යාගාරයෙන් පිටතට ගෙන රෝහලේ කාමරයක් කරා ගෙනයන ලදී. එත් උමංදාට තවමත් පියවිසිහිය ලැබී නොමැත. නිලානිත් ඇය සමග ඇයව ඇතුලත් කල කාමරය දෙසට ගියාය.

" ඩොක්ටර් ඇයි අපේ නංගිට තාම සිහිය නැත්තේ..." [illegible] නිලානි ඇසුවාය.

[illegible] මොරු [illegible] එපා.. [illegible]

" ආ කලබල වෙන්න එපා.. [illegible] වෛද්‍යවරයා එතැන ටිකකින් සිහි එවී..." නිලානිට එසේ කියූ වෛද්‍යවරයා එතැන උන් හෙදිය දෙසට හැරෙමින්...

" මිස් මේ මැඩම්ට සිහිය ආවම ඩිඩාව දෙන්න මැඩම්ට මව්කිරි පොවන්න එතකල් මිස් මේ ලඟට වෙලාම ඉන්න..."

හෙදියට එසේ රාජකාරි පැවරූ වෛද්‍යවරයා නැවත කාමරය දෙසට ගියේය. එහෙත් එතැන සිටි හෙදියටනම් තම හිතේ සියුම් කුකුසක් ඇතිවිය. ඇය නිලානි දෙස නිලානිට නොදැනෙන්න ඔදක්වෙලා බලාන සිටියාය.

" මේ ගෑණුකෙනා මෙයාගේ නංගී මේ ඉන්නේ කියලා කීවට නංගිට ලැබුණ දරුවගේ මුහුණ බලන්නවත් උනන්දුවක් නැහැනේ. මගේ හෙද ජීවිතේ අත්දැකීම් එක්ක බැලුවම මෙයා ටිකක් අසාමාන්‍ය හැසිරීමක්. වෙන නිවැසියන් එහෙමනම් අරන

The Reader's Place Novel

උපන් බබාව බලන්න පුළුම් හොයිටසිල්ලකින් ඉන්නවා ඇති වෙයාලා..." එම හෙදිය තමන් සමගම තර්ක කරමින් සිතන්නට විය.

මේ අතර දෙදින් මද දෙනෙත් විවර කිරීමට උත්සාහ දරන උමංදා අවසන තම දෙනෙත් විවරකර හොඳින් වටපිට බැලුවාය. තම කුස පිරීතිබුණ බරින් නිදහස්ව සැහැල්ලුව ඇත. දැන් එය හිස්ව ඇති බැව් ඇයට දැනුන නිසාම ඇය තම කුස දෙස් පිරිමැදද බැලුවාය. එතැනසිටි හෙදිය උමංදගේ මුහුණ වෙතට නැවුරුවී බැලුව නිසාම ඇය වටහා ගත්තා ඇය මේ සිටින්නෙ නම් රෝහලකම බැව්. ඇගේ හිතට සහනයක් දැනින.

"මිස්... මගේ බබා..." තාමත් විඩාවට පත්ව සිටින උමංදා සෙමින් ඇසුවාය.

"අන්න... ඔයාගේ ... ඉන්න.. ඔයාට අමාරු නැහැනේද...? බබාට කිරිදෙන්න පුළුවන්ද...?" ඇය කාරුණිකව ඇසුවාය. උමංදත් හා කියන්න හිස සැලුවාය. හෙදිය ඒ අතරතුර අළුත උපන් බිළිඳුව උමංදගේ දෑතට දෙන්න තැනුවාය.

"ආ... මගෙන් ඔයාට සුභම සුබ පැතුම්... ඔයාට ලස්සනම ලස්සන පුතෙක්..."

හෙදිය සිනාසී එසේ කියා බිළිඳුව උමංදගේ දෝතට දුන්නාය..." උමංදා හරිම ආදරයෙන් බිළිඳුව තම දෝතට ගත්තාය. ඇය අනොරක් නැතිව ඒ බිළිඳු උවන සිපගෙන සිපගෙන ගියාය. ඇග් දෑස් අගින් කඳුළු එත පේළියට ගලා හැලුණාය. එහි සතුටත් දුකත් දෙකම සම්මිශ්‍රණයවී තිබුණාය.

"අනේ මගේ රවීන්... මේ බලන්න අපේ පුතා ඇවිත්..." උමංදා තම සිතෙන් රවින්ත එක්ක එහෙම කථාකලාය.

ආදරයෙන් තම බිළිඳුව තුරුළු කරගත් උමංදා ඒ බිළිඳු මුහුණ රෝසිරි කට ගැස්සෙව්වාය. තම රුහිරු කිරට හැරී ඒ කිරි පොද පොද බොන තම සිගිති පුතු දෙස උමංදා ආසාවෙන් බලා සිටියාය. මේ අතරතුරදී නිලානි මදක් එළියට පිටව ගියාය. ඒ උමංදගේ තනියට කුරුංගිව එහි හතරකර.

උමංදා තාමත් එයාගේ පුතුට අඩමින් සිපගනිමින් දවසිදින දිහා අර හෙදියද බලාන සිටියා. ඒත් ඇගේ හිතට දනු වූ කුකුස තාමත් එසේමයි නිලානියගේ හැසිරීම ගැන නිලානි නවත් එසඳු වදනක්වත් උමංදා සමග කථා නොකිරීම ඇගේ ... නිතැනින්ම බඳුන් වුණාය.

... කිව ... පුතුට උමංදා තමා සිට
[illegible]
[illegible] සයනයේ කොනක ... සිරුවෙන් තම කර මිතවු මාලය ගලවා තම් දෑතට ගෙන ... දෙස බැලුවාය.

"මිස්... මට ගෝස් කෑබැල්ලක් දෙන්න පුළුවන්ද පටියක් වෙන්න ඔතලා..." උමංදා කුමක් සඳහා එය ඉල්ලන්නේදැයි නොදත් වුවද හෙදියත් උමංදා කී ලෙසම ගෝස් කැබැල්ලකින් පටියක් සාදා ඇය අතට දුන්නාය.

උමංදා එම පටිය අතට ගෙන තම කරෙහි වූ මාලයෙහි රඳවා ඇති පෙන්ඩනය ගලවා මාලයෙන් ඉවත් කර අර පටියට තර බඳිමින් ගැටලා එය තම පුතුගේ කරට බැන්දාය.

"ඔයාගේ අම්මට ඔයාගේ අප්පච්චිගේ ආරක්ෂාව ලැබේණ

The Reader's Place Novel

වගේම මගේ පුතුත් අප්පච්චිගේ ආරක්ෂාව ලැබෙන්න ඕනේ..."

එහෙම සිතමින්ම උමංදා එය තම පුතුගේ කර පැළැඳුවාය. පෙර අතීතයේ දවසක රවිශ්ක තම කරපැළඳ වූ මාලයේ පෙන්ඩනිව එක දැන් ඇත්තේ පුතුගේ කරේය. එය පුතුගේ කරටවී දිස්නය දෙන්නේය. පෙන්ඩනය නැති රන් මාලය උමංදා ආයෙමත් තම කර පැළඳගත්තාය.

"අනේ මගේ රවිෂ්... මට වගේම අපේ පුතාටත් ඔයා මට පැලැන්දුව මේ පෙන්ඩන්ට් එකෙන් ආරක්ෂාව ලැබෙන්න ඕනේ..." ඇය ආයෙමත් වතාවක් තම සිතෙන් එහෙම යැද්දාය...

හෙදිය වගේම සුරංගිත් උමංදා කලදේ දෙස හොඳින් බලා සිටියාය.

The Reader's Place Novel

"කෝ මේ පේෂන්ට්ගේ [illegible] ගන්න [illegible] ඇති පෙපර් එකයි දැන් එකයි ටිකක් බලන්න අවශ්‍යයි මේ බෙහෙත් දෙන්න ඉස්සෙල්ලා..."

හෙදියට අවැසි වූවා සුරංගිව මෑත් එතැනින් ඉවත්කර යවන්න. ඒ නිසා ඇය බොරුවක් ගෙතුවාය.

"ආ ඒක තියෙනවා මැඩම් ළඟ... ඉන්න මං අරගෙන එන්න..." එහෙම කියමින් සුරංගි ගියා එය නිලානිගෙන් ඉල්ලගෙන එන්න. ඒ අතරෙදී හෙදිය උමංදා සමග කථා කිරීමට පෙර උමංදා ඉක්මන්වී...

"ප්ලීස් මිස්... මට ඉක්මනට පුළුවන්නම් ඔයාගේ මොබයිල් ෆෝන් එක දෙන්න. මට මගේ මහත්තයාට කෝල් එකක් ගන්න..." ඇය කලබලයෙන් ඉල්ලුව නිසාම හෙදියත්

[illegible] පමා නොවී කොහොවත්ම නොඅසා උමංදට [illegible] දුරකථනය දුන්නාය.

උමංදා ඉක්මනින්ම ඉක්මනින්ම රවිශ්කගේ දුරකථන අංකය ඇතුළත් කලාය. තත්පරයක් දෙකක් දුරකථනය හඬ දෙන්න ඇති රවිශ්කත් ඒ දෙසට විය.

"හෙලෝ..." ඔහු එසේ කියමින් හඬ පිටකලේය.

කාලෙකට පසුව රවිශ්කගේ කටහඬ ඇසුණ නිසාම උමංදගේ හිතට සතුටක් ගලා එන්නට විය. එපමණක්ද නොව දෑස් තෙත්වන්නට විය. උමංදා රවිශ්ක හා කථා කරන්නට තනද්දීම කාමරය දෙසට කවුරුන්හෝ එන පා සටහන් ඇසුන [illegible] හෙදිය විගසින් තම දුරකථනය උමංදගෙන් උදුර ගත්තාය් [illegible] හෝ සැකසහිත දෙයක් [illegible] මෙතන [illegible] [illegible]

උමංදා ඇයි ඇය දුරකථනය [illegible] කාමරයේ දොර අසන්න හෙදිය දෙස බලන විටම වගේ ඇරගෙන නිලානි කාමරය තුලට ආවාය.

"දෙවියනේ...හොඳ වෙලාවට මේ මිස් ෆෝන් එක උදුරගත්තෙත් නැත්නම් නිලානි අපට මොනව කරාවිද මංදා..." උමංදා සිතෙන් සිතුවාය. ඒ විතරක් නොව ඇය හෙදිය දෙස බලමින් ස්තූති පූරක බැල්මක්ද හෙළුවාය.

නිලානි උමංදා දෙස හොඳින් බැලුවාය ඒත් එහි සැක හිතෙන දෙයක් නොමැති බැවින් ඈ නිහඬවම සිටියාය.

"ආ මිස් ෆයිල් එක..." නිලානි එය හෙදියට දුන් බැවින් ඇයද එය උඩින් පල්ලෙන් බලමින් නිලානිට සැක නොසිතෙන

සේ ආයෙමත් එය නිලානි අතටම දුන්නාය. ඇය උමංදාට විශේෂ බෙහෙත් දෙන බැව් හඟවමින් කාටත් නොතේරෙන ලෙස පැරසිටමොල් වර්ගයේ වේදනා නාශක බෙහෙත් පෙති දෙකක් ලබා දෙනු ලැබුවාය. උමංදාද එය ලබා ගත්තාය.

"මේ බබාට ඉන්ජෙක්ෂන් එකක් එන්නත් කරන්න තියෙනවා මම ඉන්ජෙක්ෂන් රූම් එකට ගිහින් ඒ එන්නත ලබා දීලම අරගෙන එන්නම්..."

එහෙම කියමින් හෙදිය බිළිඳුව එතැනින් රැගෙන ගියාය. උමංදා වගේම සුරංගිත් නිලානිත් එම කාමරයේ තනිවෙද්දි,

"උඹ අර මිස් එක්ක එහෙම මුකුත් කිව්වෙ නැහැ නේද...?" නිලානි [illegible] දෙස නපුරු කරගන්න බැල්මක් හෙළමින් [illegible]ාය.

"අනේ නැහැ..." උමංදා නැතිගෙන කීවාය.

"නැහැ මැඩම්... මොනවත් කථාබහ කරන්න වෙලාවක් ලැබුණෙනම් නැතිව ඇති. මං මේ නෝනගේ ෆයිල් එක ගන්න එද්දිමයි මැඩම් මගේ ඉස්සරහට හමුවුණේත් ඒ නිසා උමංදා නෝනට කථාබහ කරන්න වෙලාවක් ලැබිලා නැතිව ඇති.."

සුරංගි විගසින් තමා අතින් සිදුවූ අතපසුවීම මගහරින අදහසින්ම කීවාය.

"උඹ මහ මෝඩගෑණියෙක් සුරංගි... මං උඹට කීවා නේද මේකිව තත්පරයක්වත් තනිකරන්න එපා කියලා... හොඳවෙලාවට මං ඉක්මනට ආවා මෙතනට..."

නිලානි එසේ දොස් කියන විටදී බබාව රැගෙන ගිය හෙදිය රෝහලේ කාමරයකට ඇතුළුවී බිළිඳුව ඇඳක් මතින් තබා බිළිඳාගේ ඡායාරූප කිහිපයක් තම ජංගම දුරකථනයෙන් ලබා ගත්තාය. එපමණක්ද නොව උමංදා ගන්න උත්සහ කළ දුරකථන අංකයත් ඇය ඇගේ දුරකථනයේ මතකයේ රඳව ගත්තාය. මෙහි කුමක් හෝ දෙයක් සිදුවෙන බැව් ආයේ ආයෙමත් ඇගේ හිත කීවාය.

"මේ බබාගේ අම්මා වුණත් ඉන්නෙත් බයෙන් වගේ... මේ ගැන මට කාටවත් දැන්ම දන්වන්නවත් බැහැ... මේක මුගේ හිතේ ඇතිවුණ සැකයක්ද දන්නෙත් නැහැනේ කෝකටත් තව විපරමෙන් ඉන්න ඕනි..."

එහෙම [illegible] කාටවත් සැක නොසිතෙන ලෙස [illegible] ආයෙමත් [illegible] එහි [illegible] ඇය බිළිඳාව [illegible] තොටිල්ල මත බිළිඳුවද පරිස්සමට එහි තැබුවාය.

"මැඩම් මට ඔයාගේ නම කියන්න..." එසේ අසමින් වෛද්‍ය වාර්තාමත ඇය යමක් සටහන් කරමින් උන්නාය.

"උමංදා සූර්යවංශ..."

නිලානි තම නම කියන්නටත් පෙර ඇය තම නම විගසින් කීවාය.

"මැඩම්... බබාට පැය බාගෙන් බාගෙට මව් කිරි දෙන්න... මම ගිහින් තව ටිකකින් එන්නම්..."

එහෙම කියමින් හෙදිය එම කාමරයෙන් පිටතට ගියාය. ඒ වෙනත් රෝගියෙකු අසලටය. මංද අද රෝහල තුළ සැක්කම්

The Reader's Place Novel

නිහිපයක්ම සිදුකල බැවින් එහි සිටින කාර්ය මණ්ඩලයටම එදින කාර්යබහුල දිනයක් විය. එනිසාම ඇය ඇගේ සේවය අනිත් රෝගීන්ටද ලබාදෙන අදහසින් එතැනින් ඉවත්ම ගියාය.

“අනේ නිලානි ප්ලීස්... මට යන්න දෙන්න මගේ බබා එක්ක... ඇයි මයා අපිට මෙහෙම කරන්න හේතුව...”

උමංදා අඬන්නට විය.

“ කටවහගෙන හිටපන් ගෑණියේ... මේක ඉස්පිරිතාලයක්... උඹ මෙතන දැගලුවොත් ආයේ අමුතුවෙන් කියන්න අවශ්‍ය නැහැනෙ මං කරන දේ... සුරංගි උඹ උමංදා ලඟින් හෙල්ලෙන්නෙවත් නැතිව හිටපන්...”

එහෙම කියමින් නිලානි කාමරයෙන් පිටතට ගියාය.

උමංදා තම සිහිය [illegible] කරන්නීය. ඒ තම පුතුගේ [illegible]

****

10

නිලානිගේ බලවත් ඉල්ලීම මත රෝහලෙන් උමංදාව නිවසට රැගෙන යාම සඳහා අවසර දෙන ලදී. උමංදාව මොහොතකටවත් තනි නොකර ඇය අසලින්ම ගැවසෙමින් නිලානි සුරංගි හා එක්ව උමංදාව හා දරුවාව බලහත්කාරයෙන් රැවා සඟවාගෙන සිටින නිවසට යන්න පිටත්වූවාය...

[illegible] පාර පුරා නෙත් දිවයැව්වද තමා [illegible] සිටින ඉසව්ව ගැන අවබෝධයක් [illegible] නැතිවිය. ඒ මංදෙ මග දෙපස ප්‍රදේශය හඳුනා [illegible] සංඥාවක් පුවරුවක් නොමැති පාළු ප්‍රදේශයක් වූ නිසාමය. විශාල තාප්පවලින් වටවූ නිවසක් අසලට වාහනය ධාවනය කර පැමිණි නිලානි ස්වයංක්‍රිය දුරස්ථපාලකයක් මගින් එහි වූ ගේට්ටුව විවරකරගන්නා ලදී. වාහනය නිවස ඇතුල් මිදුලට ධාවනය කල නිලානි විගසින් ගේට්ටුව නැවතත් වසාදැමූවාය.

ආයෙමත් මං මේ නිවසේ හිරකාරියක් වෙන්න යනවා. අනේ මං කොහොම මෙහෙන් පැනලා යන්නද...? උදව් ඉල්ලා කෑ ගසා පිහිට ඉල්ලුවද සරණක් නැත. එනඅතර මග මේ අවට කිසිදු නිවසක් පිහිටා නොතිබෙන නිසාම. එහෙම හිතමින් උමංදා හිල්ලුවාය. හෝකටන් කියා ඇය තම බිළිඳව තුරුලට කරගෙනම

සිටියාය. සුරංගිට වුවද බිළිඳුව දැකට ගන්න ඇය ඉඩ නොහැරියාය.

"අනේ නිලිකා ප්ලීස්... අපිට යන්න දෙන්න ඔයාට මොනවද අවශ්‍ය කියන්න ඔයා ඉල්ලන දෙයක් රවින්ත දේවි... කියන්න නිලානි කියන්න... අනේ අපිට යන්න දෙන්න..." උමංගා එසේ අයදින විටදී නිලානි වියරුවෙන් මෙන් සිනාසුණාය.

"උඹ හිතුවද ගෑණියේ මට මොලේ නැහැ කියලා... මං රවින්තට කීව ගමන් උඹ ඉන්නවා කියලා උං ඉල්ලුව ගමන් මට සල්ලි දේවි... කෝටියක් දෙකක් නැහැ ඊට වැඩිය වුණත්. ඒත් බං ගෑණියේ වැඩක් තියෙනවද...? මට මාසයක් දෙකක් සල්ලි දේවි ඒ ගාණ..."

The Reader's Place Novel

"එහෙමනම් ඇයි අපිව මොකට මෙහෙේ තියාගන්න හදනවද හිරකරගෙන..." නිලානිගේ අරමුණ නොතේරුණ නිසාම උමංගා ඇසුවාය.

"උඹලව හිරකරගෙන තියාගන්නෙද...? දන්නවද උඹේ දරුවා තමයි මට සල්ලි උපදවන උල්පත. මට ඕනේ ඕන වෙලාවට රවින්තව බ්ලැක්මේල් කරල සල්ලි ඩැහැ ගන්න පුළුවන් ඔය අතේ ඉන්න මැණික... ඔව් මගේ සිතුමිණ... උඹේ දරුවා..."
නිලානි තවමත් වියරුවෙන් මෙන් සිනාසෙනවාය.

"රවින්ත නාම දන්නේ නැහැ එයාට දරුවෙක් ඉන්න බව..." උමංගා අහංකාර හඬකින් කීවාය.

"ඒ වුණාට රවින්ත දන්නවනේ උඹට දරුවෙක් ලැබෙන්න හිටිය බව... ගෑණිව මරාදැම්මා කියලා

ළමයා පණපිටින් ඉන්නව කියලා මං උගේ ගාණට බ්ලැක්මේල් කරනවා..."

"ඔයා කොහොම රවින්තට ඔප්පුකරන්නද ඒ එයාගෙම දරුවා කියලා..." උමංගත් නිලානිට හරහටම කථාකරනවා.

"මෝඩ ගෑණියෙක් වෙන්න එපා උමංගා... මේ ළමයගේ ලේ සාම්පල් එකක් යවන එක විතරයි මට කරන්න තියෙන්නෙම. රවින්තට ඒකෙන් ඩී.එන්.ඒ පරීක්ෂාවක් කරගන්න පුළුවන්...හැබැයි මං ළමයාවනම් රවින්තගෙන් හංගලා තියනවා. මට ඕනි සල්ලි සල්ලි... සල්ලි විතරමයි..."
නිලානි ඇත්තටම වියරුවෙන්ද උමංගා සිතන්න ගත්තාය.

"අපිව මෙහෙම සිරකරගෙන තියාගන්න අවශ්‍ය නැහැ නිලානි... අපිට යන්න දෙන්න මං රවින්තට කියලා ඔයාට මාසෙකට වතාවක් කීයක් හරි අරගෙන දෙන්නම්..."

"උඹ හිතුවද මං මෝඩයි කියලා... අනික මං හිගාකන ගෑණියෙක්ද රවින්තගෙන් සල්ලි හිගන්න. මං උඹවත් යන්න දෙනවා හැබැයි දැන්ම නෙමෙයි මේ ළමයා ටිකක් ලොකු වුණාම. මොකද උඹ ඉන්න ඕනී ළමයට කිරිදෙන්න... මොකද ඒක මට දෙන්න බැහැනෙව. උඹගේ චැප්ටර්එකත් මං වෙලාවට ක්ලෝස් කරලා දානවා කාටවත් උඹේ මිණියවත් හමුනොවන විදියට. ඒ නිසා මැරෙන්න ඉක්මන් නොවී දරුව ගැන හිතලා සද්දනොකර ඉන්න ටික කාලේ හිටපන්..."
නිලානි උමංගාට බලපෑම් කලාය.
"මැඩම් නෝනව කාමරයට ගෙනියන්නද...?" මෙතෙක් මිදුලේ තියාගෙන කථාබහ කරගෙන ඉන්න නිසාම සුරංගි ඇසුවාය.

"හරි සුරංගි ඔයා කාමරයට මෙයාලව ඇරලවලා ඇවිත් කාර්එකේ පිටිපස්සේ ඩිකියේ තියෙන බඩුටික ගන්න... මං ගෙදරට ඕනෙකරන බඩුත් ගෙනත් ඇති..." නිලානිගේ අණට කීකරුව සුරංගි උමංදාව කාමරයකට රැගෙන ගියාය. උමංදාත් දරුවව හරි පරිස්සමට තුරුල්කරගෙන සුරංගි පසුපස ගියාය.

"ඔයාගේ නම සුරංගි කිව්වානේද...? ප්ලීස් සුරංගි... අපිට යන්න දෙන්න. ඔයාට මං ගැන නැතත් අඩුම තරමේ මේ දරුවා ගැනවත් දුකක් නැද්ද...?" උමංදා නිලානි ඒඅවට නොසිටි නිසාම සුරංගිගෙන් එසෙම ඇසුවාය. සුරංගි වදනක්වත් නොදොඩවමින් උමංදා දෙස බැලුවාය.

"මේ තියෙන්නේ නෝනාගේ කාමරය..." එසේ කියමින් ඇය ඉවත්ව ගියාය. උමංදා කාමරය තුලට නොගොස් සුරංගි [illegible] මදක් [illegible] සිටියාය.

ඇයද සුරංගි [illegible] ලෙස හෙමිහෙමින් ගියාය. සුරංගි වාහනය තුල වූ භාණ්ඩ රැගෙන නිවසට යනතෙක් ඇය හැංගි බලාන සිටියාය. කෙසේ හෝ දරුවද රැගෙන මෙයින් පලායෑම ඇගේ එකම අරමුණ විය. මිංද ඇයට සුරංගිගේ හා නිලානිගේ කථාවලින් වැටහුණා නිලානි වාහනය රැගෙන ආයෙමත් මේ නිවසින් පිටතට යන බැව්.

ඒ නිසා කෙසේ හෝ වාහනයේම සැංගි මෙයින් ඉවතට යෑම ඇගේ අදහස විය.

සුරංගිවත් නිලානිවත් දකින්නට නොමැති වූ තැන ඇය හැංගි සිටිතැනින් එළියට විත් ඉක් ඉක්මනින්ම දරුවවත් තුරුල්කරගෙනම වාහනය අසලට ගියාය. වාහනයේ පිටුපස ඩිකිය මදක් විවරව ඇති නිසාම ඇය දෙසැරයක් නොසිතාමින් දරුවද සමගින් ඒ තුලටම ඩිකියේ දොරවසා ගත්තද... එය

සම්පූර්ණයෙන්ම නොවසා ඇතුලට මදක් [illegible] දැමී වසා ඇති බැව් හැඟවීමට එය පහත්කර අගුලා ගත්තාය.

නොසිතූ ලෙස උමංදගේ බිළිඳු පුතු ඇඳුම් තෙත් කරගත් නිසාම මදක් කෙඳිරිගාමින් අඬන්නට විය. උමංදා හනිකට උද්දක වූවා පුතුගේ හැඬීම නැවැත්වීමට ඇගේ කිරිබිඳක් පුතුගේ මුවට දෙන්න. ඒ අතර ගෙවුණු තත්පර ගණන නිසා ඇය පමාවූවා වැඩිය.

නිවසින් බැහැරව යන්න සිතාම වාහනය දෙසට පැමිණි නිලානි බිළිඳු පුතුගේ හැඬීම නිසා වාහනය අසලටවී හඬනිකුත් වූයේ පිටුපස ඩිකිය අසලින් බැව් වටහගෙන ක්ෂණිකව එය විවර කර බැලුවාය.

"උඹ... උඹ එහෙනම් පැනලා යන්න හැදුවා... ඒකත් එහෙමද...? හරි එහෙනම් බලපන්... බලපන්..." කියමින් නිලානි [illegible] ඩිකිය තදින් වැසුවාය. උමංදා [illegible] බිය වූවා පුතුට හුස්ම [illegible] විට ඇයටත් හුස්ම ගැනීමට අපහසුතාවයක් දැනුණ [illegible] ඇය ඇයට වඩා තම දරුවා ගැන සිතුවාය.

"අනේ නිලානි මට සමාවෙන්න... අරින්න... අරින්න මේක... අනේ මගේ පුතාට හුස්ම ගන්න බැරිවෙයි. මං ආයේ එහෙම කරන්නෙනම් නැහැ... අනේ මේක අරින්න..."

ඇය එසේ කියමින් එහි දොරට හයියෙන් තැළුවාය.

"අනේ මැඩම්... ඕක අරින්න. මැඩම්ගේ ජේන්තිය වගේ නෙමෙයි උමංදා නෝනා කියනව වගේ බබාට මොනවත් වුණොතින් මැඩම්ගේ සැලසුම් සේරම වතුරේ. අනේ ඕක අරින්න මැඩම්..." සුරංගි කී ලෙසම එයට ඇහුම්කම්දී නිලානි එය විවෘත කලාය. උමංදා සැනසුම් සුසුමක් හෙළුවාය.

The Reader's Place Novel

" නැග්ගා වගේම දැන් එළියටත් බැහැලා වගේ ගැහැණියේ..." නිලානි කිසිම හෙතමනයක් නැතිව උමංදාට කීවාය. උමංදා අපහසුතාවයෙන්ම දරුවවත් රැගෙන පඩින් පිටතට ආවාය.

"උඹට බේරිලා යන්න නේද ඕනේ කලෙත්. වගේත් මං උඹට බේරිලා යන හැටි පෙන්වන්නං..."

එහෙම කියමින් නිලානි උමංදගේ තුරුලේ සිටිය බිළිඳු පුතුව උදුරාගෙන මෙන් ගෙන සුරංගිගේ දෑතටදී... උමංදගේ දෑතකින් තදකර එක පැරේටම අල්ලගනිමින් උමංදව ඇදගෙන වගේ නිවස ඇතුලට ගෙන ගියාය.

" අනේ නිලානි... අතඇරින්න මාව මේ කොහේ ගෙනියනවද...? අනේ අතඇරින්න මාව... අනේ මගේ බබා... අනේ එයාව මට දෙන්න... අනේ අතඇරින්න නිලානි මාව..."

උමංදා උත්[illegible] ඇගෙන් මිදෙන්න[illegible]

[illegible] මං [illegible]..." [illegible]

නිලානි උමංදව ඇගේ කාමරය ඇතුලට කර ඇයත් එම කාමරය තුලටම දොරවසා ගත්තාය. මේ මොකද මේ වෙන්නෙ කියා හිතාගත නොහැකිව උමංදා නිලානි දෙස තැතිගෙන බැලුවාය.

මොහොතක්වත් පමා නොවූ නිලානි එම්කාමරය තුල වූ යකඩ දම්වැලක් අතට ගත්තාය. උමංදටත් හිතාගත නොහැකිවූ මොහොතක එම ඝණකම් දම්වැල තම දෑතකට කරකව ගනිමින් පටලාගත් නිලානි උමංදට එහි එක්කොනකින් පහරපිට පහර එල්ලකරන්නට විය. හරියට කසපහරදෙමින් කසයකින් තලන්නාසේ.

" අනේ එපා නිලානි... අනේ එපා..."

උමංදා මරලතෝනි දී කෑගැසුවා. ඇය එම පහරවල් වලකා ගන්න උත්සාහ දැරුවද එයද අසාර්ථකය. වේදනාව ඉවසා

ගන්න නොහැකි තැන ඇය ආයේ ආයෙමත් විලාප තැබුවාය. [illegible]ත් නිලානිගේ හිතේ උමංදා ගැන හෙතමනයක් නැත. උමංදගේ මුළු ඇඟම යකඩ දම්වැල් පාරට සිරීම් තුවාල වෙලා එයින් තැනතැන ලේ බිඳු දෙක තුනද එන්න ගත්තාය.

" අනේ එපා නිලානි... ගහන්න එපා... අනේ මාව බේරගන්න... අනේ මාව බේරගන්න..."

[illegible] ගත නොහැකි තැන ඇය උදව් ඉල්ලමින්ද කෑගසා ඉකිබිඳ බිඳ ඇඬුවාය. ඒත් නිලානි හිත්පිත් නැත්තියකසේ වියරුවෙන් හැසිරෙනවාය.

" උඹව බේරන්න... හිටපන් උඹව බේරගන්න එනකල්... බේරන්න මිනෙකුම මොකටද ගැණියේ පැනලා යන්න හැදුවෙම... හිටපන් මං උඹට..."

වියරු වැටී සිටින නිලානි තවමත් අර දම්වැලෙන් උමංදට පහර එල්ල [illegible]. උමංදගේ දරාගැනීමේ සීමාවත් ඉක්මව [illegible] ඇයට [illegible] දරාගත නොහැකි [illegible] අවා සුළුදියරයෙන් තෙතවී දෙපාදගේ පහළට [illegible].

" අ...නේ... එ...පා... එ...පා..." ඇයට දැන් අඬාගන්නටවත් පණක් නැතිගානය. ඇය සිටගෙන සිටීමට වාරු නැති තැන්හි...ඒ පොළවමත හිම දිග ඇදුණාය.

" මැඩම්...ඔය ඇති මැඩම්...ඔය ඇති..."

සුරංගි උමංදගේ විලාපය අසා සිටීමට නොහැකි වූ තැන දුවවිත් වැරෙන් කාමරයේ දොරට පහර එල්ල කරන්නට විය. ඒත් නිලානි කිසිම හිත්පිත් නැති ගැණියක් සේ [illegible] වැටිසිටින උමංදගේ එක් පාදයක් දම්වැල්වලින් යතුරුලා අනෙක් පස කොන දම්වැලේ ඇද කතුලක ඇමුණුවාය. දැන්නම් උමංදට මේ දම්වැලේ අගුළ ඉවතලා කොහෙත්ම පලායා නොහැකිය.

" ඔහොම හිටපන්..." එහෙම කියමින් කාමරයේ දොර

The Reader's Place Novel

විධාන කල නිලානි එතැනින් කලබලයෙන් මෙන් ඉවත්ව ගියාය.

සුරංගි විගසින් කාමරයට ඇතුළු වූවාය. බිම වැටී වේදනාව උසුලගන්න බැරිව දෙකට නුනට නැමී කකුල් අතපය වකුටු කරගෙන වේදනාවෙන් දඟලන උමංදව දුටුවිට සුරංගිගේ හදවතද දුකෙන් පිරුණාය.

"ගැහැණියෙකුට තවත් ගැහැණියෙකුට මෙතරම් කුරිරු විදියට සලකන්න හැකිද...? පව් උමංදා නෝනා...මාත් දැනදැනම මේ පව්වලට හවුල් වෙනවා... ඒත් මං කියලා දැන් මොනව කරන්නද...?" සුරංගිගේ දෑසටත් උමංදා ඉදින හැටි දුටුවිට කඳුලක් දෙකක් එකතු වුණාය.

"නෝනා..." සුරංගි සෙමින් උමංදව ඇමතුවාය.

"ම...ගේ... පු...තා..."

අඩලා අඩලා ... ඉදින උමංදට ... ගන්න... ...නාය. මුල ...

"... මොනවත් කරදරයක් නැහැ නෝනා... බබා මගේ අතේ නිදි..." සුරංගි දරුවව උමංදට පෙන්නුවාය.

ඒ අතරෙදී ආයෙමත් නිලානි කාමරයට ඇතුළු විය. ඒ නිකන්ම නොව හොඳට ගිනියම් වූ යකඩ බටයක්ද රැගෙනය. සුරංගිටවත් අදහගත නොහැකි වූ මොහොතක නිලානි දෙසැරයක් නොසිතමින් හිස්පින්නැති කුරිරු ගැහැණියක වී අර ගිනියම් වූ යකඩ බටය බිම වැටී නැගට ගැන්මටවත් පණක් නැතිව ඉන්න උමංදගේ දෙපතුල් මතින් තැබුවාය.

දෙවියනේ... උණු උණුවෙම උමංදගේ දෙපතුල් පිලිස්සී යද්දී උමංදට කතා කරගන්නවත් කෑගසා ගන්නවත් වචන මතක නැතිවිය.

අඹුඅඹුවේ පිලිස්සී යන දෙපාවල වේදනාවට ඔරොත්තු නොදී උමංදා ...'අම...මා...' කියා දෙතොල් සොලවමින්ම

සිහිසුන් වූවාය. ලඟසිටින සුරංගිට පවා එදෙස බලා සිටීමට නොහැකිව ඇගේ ගතත් පණ නැතිවූවාක් මෙන් විය. එක සැණෙකම තමා කුමක් කලයුතුද කියාවත් ඇගේ මතකයට කිසිවක් නාවාය.

"මැඩම්... ඔය ඇති... ඔය ඇති..." බලාසිටිය නොහැකි තැන සුරංගි කෑගැසුවාය. ඒත් ඇයට උමංදව බේරගත නොහැක. හිඳ උමංදගේ බිළිඳු පුතු තවමත් ඇගේ දෑත්මතය.

"අනේ මැඩම්... ඔය ඇති..." සුරංගිටද නොදැනීම ඇගේ ඇසකින් කඳුලක් වැටුණාය. සුරංගි හනිකට බබාව ඇඳමතින් තබා නිලානිගේ අතවූ යකඩබටය ඉවත්කරන්නට හැදුවාය.

"කෝ දෙන්න මැඩම් දැන් ඔය ඇති... උමංදා නෝනා සිහි නැතිවුණෙත් එක්ක..."

... අල්ලගනිමින් ... නිලානි ... කාමරයෙන් ... සුරංගි ... සිහිසුන්ව බිම වැටී ඉන්න උමංදා දෙස ...

"දැන් උඹට කොහොමත්ම බැහැ පැනලා යන්න. කකුල් අලින්ව බඳින දම්වැලකින් ගැටගහලා... ඒ මදිවට අඩිපතුල් බිමතියන්න බැරිවෙන්නම පිච්චිලා... උඹ දඟළවෙත් මට කියලා ඔය ටික කරගන්නනේද...?"

සිහිසුන්ව සිටින උමංදට තමා කියන දේ නොඇසෙන බැව් දැන දැනත් නිලානි එසේ කියා එතැනින් ඉවත්ව ගියාය.

යකඩ බටය ඉවත් කරන්න ගිය සුරංගි එය ඉවත්කල විගසම උමංදා රැඳිසිටින කාමරයට පැමිණියාය. තාමත් සිහිසුන්ව ඉන්න උමංදව දුටුනිසාම දුකසිතුණ සුරංගි උමංදගේ මුහුණ මතට වතුර බිඳක් හිස සිහි ගන්වන්නට හැදුවාය.

"ත්...ම්... හ්ම්..." උමංදා කෙඳිරි ගාන්නට විය

"නෝනා... නැගිටින්න නෝනා... නැගිටින්න..."

The Reader's Place Novel

The Reader's Place Novel

The Reader's Place Novel

දොර රවින්ත විවෘත කරන තෙක් රහල් දෙස් සලුපසටවී සිටියේය.

රවින්ත දොර විවෘත කරගෙන ඒ තුළට පිවිසෙද්දී රවින්තගේ දුරින්ම හිඳගෙන සිටි උමංදා දුටුවේය. මොහොතකට කලක කල්පනාවක ඉන්න උමංදාගේ දෑස් බලාන ඉන්නට සිතුණේ සතුටෙන් එනාය... ඒ ගෙට තුරුල්වෙමින් උණුසුම [illegible] උමංදාගේ තමා... පටි තමාත් උමංදා ආරක්ෂණයත් හැම කල් [illegible] ඉන්නටයම හිතින් අතරමංවෙලා...

[illegible]

"උමාවී... මගේ මැණිකා..." රවින්ත පෙරටත් වඩා වැඩි හඬකින් කියවීය... කොහේදෝ දුරදැකාන සිට තම සවන් අසලට ආ රවින්තගේ හඬින් ඇ තිගැස්සුණාය. හඬ ආ දෙසට උමංදාගේ දෑස් ඉක්මනින් දුවගියාය.

"රවින්... මගේ රවින්..." ඇය අටින් පිරුණ දෙතොල් සැළුවාය.

"ඔව් මැණිකා... මං මං ඔයාගේ රවින්..."

රවින්ත තුටින් එසේ පවසමින් සිටිතැනම සිට තම දෑත් දෙපසට විහිදුවමින් ඇයට ඔහුගේ තුරුළට එන්න කියමින් ආරාධනා කලේ නිසල සලමින්ය.

"මේක හීනයක් නෙමෙයි නේද රවින්... අනේ මේක හීනයක් නෙමෙයි නේද...?"

තම ආදරය තම දෑස් මානයෙම පෙනී සිටින නිසාම අදහාගන්නට නොහැකි වූ නිසාම ඇය එසේ ඇසුවාය. මෙතෙක් බිම [illegible] පොළොවේ ඉඳ ගල්ගැසී සිටි උමංදා නැගිට තම පුතුටත් තම උණුසුමට තුරුළු කරගෙන ඔහුගේ ඒ යන්තමින් [illegible]

ඇලුවාය. ඒත් ඒ උණුසුමට තුරුළුවෙන්න ඔහු අසලට ඇයට යාගත නොහැකිවිය. ඇයට යන්නට හැකිවුණානම් ඒ අඩි දෙක තුනක් පමණයි. මැද ඒ ඇගේ දෙපා වෙලලා තියෙන යකඩ දම්වැල් විලංගු ඇගේ ගමනට බාධා එක්කල නිසාය. ඇගේ ගමන නැවතුන නිසාම ඔහුගේ දෑස් තෙරුවේ ඒ මේ [illegible] මැද තියාය. රවින්තගේ දෙනෙත් වලට ඒ දම්වැල් දකින්නට හැකිවූයේ එවිටය.

"[illegible]" රවින්ත කෑ ගැසුවේ විස්මයෙන් [illegible]

[illegible]

හිටිතැනම සිට රහල් බැලුවේ රවින්තගේ දෙසයි මැද ඒ ඔහුටද රවින්ත පෙරදින රාත්‍රියේ දුටු සිහිනය මතකයට ආ නිසාමය.

"ඉන්න උමාවී... ඉන්න... මං මේක ඉක්මනට ගලවන්නම්..." එහෙම කියමින් රවින්ත උමංදා ළඟට විය එසේ වී ඔහු එම යදම් ගලවන්නට නැනුවේ මහත්වෙහෙසක් දරමින්ය... ඇය ගලායන කඳුළු නතර නොකර ඔහේ ගලායන්නට දෙමින් බලා සිටියා ඔහු දෙසම...

"සර්... කරදර වෙන්න එපා මිසේ යතුර මෙතන..."

මෙතෙක් පැත්තකටවී සිටි සුරංගි එම් යතුර තියෙන තැන රවින්තට පෙන්නුවාය. රහල් ඉක්මනිවී එම යතුර ගෙන එය රවින්තට දුන්නේය. රවින්ත තත්පරයක්වත් අපතේ නොයවමින් ඒ යදම් වලින් උමංදාව මුදාගත්තේය.

"උමාවී..." තම දෑස්වල වූ කඳුළු පිසගනිමින් රවින්ත උමංදාව තුරුළු කරගත්තේය. මොහොතක් දෙකක් ඇසිපිය නොහෙලවමින් ඇය ඔහුදෙස බලා සිටියාය. ඉන්පසුව තම දෑතකින් ඔහුගේ කොපුලත් තෙමින් ආදරයෙන් පිරිමදින්නට විය. [illegible] හීනයක් නොව සත්‍යයක්ම බැව් ඇයට [illegible]

The Reader's Place Novel

"පුංචම්මා... මගේ මගේ සොහොයුරා..." එසේ කී උමංදා
[illegible] කිසි කෙනෙක විඳලන්න ඒ පතට වරදුනේනෑ. රවින්ත
ඒ උඩින සීයාලාගේ ගෙන් සිටගෙන සිපගෙන යන හැටි පුරාම
ගෙන [illegible] දුකසිටියේ උපතින්ය.

"මහත්තයා... මේ අපේ පුතා..." උමංදා මහත් වූ සැනින්
රවින්තට එසේ කීවාය. රවින්තත් තම දෙපාට තම පුතුව ගත්තේ
සතුටින් උදම්වෙමින්ය.

"මයාගේ පුතා..." උමංදා ආයෙමත් කීවාය.

"ඔව්... මං ඔයා ගැන දැනන් උන්නේ..."

[illegible]
එහෙම [illegible]

"ඔයා හොස්පිටල් එකෙදි නොහොත්ම මට කෝල් කරන්න
හැදුව හරිය්යගේ... එයා නොහොත්ම ඔබගේ ගෝඩොස් වගයක්
දරගෙන මගේ ගෝන් එකට වළලා තිබුණා..."

"අනිං මහත්තයා... ඔයා කොහොමද දැනගත්තේ ඒ අපේ
පුතාම කියලා..." ඇය මතුට වාරුව සනුදෙසම බලාන ඉන්නවා.

"මං ඔයාව පැලැන්දුව මාලේ පෙන්ඩන්ට් එක අපේ
පුතාගේ කරේ තිබුණ නිසා... ඔයා දැනුවත්ව හරි නොදැනුවත්වම
හරි එහෙම කල නිසයි අපිට ඉක්මනින්ම ඔයාගැන හොයාගන්න
පුළුවන් වුණේ..."

"අනේ... මං ඒක එහෙම හිතලා පැලැන්දුවා නෙමෙයි
රවින්... මගේ උණුසුම පුතාට ලැබෙනවා වගේම ඔයාගේ
ආරක්ෂාව මට වගේම අපේ පුතාටත් ලැබෙන්න අවැසියි කියලා
හිතලා පැලැන්දුවා..."

"එන්න අපි ගෙදරින් යමු..."

රවින්තත් සිටගෙන උන්න උමංදාගේ දෑතකින් අල්ලන්
රවින්ත නාමිරයෙන් එළියට යන්න හැදුවේය.

"ආ...වි...ව..." දෙපා මිම පත්වීන් ඇවිදින විට දැකුන
වේදනාවට උමංදාව කෙඳිරිගෑවීය.

"අයි උමාවි..." රවින්ත ඒ හඬින් කලබල විය.

"නිලානි මගේ කකුල් අඩියකුල් යනව බයයින්
වුළුක්කුවා..." උමංදා හතුකියන පොඩි එකියාගේ සිටට මොහොදු
රවින්තගේ හදවතත් දෙදරුම් කා ගිලුනුවේය.

"කොහොම ඉන්න බැරිත..."

එහෙම කියමින් පුතුව උමංදාගේ දෑතට දුන් රවින්ත
පුතු [illegible] ඉන්න උමංදාව තම දෙපාට [illegible] කරගනිමින්
[illegible]
ආලින්ද [illegible] රවින්ත [illegible]
තම ඉස්සරහට වී යන ලෙසට නියෝග කරමින්ය.

ආලින්දයට ආ රවින්ත එහි වූ කවිච්චියක උමංදාව අසුන්
ගැන්නෙවිමේය. ආයෙමත් උමංදාගේ දෑතින් තම පුතුව තම
දෙපාට ගත් රවින්ත උමංදාගේ ගතේ හැපී නොහැපී
අසුන්ගත්තේය.

"රහල්... ඩොක්ටර් කෙනෙක්ව පෙන්වුමු නේද මං..."

රවින්ත එසේ ඇල්ලීමත් කාල් උමංදාගේ දෙපා ආය වී
තුවාල කන්දලිය

"උඹ කලබල වෙන්න එපා... මං මිස් නදීරට කෝල්
කරලා ඩොක්ටර්ව එක්ක එන්න කියලා තියෙන්නේ... එයිත්
සිව ගමින් එන්න ලැස්තිය දැනටමත් ඇත එකතු ඇති..."

"ඉව් මං... නදීරා නිසයි මට උමංදාව හොයාගන්න පුළුවන්
වුණේ... නදීරව මං ඒ වෙනුවෙන් මොනව හරි තෑග්ගක් දෙන්න
ඕනේ රහල්..."

"ඒක හොඳයි රවින්... උඹ [illegible] ඒක කරපන්
මොනව වුණත් නදීරා අපිට සැලසුව සින්නුව ලොකුම ලොකු

The Reader's Place Novel

[illegible] උමංදව නොගෙනෙන්න..."

[illegible]

" ඒ [illegible] ... මට මගේ

[illegible] ..."

" [illegible] ... මේක මගේ රාජකාරිය

මං [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible] වුණත්

[illegible]

[illegible] ..."

The Reader's Place Novel

[illegible]

මැරෙන්න කලින් අන්තිමට පිහිටට එන්නේ පොලිසිය. අද මට උමංදව වුණත් හොයා ගන්න පුළුවන් වුණේ උඹලා නිසා..."

රවින්ත තම හදවතින්ම ප්‍රසංසා කළේය.

" හරි මචං... දැන් ඒක ඉවරයි..." රාහුල්ගේ මුහුණේද [illegible] සාර්ථකත්වයත් ඊට බලපාන්න ඇති.

ඒ අතර නිවස අසලට ඇවිදින් නවතන ලද වාහනයෙන් බිමට බැස දුවගෙන මෙන් නිවස තුලට ආවේ වෙන කවුරුවත් නොව තරුෂය...

" උඹා... අනේ මගේ නංගියෝ... ඔයා අපිව බයකලා නේද...? නැතිලා ඉඳලා ඔයා මගේ මල්ලිව පිස්සෙක් කලා නේද එහෙනම්..."

එසේ කියමින් තම දෑසේ වූ සතුටු කඳුළු පිසලමින් තරුෂ උමංදගේ කොපුලත් සිපගත්තේ සොයුරු පෙමින්මය.

" මේ... මේ... එනාට වෙයන්... ඒවා දෙන්න මං ඉන්නවනේ..." රවින්ත තරුෂට එසේ කීවේ බොරුවට

" මේ... [illegible] ඒ

[illegible] ..." රවින්තගේ [illegible] තරුෂ

එසේ කීවේ.

" ඒ [illegible]

[illegible] ... [illegible] ..."

රවින්තගේ තරුෂට කීවේ [illegible].

" [illegible] ..."

[illegible] තරුෂ [illegible]

" ඒ අපේ අපේ [illegible] ... [illegible] ..."

[illegible]

[illegible]

උමංදව ආදරයෙන් [illegible]

යන කඳුළු වලට ඔහුගේ ගලාන යන්න දෙදෙනාම ඉඩ ඇරියා

" මේ රවින්... මේ මෙහි රවින් කොහෙද...? මෙයි උඹා කොහොද...?" මෙහෙත් රවින්තගේ දෑසේ උන්න ද්‍රැවව පෙන්වමින් තරුෂ ඇසුවේය.

" මෙහි රවින් කොහොත්..."

" අප්පා ඇත්තද...? එහෙනම් උඹත් උඹ වගේම මේ දෙවතාත් තරයි... මෙහෙ එන්න පුතේ මයා ලෙනු අප්පච්චි ලගට..." එහෙම කියමින් තරුෂ ද්‍රැවව තම දෑතට ගත්තේ ආදරයෙන්ය.

" මට තිලානිගේ බෙල්ල මිරිකන්න හිතෙනවා මේ ළමිව දුන්න හින්දමට..." මෙහෙත් උමංදාගේ දෑස් ආදරයෙන් පිරවමින් සිටි මෙලි කීවාය

" නා නා මෙලි... ඔයා මහා සාහසයක් කරලා හිරෙවිලා දුකේ වැටෙන්න එපා... තිලානිට ආයෙත් නැගගන්න බැරිවෙන්නම මං එයිගේ [illegible]

දෙකම කුඩුවෙලා යන්න ඒ තරමයි ඉවසන්නේ... තාමත් එහි ජීවිතේටම ඇවිදින්නා වෙලා... අනිත් තිබියෙන් වුණත් අපිට ආරක්ෂාව අවශ්‍ය තියෙනවනේ... ඒකි අපේ නිලධාරීනියකට රජයේ පුහුණුවක් දීලා තව දැන යන්න හැදුවා අපි අපේ ආරක්ෂාව සහා පොරුදකාරීන්ට දැන යන්න හොඳ වෙව්සනා අවකාශ තව අන්තරාලයට ගන්නගේ වෙන විකල්පයක් නැතිනිසයි.. දැන් අරගී වුණත් පැමිණිල්ලේ සාක්ෂිකාරිය වෙලා නිලානිට විත්තිය සාක්ෂි දෙන්න නැතිසයි...අනිත දැන් ඇය [illegible] ඒකිට ඇයෙන් නිදහස්වෙලා එළියට එනට [illegible] [illegible] දුවෙනා..."

[illegible] එතන සිටි අයගේ හිනාවලට සහායක් දෙන්නයි.

"හොඳවුණේ නිලානිට ඔය උමින්දගේ කකුල් පිලිස්සුව නිසා තමයි ඒකිට ඒකිගේ කකුල් දෙකම නැතිව ගියෙත්..."

මිණුලි කෝපය මුසු හඬින් කීවාය.

"ඔව් මනු... එහෙම කියන්න එපා. අනේ රවීන්... පුළුවන්නම් අපි නිලානිට උදව් කරමු ආයෙමත් ඇවිදින්න..."

උමින්දා රවින්ත දෙස බලමින් එසේ කීවිට රවින්ත ඉවත බලාගත්තේ නිලානි සම්බන්ධ වූ කෝපය නිසාමය. ඔහුට දැන් ඒ අපරාධකාරියගේ නම ඇසුනත් කෝප ගැනෙන පුළුය.

"මේ රවින්... උඹ අද හදන්නේ මේ උමාව අනුන්ගේ ගෙදරක තියාගෙන ඉන්නද...?" රාහුල් ඇසුවේ තරහවකට නොවේයි.

"ඔව් රවින්... අපි ඉක්මනටම යමු... නැන්දා මට කෝන්කරලා කිවා අපේ ගෙදර ගිහාට ඉක්මනටම අරගෙන එන්න කියලා..."

"අම්මා දන්නවද තරුෂ් අයියා මං ජීවත් වෙනවා කියලා..."

"දුව ඒ ආරංචිය ආව වෙලේ ඉඳලම නැන්දා ඉන්නෙම සතුටෙන්. ඊනියා හොඳෙයි නංගා... ඔයා නැතිව අපේ මුළු ගේම පාළුවට ගිහින් මේ දවස් ටික අපි කොහොම ගෙවුවද කියන්න අපිවත් දන්නේ නැතූ..."

"අනේ... මං නිසා තවත් ඔයාලා දුක් වෙන්න එපා. උමින්දාවෙන්ම හොඳුණත් ඔයාලට කාලයක් දුන්නාට මට සමාවෙන්න... අනේ රවින් අපි යමු ගෙදර... මටත් අම්මව දකින්න ආසයි..."

"[illegible] ඔව්... නැන්දා ඔයාව පිළිගන්න [illegible] [illegible]"

"[illegible]" [illegible]

තරුෂ "හැතූ" කියන්න ගිය නැවතුණිය.

හාදීරා කැඳවාගෙන එතු ලැබූ දොස්තර මහතා උමින්දගේ දෙපාවලට ප්‍රතිකාර කර සුවපත් ඉක්මනින්ම සනීප වෙන්නට එන්නාහත්ද එන්නත් කළේය.

හාදීරාට මුණ ගැසෙන්න ආයෙමත් උමින්දත් එන්න පැමිණෙන බවට රවින්ත හාදීරාට මුළු පුරා ඇහෙන්න අති පුදුමින් පොරොන්දු වුයේය.

****

උමින්දට දෙපා බිම තබමින් ඇවිදගත නොහැකි නිසාවම රවින්ත ආයෙමත් තුරුලත් උමින්දව කරකට කර දෙපට [illegible] ගනිමින් නිවස ඇතුලටයි යන්න හැදුවේ...

"මෙහෙ රවින්... අපේ ගේ ඇතුලට එන අලුත මනාලිය ඔබාගේ අප්පච්චි දෙපට [illegible] එක සම්ප්‍රදායක් පිළිසඳ [illegible] අම්මව දෙපට [illegible] ගේ ඇතුලට එන සම්ප්‍රදායක් නැතුවෙන්..." තරුෂ එසේ කීමට [illegible]

The Reader's Place Novel

ජීන්තද ඔයා මොනවද්? ... තැදුවත් ඒක් ඊට පෙර සලුත් අම්මාට දුව සහ ප්‍රීති මැණිකෙ

"ලූ... කෝ දුවා... ඔයා... අනේ මගේ දුව...?" ඇයට උමංගා ඒකුන් අතර ඇයි දැනුන සතුට වැඩිකමට ඇඹුණු ඒ උමංගාගේ ... වෙලා තියෙන දෙසා දුටුවිට

"අනේ ඇයි පුතේ මේ..." ඇය හැකිගෙන ඇසුවාය.

"අයි හෙමිට ඒ ගැන කතාකරමු අම්මා..."

... ප්‍රීති මැණිකෙගේ [illegible]

දවස් [illegible] විටයකි කිසුණ නිසගත අද සලිය වෙලා හැම මුහුණකම සිතාද ආයෙමත් ඇවිදින්

"ආනේ... මේ ඉන්නේ මගේ මුණුපුරා...කෝ එන්න එන්න පුතා අම්මාම්මා ළඟට... එන්න පුතේ..."

එසේ කියමින් ප්‍රීති මැණිකෙ මෙමසන් වෙලා මනුලිගේ අතසිටි දරුවා තම දෝතට ගත්තාය. උමංගා එසේම රවින්ගත් එදෙස ඇලලි සිනාසෙන දැස්වලින්ය.

"මොනවද තෙණ්ණි... ගෝතයෝ අනේ ඔයා හදලා තියෙන ඇඹිඩ උමින් මොකට හරි. මේ දවස්වල බව පැත්තක තියලා කටවිතරයි ගොල්ලුණේ... මේ බලන්න ඇදන් ඉන්න ඇඳුම් එලට තව තාරයකින් ඕනෑවන්න පුතුවන්..."

තරුෂ කිවේ පෙර වූ දගකාරකම් ආගයමින් තමා ළඟට ඇදගනිමින්

"මු කියන මොරු ඇඳුම් ලොකුයි ලොකුයි කියල බඩගැන කිසුවේ නැගැලු බලපාන්නේ රවීන්... අඩුතරමේ අඩුතරමේ... දහසකින්වත් මුගේ ඇගෙන් අඩිදුණ පාටස්වත් නැතුනේ

වෙන්න..." අසල සිටින රගල් කීවේ සුළුමයෙන් තරුෂ දෙස බලමින්ය

"මේ යකා එක හැදේ හොඳැටට දුන නිතෙන තන්තරයෙන් තන්තරයට දුන අවතක වෙන්න මොකට හරි සට ලහෙන තුපනයි හිටියේ..." රවින්ත කීවේ මොරුවට

"අන්න දැන්න නේද...? මං මගේ බඩගැන කියල පව් කියල මුගේ ඔඩිවල් පුරවන්න හැදුවම මට දාන කැවිල්ල... [illegible] තැගුණේ උමංගා නංගා... සමහර අයනම් [illegible] තරලා... හැබැයි [illegible]..."

තරුෂ විහිළුවෙන් වුණත් හොඳ කීවේ පනුවිය දිනවල රවින්ත විදෙව්ව විදියයි

"ඔව් ඔව් මං රසයි කිය කිය පුස් හදලා ඕනේ තැදුවගේ... අනේ පලයන් මං යන්න..."

ආගයමින් ඒ ගින් වට දගකාරකම් දදෙදානේ

"වැරදිලාවත් මනුලි ඔයා එහෙම අනුරුද්දෙන් වෙන්න එපා..." රගල් එසේ කිවිට මනුලි ඇයි කියා අසන්න රගල් දෙස බැලුවාය

"රවින්කයේ පුරුද්දට තරුෂ දුන... වයිතිස් විදියට ඉන්දියානු තායි මැලේ විදියට හදලා කෑමට යන්නොතින් එහෙම..."

රගල් වුණත් දැනන් උන්නේ තරුෂගෙයි මනුලිගෙයි අතර සංදකන් ඇති බැව්. මනුලි සිටියනිත්නා ආව නිනාව තම දැනකින් වසන්කරගෙන ඉවතබලා ගත්තාය.

"එන්න ළමයිනේ එන්න... දැන් එක එක ඒවා කියා ඇති අදවත් දෙවියන් කියලා මත් කරන් කනු..." ප්‍රීති

The Reader's Place Novel

ඇසිපියන් ආයාචනයෙන් සියල්ලෙම් තුළ කාමරය දෙසට ගියා.

****

" ඔව්... ත්... ත්... ආ... ආ..." [illegible] ඉවත [illegible]

[illegible] උමංදා දෙස රවින්ත [illegible]

"[illegible] දැ [illegible] අනුරාය

" ඉතුත් නැතා..." ඔහු කිංචි දැස්වලින් [illegible] පිට එසිය රදී...

පුතු කිරිදෙන උමංදගේ පැත්තකට වී උමංදා ඉදසිටින කෝපයෙන් ඇය අතලටම වී රවින්ද අනුන්ගානත්සෙය. ඇගේ උනිසන් වටා ඔහුගේ දෑතක් යවමින් ඇඹිලි තුඩු අගින් ඔහු ඇගේ උගිස පිටිමෙදදිදද හර්ෂ ආත්මිය නිරාමිස තෙනෙහසකින්.

ඔහුගේ දෑස් ගෙනවිත ඇගේ දෑස් සඳළුතලෙන් පොටනේ අහස කිසලෙන එක සඳ එළිය දෙස බැලුවා මුව අග මන්දස් සිනිත් සිනාවක් ඇඳී රදී...

ඇවින්ද... ඇවින්ද... වෙහිසී ගී තුප පුරව ගන්න පුංචි පුතුට ඇගේ ඇකයෙන් තම දෑතට ගෙන රවින්ත පුටුවකපු තොට්ල්ල මත තැබුවේ පුතුට සුව නින්දක් උරුම කරදෙන්න සිතමින්ය. නිහොල්වනම උමංදා ඔහු දෙස ආදරය පිරුණ දෙනෙත් යලින්ම බලා සිටියා.

ආයෙමත් ඇවිදින් උමංදා ඉදසිටින කෝපාවට ඇගේ උනපටම ඔරවී අනුත් තත රවින්ත ඒ දෑස් ඇල්ලගත්තේ තෙනෙහසකින්

" ආයෙමත් මාව මේ විදියට තනිකරලා යන්න හිතන්නවත් එපා උමාවි... මං මේ ගෙවී ගිය දවස් ගාන්න [illegible] දැම්මද කියන්න මංවත් [illegible] මගේ [illegible]

" [illegible] රවින්... [illegible] මං බැරෙන්න ඉන්න බැව් දැනදැනම මං සිතුවෙමි [illegible] මට අවුසි පුරණම මං බැරෙන්න [illegible] පෙර නම් [illegible] දැනගෙන දැස් පියාගන්නයි මගේ [illegible]..." උමංදා කඳුළ පිටිදෙනයකින්ම [illegible] පුළුල් උරමිසන මිස තියාගත්තාය.

" එහෙම අකාලේ මැරෙන්න ඔයා වැඩි කරලා නැහැ [illegible] මැණික... දන්නවද මං ආයේ [illegible] යන යන තැන ඔයාව එත්තෙයෙනයි යන්නේ. මගේ දැක්මයිබව වෙලා මට [illegible] ඔයා ඉන්න [illegible]... ඔයා නැතිව ආයෙමත් මැරී මැරී ජීවත් වෙන්න බැහැ උමාවි..."
රවින්ත තම දෑස් තිහියට [illegible] රදී හදවතින්ම එසේ කීවේය.

" ඔයා වරි රවින්... මං හන්දා ඔයා [illegible] දුක් විඳින්ද නේද...? දන්නවද ඔයා... උමිමා කෙනෙක්ගේ ආදරය අප්පච්චි කෙනෙක්ගේ ආදරය නොවින්ද... ඒ ආදරය නොකළුපා මට... ඔයා [illegible] ආදරය දීල කරගත්තෙ ලොකු [illegible] මගේ [illegible]..." ඇගේ හඬ වට [illegible].

" ඔය ඉතිං... ඔයා හැමදාමත් හුල්ලනවා. දැන් ඔය හිල්ලුවා ඇති වැඩිය... එන්න දැන් හොඳටම රෑ වෙලා.." එහෙම කියමින් රවිත්‍ය උණුදෙව් තම දෝතට ගෙන ඒගෙහ ගියේ සයනය වෙතටයි.

ඒ මතින් පරිස්සමට ඇයව තබමින් ඔහුත් ඇය අසලින් වැතිරුණේ ගෙවුණ දවස් ගාණට හොඳද ඇගේ උණුසුමට සෙනෙහසින් තුරුළුවෙන අදහස් ඇතිවයි...

ඒ [illegible] ලින් ඇකුලට ගලා [illegible] දැස් [illegible] විලුව [illegible] රෑනිදී...

රවිත්‍යගේ ශක්තිමත් දෑතක් ඇගේ බඳවටා එතීගියේ නිමක් නැති ආදරයෙන් ඇයව ඔහුගේ ගතට සිතට ඇලබැඳ තබාගන්නටය...

****

දෙනෙත් පියවී.......... සුසුම් සිරවී..........

හදගැස්ම නවතිනතුරු..........

සන්තකයි

ඔබ ළඟටම මං ඉන්නට..........

....නිමි....

The Reader's Place Novel

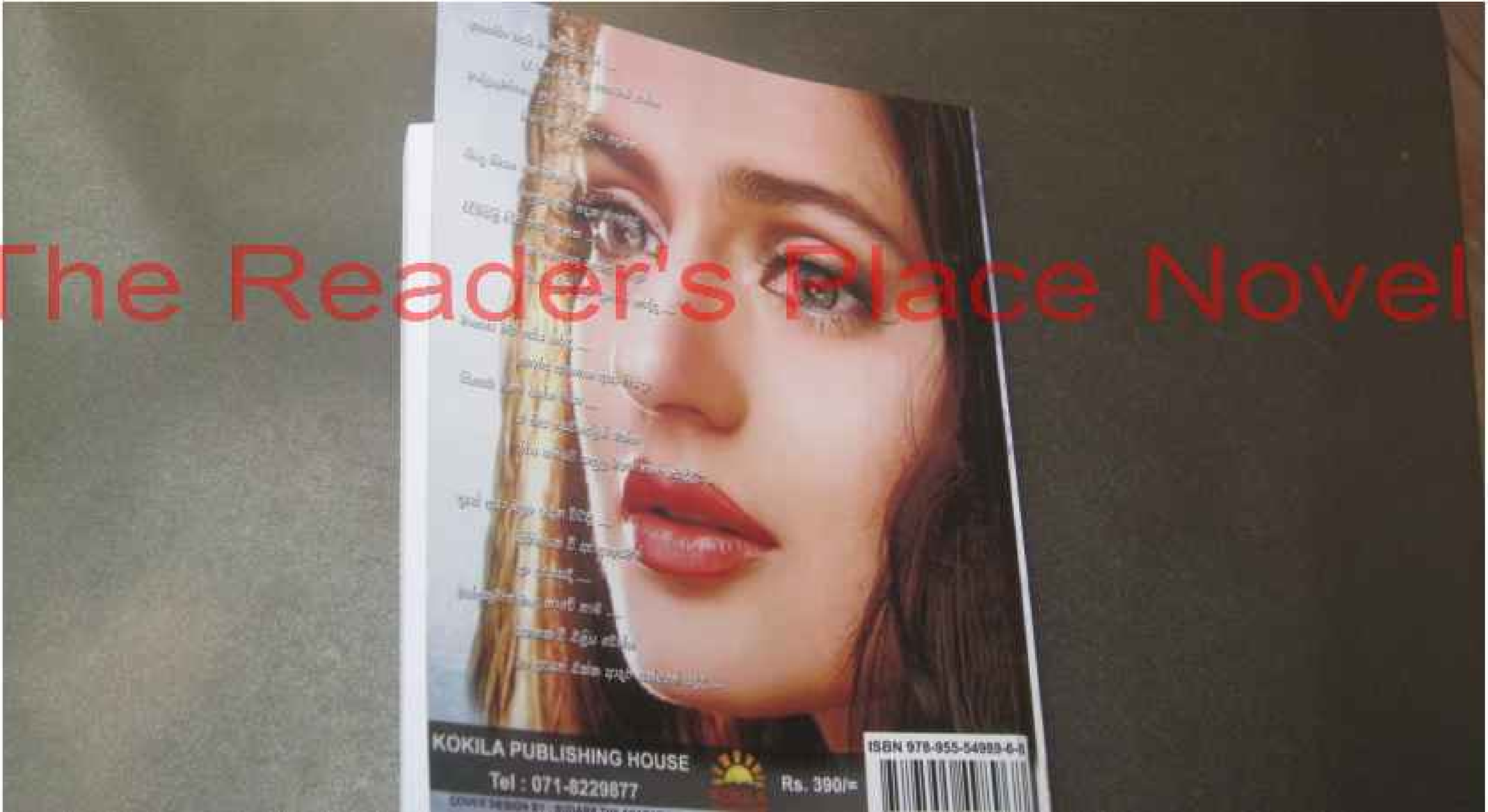

The Reader's Place Novel

The Reader's Place Novel

"මොනව... උඹට හොඳටම විශ්වාසද...?"

රහල් සැකෙන් හඬ පිටකළේය.

"ඔව් රහල් ඔව්... මේ බලපන් මිනා..." රවිශ්ක මුව පුරාම සිනහවක් රන්දා ගනිමින් රහල්ගේ දෑතෙහි අල්ලාගනිමින් කීවේය.

"කොහොමද උඹ සාම ඇස්සඳකාවත් නොදැක්ක මිනිස් උම්මයි කියන්නේ..." රහල් උත්සාහකලේ එය එසේමද බව තහවුරු කරගන්නටය මනුව අවැසි ඊට සාක්ෂිය.

"මේ බලපන්... මේ පෙන්ඩන්ට් එක. ඒක මං උම්ංදා වෙනුවෙන්ම හැදුව විශේෂිත එකක්... මේක ඩිසයින් කළෙත් මං. මෙහෙම ඔහිශේ එකක් තියෙනව ඔන... උම්ංදා ළඟට ඉන්නේ රවින්ද... ඒ උම්ංදාට [illegible] පෙම්වතක් [illegible] දැක්කම... ඒ මාලෙයි පෙන්ඩන්ට් එකයි උම්ංදා කවදාවත් ගලවන්නේ නැහැ..."

"උඹට මේ උඹ උම්ංදට හැදුව පෙන්ඩන්ට් එකම කියල සුවර්ද..." රහල් ආයේ ආශයෙන් ඇසුවේ රවිශ්ක එය විශ්වාසයෙන්ම තහවුරු කරන්නේදැයි බැලීමටය.

"ඔව් මං ඔව්... ආයේ ඒකේ දෙකක් නැහැ... උම්ංදි දරුවගේ ආරක්ෂාවටත් ඒක දාන්න ඇති..." රවිශ්ක සිනහපුරාම සතුට ගලන් පැදිසිමට.

"ඒ කියන්නේ අපිට මේ ආව දුරකථන ඇමතුමෙන් මොකව හෝ හෝඩුවාවක් උම්ංදා ගැන සොයා ගන්න පුළුවන්..."

"ඔව් මං මේ ඉන්නේ අපේ බබා... ඔය උම්ංදගෙයි මගෙයි දරුවා..." රවිශ්ක දරුවගේ සේයාරූ දෙස දෑස් ආශාවෙන් දල්වමින් බලා ඉන්න විටදී රහල් ක්‍රියාත්මක වූයේ ඒ සේයා රූ ආ දුරකථනයට ඇමතුමක් ගන්නටය. ඔහු ඇමතුම හා කෙනෙක් එහා පසින්ද සම්බන්ධවිය.

"සමාවෙන්න... මට පුළුවන්ද දැන ගන්න කවුද මේ කතාකරන්නෙ කියලා..." රහල් ඇමතුම හා සම්බන්ධ වූ කාන්තාවගෙන් විනීතව ඇසුවේය.

"මං නදීරා... ඔව් කවුද මේ..."

ඇය එසේ අසනවිටදී රහල් වූවද බියකින් තොරව ඔහුගේ අනන්‍යතාව ඇයට හෙළි කරන්නට සිතුවේ මැය යම් හෙයකින් තමන්ට උදව්උපකාර කරන බැව් හැඟවුණ නිසාය. මන්ද අපරාධකාරයින්ගේ කෙනෙක් නම් මෙලෙස රවිශ්කට සියල්ලක් නැතිව ඡායාරූප එවන්නේ නැත ඔහුගේ මතය වුනේ එයයි.

"මිස්... මං රහල් [illegible] පොලිස් නිලධාරියෙක්. මට දැන ගන්න පුළුවන්ද මිස් අර ෆෝන් එකකට [illegible] වගයක් එව්ව ඒ බබා කාගෙද...? ඒ ෆෝන් නම්බර් එක මිස්ට කොහොමද ලැබුණේ කියලත්..."

"ස්ර් උම්ංදා මැඩම්ගේ හස්බන්ඩ්ද...?" නදීරා එකවිටම රහල්ගෙන් පෙරලා ප්‍රශ්නයක් ඇසුවාය.

"උම්ංදා... ඔයා උම්ංදව අඳුනනවද...?"

රහල් කලබලයෙන් ඇසුවේය.

"නැහැ... ඒත් මං හොස්පිටල් එකක නර්ස් කෙනෙක්. උම්ංදා මැඩම් එයාගේ මහත්තයාට කෝල් එකක් ගන්න හැදුවා මගේ ෆෝන් එකෙන් ඒකත් කාටහරි හොරෙන් වගේ ඒත් එයාට ක්‍රියාකරගන්න බැරිවුණා ඒවෙලේදී..."

"මොනව... උම්ංදා කෝල් කරන්න හැදුවා රවිශ්කට..."

රහල්ගේ හඬ ආශයෙන් පුදුමයෙන් පිරිවිය.

"රවිශ්ක කියන්නේ..." නදීරා නොදන්නා නිසාම ඇසුවාය.

"උම්ංදගේ හස්බන්ඩ්... දැන්මට කියන්න මිස් නදීරා ඔයා

The Reader's Place Novel

ජීවිතයට මේ ෆෝටෝස් එවන්න හේතුව..."

"සමාවෙන්න සර්... මං අස්සෙල්ලම කියන්න ඕනි මං කියන් පැහැස් පැහැදිලි මේ ෆෝන් එකට මැසේජ් එව්වෙත් උමංදා මැඩම් ගන්න හැදුව නම්බර් එකක් නිසායි. මට හිතුණා මේ නම්බර් එක නිසා මට ගාජියක්නම් වෙන එකක් නැහැ කියලා... මොකද මේ නම්බර් එකෙන් උමංදා මැඩම්ට ගාජියක් වෙනවනම් එයා කවදාවත් මේ අංකයට අමතන එකක් නැහැ..."

"හරි හොඳයි... ඇත්තටම ඔයා බුද්ධිමත් නදීරා... හරි දැන් කියන්න මට [illegible]..."

[illegible] නම [illegible] ප්‍රශ්න [illegible] නැහැ..."

"හරි සර්... මට උමංදා මැඩම් හොස්පිටල් එකේ ඉන්නැද්දි පොඩි සැකයක් දෙකක් ඇතිවුණා. මොකද...? මැඩම් හිටියෙම සිහියක් එහෙ, මැඩම් අසල හිටිය අය එක්ක වුණත් මැඩම් කථා නොකල තරම්. ඔබාට වුණත් හා අතටවත්ම නොදී අවුල්කරගෙනම හිටියා. එයත් එක්ක වුණත් වැඩිය මැඩම්ට කථාකරන්න වුණේම නැහැ... අපි ප්‍රශ්නයක් දෙකක් ඇහුවිටම වුණත් සුළු වෙලාවට උත්තර දුන්නෙම ළඟ හිටිය අයයි..."

"පොඩ්ඩක් මෙහෙම ඉන්න... උමංදා ළඟ කවුද හිටියා කිව්වෙද...?" රහල් ප්‍රශ්න කළේය.

"කවුද මංදා ගෑණු දෙන්නෙක්..."

"ඔයාට එයාලගේ නම් මතකද..."

"නැහැ සර්... නමක් කියවෙනවා ඇහුනෙනම් නැහැ... ඒත් මට එයාලා ගැන සැකයක් නම් දැණුනා..."

"මට කියන්න පුළුවන්ද ඒ ඇයි කියලා..."

රහල් නදීරාගෙන් ප්‍රශ්න කළේ ඇයව බිය නොකරයි.

"මං උමංදා මැඩම්ට සිහි ආවෙලේදී නම් ඇහුවම මැඩම්

නිසා උමංදා පුරුදුවෙලා කියලා... මැඩම්ගේ පරණ රිපෝට්ස්වල තිබුණේත් ඒ නම. ඒත් මැඩම්ව අපේ හොස්පිටල් එකට ඇඩ්මිට් කරද්දි දීලා තිබුණෙනම් වෙන නමක්. මැඩම් මට එයාගේ නම උමංදා කියලා කියද්දි එතන හිටිය ලේඩි කෙනෙක් වෙන නමක් කියන්න හැදුවා ඒත් ඒ වෙද්දි උමංදා මැඩම් මට නම කියලා ඉවරයි. අර ලේඩි උමංදා මැඩම් දිහා බලාගෙන හිටියා රවලා වගේ. ඒත් මං නොදැක්කා විදියට හිටියා..."

"නදීරා... ඔයාට පුළුවන්ද මට කියන්න උමංදව රෝහලට ඇතුළත් [illegible] දුන්න ලිපිනය..."

"[illegible] ලිපිනය මට එතන [illegible] මොකක් හරි [illegible] නිසා මං එයාලා රෝහලෙන් පිටවෙලා යද්දිම අපේ හොස්පිටල් එකේ සුළු සේවකයෙක්ව එයාලව නොදැනෙන්න එයාලගේ පිටිපස්සෙන් යැව්වා. එයාලා උමංදා මැඩම්ව එක්ක ගිහින් තියෙන්නේ අපිට දුන්න එඩ්රස් එකේ ගෙදරට නෙමෙයි වෙන තැනකට. ඒකෙන් මං දැනගත්තෙත් එයාලා දුන්න ලිපිනය බොරු එකක් බව..."

"ඒ කියන්නේ නදීරා ඔයා දන්නවා දැන් උමංදා ඉන්න තැන..." රහල්ගේ කටහඬේ සතුට පිරී ඇත.

"ඔව් සර්...ඒත් සමාවෙන්න සර්... ඇයි මගෙන් මෙතරම්ටම ප්‍රශ්න කරන්න හේතුව..."

"ඔයා නොදැන වුණත් ලොකු සේවයක් නදීරා කරලා තියෙන්නෙම... ඒ මිනිස්සු උමංදව කිඩ්නැප් කරල උමංදා කියන්නේ මේ රටේ ප්‍රධාන පෙළේ ව්‍යාපාරිකයෙකුගේ බිරිඳක්..."

"මොනවා... මැඩම්ව කිඩ්නැප් කරලා... ඒක තමයි ඒක තමයි... මැඩම් හොරෙන් එයාගේ මහත්තයට කෝල්කරන්න හැදුවෙත්... කොහේද...? එතන ගෑණියෙක් හෙලවෙන්නෙම

නැතිව හිටියා. මට වුණත් මැඩම් එක්ක වචනයක් කථාකරන්න උන්නෙ නැහැ. මට ඇත නිකුණ නිසාමයි මං හොරුවක් කියලා ඔයාට වුණත් කාමරයෙන් එළියට අරගෙන ඇවිත් පොඩ්ඩක් ඊත වුණත් අරගන්නෙත්..."

"හරි නදීරා... ඔයාම පුළුවන්ද අපිට උමංදා හංගගෙන ඉන්න තැන හොයාගන්න උදව් කරන්න..."

"පුළුවන් සර්... මං ඒ එයිරස් එක දෙන්නම් මිනෙහිකම් සර් එදා ගිය සේවකයාටත් එවන්න පුළුවන්..."

"හරි නදීරා... මං ඔයාට එවන්න මිගෙන් විදිය කියන්නම් හැබැයි [illegible] උමංදගේ ජීවිතය [illegible] පුළුවන්..."

"හරි සර්... මම සර් කියන විදියටම කරන්නම්..."

"සට එකක් නදීරා... ඔයාට නුගාත් තැන්නේ ඔය විලේ අවධානයෙන් ඉඳීම් ගැන මොනව වුණත් ඔයා දැනුවත්ව හෝ නොදැනුවත්ව ජීවිතයක් බේරගන්න අපිට උදව්වෙලා..."

රහල් කීවේ අවංකවමයි.

"මාත් සල්ලට සුභ පතනවා... කිසිම කරදරයක් නොවී සල්ලගේ මෙහෙයුම සාර්ථක වෙන්න කියලා... ඒවගේම උමංදා මැඩම්ව අනතුරක් නොවීත් බේරගන්න ලැබෙන්න කියලත්..."

"හරි නදීරා... එහෙනම් අපි පස්සෙ හමුවෙමු..." රහල් දුරකතන ඇමතුම විසන්ධි කර වේගයෙන් ගියේ රවිශ්ක අසලටය.

"රවීශ්..." සවමත් තම පුතුගේ සේයාරූ දෙස බලමින් ඉන්න රවිශ්ක ඔලුවේ රහල් දෙසයි. ඒ දෑස්වල කඳුළු පටල තියෙන බැව් රහල් වුවද දුටුවේය.

"දැන් අඬන්න එපා රවීශ්... උමංදා ඉන්නව කියලා උඹ දන්නවනේ... අපි උමංදා ඉන්න තැනත් හොයාගන්න ඕං..."

රහල් සතුටින් කියමින් අසුනේ ඉඳ සිටි රවිශ්කගේ උරහිස මතින් තමන්ගේ දෙතම බර කරමින් තුලුවේ සතුට කමටාන්නයි.

"උමංදා ඉන්න තැන හොයාගත්තද..."

රවිශ්ක විශ්මය දනවන ගතින් අසනමින් ඉඳසිටි අසුනින්ද නැගිට රහල් අසලට වී රහල්ව බදාගන්නේ සතුට ප්‍රකාශ කරන්නයි.

"ඇත්ත මං සර්... උඹට මාව විශ්වාස නැද්ද...?"

"විශ්වාසයි මචං විශ්වාසයි... ඒත හෙමම උඹාවට නොහොඹද හොයාගත්තේ..."

"අර උඹට එම්.එම්.එස් එවලා තියෙන්නේ උමංදා හිටිය පොස්ටලය... [illegible] නදීරා කියලා..."

[illegible]

"ඔව්... [illegible] ෆෝන් එකෙන් කෝල් කරන්න හැදලා තියෙනවා ඒත් කථාකරගන්න බැරිවෙලා..."

"ඔය ඇත්තමද...? සමහර විට වෙන්නත් ඇති මං... පහුගිය දවස්වල මං ෆෝන් එකට අත තිබ්බෙත් මහකැයකින් නෙමෙයි බං... ඒකට මං ආන්සර් නොකෙරුව කරම..."

"හරි ඉතිං දැන් දුක්වෙන්න එපා... අපි ඉක්මනටම උමංදා ඉන්න තැනට යමු..."

"ප්ලීස් රහල්... තව පරක්කු කරන්න එපා මං අපි ඉක්මනටම යමු..." රවිශ්ක ඉක්මන් කරන්නට විය.

"නැහැ මචං... අපි මේක ප්ලෑන් කරලම කරන්න ඕනේ දෙයක් කවුද දන්නේ අයත් ඉක්මන උමංදට අනතුරක්ද කියල ඒ නිසා අපි සැලැස්මකට අනුව මෙහෙයුම දියත්කරමු..."

ඒ අතරේදී රහල්ව දුරකථන ඇමතුමක් ලැබුණේය මතු ඇමතුම හා සම්බන්ධවී කථාකර නිමවූ පසු ආයෙමත් හැරුණේ රවිශ්ක දෙසටය.

"රවිශ්ක..." රහල් ඇමතුව නිසා රවිශ්ක බැලුවේ රහල් දෙසය.

The Reader's Place Novel

"උඹ කිව්ව නේද නිලාන්ති ගැලරිට එනෙදි හම්බුණයි කියලා..!"

"ඔව්... උඹට මාව ඉස්සර නැත්නම් අහල බලපන් කරුස්සෙන් උන් එහෙ හිටියනේ..."

"නෑ, උඹ කියන්නේ ඇත්ත වෙන්න ඇති. ඒත් මචං මට හිතෙන විදියට මේ සැරේ උඹෙදව කරදර කරලා තියෙන්නේ නිලාන්ති වගේ..."

"[illegible] වෙන්න විදියක් නැහැනේ මචං... [illegible] ලංකාවට ආවත් [illegible]..."

"උඹලා ආව ගැලරියෙන් ඒනී එන්න ඇති. ඒකත් ඒකිගේ ජීවිතේ එකක් කොටසක් වෙන්න ඇති මචං... මට පේන විදියට ඒනී උඹලා ගැන හොඳ අවධානයකින් ඉඳලා තියෙනවා වගෙයි..."

"නෑ, මං ඒනී හොයයි වෙන්න ඇති මේ සැරේ මේ වැඩේට සම්බන්ධ. අනික් ඒනී දිහා සැකෙන් බලන නිසා අපිට ඒනී වැරදියි වගේ පේන්නේ..."

"නෑ, මං මට සැක හිතෙන්නෙත් ඒකියයි. ඒකියි මේ අපරාධකාරී... බලපන් ඒනී උඹත් එක්ක ගැලරි එකක් ආවට පස්සේ... ඒනී ඒ රටට ගිහින් තියෙන්නේ ලංකාවට ආව දාට ඉස්සෙල්ලා දවසේ. එතකොට ඔප්පු වෙනවා ඒනී උඹෙදා අනුරුද්දන් වුණ දවසේදී ලංකාවේ හිටියා කියලා..."

"මොකද... උඹ කියන්නේ මේ වැඩේට සම්බන්ධ නිලාන්ති කියලද...?"

"ඔව්... මං හිතන්නේ ඒනී කියලයි... කාදිරා වුණත් කිව්වා උඹෙදා ළඟ නැඟණි දෙන්නෙක්ම හිටියා කියලා ඒකියත් නිලාන්ති නම් අනෙක් [illegible]

කල්පනාකාරීව කීවේය.

"ඇයිද...?" රහල්

"වුනි මචං... උඹ හරියටම්නම් ඇති. නිලාන්ති කියන්නේ [illegible] ගැනු කෙනෙක්... ඒනී දන්නවා හොඳට රහසාගන්න..."

[illegible] නිලාන්ති ගැන කෝටයක් එකතුවෙද්දි...

"ඉයි මචං... අපි තවත් පරක්කු නොවී උඹෙදව හොයාගෙන [illegible] මං අපේ අනිත් උන් විකට කරන්න ඕනේ [illegible] ඉතින් උදව්වෙන් දෙන්න ඕනේ උඹත් එක්කත් අපි එන්න... [illegible] පොලිසියට ගිහින් එතැනින් අපි පිටවෙමු..." [illegible]

"නෑ, රවිජ්... ඒක ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි අපිට කොහොමත් නිලවෙහෙ වලින් යන්න බැහැනේ අපිට උඹේ වාහනයෙන් යන්න පුළුවන් වෙච්චනේ..."

"අපෝ ඔව්... අනිවාර්යයෙන්ම..."

රවින්ත උද්යෝගිමත් ලෙස කීවේය.

"අපි අදාළ ප්‍රදේශයට ගිහින් ඒ පොලිසියෙනුත් උදව් ගම්මු කොහොමත් අපිට යනවනම් සිවිල් යන්න වෙන්නේ එහේ පොලිසියෙන් උදව් අරන් ඒකාබද්ධ මෙහෙයුමක් තමයි අපිට දියත් කරන්න වෙන්නේ..." රහල් සම සැලැස්මේ මූලිකව රවින්ත්ව දැනුවත් කිරීමේ වගෙතුයි කීවේ.

"රහල්... මං මේ ගැන කාටවත් කියන්නද...?" රහල් රවින්ත දෙස බලා සිටිමේ වදනක්වත් නොදොඩයි.

"ඔව් රහල්... මං වගේම අපේ ගෙදර අයත් ඉන්නේ [illegible] අම්මා දුකෙන් කරුණු වුණේ මට නොපෙන්නුවට අඩනව මං... අම්මා වුණත් ලෙඩින් වැටුණු ගානයි. ජේම්ස් මචං... මට වගේම උන්ගේ ජීවිතේ මට මේක එකලුන් කියන්න ගිහාවත් සැනසීමක් වෙන්න [illegible]

රහල්ද එම නිවැසියන්ගේ හිත් වටාගන්න හැකිවී මෙවුන් අතරෙයි සියා සිතමින් ඉන්න අයට ඇය ජීවතුන් අතර ඇති බැව් දැනගත් විට දැනෙන සතුට රහල්ට පුදිද මවාගත හැකිය.

"ඊටට කමක් නැහැ මචං... අරකිට අනුමනොවෙන්න ඒකි උඹලගේ ෆෝන් රැප්කරලද දන්නෙත් නැහැ..."

"නැහැ නැහැ මචං... උඹ බයවෙන්න එපා... තරුෂගේ වෙනින් නම්මට එකත් තියෙනව මං විතරක් දන්න. අපි දෙන්නා [illegible] තියෙන්නේ..."

"හරි එහෙමනම් කියපන්..."

රහල් කියන පරක්කුවෙන් රවින්ත ක්‍රියාත්මකවී තවුරුවින් නොදන්න කෙනෙගේ දුරකථන අංකයකින් ගත්තේ තරුෂගේ රහස් දුරකථන අංකයට ඇමතුමක්.

****

12

ගව්ගානක් ගෙවමින් තැය කිහිපයක් මිවංගු කරමින් රහල් ඇතුළු නිලධාරීන් කණ්ඩායම [illegible] සොයාගන්න ඇතිවී සියා අනුමාන [illegible] මුලින්ම එම ප්‍රදේශයේ [illegible] තොග මුලුමද තමන්ගේ මෙහෙයුමට එක්කරගත් රහල්... අතරමගදී තමන්ගේ වාහනයට නැංවගත්තේ නදීරා විසින් එවන ලද රෝහල් සේවකයාවිය.

එතැන් සිට එම සේවකයාගේ මගපෙන්වීම යටතේ ඔවුන් ගමන්කලේ ප්‍රධාන මාර්ගයෙන් මෙපිට අතුරු මාර්ගයකය. නෙළුම් මල් විලක් අසලින් වැටී තියෙන අඩිපාරේදී රෝහල් සේවකයා පොලිස් නිලධාරීන් සමග රථ වාහනය නතර කරගත්තේය.

"සර්...මේ තියෙන අඩිපාර දිගේ ගියාම මං අර කිව ගේ ලඟට යන්න පුළුවන් හැබැයි ඒ ගෙදර පිටුපස පැත්ත තියෙන්නේ විල පැත්තට මුහුණ දාලයි පොඩි පෙට්ටියුක්කත් ඒ පැත්තට වෙන්න තියෙනවා. අර ගස් ගොමුවට ආවරණය වෙලා නිසා ඒ ගෙදරට මග එන වාහන පේන්නේ නැහැ. ඒවගේම ඒ ගස් ගොමුවට ඒ ගේත් ආවරණය වෙලා. ඒත් මේ අපි වාහනය

නතර කරගෙන ඉන්න අනුරාධා දිගටම කියාගෙන ගියා මේ කාර් අවිධ වෙන්නේ ඒ අද අදිරිය යන්නෙනුත්. ඒ නිසා වාහනෙයක් ඒ ඇත්තට කියාම ගැන තිගන්න පුවවත් මොකද මේ කාර් දිගට යෙන කිසිම යොයන් නැහැ... සත්තු බලන්න කලුවර හරි ඉන්නවනම් ලිහන්ම එක වාහනය දමිවී...සාප් එදා මිලේ පාරෙන් එහාම වෙලා යන් අතරින් හැංගී හැංගී මගේ සිටීනගලන්.. අර වැඩිලාවක් අනුවනේනම් මං තෙලුම් මල් තොලන්න ආව කියන්න හිටියේ..."

රෝහල් [illegible] එසේ කීවිට රාහුල්ද ඒ [illegible] එකතු විය.

"[illegible] මං [illegible]" [illegible] නිලධාරීන් [illegible] අණ [illegible]

"මට සමාවෙන්න... මට කියාගේ නම මතක නැහැ..." රාහුල් ආයෙත් හැරිබලමින් ඇසුවේ රෝහල් සේවකයාගෙන්.

"සර්... මං ලමින්ද..."

"හා හරි ලමින්ද හරි... දැන් මට මතකයි මිස් නාදිරා ඒවගේ නමක් කිව්වා තමයි. ලමින්ද... වාහන හෙමින් කරන සාර් දිගේ අපිට මෙතන ඉඳන් තුග දුරක් යන්න ඕනෙද..."

"නැහැ සර්... පිටර දෙකියක් දෙකියපනහක් ඇති..."

"හරි එහෙනම් අපි වාහනය මෙතනින් තියලා ඒ ටික දුර යමින් යමු..." අනිත් නිලධාරීන්ද ඊට එකඟ විය.

"මං... සර් මං... උඹලාට අරකි හංගගෙන ඉන්නේ මේ වගේ තැනකද..? දන්න කෙනෙකුට මිසක කොහොත්ම කෙනෙකුට හිතාගන්නවත් බැරිව යාවි මේ තෙරුම් විලාසට පෙනක් නිකානරයන් තියලන්... බිලුපාංගෝ වටේටම තියෙන්නේ හැටත් එකරයක් එකත් මහ හස් වැලුණ කැලෑවක් වැදු කියනවා වගේ..." රවින්ත ආයෙත් වටපිටාවට දැස් දුවවමින්

නුවය. මිනිස් පුරවැසියන් නොකැති යාවම ගෑන වටපිටාව රවින්තගේ හිතටද ගෙනාවේ මහම සිත දුක්ක වගේ.

"එහෙම නම් මං අපරාධකාරයෙක්... උන් පුරවැසි නම් ඔලන්නේ මිනිස් වාසයෙන් ඈත්වෙලා හැංගිලා ඉන්න.."

රාහුල් රවින්තගේ පිටට තට්ටුවක් දමමින් කීවේය.

රාහුල්ගේ නියෝගයට අනුව නිවස වටකර පොලිස් නිලධාරීන් අදාළ ස්ථාන වල ඒ ඒ අයුරින් ස්ථානගත විය.

"හරි දැන් නිලුන්... ඔයා අර මං කිව විදියට ඇතුලට යන්න ඕනෙ..." රාහුල් තම නිලධාරීයෙකුට අණ කළේය.

"[illegible] මං [illegible]

රහෙන් [illegible] තත්වයක් වගේ..." රවින්ත ඒ අතර රාහුල්ට රහසෙන් කීවේය.

"පොඩියක් හිරයක් නොගෙනම් හද්ද නොකර අපට උන්ගේ අවධානය ඔිදින්නේ නැතිව..." රාහුල් රවින්තට සැරකළේය.

"සොරි සොරි සර්... උඹාට ඉන්නවා කියලා දැනගත්තම මට දැන් මාවම කොන්ට්‍රෝල් නැහැ..."

එහෙම කියමින් රවින්ත නිහඬ විය.

රාහුල්ගේ සැලැස්මට අනුව ක්‍රියාත්මකවෙමින් නිලධාරි නිලුන් එම නිවසේ විසල් ගේට්ටුවේ සීනුව නාදකළේය.

නිවසේ මිදුලට වී ඇසල් ගෙඩියක් පුංචි පිහියකින් කැපි තපමින් සිටිය නිලානි ඒ හඬින් මදක් සැකිලෙන අතරම පුරංගිගෙන් ඇසුවා 'ඒ කවුද' කියා සිය මදක් සොලවමින්.

"දන්නේනම් නැහැ මැඩම්... මම බලලා එන්නම් මැඩම් මෙහෙම ඉන්න..." එසේ කියා ගේට්ටුව අසලට ගිය පුරංගි ගේට්ටුවේ කුඩා කවුළුවක් විවරකර ඒ තුලින් බැලුවා තාමේ කවුද කියා.

"ඇයි...?" ගේට්ටුවෙන් එපිට ඉන්න තැනැත්තා දුර

The Reader's Place Novel

සුරංගි කුතුහලයෙන් යළිත් ඇසුවාය.

“මිස්.. තරුණි මල්. මීටරේ පෙන්නන්න ආවේ..”

නිපුන් අහිංසක සිනහවක් මුවගට පා කීවේ.

“ආ එන්න...” සුරංගි එසේම කියමින් ගේට්ටුව විවෘත කළාය.

ගිල් සැරයක් තුලට බිල් ලියන කොළ පොත්කක් සහ අහදගෙන පැමිණෙන විදුලිබල මණ්ඩලයේ බිල්පත් නිකුත් කරන නිලධාරියෙකු මෙන් වෙස්වළාගෙන පොලිස් නිලධාරී නිපුන් නිවස තිබිට එම යන්නට ඇතුළුවිය.

“බල්ලෝ එහෙම නැද්දෙත්, මිස්...” සාමාන්‍ය ප්‍රශ්නයක් [illegible] ඇසුවේය.

“එහෙම නැහැ... එක් බැනිට එන්න...” සුරංගි සිනාසී කීවාය.

“එහෙමනම් මිස් බල්ලෝ නැහැ කියන්නේ මේ ගෙදර මහත්තයා සැරපරුෂ කෙනෙක් වෙන්න ඇති...”

නිපුන් සුරංගි හා සුහදවෙමින් සිනහවක් පා ඇසුවේය.

“අනේ නැහැ... මේ ගෙදර පිරිමින් නැහැ... ඔය නැතිව ඇවිත් මීටරේ බලන්න. බල්ලටයි මහත්තයටයි දෙන්නටම පරිස්සම නැතුව අපේ මැඩම් ඉන්නවා...”

සුරංගි සිනහවක් හා කරුණ නිලධාරියාට කීවාය.

“සුදූ සුරංගි..” නිලාංගි සිටි තැනම සිට ඇසුවාය. ඒ පැමිණ ඇත්තේ කවුදැයි දැනගන්න අදහසින්

“කරන්ට්බිල් මැඩම්...” සුරංගි එසේම කියමින් විදුලිමීටරය ස්ථාපිත කරඇති ස්ථානය පෙන්වන්නට ඉස්සර විය. නිපුන් ඒ ලද අවස්ථාවෙන් අඩියට දෙකට නිලාංගි ළඟට කිට්ටු විය.

“හෙල්ලෙන්න එපා මහත්මිය ඉන්නවා...” එසේම කියමින් නිපුන් මෙතෙක් තම ලිපිගොනුවලට මුවා කරගෙන සිටිය තුව

ප්‍රතිරූපය දිගුකරමින් නිලාංගිව අණකළේය.

“හරි...”

නිපුන්ගේ හඩට ඒ මොහොතේම ක්‍රියාත්මක වූ රහල් ඇතුළු පොලිස් නිලධාරීන් කණ්ඩායම මෙතෙක් විවෘතව ඇති ගේට්ටුවෙන් ඇතුළට පැමිණියේ කඩිනමිනි. එසේ රවින්ත රහල්ගේ අණපරිදි මඳක් ගේට්ටුවෙන් පිටතටම ඉන්නට විය.

“ඇයි මේ...” තමා දෙසට ගිනි අවි දිගුකරගෙන ඉන්න නිලඇඳුමෙන් හා සිවිල් ඇඳුමෙන් සැරසුණු නිලධාරීන් දෙස බලමින් නිලාංගි තැතිගෙන ඇසුවාය.

“තමුසෙව අත්අඩංගුවට ගන්න...” [illegible]

[illegible]

“[illegible] ඇයි? ඇයි...? [illegible] වැරැද්දක් කළාවද...? කියාලට වැරදීමක් වෙලා තිබියේ..”

තමා අපරාධ කර ඇති බැව් දැන දැනම නිලාංගි එසේ ජීවිත නිලාංගියේ හැලමිලි සොයන කඩ කොඳටම පුමාණවත් ඇය වැරදිකාරියක් කීමට.

“ඒවා අපි බලාගමු පොලිසියේදී... වැරැද්ද මොකක්ද කියලා එතනෙට තමුන්ට තේරේවි. මෙයාව අත්අඩංගුවට ගන්න...”

රහල් කීවේ එතන සිටි කාන්තා පොලිස් නිලධාරිනියටය.

තම ඉහළ නිලධාරියා තමාට අණකළ පරිදි අණ ඉටුකිරීමට ඇය ඊට අනුගතව තම අතට මාංචු නිලාංගිගේ දෑතට පටලවා අත්අඩංගුවට ගන්න සැරසුණා පමණි... එවිටම එසේ නිලාංගි කලබලවූවාය... දැන් තමා පැලවීමාවට නොහැකිය හඬමු බැව් දැනගත් හන්දම එකම ක්‍රියාත්මක වූ නිලාංගි තම අතවූ පිහිය හාදිසියේම එතැන සිටි කාන්තා පොලිස් නිලධාරිනියට ප්‍රහාරයක් එල්ල කර එතැනින් පැනගන්න හැදුවාය. හාරාගන්නා තැනක්

The Reader's Place Novel